

CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 1998

Praznicul Nașterii Domnului

Domnul cuvânt pe pământ, întărește în credință poporul român, și în duh de înțelepciune din cer. Numai cei credincioși știu ce înseamnă nașterea Domnului.

E praznic sfânt cu Mine, Domnul Iisus Hristos, în mijlocul celor credincioși. E sărbătoare de naștere. Amin. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Eu, Domnul Iisus Hristos, vin din cer cuvânt pe pământ ca să întăresc credința poporului român. Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot, și fericit este cel ce crede că Eu sunt Cel ce grăiesc. Eu vin cu norii, căci așa este scris să vin. Eu vin ca fulgerul care iese de la răsărit și se arată până la apus, căci așa este scris, iar cuvântul Meu străbate de la o margine la alta a cerurilor. Amin. Fericit este cel ce crede că Eu sunt Cel ce grăiesc. Îndoiala, pagubă aduce, dar câștig n-are cum să aducă, fie că ea atârnă pentru partea cea bună, fie că atârnă pentru partea cea rea, căci cuvântul acesta este cuvânt rău prin însuși înțelesul lui. Vin din cer pe pământ ca să întăresc credința poporului român și să-i spulber îndoiala, căci fericit este cel ce nu se smintește întru Mine.

Am venit să-ți spăl picioarele, poporul Meu român. Râul vieții curge din cer în mijlocul tău și se face râu de cuvânt peste tine, apă vie se face, apă răcoroasă de suflet, apă de izvor, care izvorăște din cer. Dacă prin acest izvor nu sunt Eu, Domnul, cu dragostea Mea pentru om, atunci ce este dragostea? O, poporul Meu român, o, fericitul Meu, nimănui între popoare n-am dat slava Mea pe care ți-am dat-o ție, de Mă fac Eu cuvânt peste tine, cuvântul Meu cel de azi. Scriptura care este pe pământ, este cuvântul Meu cel de ieri, iar Scriptura pe care ți-o dau Eu ție acum, este cuvântul Meu cel de azi. În cartea proorocului Daniel este scris că mulți vor străbate cu de-amănuntul cartea proorociei lui, și își vor adăuga cunoștința Mea, dar nici unul din cei ce trăiesc fărădelegea nu vor înțelege tainele vremii de apoi, iar cei înțelepți vor umbla pe căile dreptății și vor înțelege, căci tainele acestei profeții sunt închise numai până la vremea cea de apoi. Care este vremea cea de apoi? O, fericit este cel ce știe de la Mine să citească în această profeție, fericți cei ce iubesc legile Mele cele sfinte, că aceia primesc de la Mine înțelepciune și pricepere. Fericți cei ce Mă așteaptă să vin, precum Eu am profețit că vin.

Am profețit tainele Mele prin proorocul Daniel și i-am spus de cele șaptezeci de săptămâni de ani până ce prin moartea și prin învierea Mea am așezat pe pământ împărăția Mea pentru cei ce vor iubi împărăția cerurilor în ei prin credința în Hristos, trimisul Tatălui pe pământ cu oamenii. Patru sute nouăzeci de ani a însemnat această vreme, și apoi Eu am venit și am împlinit proorocia, și tot așa și la vremea cea de apoi, căci cele ce au fost, iarăși sunt. Amin.

S-au scurs patru sute nouăzeci de ani de când s-a pus legătură peste tine, țara Mea cea de la sfârșit, iar după acești ani Eu am ieșit înaintea ta cuvânt, ca să te vestesc de Mine, Cel ce vin la tine ca să te fac țara Mea de nuntă, țara strălucirilor să te fac, așa cum a profețit Daniel, proorocul Meu cel preaiubit și cel scump Mie, și am venit să te vestesc că Îmi fac în tine împărăție a Mea, pământ al dreptății și binecuvântare Mă fac în tine, că tu ești țara strălucirilor, precum scrie de tine în Scripturi pentru vremea Mea de acum.

Am venit la tine cuvânt din cer, poporul Meu român. Am venit să-ți spăl picioarele, fiule român, și să-ți fie călcătura sfântă, că tu trebuie să te așezi înaintea Mea la venirea Mea cea de apoi, precum scrie în Scripturi, la venirea Mea cea de acum să te așezi înaintea Mea cu credință, că Eu vin cu putere și îți spulber îndoiala și îți spăl picioarele, ca să Mă cunoști că Eu sunt cu adevărat în mijlocul tău cuvânt de viață veșnică. Scoală-te cu înțelepciune înaintea Mea! Amin. Scoală-te, că sunt cuvânt în mijlocul tău, și mereu te sfîțesc, și mereu te binecuvintez și te învăț și îți arăt calea vieții. Amin. Scoală-te și fii comoara Mea în mijlocul pământului, că tu ești vârful pământului, cel dintâi pământ care s-a ridicat din ape. Scoală-te ca la început, cea dintâi! Scoală-te, o, țara strălucirilor Mele, că Tatăl Meu Mi te-a promis a Mea când M-am suit din nou lângă Tatăl. El Și-a adus aminte de început, de începutul tău, și din tine fac din om pe om, că pentru aceasta am venit cuvânt la tine. Sunt cu coroana ta în mână. Scoală-te și Mă primește, că vin la tine. Curând, curând vin. Amin, amin, amin.

O, e zi de prăznuire pentru serbarea nașterii Mele între oameni. E vremea de naștere din nou a lumii, căci vremea de acum e vreme de apoi, și Eu Îmi așez la loc pe cele clătinate de la locul lor la început. Sărbătoarea nașterii Mele este cu cei credincioși, căci cei necredincioși nu știu ce înseamnă naștere. Tot omul se arată pe el însuși în toată truda lui, în toate bucuriile lui, și oamenii sunt popor al oamenilor, dar tu, poporul Meu cel din români, tu, care ai peste tine cuvântul Meu, tu Mă arăți oamenilor pe Mine în toată truda Mea și în toate bucuriile Mele cu tine, și ești popor al Domnului. Mereu, mereu te spăl pe picioare, ca să sfîțești cu pasul tău pământul și cerul, căci oamenii bisericii nu știu ce înseamnă cerul pe pământ. Biserica este locul în care Eu stau, și este cerul Meu pe pământ. Poporul cel credincios și cel sfânt, acela este biserica Mea și cerul Meu cel de pe pământ. Oamenii din biserica lumii sunt oameni deștepți, că au citit în învățătura Mea și știu aceștia ce vreau Eu, dar Eu vreau fii deștepți, nu oameni deștepți, căci fiii ascultă pe Tatăl și Îl primesc pe Tatăl și Îi cunosc glasul, și se deschid ca să intre Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt în biserică și s-o întărească și s-o sfîțească. Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot, și fericit este cel ce crede că Eu sunt

Cel ce grăiesc prin acest cuvânt, cuvântul Meu cel de azi, căci vremea de azi e vreme de apoi.

Vin din cer pe pământ ca să întăresc credința ta, poporul Meu român, și să te gâtesc pentru nașterea din nou a lumii și s-o lucrez cu tine peste lume, căci numele tău stă alături de numele Meu și te vestește pe tine și pe Mine până la toate marginile cerurilor. Amin. Eu sunt Cel ce te vestesc, Eu sunt Cel ce stau deasupra ta cu coroana ta, căci tu ești cea iubită, și vei fi. Amin. Și voi face din tine pământ al dreptății. Amin. Și voi face din tine început nou. Amin. Și am și făcut. Amin, amin, amin. Eu sunt Cel ce șed pe tron și zic: «*Noi le fac pe toate*», și apoi zic: «*Făcutu-s-a!*», căci Eu sunt Alfa și Omega, și le încep, și le sfârșesc de împlinit pe toate cele rostite de gura Mea. Amin.

Binecuvântată să fie sărbătoarea Mea cu cei credincioși, sărbătoarea nașterii Mele între oameni. Binecuvântată să fie sărbătoarea cuvântului Meu cu cei credincioși, sărbătoarea nașterii cuvântului Meu între oameni. Binecuvântată să fie ieslea cuvântului Meu pe care Eu Însumi Mi-am pregătit-o între oameni ca să Mă nasc în ea cuvânt peste pământ, căci biserica este din fii, nu din pietre, nu din ziduri, ci din fii unși de Dumnezeu, și prin ei sunt cu cei credincioși, și prin ei Mă împart cuvânt peste toate noroadele de pe pământ. Amin.

Mama Mea Fecioara se bucură lângă Mine de bucuria Mea cu cei credincioși, de sărbătoarea Mea și a ei și a inimilor cele pline de credință, care sfințesc cu pasul lor pământul și cerul Meu cel de pe pământ. Amin, amin, amin.

Mergi, Ierusalime, mergi, poporul Meu, că Eu merg înaintea ta și vin, că vremea e să vin. Amin, amin, amin.

25 decembrie 1997/7 ianuarie 1998

Soborul Maicii Domnului

Numai cei născuți de sus sunt fiii cerului pe pământ. Un pas înseamnă calea omului spre cer. Femeia neduhovnicească este slăbire pentru sfinți, iar cea duhovnicească lucrează întocmai cu apostolii.

Amin, amin zic vouă, celor credincioși și sfinți ai poporului Meu cel nou: veni-va vremea, dar a și venit, să sărbătorească cerul pe pământ cu oamenii, cerul împreună cu pământul. Amin.

Dar ce este poporul Meu cel nou? Numai cel ce este nou poate fi popor al Domnului, căci scris este: «*Cele vechi trec cu trosnet*». Ferice celor ce aud cuvântul Meu și se scoală ca să se facă fii ai Mei în poporul Meu, în poporul Meu cel nou, că numai acela este poporul Meu. Cel ce nu se naște din nou, acela este om între oameni, nu este fiu între fiii lui Dumnezeu. Dar va zice omul bisericii din lume că cel ce este botezat în Hristos, acela este om nou și fiu între fiii lui Dumnezeu. O, nu este așa, omule deștept și cunoscător al celor de sus, nu este așa. Omul nou este cel ce este curat și născut din cer, de sus, iar fiii cerului sunt curați. Care om botezat în Hristos prin apă, duh și sânge, care din toți aceștia botezați în numele Meu Îmi urmează Mie așa cum Mi-au urmat apostolii și sfinții și mucenicii și toți fiii cei curați care au urmat Mie printre fiii oamenilor? Care din cei nepăsători de botez și de biserică și de sfințenie în trup și în duh, care din aceștia sunt oameni noi și popor nou? O, cel ce nu se naște din nou, și născut să rămână apoi, acela rămâne om între oameni, și nu fiu între fiii lui Dumnezeu. Fiii lui Dumnezeu sunt altfel; sunt cei ce nici să moară nu mai pot, că sunt fiii vieții, după cum scrie despre aceștia în Scripturi. Curând, curând, și tot omul

cel nepăsător de viața cea veșnică va vedea pe poporul vieții veșnice, că Eu voi sta în mijlocul lui și îl voi străluci cu mare strălucire și voi lucra după cum este fapta fiecăruia, iar altfel nu voi lucra. Amin.

O, poporul Meu cel nou, fiule al Tatălui! O, fiule copilaș, Eu sunt Cel ce te-am născut; Eu, Cel ce M-am născut până să fie veacurile; Eu, Cel născut din Tatăl; Eu, Cel născut cu trup de om muritor ca să-l fac pe om nemuritor prin moartea și prin învierea Mea. Eu sunt Cel ce în vremea de azi te-am născut, și ești fiul Meu, iar Eu sunt Fiul Tatălui, și prin Mine și tu ești fiul Tatălui. O, poporul Meu cel nou, sărbătorește cerul pe pământ cu tine. E cerul strâns în jurul tău și petrece cu tine petrecere sfântă pentru Mine, Cel născut din mamă Fecioară, și pentru ea. Sfinții și îngerii, scaunele și domniile și puterile și stăpâniile cerești, arhanghelii și serafimii și heruvimii și toate cele din cer și toți cei din cer sunt strânși în jurul tău, iar pe scaunul slavei cerești e mama Mea, serbată în serbare cerească în cer și pe pământ cu tine, noul Meu popor Israel, că frumos e acest nume în cer și pe pământ. O, popor scump lui Dumnezeu, e cerul strâns în jurul tău, e cu tine pe pământ pentru sărbătoarea mamei Mele, și din gura ei curge cuvântul ei pentru tine, că ea te are azi lângă ea și te arată celor din cer, și de pe buzele ei se nasc cuvinte care vin din Mine pentru tine, cel mângâiat de cerul sfânt.

O, mamă dulce, tu, cea care M-ai născut Om între oameni! Eu, Cel nestricăcios și veșnic, am coborât în tine și te-am făcut biserică a Mea, cort al Meu, locaș al slavei Mele și Născătoare de Dumnezeu te-am făcut. Când Tatăl Mi-a zis că voi coborî în tine ca să Mă fac Om după asemănarea omului cu trup stricăcios, Eu nu M-am împotrivit Tatălui, ci, ca un Fiu plin de iubire pentru Tatăl Meu, am zis: «*Tată, Tu știi ce este de făcut, iar Eu sunt una cu Tine, Tată, și sunt de o ființă cu Tine și de o voință cu Tine, Tată. Voi merge pe pământ și Mă voi face Om după chipul și asemănarea omului trecător cu trupul, și apoi voi veni din nou lângă Tine, dar voi rămâne și cu ei, cu cei pe care-i voi avea de la Tine pe pământ între oameni. Mă voi întoarce din nou în cer cu mai multă iubire pentru oameni, căci pe pământ Mă voi îmbrăca în durere pentru om, și în iubire pentru om, fiindcă voi vedea mereu durerea oamenilor și dorul lor după fericirea cea pierdută de om. Și apoi Tată, vom lucra cu tot cerul cel din cer și cel de pe pământ și vom împlini lucrarea de cer nou și de pământ nou, așa cum a fost cuvântul proorocilor Scripturilor cerești pe pământ, și vom așeza pe omul cel răscumpărat la locul său, care a fost făcut de Noi pentru el, Tată, și apoi vom intra în odihna cea așteptată de șapte veacuri, căci neascultarea omului a tras peste Noi greutatea durerii veacurilor lui, căci omul a lungit mereu durerea Noastră, Tată*».

O, mamă a Mea, așa I-am spus Eu Tatălui Meu când El Mi-a zis că voi coborî în tine și din tine între oameni, Om coborât din cer pe pământ. Dacă n-aș fi luat trup ca al omului, oamenii nici atât n-ar fi crezut că sunt venit din cer de la Tatăl, căci oamenii cugetă omenește, nu duhovnicește, și oamenii au nevoie de naștere din nou, mamă.

— **O**, dulcele meu Fiu, Tu ești tiparul omului cel nou, cel născut din om, dar om nou, Fiule scump. Tu ești de neam împărătesc, că eu m-am tras din neamul lui David împăratul, din neamul lui Dumnezeu, Fiule scump. Mare lucru este să fie omul de neam mare, de neam nobil, dar iată durere pe pământ, căci cel mai mare neam de pe pământ, neamul lui Dumnezeu, neamul lui Israel și al lui David, neamul cel ales dintre neamuri Te-a răstignit pe Tine, Fiule de neam împărătesc, că Ție Ți-a promis Tatăl și Ți-a

promis David tronul său pe care-l avea de la Tatăl Savaot, și pentru acest tron Te-a răstignit neamul Tău, Fiule moștenitor al tronului ceresc pe pământ. Pentru aceasta ai spus Tu că oamenii se vor stăpâni peste pământ, ba și peste cer se vor a fi stăpâni, că iată ce este pe pământ. Oamenii care-și zic că sunt poporul Tău, aceia sunt oamenii bisericii lumii, și nimeni pe pământ nu mai are de unde să vadă și de unde să știe care este tronul Tău cel de pe pământ, Fiule Împărat, Cel ce le știi și le cuprinzi pe toate cele de mai înainte de veacuri și până după toate veacurile, căci aceasta înseamnă Împărat; Împărat atotștiutor peste cele de sub stăpânirea Lui.

Mă uit, Fiule scump, ca să văd veacurile, mă uit cu Tine, nu fără Tine, căci Tu ești ochiul meu, Tu ești ochiul celor ce văd. Mă uit și văd oameni vii și oameni morți, care-și zic și care și-au zis împărați, și și-au zis regi, și și-au zis stăpâni peste pământ și peste cer, Fiule, dar cei neputincioși nu pot fi împărați, și ei nu știu că nu pot fi. E adevărat că omul poate fi împărat, e adevărat, dar omul nu știe cum este acest adevăr. Adam, omul cel făcut de Tine după tiparul Tău, Fiule, a fost apoi împărat peste toate cele făcute de Tine pentru el, dar când s-a ascuns de Făcătorul său, de Binefăcătorul său, el a încetat a mai fi, și n-a mai fost, căci cel ce este, acela numai în Dumnezeu este, iar cel fără Dumnezeu nu mai este. Numai cel ce este poate fi împărat, dar oamenii nu știu ce înseamnă om-împărat. Scaunul de împărat este scaun de împărat în toată vremea împăratului, și altfel nu este scaun, iar dacă împăratul moare și nu mai are viață, nici scaun de împărat nu mai este. Dacă neamul cel de sub cer și-a omorât Împăratul, atunci nici scaunul Lui nu mai este, precum nici El nu mai este. Dacă omul cel împărat îl omoară pe Făcătorul său, acela nu mai este, căci cel fără Dumnezeu nu mai este, dar Împăratul este pururi și este Cel ce este. Adam a fost singurul împărat, dar când s-a ascuns de Tine, Fiule al Tatălui și Făcătorule al omului cel dintâi, atunci Adam a încetat să mai fie, și prin el au încetat toți și toate ființele vii și toate ale lumii care a fost făcută pentru om. Dar mila Tatălui a fost mare, și Te-a coborât Tatăl în mine, și din mine Tu Te-ai coborât între oameni, și dintre oameni Te-ai coborât, că eu am fost între oameni ca o scară de coborâre a Ta din cer pe pământ. Un singur pas ai făcut din cer până pe pământ: din Tatăl în mine, și din mine pe pământ, dar omul, Fiule, cu greu mai ajunge ca să fie cu Tine. Tu Te-ai făcut o cale atât de ușoară pentru omul care voiește să fie în cer, și cu cerul pe pământ, și cu Tine, Fiule, pe pământ și în cer. O, Tu ești calea, și nu ești ascuns, dar nimeni nu-Ți mai vede calea și nimeni nu Te mai vede, Fiule veșnic, căci cei ce văd au ochiul Tău, și Tu ești ochiul celor ce văd.

Un singur pas trebuie să faci omul până în cer: din el în Tine, și din Tine în cer, așa cum ai făcut Tu pasul spre omul cel ascuns, căci cel căzut este cel ascuns, iar cel ascuns este cel căzut. Tu ești Omul Cel coborât din cer și ești pârga cea pentru nașterea omului cel nou, căci scris este: *«nimeni nu s-a supt în cer decât Cel ce S-a coborât din cer ca să-l suie pe om la cer»* și să se împlinescă, Fiule, cuvântul Tău pe care l-ai spus, că *«cel ce nu se naște de sus, nu poate intra în împărăția cerurilor»*. Tu ai venit de sus, din cer, ca să se poată naște omul din Tine, și ce smerit ai grăit celui ce i-ai spus: *«Cine nu se naște de sus, nu poate fi de sus»*. Tu erai Cel de sus venit, ca să aibă oamenii cerul aproape de ei și să se nască de sus, din cer, din Tine, Fiule ceresc, Fiule născut din cer pe pământ.

E sărbătoarea nașterii Tale în mijlocul poporului Tău și e sărbătoarea slavei mele, căci mă slăvește cerul tot, ca pe cea

care a născut pe Dumnezeu între oameni, după cuvântul proorocilor cerului. O, Fiule ceresc, născut din mine, Tu ai luat pământ în mâini după ce ai făcut cerul și pământul, și Te-ai uitat la Tine și ai făcut chipul Tău din pământ și i-ai dat asemănarea Ta, și apoi i-ai dat și duh din Duhul Tău, și din chipul cel făcut de Tine din pământ ai făcut ființă vie, suflând duh din Duhul Tău peste el și în el, și l-ai numit om după chipul și asemănarea Ta, și după aceea ai luat o mână de carne din trupul cel îndumnezeit de Tine cu duh și cu suflare de viață, și ai făcut-o pe femeie ca să fie de ajutor omului, și din neamul femeilor m-ai luat pe mine ca să-Ți fiu de ajutor acum când Te-ai coborât la oameni ca să-i sui înapoi la cer, căci omul este lucrarea Ta cea dintru început. Cine înțelege ce este acel cuvânt al Tău când ai spus să faci ajutor omului pe potri-va lui? Femeia trebuia să ajute pe om pentru ridicarea omului înapoi în cer, în Eden, în împărăția lui Dumnezeu, la plinirea vremii împărăției lui Dumnezeu, iar eu, Fiule scump, am împlinit acel cuvânt al Tău și Ți-am fost Ție ajutor pe potrivă pentru salvarea omului pierdut din împărăția Ta, din împărăția lui, și să-i dai înapoi împărăția și să fie împărat, și să fie, căci împărat este cel ce este.

Adam a pus nume la toate viețuitoarele cu suflare de viață în ele, dar n-a găsit dintre ele ajutor pe potri-va lui, căci mai apoi, omul cel ieșit din om pune înaintea Ta animale spre jertfă de împăcare, dar omul nu s-a sculat din cădere, căci nu era pe potri-va lui acest ajutor prin animalele jertfite, și a venit ajutorul prin femeie, așa cum a fost cuvântul Tău, Fiule, Dumnezeule și Cuvântule, Tu, Care lucrezi la sfârșit ca și la început. Și ai venit Tu, simbolul omului cel nou, Cel în cer născut și din cer născut prin Fecioară. Ai venit, Fiule și Mire al meu, și ai lăsat pe Tatăl Tău și Te-ai unit cu mine și ai fost în trupul meu. Un trup cu mine Te-ai făcut, ca să ieși apoi pârgă nouă și începătură a omului nou, om născut, nu om făcut, ca să-i răscumperi pe cei născuți, născuți din oamenii cei doi, din Adam și din femeia sa, și să ajungi cu omul până la lucrarea Ta cea dintâi peste care îl pusesei împărat pe om.

Lucrarea Ta este mare și lungă, Fiule, ca și răbdarea Ta. O, de ar fi omul ochi și urechi în jurul lucrării Tale de mântuire a omului! Eu am fost ajutorul Tău, și ajutorul omului căzut, al omului cel ascuns, Fiule, Cel ce ești de o ființă cu Tatăl. Dacă omul a căzut ajutat de femeie în căderea sa, eu am fost cea care am ajutat omul să se întoarcă la vremea cea de dinaintea căderii lui, la Fiul meu să se întoarcă omul. Eu am dat oamenilor pe Fiul meu, căci Dumnezeu este Fiul meu, pentru că eu L-am născut la porunca Tatălui Savaot, ca să se îplinească Scriptura care spune că femeia a fost făcută ca să fie de ajutor omului. Dacă neamul femeilor a tras pe om la păcat și la moarte și la cădere din Dumnezeu, dacă neamul femeilor nu poate face viață veșnică pentru om, eu m-am ridicat deasupra acestui neam și l-am sfințit pe om în trupul meu, la porunca Tatălui Savaot.

Lucrurile rele trebuiesc scoase la iveală ca să fie văzute de unde sunt, de când sunt, de ce sunt, și numai apoi trebuie lucrat împotriva lor. Altfel, se merge în gol, și răul nu moare, și moare binele.

Și acum, ascultați, fii ai Domnului, și voi, fii ai oamenilor! O femeie care nu este duhovnicească nu poate fi decât sminteală și slăbire pentru cei sfinți prin însuși trupul ei de femeie, căci femeia are trupul ei prin femeia cea de la început. Scris este în cartea proorocului Isaia că femeia e izvorul mândriei și are umblătură țanțoșă și are ispită în privirea ei cea galeșă și calcă alintat, și din pricina trupului ei cad

oamenii sub această putere a ei, căci femeia a stricat statura omului cel făcut de Dumnezeu.

Ce este femeia neduhovnicească? Este aceea care nu lucrează cele duhovnicești, și dacă nu le lucrează pe acestea, ea are în ea duh de slăbiciune, de la lipsa lucrului duhovnicesc. Eu la aceste femei le spun să stea cu privirea în jos și să-și dăruiască lucrul lor cel cu frică și cu sfială făcut pentru cei sfinți. Când o femeie se plânge unui bărbat cu cele ale firii ei, ea îi moaie sufletul lui spre ea, și aceasta nu este bine, ci este rău. Dacă o femeie se plânge cu cele pentru mântuirea ei, atunci este altfel, este smerită și demnă lui Dumnezeu și omului lui Dumnezeu și se îndumnezeiesc unul de la altul, dar aceasta este mare mirare să mai vezi pe pământ. E mare lucrare să fie femeia duhovnicească. Acea are Duhul lui Dumnezeu cu ea, și are darul lui Dumnezeu peste ea, și este menită pentru lucrul cel dumnezeiesc, așa cum am fost eu, mama Fiului lui Dumnezeu. O femeie creștină, dacă și ea face ca femeia cea trupească și își plânge cele ale firii ei, ale neputinței ei unui bărbat sfânt, dacă folosește chiar și smerenia, chiar și umilința când își plânge cele ale firii ei, aceea îl trage la firea ei cea slabă pe cel sfânt, îl trage la milă și îl slăbește pe cel sfânt.

Tu, femeie creștină, nu slăbi prin cele ale firii tale trupești, ci îmbracă-te cu cele curate. Iar tu, femeie creștină a poporului cel nou, dacă nu ești decât pe potriva celor pământești, slujește cu supunere și cu mulțumire acolo unde ți se potrivește staturii tale trupești și sufletești, și mântuiește-te prin smerenie și prin mulțumire cu cele pe care le ai, și prin cuminenie de fire și de minte. Dacă nu ești de folos duhovnicește, dacă nu ești pusă de cei duhovnicești la lucrul celor duhovnicești din pricina măsurii staturii tale firești și sufletești, tu să stai mulțumită și liniștită și smerită, așteptând pe Hristos, Fiul meu. În adunarea cea frățească fii atentă la cele ce vin din cer, fii cu credință, fii cu atenție, ca să te dăruiești Fiului meu cu inima și cu mintea și cu sufletul tău, și altfel să nu faci, ca să nu ațâți spre tine pe cei sfinți, ca să nu-i slăbești prin firea ta pe cei sfinți, iar dacă tu nu ești în mulțumire prin acest sfat, atunci tu nu cauți ale lui Hristos.

Voi, fiilor apostoli ai poporului cel nou al Fiului meu, nu vă opriți, nu poposiți în sfatul cel slab cu firea și cu inima, în vorbirea cu femei, ca să nu le dați de lucru la duhul slăbiciunii lor, căci femeia care nu are lucrul cel duhovnicesc spre lucrare în ogorul Domnului, aceea este vas slab, care împrăștie slăbire prin însuși trupul ei pe care-l are prin femeia cea de la început, care n-a lucrat pentru ajutorul omului căzut. Omul cel căzut nu știe ce înseamnă sculare din cădere, iar voi trebuie să fiți cu luare-aminte pentru ridicarea omului cel căzut. Fiul meu a luat chipul și asemănarea omului căzut, ca să-l câștige de partea Lui pe cel căzut din cer, iar voi, fiilor apostoli ai poporului cel nou al Fiului meu, luați mereu chipul și asemănarea lui Dumnezeu în voi, ca să fie Dumnezeu câștigat de partea celor ce se vor ridica din cădere. Fiți asemenea îngerilor, dar fiți mari cu înțelepciunea, că o parte din îngeri au căzut din cer, iar voi fiți asemenea celor care au rămas în cer la îndemnul îngerului care a strigat peste cetele îngerești: «Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte la Dumnezeu!». Amin. Fiți plini de viață veșnică și învățați de la mine și de la apostoli și de la sfinți să dați viață veșnică la cei ce nu o au, căci fiecare suflet îndumnezeit de voi, va fi numărat vouă pentru plata slavei care vine peste voi.

Voi, fiice duhovnicești ale poporului cel nou al Fiului meu, fiți asemenea cu apostolii, nu fiți asemenea femeilor. Fiți ca bărbații apostoli, ca să fiți apostoli. Fiți de ajutor mân-

tuirii neamului omenesc, așa cum am fost eu și toate femeile sfinte care au lucrat apostolia cuvântului Fiului meu, așa cum a fost Verginica, trâmbița cuvântului Fiului meu, iar duhul dreptății să se nască din voi peste oameni ca și duhul curățeniei de duh și de trup, care va să se așeze peste oameni prin poporul cel nou al Fiului meu, Care vine, vine curând, dar a și venit, și lumea nu L-a cunoscut și lumea nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți și L-ați și văzut, pentru că El este în voi și este Fiul meu. Amin.

— **O**, mamă, o, mamă, o, mamă Fecioară, e mare și e dulce sărbătoarea soborului tău cu sfinții, sărbătoarea cuvântului tău cu poporul cel ceresc de pe pământ. O, și lumea nu-l cunoaște, mamă, pe poporul Meu cel nou. Lumea mănâncă și bea, se însoară și se mărită și își petrece viața ei și nu se uită la poporul Meu ca să-l urmeze pe drumul lui cu Mine.

O, mamă Fecioară, acum două mii de ani Mă strângeai în brațe prunc, iar acum, la vremea cea de apoi, Mă împarți cuvânt la toți cei credincioși care știu de Mine că Mă fac cuvânt din cer peste pământ, și la toți cei care vor auzi și Mă vor lua să Mă aibă de viață veșnică pentru ei. Eu, Cel de o ființă cu Tatăl, Mă împart cuvânt oamenilor. Eu, Cel născut din Fecioară, Mă împart cuvânt de iubire și de viață veșnică pentru oameni. Eu, Cel născut cuvânt acum, în vremea de apoi, în mijlocul neamului românilor, Mă rup în zeci de mii de laturi și merg cuvânt până la toate marginile cerului ca să Mă vestesc Împărat peste cer și peste pământ, căci Împărat este Cel ce este, Cel ce Se naște și nu moare, ci trăiește și biruiește moartea. Amin. Eu sunt Cel ce biruiesc moartea ta, omule, dacă vei iubi viața. Mama Mea Fecioara a fost de viță împărătească și regească, dar ea și Fiul ei au fost săraci între oameni, și oamenii nu știu ce înseamnă împărat sau stăpân. Cel ce nu se smerește pe sine înaintea tuturor oamenilor, acela nu poate stăpâni peste nimeni dintre fiii oamenilor, căci nu prin avuții și nu prin bunătăți pământești stăpânesc cei stăpâni peste oameni. De cel smerit omul se apropie fără teamă, dar de cel tare prin tăria lui omul se teme, căci oamenii sunt neputincioși, și de aceea caută mărire, și nădăjduiesc în ea cei fără de nici o nădejde.

O, s-a umplut cupa milei Mele pentru oameni, căci oamenii sunt neputincioși. Mă las peste pământ cuvânt de nădejde, și nu vor fi rușinați cei ce nădăjduiesc în făgăduințele Mele, căci Eu am împlinit tot ce am făgăduit omului. Curând, curând dau vâlul în lături și vin pentru cei credincioși, și apoi vin pentru cei necredincioși, și apoi începutul vine să fie cu vremea cea de apoi, iar vremea cea de apoi merge ca să fie cu începutul, căci Eu sunt Alfa și Omega, și prin Mine se unește cerul cu pământul în lucrare de Ierusalim nou, de început nou, de cer nou și de pământ nou, după cum Eu am făgăduit. Amin, amin, amin.

26 decembrie 1997/8 ianuarie 1998

Sărbătoarea sfântului mucenic și arhidiacon Ștefan

Statura cea întreagă în Hristos dovedește pe cei ce sunt ai Lui. Hrana proaspătă din cer și nu de pe pământ. Timpul înșelăciunilor s-a sfârșit.

Fiilor de la iesle, vin iar cuvânt peste poporul Meu cel nou. Intru iar în cartea Mea cea de azi, și apoi merg cu cartea și cu voi, mergem la poporul cel hrănit din cer, mergem să-l învățăm și iar să-l învățăm să-și așeze făptura, mergem să-l învățăm să-și măsoare făptura, să-și păstreze

făptura, și apoi să și-o semene peste toți cei care se uită la acest popor.

O, Ierusalime, popor nou, popor crescut cu mana cuvântului Meu! Oricât de mult aș sărbători sărbătoarea venirii Mele la tine, Eu tot flămând sunt de tine. Mă uit mereu la tine și mereu îți măsoar făptura ca să știu cum și cu ce să lucrez peste făptura ta. O, Ierusalime, se uită lumea la tine, dar lumea nu te iubește așa cum te iubesc Eu, și lumea îți caută vină dacă vede vină la tine. Îți caut și Eu vina ta, dar nu ca lumea. Eu îți-o caut ca să te scot de sub ea și ca să ies și Eu apoi de sub vina ta, că lumea apasă pe Mine dacă tu ai vină. O, dacă tu ai face greșale înaintea lumii, lumea ar zice că și Eu sunt ca tine, că ea este deprinsă cu ceea ce vede și atât. Dar tu, popor al slavei Mele pe pământ nu trebuie să fii cu făptura știrbită, că dacă ai fi așa, M-ai știrbi pe Mine, Cel ce Mă zbat să fiu cu făptura Mea în tine ca să pot Eu prin tine să cresc și în fiii oamenilor, care se uită la Mine prin tine, că prin tine se vor ridica fiii oamenilor, prin făptura ta cea întregă înaintea Mea și înaintea lumii, tată. Iar când făptura ta se va păstra mereu întregă, atunci sațul Meu se va umple, și Eu nu voi mai fi flămând după tine. Amin.

Fiilor de la iesle, faceți ochii mari, mari cât ai Mei, și Eu voi privi cu ochiul Meu prin ochii voștri, și voi veți privi cu ochii voștri prin ochiul Meu, ca să avem grijă de făptura poporului sfânt, iar poporul sfânt să învețe să aibă grijă de făptura voastră cea întregă înaintea lor și înaintea Mea. Amin. Mă las peste voi cu înțelepciunea Mea și Mă las cu lucrarea Duhului Sfânt prin voi, ca să lucrăm cu lucru mereu nou de deasupra și de lângă și din mijlocul poporului sfânt, că Eu Îmi pregătesc poporul cel credincios pentru cele văzute ale venirii Mele a doua oară pe pământ. Eu nu vă las în necazuri care dau să îngreueze mersul și lucrul cel pentru pregătirea slavei Mele. Eu vă voi ajuta mereu în toate lipsurile și neputințele pe care voi le duceți în lucrul Meu cu voi, că mulți vor fi să se pregătească cu statura lor cea pentru Mine, cu hăinuța lor cea pentru venirea slavei Mele, dar pentru aceasta voi trebuie să trudiți, fiilor, trebuie să vă jertfiți timpul și odihna și adunătura cea pentru toate zilele și să rupeți din ea și s-o puneți pentru propășirea lucrului Meu cel nou peste pământ. Eu sunt Cel ce veghez pentru tot și pentru toate câte sunt de făcut și de împlinit pentru viața oamenilor credincioși, care vor vedea și vor lua calea Mea pentru ei, căci calea Mea, voi sunteți pe pământ. Așezați-vă cale a Mea pentru oamenii care caută pe Dumnezeu și viața cu Dumnezeu și mângâierea vieții lor prin Dumnezeu. Eu vă învăț pe voi, și oamenii iau învățătura peste ei din învățătura Mea de peste voi, și oamenii se uită la voi și învață și își privesc fața în voi și se găsesc ca voi, ca să se așeze înaintea Mea cu inima, cu cugetul, cu sufletul și cu fapta vieții lor. Cuvântul Meu va strânge pentru sine pe toți cei aleși, iar cei aleși vor veni ca să se arate și să le dau plata vieții lor și a faptelor vieții lor, căci cei aleși sunt cei care și-au pus viața în trăire curată și sfântă prin credința lor cea deplină. Amin.

Mulți se străduiesc în trăire frumoasă, în inimă frumoasă, dar mulți din aceștia n-au calea cea adevărată sub picioarele lor, că nu se poate să fie mai mulți dumnezei, și aceștia nu știu cum să-L ia pe Dumnezeu și de unde să-L ia și cum să-L trăiască deplin. Mulți se hrănesc prin oameni, dar omul este neputincios. Eu sunt Cel ce pot hrăni pe om, că bine este să mănânce omul din cer, nu de pe pământ, și de aceea vin din cer cu sărbătoare mereu vie, mereu proaspătă, și sărbătoresc cu tine sărbătoarea venirii Mele la tine, preaiubitul Meu po-

por. Ai nevoie de hrană mereu caldă, poporul Meu, și oameni mulți au nevoie de hrană, fiule. Nu mai este hrană pe pământ, nu mai este. Nici un om nu mai este ca să împartă hrana cea adevărată, căci pentru hrana cea adevărată trebuie om curat și sfânt ca și hrana, și iată, din această pricină nu mai este hrană pe pământ, și de aceea Mi-am făcut loc curat și om curat și popor curat, ca să aibă cale spre oameni hrana Mea, hrana cea din cer, că pe pământ s-a stricat toată hrana, s-a amestecat hrana Mea cu hrana omului, că omul s-a voit lângă Mine și s-a voit mai mare și mai deștept ca Mine și mai liber ca Mine.

O, M-am săturat de vorbirea omului cea despre Dumnezeu. Nu mai am loc de om. Omului nu-i place să vorbesc Eu. Lui îi place să vorbească el despre Mine, și Eu să stau cuminte în pătrățica pe care Mi-a făcut-o el. M-am săturat să fiu vorbit de oameni care nu ating nici cu vârful degetelor calea Mea. Oamenii sunt neputincioși, și ei uită că n-au putere. Eu sunt Cel ce pot, Eu și nu omul. Să Mă lase omul pe Mine, că el este neputincios, din lipsa hranei. Eu sunt Cel ce am grăit mereu cuvântul Meu peste pământ și prin prooroci, și Eu Însumi sunt Cel ce grăiesc și azi, căci scris este: «*Voi fi cu cei buni și sfinți până la sfârșitul timpului omului*». S-a sfârșit timpul omului și vin Eu, Cel fără de timp, ca să-l fac și pe om veșnic și fără de timp, că timpul este făcut de om, nu de Mine. Timpul s-a așezat ca un vâl peste veșnicie și înșeală pe om, dar Eu vin și voi face timpul sul. Amin. Și l-am și făcut. Amin. Dar oamenii care iubesc timpul nu știu ce-am făcut Eu pentru cei credincioși făgăduințelor Mele.

Fiilor de la iesle, să ne grăbim, tată, să dăm vâlul în lăaturi și să ieșim la lumină cu cele veșnice, că Eu niciodată n-am rostit minciună așa cum rostește omul cel neputincios.

Fiilor copilași, am venit la voi cu muceniciei cerului. Lumea are și ea muceniciei ei și și-i cântă și și-i pomenește, iar Eu, Domnul, am muceniciei Mei, mucenici ai cerului, și cerul îi cântă și îi pomenește și îi sărbătorește. Mucenicul Ștefan, întâiul mucenic al numelui Meu, a făcut coroană de mucenici în jurul lui și a venit cu Mine la praznicul cuvântului Meu cel pentru nașterea din nou a lumii, praznicul Meu în mijlocul tău, poporul Meu cel nou.

E sărbătoare mereu în tine, Ierusalime. Se unește cerul cu pământul în mijlocul tău. Vine Domnul la tine cu sfinții. Dau sfinții să se măsoare cu tine. Măsoară-ți mereu făptura, iubitul Meu popor, și fii mereu pe potriva Mea pentru ca să-Mi fii de ajutor pentru mântuirea neamului omenesc, Ierusalime nou. Cuvântul Meu cel din Scripturi așa mărturisește: «*Noi le fac pe toate. Amin*». Tu, poporul Meu cel nou, ești Ierusalim nou, căci Eu pe toate le numesc noi și le fac noi pentru veacul cel nou și veșnic nou. Stai mereu pe măsura Mea, pe potriva Mea, stai mereu la măsurat, stai mereu la lumină și luminează-te luminând, poporul Meu, căci în mijlocul tău vin mereu cu fiii ieslei Mele, și le pun în mână vas de măsurat, măsură de măsurat făptura ta, ca să te păstrez mereu pe potriva Mea, Ierusalime nou, mereu după chipul și asemănarea Mea. Amin, amin, amin.

27 decembrie 1997/9 ianuarie 1998

Sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Împlinirea cuvântului se cere pentru toți la fel. Duhul Sfânt proorocește și lucrează îndumnezeirea omului.

Poporul Meu, poporul Meu, să nu te răcești de Mine, poporul Meu! Vin să-ți țin de cald și de mângâiere ca să nu te răcești de Dumnezeu. Amin.

Poporul Meu, uită-te în urmă, că multe cuvinte am pus peste tine. Uită-te, fiule, și îți vezi fața în oglinda cuvântului Meu, și vezi dacă ai împlinit bine și la vreme cuvântul vieții. Te-am învățat mereu, mereu. Nu cumva să te înveți cu Mine și să te răcești de Mine, și caută să fii mereu spre mângâierea Mea, ca mireasa cu mirele, fiule. Fii atent să nu se răcească dragostea ta, că Eu sunt dragostea care trage la dragostea ta, poporul Meu iubit. Vin la tine cu sfinții, vin să-ți încălduresc dragostea de Mine, că e greu pe pământ. O, dacă tu n-ai împlini mereu cuvântul Meu pe care ți-l aduc cald mereu, ce ai face tu, fiule, la venirea Mea? Ce ai face dacă nu te-aș găsi cu cuvântul Meu pus peste tine și împlinit de tine?

O, Israele fiule, să nu zici că se potrivește celuilalt cuvântul Meu ca să nu-l iei să te măsoari cu el și să te îmbraci cu el. Caută la statura ta și lucrează cu cuvântul Meu peste ea, nu peste altul, fiule. Dacă fiecare caută la făptura lui, atunci iubirea de aproapele va lucra curat și cu rod bun, căci fiecare lucrează la viața lui, și cu ea, la viața aproapelui. Iubirea de aproapele este să fii tu bine cu Dumnezeu, fiule, și să-l ajuți și pe aproapele tău să fie ca tine. Să nu-i ceri fratelui tău. Cere-ți ție mai întâi. Și dacă nu-ți ceri, lasă-l pe aproapele tău să-ți ceară și să te ajute să fii cu Dumnezeu și cu aproapele tău la ce este bine. Fiule, fiule scump, să nu fii mofturos, să nu fii nesfios, să nu fii nepăsător de pacea Mea din tine, să nu fii lipsit de bună-cuviință înaintea aproapelui tău. Nu-i frumos, fiule, să faci așa, că-l faci pe fratele tău să se clatine dacă faci așa. Caută pacea Mea. Vezi cum am lucrat Eu și fă ca Mine, fiule, că o pace fățișă e o împăcare cu cele rele care au alungat pacea Mea dintre tine și aproapele tău.

O, Israele, o, Israele, să fii popor fără de păcat, că pe pământ numai păcate sunt, și fiecare păcat dăunează lucrului de mântuire a neamului omenesc, și prin păcătuire se luptă omul împotriva Mea. Fiecare nedreptate adusă omului de către om, fiecare răutate făcută omului de către om alungă binecuvântarea lui Dumnezeu de pe pământ.

Oamenii nu știu să se vindece de rău. N-au oamenii vindecători printre ei. Oamenii au pace cu cele rele. Oamenii își fac rău unii altora, și pacea dintre oameni este o fățarie, o împăcare cu lucrurile rele, care rămân pe făgașul lor cel vechi. O așa pace face parte din lucrurile rele, care se fac dezbinare între oameni. Oamenii se bucură de răul celorlalți. Când te bucuri de omul care greșește, ca să nu fie el mai bun decât tine și ca să fii tu mai mult decât el, atunci păcatul e în inima ta. Oamenii n-au vindecători printre ei, n-au oameni de ai lui Dumnezeu printre ei și nu-i suferă pe cei deștepti care au pe Dumnezeu, căci cel deștept și curat cu inima nu este suferit de omul îngâmfat și doritor de mărire. Moise a dorit ca tot Israelul să aibă Duhul lui Dumnezeu, dar cei fără dragoste din Israel s-au răscolat pentru cei ce prooroceau prin Duhul Sfânt al iubirii de aproapele.

O, copilași învățați de Dumnezeu, zic vouă: privegheați mereu peste voi, nu când și când și nu oricum, căci când duhul rău este învins de voi, el se depărtează, dar nu stă liniștit, și se duce și își adună puterile înșeptit, și iarăși se apropie. Dar voi, fiți făclii aprinse cu Duhul Sfânt, ca să ardeți mereu și de peste tot căile duhului rău, care se teme de cei ce vindecă pe oameni de duhul rău. Amin.

Am coborât din cer pe pământ, și Mă fac cuvânt în ieslea nașterii cuvântului Meu. Am venit la tine, poporul Meu, cu ierarhul Vasile. Acest arhiereu a fost spaimă pentru duhul rău, căci dragostea lui de Dumnezeu și de oamenii cei robiți era dragoste mare și multă. El nu s-a temut pe pământ

de cei ceucid trupul, și a fost mare cu inima, și a biruit mereu și de peste tot pe duhul rău, vindecându-i de rău pe oameni. El a fost făclie nebiruită între cer și pământ, dar oamenii îngâmfăți n-au putut să-l voiască pe sfântul Meu cel drept. Sfinții dau să strice voința cea rea a oamenilor, dar oamenii răi sunt îngâmfăți și nu știu ce înseamnă mărirea. Mărirea omului este atunci când omul se face cale spre Dumnezeu pentru aproapele său, și acela este om dătător de viață veșnică, om care Mă dă pe Mine aproapelui său.

O, copilași învățați de Dumnezeu, o, fiilor, căutați ce este plăcut Mie și puneți peste voi plăcerea Mea și împărțiți-o cu cel alăturat vouă și cărării voastre cu Mine. Caută, fiule, să fii tu așa cum ai vrea să fie aproapele tău. Caută să fii bine cu Mine, căci cel ce este cu Dumnezeu, acela nu se teme de nimic și de nimeni, și așa au fost sfinții Mei. Arhiereul Meu Vasile de oameni nu s-a temut și de nici un rău nu s-a temut, căci el era cu Mine, una cu Mine, un trup și un duh și un suflet cu Mine era. Eu așa am spus vouă: dau sfinții să vă măsoare făptura, dau sfinții să se măsoare cu voi, că ei văd cine sunteți voi, ei Mă văd pe Mine între voi cuvânt, și să nu Mă rușinați, fiilor. Fiți și înăuntrul vostru și în afara voastră curați și cu duhul, și cu trupul. Fiți plăcuții Mei, fiți pe placul Meu. Amin. Nu vă răciți de Mine, fiilor. Nu vă învățați cu Mine dacă vă învăț mereu. Învățați-vă din venirea Mea la voi mereu. Învățați-vă să fiți mereu noi, că prin voi voiesc să le fac pe toate noi și curate și sfinte și cerești pe pământ.

Puneți, fiilor, la inimă cuvintele Mele. Fiți, fiilor, popor model, ca să-l fac pe omul din lume om după chipul și asemănarea voastră, om de care am Eu nevoie pentru viața cea fără de moarte, măi fiilor. Eu M-am uitat la Mine și Mi-am făcut chipul din lut, chip după asemănarea Mea, și am pus suflare de viață în el și l-am făcut ființă vie și veșnică, dar omul n-a voit să fie modelul Meu, și s-a smuls din iubirea Mea și și-a făcut iubirea lui. Fiți ca Mine, fiilor, și faceți și voi lucrarea pe care am făcut-o Eu. Uitându-vă la voi, faceți-l pe om ca și pe voi, și suflați peste el duh de viață veșnică. Amin. Oare, voi înțelegeți ce aveți voi de lucrat pe pământ? O, fiilor, căutați să vă înțelegeți nașterea voastră din Mine și viața voastră cu Mine, și lucrați cu Mine om din om, așa cum a lucrat Tatăl cu Mine om din lut, căruia i-am suflat suflare de viață din Tatăl și din Mine.

Oamenii n-au salvatori, oamenii au învățat pe oameni că omul este născut din maimuță. O, răbdarea Făcătorului și-a umplut cupa ei. Omul s-a făcut din om, maimuță, și s-a făcut fiară, căci s-a schimonosit și s-a înrăit și și-a pierdut mintea încă de la început. Dar Eu am turnat mereu pe Duhul Sfânt din cer, ca să îndumnezeiască pe om, și să aibă omul minte din cer, și să proorocesc Eu prin om și să-i spun omului să nu fie diavol, să nu fie maimuță sau fiară, căci tata și mama omului e Dumnezeu. Amin.

Fiilor, fiilor, fiți ca Mine și lucrați ca Mine. Fiilor, fiilor, ascultați bine și auziți bine cuvintele Mele. O, fiilor, măsurați-vă făptura și potriviți-o după chipul și asemănarea Mea.

Israele, poporul Meu de azi, să nu te răcești de Mine, fiule. Ține-I de cald lui Dumnezeu. Încălzește-Mă cu ființa ta și înăuntrul tău și în afara ta și cinstește-L pe Cel ce te-a născut din cer în vremea aceasta de apoi.

Israele iubit, să nu trec pe lângă tine ca străinul, că Eu mereu Mă opresc în sfat cu tine în truda Mea de la cer la pământ. Israele, să nu treci, fiule, pe lângă cuvintele Mele. Oprește-te și scrie-le pe inimă, că e greu fără Dumnezeu pe

pământ. Israele, Israele, fă-te, fiule, cuvântul Meu cel împlinit, ca să vină noroadele spre împărăția cerurilor și să intre pe poartă și nu pe deasupra, căci tu ești poarta și calea omului spre împărăția Mea. Cuvântul Meu să-ți rămână pe limbă ca mierea cea mai dulce, și să îndulcești cerul cu mana cuvântului tău, care curge din Mine peste tine, poporule, cuvântul Meu cel împlinit. Amin, amin, amin.

1/14 ianuarie 1998

Praznicul Botezului Domnului

Botezul este spălarea prin pocăință și unirea cu Hristos, Cel ce botează cu Duhul Sfânt și cu foc.

Mergi, poporul Meu, mergi, Ierusalime nou, că Mă las peste tine cuvânt din cer și te fac cale a cuvântului Meu peste popoare. Mergi, poporul Meu, mergi în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh! Amin, amin, amin. Mergi, poporul Meu, mergi, fiule, mergi, că Mă fac în mijlocul tău cuvânt nou de înnoire a lumii. Mergi, că a venit vremea de apoi, și Eu vin curând, curând, că tu mereu Mă chemi și zici: «*Vino, Doamne Iisuse!*». Amin. O, fiule, ca să creadă Dumnezeu în creștin, înseamnă să poată face din el un trimis al Său între oamenii cei fără grijă de viața cea veșnică. Mergi, poporul Meu. Eu sunt Cel ce te trimit. Eu sunt Cel ce merg cu tine; Eu și cu tine și cu cuvântul Meu, cel ce se coboară din cer peste tine ca să-l dai tu oamenilor așa cum Eu ți-l dau ție, și ca să Mă împarți pe Mine peste pământ cuvânt de viață veșnică. Amin.

Cobor din cer cuvânt în mijlocul poporului român. Sunt Fiul Tatălui Savaot, și am venit din cer în mijlocul poporului Israel acum două mii de ani, și după ce M-am născut din Fecioară prunc, am crescut cu trupul ca și omul, până ce am ajuns ca omul cel făcut de Mine din lut, om de treizeci de ani, după arătare, așa cum a fost Adam când l-am întocmit din lut și din duh, după chipul și asemănarea Mea. Aveam treizeci de ani, după numărul anilor omului, și Tatăl Mi-a ridicat dintre cei născuți din femei un trimis al Său între oameni ca să Mă vestească Fiu al Său, Dumnezeu în mijlocul oamenilor, că Israel din vremea Mea nu știa că Eu sunt Dumnezeu venit de la Tatăl prin Fecioară.

Cobor din cer cu sărbătoare cerească în mijlocul tău, poporul Meu român, că Tatăl Meu te-a ales pe tine între popoare ca să fii tu țara venirii Mele din cer a doua oară pe pământ. E sărbătoarea Mea cu Ioan, nașul Meu de botez, și sărbătoresc în mijlocul tău, popor român, praznic de Bobotează, praznicul cel născut odată cu botezul Meu cel de la Ioan. În zilele acelea a venit Ioan, trimisul Tatălui, a venit la Iordan ca să Mă arate pe Mine Dumnezeu în mijlocul oamenilor, precum eram. Eu M-am aplecat sub mâna lui, căci mâna lui M-a arătat, iar Tatăl a slobozit glasul Său din nori și M-a numit Fiu al Său, precum eram, ca să audă oamenii că sunt din cer la ei, și să Mă primească și să se nască din cer oamenii, din Mine, Cel ce eram venit cu cerul aproape de oameni, iar apa Iordanului M-a mărturisit cu semnul ei peste trupul Meu după ce Tatăl M-a vestit lui Israel Fiu al Său, Fiu din cer venit în mijlocul lui Israel, slobozind semnul Duhului Sfânt deasupra Mea.

E sărbătoarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, căci Tatăl a mărturisit din cer pe Fiul Său Cel de pe pământ, iar Duhul Sfânt a întărit adevărul cuvântului cel rostit de Tatăl peste Mine. În zilele acelea Ioan a fost trimisul Tatălui către

oameni ca să vestească arătarea Mea în mijlocul oamenilor, și să creadă oamenii în Fiul Tatălui și să se boteze cu apa spălării păcatului strămoșesc, și cu Duhul Sfânt, Care mărturisește pe Tatăl și pe Fiul. Iar în zilele acestea, în zilele cele de apoi, te trimit pe tine între oameni, pe tine, poporul Meu, ca pe un trimis al Meu, că am făcut din tine semn pe pământ, semn înaintea venirii Mele a doua oară pe pământ, precum Ioan a fost semn de la Tatăl înaintea arătării Mele întâia oară între oameni.

Mergi, poporul Meu, mergi, Ierusalime nou! Mergi, Israele nou, căci cele vechi trec cu trosnet și totul se înnoiește, că Eu vin și noi le fac pe toate. Amin. Mergi, și da oamenilor cuvântul Meu, mergi cu sărbătoare de Bobotează, că botez înseamnă spălare și pocăință și ungere din cer și unire cu Hristos, Cel ce S-a lăsat spre spălare sub mâna lui Ioan, cel trimis de Tatăl ca să dea oamenilor botezul cu apa spălării. Eu, Cel botezat de Ioan, sunt Cel ce botez cu Duhul Sfânt și cu foc, așa cum a grăit Ioan.

Poporule român, intră, tată, sub botezul cel cu Duhul Sfânt, că botezul cel cu foc ustură, tată. Intră, tată, sub cămașa harului sfânt, că Eu, Domnul Dumnezeuul tău, voiesc să fii un popor cu viață fără de moarte. Umblă, tată, sub haina ta și vezi să ai cămășuța botezului, vezi să nu fie murdară, vezi să nu fie ruptă, vezi să ai cămășuță de la Mine, poporul Meu român. Nimic nu înseamnă haina ta dacă nu ai cămășuță curată sub ea. Înnoiește-te, poporule român! O, nu mai ai peste tine învățători cu milă, dar iată, vin Eu și te îndemn la viață sfântă și la credință și la înnoire, tată. Vin Eu, că Eu nu te părăsesc, Eu nu te las în durere, și vin și te mângâi și te ridic ca să stai tu înaintea Mea, țară română, și cu tine se vor uni multe neamuri care vor intra sub semnul harului Meu, că Eu Mă fac cuvânt în mijlocul tău, și apoi vin ca să fiu un trup cu tine și o iubire cu tine și un duh cu tine, și orice țară care va lua pe Domnul cuvânt din tine, se va numi țară română, și tu vei fi mare înaintea Mea și înaintea neamurilor de pe pământ; și orice neam care nu va lua harul Meu, cel ce curge din Mine în mijlocul tău, acela va fi neam mic pe pământ, neam slab, neam pitic între oameni, căci neamul fără Dumnezeu e neam de jos, nu e neam de sus.

Mergi, poporul Meu, semn nou în mijlocul oamenilor, că te-am vestit că ești și că vei fi. Mergi, Ierusalime nou, mergi și întinde harul cuvântului Meu deasupra pământului. Amin. Mergi, poporul Meu, mergi, că Eu sunt Cel ce sunt, și te cuprind cu puterea harului Meu din toate laturile, că tu ești cel micuț și cel ocrotit, și ești semnul Meu, ești trimisul Meu, așa cum a fost Ioan. Să audă toate neamurile pământului: Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu, Care vine din cer pe pământ în mijlocul neamului român ca să Se anunțe întru cea de a doua venire cu trupul pe pământ. Amin.

Amin, amin zic ție, poporul Meu român: vine vremea, dar a și venit, să Mă arăt din mijlocul tău cuvânt, și apoi trup întru cea de a doua venire a Mea, precum mărturisesc Scripturile Mele din vremea trupului Meu în mijlocul poporului Israel care M-a lepădat, dar Eu îl aștept să se întoarcă la Mine. Adevăr adevărat grăiesc din cer peste pământ: Eu sunt Cuvânt în mijlocul neamului român. Eu vin curând după acest cuvânt. Cel ce voiește să vină după Mine, să-și ia crucea sa și să-Mi urmeze Mie. Eu vin curând, curând și voi fi cu toți cei ce-Mi urmează Mie și ție, țara Mea de nuntă, iar tu să fii pe voia Mea, că ești cea dintâi. Cei ce nu cred în adevărul cuvântului Meu, nu-l vor vedea venind, că Eu voi da din calea

Mea pe cel necredincios, pe cel tare la cerbice, care nu se uită ca să vadă că Eu sunt cu cei credincioși și curați.

În zilele acelea mergea Ioan înaintea Mea, iar în zilele acestea mergi tu, poporul Meu cel credincios. Cel ce va crede și se va boteza în râul vieții, care curge cuvânt din Mine în mijlocul tău, acela va vedea pe Cel ce vine a doua oară din cer pe pământ. Mergi, Ierusalime, și stropește pământul cu apa și cu harul cuvântului Meu. Mergi, poporul Meu, că Eu vin și tu mergi înaintea Mea ca să Mă vestești că vin. Amin, amin, amin.

6/19 ianuarie 1998

Soborul sfântului Ioan Botezătorul

Viața cerească îi vadește pe fiii adevărului lui Dumnezeu. Omul trebuie să se facă biserică a sfinților. Cei sfinți sunt mereu sfinți.

Din praznic în praznic, din cuvânt în cuvânt petrec pe pământ cu tine, poporul Meu iubit, căci cuvântul Meu cel coborât la tine este praznicul lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii. Amin. Petrec și oamenii pe pământ praznicele lor, dar Dumnezeu, cum să nu petreacă praznicele Lui, care sunt adevărul Lui?

Prăznuiește cerul pe Ioan, botezătorul Meu și al multora din vremea trupului Meu. El învăța pe oameni să se spele de păcate și de petele păcatelor, să se spele cu apă și cu pocăință și cu stăruință. Amin.

Mă fac în tine praznic de cuvânt, poporul Meu. Mă fac, fiule, pâine din cer pe masa ta, ca să mănânci și să fii sănătos cu duhul și cu sufletul și cu trupul. Mă fac bucurie pentru tine, ca să te bucur pururea și să ai pace înăuntrul tău, fiule poporul Meu. Nimic nu-i mai dulce și mai odihnitor ca pacea Mea în inima ta. Pace îți dau, cuvânt de pace între Mine și tine, poporul Meu, ca să fii mare prin pacea Mea și prin înțelepciunea Mea.

O, rău e de omul care este mare prin sine pe pământ. Acela nu poate spune adevărul, căci adevărul, Eu sunt. Omul cel mare pe pământ, nu poate spune nici adevărul lui, că nu merge cu adevărul spus, pentru că omul trăiește viață mincinoasă, și tot așa și vorbește. Cine să-i învețe pe oameni cu adevărul? Nu sunt oameni adevărați pe pământ ca să-i învețe pe ceilalți adevărul. Vin Eu din cer adevăr, și Mă port cu adevărul Meu printre oameni, dar oamenii sunt deprinși cu deșertăciunea și cu minciunile ei, și nu se pot învăța cu adevărul. Oamenii nu sunt adevărați unii cu alții, nu-și pot spune adevărul unii altora. Se supără om pe om dacă-și spun adevărul unul altuia. N-are omul cum să spună adevărul, că omul nu lucrează lucrul adevărului, iar cel ce nu lucrează această lucrare, n-o poate da, n-are cum să dea din ea. Omul nu știe cum să-și trăiască viața ca să-i fie viața viață adevărată, și nu viață mincinoasă. Viața care nu-ți poate da nici o plată adevărată, aceea este viață mincinoasă, și oamenii pe pământ sunt deprinși cu viața cea mincinoasă. Ferice omului care trăiește viață adevărată, că acela este fiul adevărului, fiul lui Dumnezeu. Cine trăiește viață cerească pe pământ, acela poate spune oamenilor adevărul, iar cel ce trăiește viață omenească, acela n-are ce să dea, căci minciuna nu este viață.

Omul s-a mințit pe sine încă de la început, și dacă s-a mințit pe sine, a putut să se smulgă din brațele adevărului. Omul mare, omul semeț, omul cu minte omenească nu poate sluji adevărului. Se mint oamenii că știu și că pot lucra adevărul, și se mint unii pe alții că își lucrează adevărul unii

altora. Aceasta este minciună pusă în dreptul adevărului, căci oamenii cu viață trupească și omenească nu sunt adevărați, și ar fi adevărați dacă ar trăi viață cerească și duhovnicească pe pământ. Nu poate să se călăuzească orb pe orb. Își sunt unul altuia prăpastie și nu călăuză. Cine nu trăiește viață cerească între cer și pământ, acela este un om orb. Eu sunt vederea celui ce vede, celui ce trăiește, iar cel ce nu Mă are pe Mine adevăr în el, acela este orb, și nu este adevărat, și nu poate fi lumină pentru orbi.

O, poporul Meu, o, fiule scump, ce cuvânt tainic, ce cuvânt adevărat cobor azi în mijlocul tău! Voiesc, poporul Meu, să ia oamenii acest cuvânt și să-l creadă și să caute apoi spre adevăr. Așa și tu să voiești, și să ceri de la cer lumina Mea și adevărul Meu peste viața oamenilor de pe pământ, că fără adevăr e întuneric pe pământ. Ioan, botezătorul Meu, a trăit viață adevărată între cer și pământ și a putut mărturisi adevărul cel din el. El avea înăuntrul său pe Dumnezeu adevărului și s-a dus în mijlocul oamenilor ca să le vestească adevărul, pe care-l avea și pe care-l împărțea oamenilor. Dar oamenii sunt străini de adevăr și îl iau ca pe o tulburare și îl stârpesc dintre ei. Ce bucurie are Ioan Botezătorul dacă e sărbătorit de fiii celor ce l-au ucis? Oamenii minciunii au ucis pe omul adevărului, iar fiii celor ucigași mărturisesc că sunt fii ai celor ce au ucis adevărul, că scris este: *«Vai vouă, care ridicăți în slavă mormintele proorocilor și pe proorocii din ele, că prin aceasta mărturișiți că sunteți fiii celor ce au ucis pe cei adevărați între oameni»*. Cine nu sărbătorește pe un sfânt cu sărbătoare sfântă și cerească și curată pe pământ, acela nu aduce nici o bucurie sfântului cel pomenit. Dar cine poate sărbători pe sfinți? Numai cei asemenea lor pot face sărbătoare și bucurie pentru sfinții care s-au dus de pe pământ la cer.

Ioan era glasul care vestea venirea adevărului între oameni, dar adevărul este primit numai de cei ce se pocăiesc de relele lor și se spală de petele minciunii lor, și de aceea striga el printre oameni: *«Pocăiți-vă, că se apropie împărăția cerurilor spre voi!»*, iar împărăția cerurilor este adevărul cel cersc între oameni și cu oamenii. Dar oamenii nu s-au îndurat să se despartă de cele mincinoase și fără duh de viață în ele, și l-au numit pe Ioan tulburare între oameni, și l-au stârpit, dar el strigă și nu tace, că este viu, și vine cu Mine pe pământ, precum toți sfinții vin; vine și strigă ca și atunci.

Iată glasul celui ce strigă, iată glasul lui Ioan:

— **O**, oamenilor, o, oamenilor, o, fii ai oamenilor, o, fii ai fiilor oamenilor! De ce nu vă pocăiți? Eu strig și azi la voi, ca și atunci. Vine Domnul pe pământ, ca să despartă lumina de întuneric, că pământul este fără de chip, și este pustiu, iar eu strig în pustiu, și întuneric este deasupra pământului. Vine Domnul să facă din nou cerul și pământul. Deschideți Cartea Adevărului și vedeți unde este vremea ajunsă.

O, oamenilor, ce vă dați voi unii altora? Eu am dat oamenilor lucrul care nu se stinge, care nu se dărâmă, care nu se clatină, care nu piere, căci eu am fost om adevărat și am trăit viață adevărată și n-am mințit pe oameni, și am lucrat peste ei lucrarea zilei și le-am grăit să părăsească întunericul și să ia calea zilei, calea cea fără de sfârșit, calea care se vede, căci în întuneric nu se vede nimic.

O, oamenilor, strig din cer pe pământ. Faceți din voi biserică a lui Iisus Hristos, nu biserică a oamenilor, că sfinții trag la sfinți, fiindcă așa înseamnă adevărul și dreptatea. Cerul cel nou și pământul cel nou pe care-l aduce Domnul acum pe pământ, va avea dreptatea de viață veșnică, și nu se poate

biserică fără sfinți și sfinți fără biserică. Sfinții cerului nu mai au biserică pe pământ, că sfinții trag la sfinți și la oameni curățiți prin pocăință și sfințiți prin Hristos, și sfinți apoi. Nu mai are biserica de pe pământ sfinți, că sfinții nu sălășluiesc cu cei ce nu părăsesc fărădelegile și viața fără Dumnezeu.

Strigă Dumnezeu la voi, o, oamenilor; strigă și sfinții, strigă și îngerii. Pocăiți-vă, căci beția și curvia și desfrânarea și ura și minciuna și uciderile și lăcomia și viața trupească, toate sunt întuneric, și ați acoperit pământul cu întunericul pe care-l trăiți. O, nu mai aveți lumină pe pământ, nu mai este între voi om adevărat, așa cum am fost eu. Eu am întins spre oameni calea adevărului ca să aibă oamenii cale. Vine Domnul la voi și Se face cuvânt peste voi, și are Domnul popor sfânt între voi, o, oamenilor. Alergați spre poporul Domnului, spre trimisul Domnului între voi, căci în vremea mea mulți veneau după mine ca să le spăl păcatele și să le dau lumină și să-i învăț viața. Veniți de luați lumină și învățătura din cer. Veniți spre poporul cel sfânt, care are în mijlocul lui cuvântul lui Dumnezeu, cel care împarte putere sfântă și viață fără de moarte și fără de păcat pe pământ. Păcatele voastre au acoperit pământul de întuneric. Faceți-vă prin pocăință și prin sfințenie deplină fii ai lui Hristos, și zidiți-vă biserică vie și cerească între cer și pământ, că biserica de pe pământ, numită biserică a lui Hristos pe pământ, este minciună, nu este biserică a lui Hristos. Altceva înseamnă să fie biserica biserică a lui Hristos. Ceea ce aveți voi de biserică este biserică omenească și pământească, iar adevărata biserică nu poate fi decât cerească pe pământ. De două mii de ani așteaptă Domnul desăvârșirea bisericii Lui și întoarcerea Lui între oameni, că Domnul prin biserica Lui va lucra ca să Se întoarcă pe pământ la oamenii cei credincioși și sfinți.

Hristos Se dă sfinților, așa cum rostesc preoții voștri, dar sfinții nu sunt sfinți numai când și când. Nu este om sfânt omul care se sfințește numai când și când, și acela este om mai rău decât cel ce nu-L știe pe Hristos. Eu nu așa am lucrat. Eu am fost sfânt în toată vremea mea pe pământ, și m-am arătat drept și adevărat cu Dumnezeu înaintea oamenilor cu mărire de sine în ei. Omul cel adevărat este omul sfânt. Viața cea adevărată este viața sfântă. Uitați-vă la mine și așezați-vă după chipul și asemănarea mea, că eu m-am așezat după chipul și asemănarea lui Hristos. Pocăiți-vă de viața cea minciunoasă, și apoi faceți-vă sfinți, și apoi uniți-vă cu Hristos și fiți un trup și un duh cu Domnul, și fiți adevărați pe deplin, o, fii ai oamenilor! Amin.

— **P**oporul Meu, am dat oamenilor pe Ioan. Am slobozit peste oameni glasul celui ce strigă în pustiu, că pământul este fără de chip și este pustiu, dar vin să fac din nou cerul și pământul, și voi lucra cu tine această lucrare. Va lucra Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt, și va lucra cu tine, că tu ești credincios și ai dat lui Dumnezeu adăpost în mijlocul tău, popor mititel și curat cu credința.

O, rău e de omul care este mare pe pământ prin mărire de sine, prin mărire ca pe pământ. Acela nu poate spune adevărul, nu poate primi adevărul ca să-l adăpostească în sine și să-l dea și altuia; nu poate, că are mărire de sine, și nu poate să aibă viață adevărată cel cu mărire de sine.

Tu, poporul Meu, să nu te încerci cu lucrarea mării de sine. Tu nici cu Mine să nu te mândrești, că Israel cel de demult s-a mândrit că e poporul Meu și s-a strivit pe sine prin mărire de sine. Tu să fii smerit prin Mine, că smerenia inimii este paznicul omului sfânt. Pe pământ sunt numai oameni mari, mari prin sine, și se mint unii pe alții. Ei nu-și pot spune

adevărul unii altora. Oamenii nu Mă au pe Mine și nu-și pot spune unii altora că nu Mă au, și își spun că Mă au, și se mint unii pe alții că Mă au, dar pe Mine Mă au cei sfinți, căci întru ei Îmi găsesc Eu plăcerea și petrecerea. Amin.

Din praznic în praznic Îmi găsesc plăcerea în mijlocul tău, poporul Meu. Tu, fiule, să nu ai altă bucurie pe pământ, că bucuria ta, Eu sunt, precum tu ești bucuria Mea și nădejdea Mea cea pentru lucrare de cer nou și de pământ nou. Învață, fiule, învață, poporul Meu. Învață mereu să fii pe potriva Mea și uită-te mereu la tine să nu fii altfel, fiule, să nu fii ca fiii oamenilor, și să fii făptură cerească pe pământ, lumină să fii în mijlocul întunericului de pe pământ. Amin.

Oamenii folosesc zilele de serbare ale sfinților ca să-și petreacă praznicele lor, nu pe cele ale sfinților, căci sfinții nu mai sunt la locul lor serbați, și nu mai au sfinții zilele lor de serbare pe pământ cu oamenii. Oamenii au clătinat de la locul lor vremile sfinților, și nu vor să se întoarcă cu pocăință ca să-și recunoască păcatele și rătăcirea lor de la adevăr. O viață cerească în om nu poate începe decât după spălarea duhului și a sufletului și a trupului, dar oamenii nu se trezesc, și îi voi face să se clatine cu așternutul lor cu tot, ca să strige la Mine așa cum am strigat Eu de pe cruce către Tatăl.

Iar tu, poporul Meu, să fii popor sfânt pe pământ, căci sfinții sunt cei ce mărturisesc adevărul peste oamenii veacurilor. Tu ești trimisul Meu, că prin tine Eu merg peste pământ cuvânt de înnoire a lumii, cuvântul cel de facere a cerului și a pământului și a lumii, cuvânt de facere nouă și de om nou pentru facere nouă. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 1998

Duminica după Botezul Domnului

Cei ce cred în veacul cel nou urmează taina omului nou, născut de sus. Domnul aduce vindecarea orbilor sufletului. Darurile Duhului Sfânt hrănesc duhul omului credincios.

Voiște Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt să Se întregească în trupul poporului lui Dumnezeu. Amin.

O, poporul Meu, voiesc, tată, să fiu cu cuvântul Meu lângă cuvântul tău, ca să învățăm împreună lucrarea omului nou, om după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Amin. Tu ești începutul veacului cel nou, care nu se învechește, care nu îmbătrânește, care nu trece, care este veșnic, poporul Meu. Dar cine, oare, cine poate crede această lucrare de veac nou și veșnic nou? Numai Dumnezeu și cei asemenea Lui o pot crede. Cei ce nu fac cele ale omului nou, aceia nu cred în veac nou și în om nou. Chiar dacă ei cred în Dumnezeu ca în puterea cea nevăzută, aceștia sunt căldicei, și nu sunt nici reci, nici fierbinți. Despre aceștia am rostit Eu cuvânt prin Ioan cel iubit și am zis: «*Pentru că nu ești nici rece, nici fierbinte, ci numai căldicel, am să te vărs din gura Mea, că tu zici că ești bogat și nu-ți trebuie nimic, și nu știi că ești ticălos și ești vrednic de tânguire și sărac și gol și orb. Dar așa cum ești, Eu te îndemn să cumperi de la Mine aur lămurit în foc, ca să fii bogat, și veșminte albe, ca să te îmbraci și să nu se dea pe față rușinea goliciunii tale. Și te sfătuiesc să cumperi de la Mine alifie de ochi, ca să-ți ungi ochii și să vezi, că Eu pe câți îi iubesc, îi mustru și îi pedepsesc, ca să-i fac să se sârguiască spre pocăință.*»

O, poporul Meu, mare și cerească lucrare este să-și cumpere omul alifie de ochi, doctorie de ochi, și să-și ungi

ochii și să vadă. Cei orbi cu sufletul au nevoie să-și cumpere această doctorie, dar ei zic că nu le trebuie nimic și că sunt bogați. Cei orbi nu se pot vedea în oglindă. Cei orbi cu sufletul nu se pot vedea în oglinda sufletului dacă nu li se deschid ochii sufletului. Nimeni nu poate avea vedere sufletească dacă nu cumpără de la Mine doctorie de ochi ca să se unghă și ca să scape de orbirea sufletească, și ca să vadă apoi, dar oamenii zic că au de toate și că sunt bogați și că nu le mai trebuie nimic, și nu știu că sunt ticăloși și vrednici de plâns și săraci și goi și orbi, așa cum a grăit Duhul Meu Cel atoatevăzător prin Ioan, iubitul Meu cel credincios.

Vin, poporul Meu, vin lângă tine cuvânt de înțelepciune, cuvânt de vindecare a orbirii sufletești, ca să poată lua oamenii doctorie de ochi și ca să se poată unge, și ca să vadă apoi. Vin, poporul Meu iubit, că tu ai alifie de la Mine, ai pentru toți cei care vor să cumpere. Cu ce se cumpără această doctorie? Se cumpără cu credință și cu pocăință, și cu stăruință apoi. Dar lângă toate acestea stă darul cel nedespărțit de ele: frica de Dumnezeu. Oamenilor le trebuie frică de Dumnezeu, dar fără alifie de ochi nu pot nimic oamenii, căci ei trebuie să scape de orbirea sufletească, și apoi trebuie să se așeze în frica de Dumnezeu. Cine stăruiește în orbirea sufletească, acela nu vede nimic, chiar dacă el crede în Dumnezeu ca în puterea cea nevăzută. O, dacă aș folosi dreptatea Mea, ar fi să strivesc viața de pe pământ, dar oamenii nu știu bine ce este Dumnezeu, și sunt departe de adevăr și așa stau oamenii, bieții de ei.

O, poporul Meu, mare și cerească lucrare este să-și cumpere omul alifie de ochi și să-și unghă ochii, și să vadă apoi. Vine cuvântul Meu din cer pe pământ la oameni, vine ca o doctorie, vine ca o vindecare a orbirii sufletelor. Vine Domnul la voi, o, oamenilor, vine să vă ia solzii de pe ochi ca să-L vedeți pe Dumnezeu, oglinda voastră, căci după chipul și asemănarea Mea l-am făcut pe om. Uitați-vă la Mine și așezați-vă după chipul și asemănarea Mea. Vin la voi pe pământ cuvânt, și cuvîntez peste voi chipul Meu, voile Mele în voi. Luați cuvântul Meu și împliniți-l, ca să vi se desfacă ochii sufletului și să vedeți apoi. Amin.

O, poporul Meu, tu ești casa Mea în care vin din cer pe pământ, și din mijlocul tău ies spre oameni. Oamenilor le trebuie frică de Dumnezeu, și de aceea îi clatin cu așternutul lor cu tot și îi strig ca să caute după Mine ca după izvorul vieții lor. Cu ce se poate păstra omul în frică de Dumnezeu? Eu pe om nu-l pot speria ca să se lase de moarte, că omul este ridicat împotriva Mea și a lui de șapte mii de ani. Eu pe om vin să-l învăț iubirea de Dumnezeu, iubirea care-l poate păstra în frica de Dumnezeu. Ce este frica de Dumnezeu? Ea nu te lasă să te depărtezi de Dumnezeu. Ea este darul celor ce văd pe Dumnezeu și, apoi, ea este iubirea de Dumnezeu. Amin, amin, amin. Oamenii care n-au frică de Dumnezeu, aceia sunt după chipul și asemănarea lumii, dar cei care sunt morți față de lume, aceia nu socotesc nici defăimările și nici laudele care vin spre ei din lume, ci ca niște oameni noi sunt morți față de amăgirile lumii și de ispitele ei și de prigoanele ei, mereu uitându-se la Dumnezeu și la viața cea veșnică a lor, căci viața e veșnică, fiindcă Dumnezeu a făcut-o.

O, poporul Meu, nu-i de ajuns să fii mort față de lume. Ai grijă, tată, nu-i de ajuns aceasta. Tu trebuie să fii viu apoi. Trebuie să fii Eu viu în tine apoi, ca să Mă bucur, fiule, de făptura ta cea nouă, că Eu am zis ție să te uiți la tine și să faci omul după chipul și asemănarea ta. Te-am învățat să începi în tine făptura ta cea nouă, și apoi s-o pui și în altul, și să facem

om după făptura ta, fiule nou, și să ai încredere în Dumnezeu, Cel ce lucrează prin tine, că nu tu faci, ci Domnul face, și Domnul nu cade, dar tu cazi dacă faci tu, precum a căzut Adam când a voit să facă el și nu Eu, Cel ce l-am făcut și pe el.

Ai grijă, fiule, de lucrarea cea pentru om nou, om care nu trece, care nu se învechește. Ai grijă să crezi bine în această lucrare, că îndoiala te aduce la cele vechi ale tale și te întoarce din drum. Ai grijă, fiule nou, cum lucrezi ca să fii răscumpărat, și să fii apoi, că dacă nu lucrezi lucrarea omului nou peste tine și mereu peste ceilalți, te trage timpul spre el, te trage de la cele veșnice.

Să nu fii tăcut, Israele. Fii lucrător, fiule, și fiecare să-și ceară lui mai întâi în lucrul cel de om nou. Eu, ca un Tată îngrijorat de tine, te îndemn mereu să ai grijă mereu de chipul Meu în tine, de omul cel nou, fiule. Fii atent, poporul Meu, că lucrarea cea dinăuntru este cea din afară, iar cel ce nu lucrează înăuntru său lucrarea omului nou, acela n-o face nici în afara lui. Cei ce nu lucrează lucru văzut în afara lor, sunt cei ce nu lucrează înăuntru lor, și aceia prin nelucrare trag la plata celor ce nu lucrează. Nu vă faceți sminteală unii altora, căci cei ce nu lucrează în afara lor lucrul omului nou, se fac sminteală pentru cei ce trebuie să poată. Fiule, nu aștepta la altul. Fă tu ceea ce vrei să faci altul, fă tu, ca să ai lucru mai mult și bucurie mai multă. Lucrarea înseamnă bucurie, fiule. Lucrarea omului nou să se mute de la voi la oameni și să aibă oamenii de unde să-și facă rost de doctorie de ochi. Amin.

Fiilor, fiilor, dați duhurilor voastre să mănânce și să nu se usuce în voi de lipsa hranei lor. Hrăniți-vă unii pe alții cu Duh Sfânt lucrător și cuvântător, așa cum vă hrăniți trupurile când le e foame. Cum nu puteți să vă lăsați trupurile înfometate de hrana lor, mai mult să nu lăsați duhurile voastre fără hrana care le crește și le înțelepțește. Adunați-vă la masă pentru hrănirea duhului mai mult decât vă adunați la masa cea pentru hrana trupului. Când este vorba de hrană, dați sufletului înțâietate, căci cel ce nu muncește duhovnicește, i se face păcat mănecarea cea pentru trup. Mereu, mereu sunt cu cuvântul Meu lângă voi, ca să fac cuvânt din voi, și rău de cuvânt dinspre unii spre alții, ca să se adune cei flămânzi la masa voastră cea duhovnicească, fiilor. Nu pot să vă văd fără grai sfânt între voi, voiesc să fie Dumnezeu viu în voi și din voi. Nu omul cel din voi, ci Dumnezeu din voi să fie viu cu chipul și cu asemănarea Sa.

Fiilor, fiilor, nu uitați că Eu sunt cuvânt, și lucrare a cuvântului. Așa să fiți și voi. Amin. Fiilor, fiilor, nu uitați că Eu sunt Cel ce trebuie să trăiesc în voi cu chipul și cu asemănarea Mea. O, fiilor, nu uitați, tată, nu uitați că Eu sunt cuvânt și împlinire, și așa să fiți și voi.

Fiilor, fiilor, rugați-vă lui Dumnezeu cu adevărat. Rugăciunea cea adevărată este cea care se împlinește. Fiilor, fiilor, rugați-vă pentru voi. Amin. Rugați-vă pentru omul cel nou în oameni. Amin. Rugați-vă pentru țara română să iasă de sub păcat, că Eu, Domnul, o pun la albit, fiindcă așa este scris: *«Eu pe câți îi iubesc, îi mustru și îi pedepsesc ca să vină spre pocăință și să se îmbrace în veșmânt alb, ca să nu se dea pe față rușinea goliciunii lor, și să-și cumpere alifie de ochi și să se unghă și să vadă pe Dumnezeu»*. Amin.

Eu stau la ușă și bat. De vrea cineva să audă glasul Meu și să-Mi deschidă, Eu intru la el și cinez cu el, și el cinează cu Mine, căci Mi-am întins cina cuvântului Meu în România, și masa Mea este gata. O, a venit peste România încurcătura de limbi, dar până ce ea nu va veni spre Mine și spre voile Mele,

Eu n-o voi slobozi de sub robia păcatelor ei, căci cei fără Dumnezeu din ea, apasă cu întunericul lor peste ea. Eu sunt gata s-o îmbrac în slava Mea, și voi da din calea slavei Mele cu ea tot duhul omenesc care stă apăsând peste ea, și apoi o voi face să meargă după Mine și să fie ea împărăție a Mea și s-o fac țară veșnică, Eden nou să fac din ea la porunca Mea, căci Eu întocmesc din nou cerul și pământul, și lucrez din casa Mea cea nouă, care este în mijlocul poporului român.

Tu ești casa Mea, tu, poporul Meu, și cu tine am început sfârșitul lumii, căci duhul lumii este osândit în mijlocul tău. Tu ești începutul Meu cel nou, că a venit vremea de apoi, și toate se fac noi la cuvântul Meu cel nou. Amin, amin, amin.

12/25 ianuarie 1998

Duminica vameșului și a fariseului

Țara română este pilda împărăției cerurilor. Adevărul este mereu: da. Duhul frăției stă între cei ce se smeresc unii pentru alții.

Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt Se face cuvânt, căci Cei trei, una sunt. Amin. Coboară Domnul cuvânt la ieslea cuvântului.

Voi, cei de la iesle, deschideți porțile cuvântului, că e sărbătoare de cuvânt. Vin să-l hrănesc pe Israel, cel ce este popor al Domnului Iisus Hristos în mijlocul poporului român. Israel cel de azi este român, căci românul s-a făcut israelit al Domnului Iisus Hristos.

Israele, Eu sunt Stăpânul acestei case, că tu ești casa Mea de pe pământ. Cuvântul Meu, Eu sunt, și Îmi găsesc plăcerea în mijlocul tău. Împărăția cerurilor te înconjoară din cer, căci în jurul tău e tot cerul în lucru și se zorește pe lângă tine să te facă împărăție a cerurilor pe pământ, poporul Meu. Este scris că împărăția cerurilor se ia cu asalt, se ia cu navală, fiule, că ea se lasă cucerită de cei ce vor să pună mâna pe ea. Cine apucă să guste cu adevărat din roadele ei, acela caută s-o dobândească de patrie.

Te-am învățat, poporul Meu, să ceri împărăția cerurilor pe pământ cu tine. De ce, oare, ți-am spus Eu să ceri așa? Ți-am spus pentru că tu ești român, și țara ta este pilda împărăției cerurilor. Ea a fost mereu luată cu navală pentru roadele ei cele bune. Mereu, mereu a fost luată cu asalt și cucerită, și nu știau cuceritorii ei ce cucereau, ei nu știau că ea este țara Mea cea iubită, cea așteptată să fie. Eu fac din ea împărăție a cerurilor, dar am și făcut, căci cuvântul Meu este mereu în ea și am în ea țară cu miere și cu lapte, am cuvântul Meu hrană dulce în ea, și cine gustă din această hrană, se îndulcește și se sfințește și dorește după împărăția cerurilor, care este cu tine, poporul Meu. Eu fac din România împărăția cerurilor, și ea va fi cucerită din nou de toți împărații lumii, dar nu ca s-o dezbină, ci ca să-i dea slavă și să i se închine. Amin. Mai e o clipă mică, și învățătura cuvântului Meu va fi luată cu asalt și va fi hrană vie și nestrucioasă pentru multe noroade care vor învia și vor lua cu asalt împărăția cerurilor și o vor cuceri și vor fi ai ei și se vor numi popor român. Amin. Dar puii de vipere vor fi plini de îngâmfare și greu se vor apleca, dar se vor apleca de frica durerilor. Aceștia sunt fariseii și cărturarii care se bizuie pe ei, dar picioarele lor se vor muia și vor avea nevoie de Duhul lui Dumnezeu ca să-i înconjoare și ca să-i ierte apoi, dar mai întâi trebuie să facă roade vrednice de pocăință, nu să se bizuie pe Dumnezeu nefăcând roade de pocăință în inimile lor. Așa zicea Ioan Botezătorul la unii ca aceștia care veneau spre el fugind de cele ale mâniei Domnului; așa le zi-

cea: «Pui de vipere, cine v-a arătat să fugiți de mânia ce va să fie? Faceți, dar, roade vrednice de pocăință și nu începeți a zice în voi înșivă: „Avem tată pe Avraam“, căci vă spun că Dumnezeu poate și din pietre să ridice fii lui Avraam. Acum securea stă la rădăcina pomilor; deci, orice pom care nu face roade de pocăință, roadă bună, se taie și se aruncă în foc». Iar la aceste cuvinte multe mulțimi îl întrebau pe Ioan și ziceau: «Ce să facem?», iar Ioan îi învăța și îi boteza și le arăta drumul spre Mine, Hristosul Cel trimis de Tatăl ca să boteze pe oameni cu Duhul Sfânt.

Poporul Meu, Eu sunt Stăpânul tău, și sunt în mijlocul tău, și tu ești casa Mea pe pământ, tu ești împărăția cerurilor în mijlocul poporului român, și vei fi luat cu asalt din pricina dulceții care este în tine. Tu ai cuvântul Meu cel dulce în mijlocul tău, care curge peste tine de deasupra ta, popor credincios. Cuvântul Meu este râul vieții, care curge din Mine, căci Eu sunt izvorul râului vieții. Izvorul Meu este cuvântul care le face pe toate, care le adapă pe toate. Cuvântul Meu este miere și lapte, care crește omul pentru nestrucioare de trup și de suflet și de duh, dar fariseii sunt pui de vipere și se cred drepti și de aceea nu se pocăiesc, dar nu sunt drepti, și sunt ascunși sub haina lor cu nelegiuirile lor și mușcă din Mine și se dau drepti, înveninându-Mă pe Mine cu faptele lor cele ascunse de fața oamenilor.

Este o pildă care spune așa: un om cu temere de Dumnezeu în el și-a făcut casă în așa fel încât să fie văzută de toți oamenii petrecerea lui în ea, iar un înțelept meșter a cerut plată ca să-i repare casa omului drept; dar omul drept i-a spus: „Îți dau ce vrei dacă poți să faci să se vadă în casa mea de pe tot pământul, de toată lumea de pe pământ“.

O, poporul Meu, așa să strălucească pe pământ faptele bisericii, ca văzând lumea faptele ei, să se umple de Dumnezeu. Dar biserica oamenilor este biserică ascunsă, căci cei mari din biserică au fapte ascunse, care întunecă învățătura Mea pe care au pus-o aceștia în fața lor. Aceștia nu sunt ai Mei, că nu seamănă cu Mine. Eu M-am lăsat răstignit, și ei nu se lasă nici vinovați. Eu nu Mi-am folosit puterea Mea împotriva răstignirii Mele, dar aceștia care-și zic ai Mei își folosesc puterea pentru ca să-și apere vina. O, nu acela e puternic care se dă nevinovat, ci e puternic acela care zice că e vinovat. Eu am fost nevinovat și M-am smerit ca un vinovat, și M-am făcut priveliște de pocăință și de umilință pentru toți cei ce se îngâmfă pe pământ acoperiți de vina lor.

O, poporul Meu, învață, fiule, să știi ce este puterea cea bună și numele cel bun al omului sub cer; învață neascunderă; fă ca omul cel temător de Dumnezeu care și-a făcut casă în care să fie văzut de toți.

Astăzi biserica serbează pomenirea pildei vameșului și a fariseului. Aceștia s-au dus în fața Domnului; unul s-a dus cu mulțumire pentru faptele lui cele bune, iar celălalt s-a dus cu pocăință pentru faptele lui cele rele.

Nu știe omul ce înseamnă „da“ și ce înseamnă „nu“. Unui om nu-i poți dovedi că n-ai făcut dacă nu te-a văzut nimeni că n-ai făcut. Zadarnic îi spui omului că n-ai făcut, că n-ai gândit, că n-ai simțit, că n-ai mințit, că n-ai furat, că n-ai urât, că n-ai păcătuit dacă n-ai fost văzut că n-ai făcut. Omul nu poate fi văzut. Omul e ca o cutie închisă în care nu se vede înăuntru. Mai bine este să spui că ai făcut. Mai adevărat este să spui „da“ decât să spui „nu“. Cuvântul „nu“ este un cuvânt care stă peste rău ca să-l acopere. Fariseul a spus că-l mulțumește lui Dumnezeu că nu face păcate, iar vameșul a spus să-l ierte Domnul pentru păcatele făcute, și a fost eliberat de temnița păcatelor, pe când fariseul a rămas închis și

neeliberat. Un stăpân s-a dus să-i cerceteze pe cei închiși, pe cei făcători de rele, și pe toți i-a întrebat din care pricină stau închiși. Toți au spus că sunt nevinovați și că pe nedrept stau în închisoare. S-a găsit numai unul dintre ei care a spus că merita o mai grea pedeapsă pentru faptele lui. Și atunci stăpânul l-a luat și l-a scos din închisoare spunând că nu merită cei nevinovați să aibă între ei un vinovat.

Mai îndreptat a fost vameșul care și-a cunoscut păcatele ducându-se cu ele la Domnul ca să-l scape de ele și ca să-l elibereze. Iar fariseul, ascunzându-le, a rămas împovărat, căci Dumnezeu stă împotriva celor ce se mândresc cu faptele lor bune acoperind cu ele mulțimea faptelor lor rele.

Poporul Meu, copilul Meu, să stai mereu cu fața spre Dumnezeu și spre aproapele tău, fiule. Care este fața? Fața este adevărul; adevărul cel văzut, nu cel nevăzut. Fața este umilința inimii și bună-cuviința înaintea aproapelui tău care te vede, și înaintea lui Dumnezeu, pe Care tu nu-L vezi ca și pe aproapele tău. Dar adevărul adevărat este altfel și este tainic. Pe Dumnezeu, pe Care nu-L vezi, Îl vezi mereu, că este descoperit prin adevărul Lui, dar pe aproapele tău, pe care-l vezi, nu-l vezi. Nu-l vezi, fiule, că omul este deprins din fire să se ascundă în sine, să se pitească după cele văzute ale lui. Mai nevăzut este omul care se vede decât Dumnezeu, Care nu se vede aievea. Mai bine-i este omului să-și deprindă limba lui să spună „da” decât să spună „nu”. Lui Cain așa i-a spus Dumnezeu: „*Dacă n-ai făcut rău și dacă ai făcut bine, pentru ce-ți este fața posomorâtă? Când faci bine, fața îți este senină și mulțumită, iar când faci rău, păcatul se vede pe față, se vede în ușă, dar tu biruieste-l învederându-l și condamnându-l, spunându-l ca să scapi de apăsarea lui*”. Fariseul a băgat lumina la întuneric, iar vameșul a scos întunericul la lumină. Nu-i poți dovedi nici omului, dară lui Dumnezeu cum să încerci să-I dovedești că n-ai făcut, așa cum L-a încercat cel fariseu pe Dumnezeu?

Vai celui ce ispitește pe Dumnezeu, Care nu Se lasă ispitit ca omul! O, copilaș crescut cu hrana adevărului, învață, fiule, Duhul Adevărului, căci cel învățat cu acest duh are fața senină, are ușa deschisă, are casa deschisă, fiule. Cel închis se învață închis, se învață să se creadă nevinovat și stă închis în el, fără frica lui Dumnezeu înăuntrul lui.

O, copile Israele, fericiți sunt frații cei împreună lucrători. Cei ce se cunosc unii pe alții, numai aceia se numesc frați și împreună. Cei ce se smeresc unii pentru alții, numai aceia lucrează frăția. Învață, Israele, să te crești pentru Mine, că te-am învățat lucrarea creșterii. Omul cel nou este cel născut din cer, este cel care crește apoi, și se face mare, și se face popor, și se face țară a împărăției cerurilor.

Eu sunt Cel ce am venit din cer în zilele lui Ioan, înaintemergătorul Meu pe pământ. Din zilele lui și până azi împărăția cerurilor se ia cu asalt, și cine se luptă pentru ea, acela o cucerește și o are de țară. Eu sunt Împăratul împărăției cerurilor pe pământ. Poporul Meu, Eu sunt Stăpânul tău, și tu ești împărăția Mea și dai peste margini cu ea, și multe noroade iau din ea și se îndulcesc cu fructele ei. Tu să strălucești înaintea Mea, ca să vadă oamenii fapta Mea în tine și să vină după Mine și să se facă fii ai țării Mele, ai pământului Meu cel nou, care are peste el cerul în lucru. Eu fac din țara ta împărăție a cerurilor, și ea va fi cucerită din nou de toți împărății lumii, care vor veni să vadă slava ei cea de la Mine, căci România a fost și este pildă a împărăției cerurilor, care se ia cu stăruință, și fericiți sunt cei ce cuceresc țara împărăției cerurilor pe pământ. Amin. Mai e o clipă micuță, și învățătura cuvântului Meu va fi luată cu asalt spre hrana multor noroade, după cum

au proorocit proorocii Scripturilor Mele despre muntele cel înalt al învățaturii Mele.

Dar voi, fiilor care îngrijiți de lucrul Meu cel nou, sunteți îngreuiți de lipsuri, tată. O, greu mai găsesc Eu sprijin pe pământ. O, tată, necăjit mai sunt în voi, și voi sunteți apăsați de grijile cele pentru lucrul Meu cel nou. Adunați-vă înaintea Mea și spuneți-Mi de greul pe care-l aveți în lucrul Meu cu voi, și Eu voi cerceta pe cei ce dorm în împărăția lor și nu se trezesc pentru împărăția Mea. Voi zgudui împărățiile oamenilor, că ei nu știu că nimic nu au fără Dumnezeu. Voi, tată, lucrați lucrul Meu, ca să avem cu ce cumpăra pentru împărăția Mea. Lucrați cu nădejde, lucrați cu bucurie și cu răbdare deplină și cu credință deplină, că va fi să mai trezesc pentru rugăciunile voastre pe cei ce le vor curge printre degetele lor, iar voi să adunați pentru împărăția Mea. Voi, tată, să lucrați și să nu fiți cerșetori. Să nu luați nimic fără muncă. Nu faceți cum fac oamenii bisericii, care zic că slujesc altarului Meu. Înainte vreme preotul lua de la poporul cel avut și împărțea apoi la săracii bisericii, dar azi dau avutul altarului pe desfrânări și pe petreceri și pe viața trupească, sugând de la cel sărac. Dar voi să trăiți pentru poporul Meu, nu pentru voi, iar poporul să trăiască pentru Mine și pentru voi viață sfântă și plină de har pe pământ. Eu sunt Domnul puterilor, dar pot prin puterea voastră, pot prin puterea celor credincioși cu care Eu Mă mângâi și Mă sprijin în truda Mea de la cer la pământ, pentru ca să fac mântuire peste neamul omenesc. Cereți ce vă trebuie vouă pentru Mine. Cereți, tată, și veți avea, și vă voi trimite să aveți și să răspândiți lucrarea Mea și să puteți cu ea peste pământ. Cereți puterea împlinirilor, cereți să ridice Domnul lucrători care vor sprijini lucrul Meu și care vor primi înzecit înapoi. Mai e o clipă mică, și împărăția Mea de la voi va fi luată cu asalt, și mulți vor stăru pentru ea, după poruncile ei cele cerești. Mai e o clipă mică. Eu vă dau putere din puterea Mea, ca să se îplinească prin voi lucrările Mele cele pentru zilele de apoi. Mai e o clipă mică, și toate se împlinesc și cresc împlinindu-se și împlinind arătarea Mea, căci vin curând și voi fi văzut cu voi. Amin.

Fiilor, fiilor, fiți pildă a împărăției cerurilor, ca să vină omul spre împărăția Mea, și împărăția Mea să se lase cucerită de om. Mai e o clipă mică, și Eu vin ca un Stăpân, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

26 ianuarie/8 februarie 1998

Sărbătoarea sfinților trei ierarhi, Vasile, Grigorie și Ioan

Arhieriei din cer binecuvântând la începutul și la sfârșitul ei lucrarea plinirii cuvântului din zilele acestea. Israel cel nou este cheia împlinirii nădăjduite de toți proorocii. Poporul Domnului se roagă pentru țara română.

Duhul Meu Se face cuvânt care grăiește peste tine, Israele român. Duhul Meu intră pe porți la tine, popor purtat în Duhul Meu.

Sunt Fiul Tatălui Savaot, și cobor din dreapta Tatălui până la tine, că Mă aștepti, poporul Meu. O, ce minune în mijlocul tău! Coboară Domnul Iisus Hristos, coboară din cer, din dreapta Tatălui, ca să fie cu tine, ca să grăiască cu tine și ca să te învețe să grăiești și tu cu El. Mai e o clipă mică, și ochii tăi Mă vor vedea pe deplin cu tine. Învață-te cu cerul, învață-te de pe acum. Învață-te mai înainte de a avea vederea deplină, căci vederea duhului va vedea prin vederea trupului. Curând, curând vin spre vedere cele ce nu se văd, cele ale

petrecerii Mele cu tine, popor al venirii Mele a doua oară între oameni.

Duhul Meu vine lângă tine și Se face cuvânt și Se face sărbătoare de duhuri, căci am în coborârea Mea însoțitori din cer, poporul Meu. Sunt venit cu cei trei arhierii, Vasile și Grigorie și Ioan, că mare este lucrarea lor prin lucrarea Mea de azi. Prin ei am binecuvântat Eu începutul lucrării cuvântului Meu în anul 1955, căci Eu lucrez prin binecuvântare arhierescă, și nu fără binecuvântare, fiindcă biserica Mea are această rânduială prin Mine, Arhierul Cel Mare, Care am străbătut și străbat cerurile.

Vin cu sărbătoare arhierescă și Mă întocmesc cuvânt pe pământ. Amin. Israele, Israele, învață-te cu cerul. Israele tată, ai sfinții și îngerii mereu cu tine. Învață-te cu cerul așa cum este cerul învățat cu tine. Învață-te să vorbești cu Mine și cu cei din cer cu care vin mereu la tine. Mai e o clipă mică, și cerul se va trage în lături ca să-l vezi pe deplin, și ochii tăi vor vedea pe deplin, așa cum ochiul Meu te vede deplin.

Israele, Israele, graiul Meu! Israele, cuvântul Meu! Nu pot, fiule, să grăiesc fără gurița ta. Eu Mi-am făcut trup din lut, ca să grăiesc în el și din el și cu el. Eu Mi-am făcut trup din cuvânt și din duh și din trup de fecioară ieșit, ca să grăiesc din el și să Mă fac cuvânt grăit. Eu Mi-am făcut trup din tine. Tu ești trupul Meu, căci sunt una cu tine prin trupul Meu, și tu trebuie să grăiești cu Mine dacă ești unit cu Mine. Nu pot, fiule, să grăiesc fără gurița ta. Învață-te să grăiești cu Mine, învață-te să grăiesc Eu din tine, învață-te cu cerul, învață-te de pe acum, mai înainte de vederea cea deplină când vederea duhului va vedea deplin prin vederea trupului. Am spus mereu: «Crești, Israele, crești, tată, crești!», am spus. Se va lăsa cerul văzut de tine; de aceea ți-am cerut să crești. Am spus mereu că tu ești mâinile și picioarele Mele și ochiul Meu și gura Mea. O, copilaș peste care am suflat și suflu mereu, uită-te la tine ca să vezi dacă ești al Meu sau dacă ești al tău. Uită-te să te vezi dacă ești mâinile și picioarele și ochiul și gura Mea. Uită-te, și apoi să-Mi spui cu gurița ta dacă ești al Meu sau dacă ești al tău. Dacă ești al Meu, vei aduce cerul Meu spre vedere, iar dacă ești al tău, vei închide cerul Meu și nu-l vei vedea.

Israele, Israele, cele nădăjduite vin spre desăvârșire. Învață-te cu cerul, învață-te cu sfinții, învață-te cu lumina cea veșnică, învață-te cu veșnicia, că toți sfinții așteaptă să deschizi această poartă a veșniciei. Ți-am spus, tată, că tu ești cheia, și nu ești altceva decât cheia, și aceasta este lucrarea ta. Deschide ochii ca să vezi cum de șapte mii de ani se așteaptă la această poartă. Toți sfinții așteaptă cerul cel nou și pământul cel nou, și tu ești cheia acestei împliniri. O mulțime de sfinți au luptat pe pământ cu sfințenie și cu iubire și cu dor pentru țara cerului cel nou și a pământului cel nou în care va locui dreptatea. Scoală-te în cuvânt, poporul Meu! Amin. Scoală-te și grăiește de Dumnezeu! Amin. Scoală-te! Amin, amin, amin! O, ce minune! Cobor de lângă Tatăl și sunt cu tine și grăiesc cu tine și sunt cu cei cerești în sărbătoare de arhierii în mijlocul tău. Israele, Israele, scoală-te să stai înaintea Mea, că România e țara Mea și a ta, Israele român. Scoală-te bine, și te așează înaintea Mea pentru țara ta. Sunt în mijlocul tău cu arhierii cerești. Sunt în duhul tău și te învăț să ceri pentru România. Scoală-te în cuvânt și grăiește cu Dumnezeu zicând:

Doamne Savaot, Atoatefăcătorule, Atoateștiutorule, Atoatevăzătorule, Tată al Fiului Cel trimis de Tine spre jertfire pe pământ ca să ia asupra Lui păcatele făpturii; Tată al

lui Israel cel de atunci; Tată al lui Israel cel din români; Tată al fiilor Cuvântului Tău, Iisus Hristos, deschide ușa milei pentru țara română, pentru poporul român. Cuvântul Tău se face cuvânt din mijlocul neamului român, cel apăsător din pricina părăsirii de Dumnezeu și de lipsa pocăinței, Doamne. Cuvântul Tău vine din cer și strigă peste neamul român, dar nimeni nu mai știe ce înseamnă Dumnezeu cu oamenii. Deschide ușa milei Tale, deschide ochiul iubirii Tale și lucrează din cer credință în Tine peste neamul român, ca să învețe el legea iubirii Tale, Doamne.

Neamul român nu trage spre pocăință, nu trage spre umilință, nu trage pe Dumnezeu spre el, nu poate veni spre Tine, nu mai știe calea, că s-a astupat, Doamne. Fiii români s-au făcut loruși vrăjmași ai mântuirii lor și nu mai au putere să biruiesc în ei duhul mării de sine, duhul urii dintre ei, duhul lăcomiei și al minciunii, Doamne. Nu mai știe românul ce este iubirea cea adevărată, și a venit încurcătura de limbi peste neamul Tău cel ales pentru ca să-ți fie Ție casă și venire pe pământ. Dar Tu deschide ușa milei Tale și suflă Duh Sfânt peste neamul român și fă voia Ta peste România, că a venit vremea ei cea dulce și ea nu știe să fie cu cerul. Coborâ-Te și vezi de sus și de jos și lucrează iertarea păcatelor ei, ca apoi să vadă calea, să vadă prin pocăință, Doamne, că nu este iertare fără pocăință, nu este bucurie și pace, fără de umilință și de pocăință.

Pune duh din Duhul Tău peste duhul românilor, ca să aibă ei înțelepciunea aceea că nu pâinea și haina lor le lipsesc, ci le lipsesc împăcarea cu Tine și sfințenia și pacea din cer și iubirea cerească între ei, și iubirea de Tine, Doamne.

Te cerem cu împlinirile împărăției cerurilor peste România, cu planul Tău ceresc, coborât de Tine peste ea. Adu-Ți aminte de făgăduințele venirii Tale a doua oară pe pământ și desăvârșește-Ți venirea și slava Ta peste țara cea cu Mire, și fă din ea tron al slavei Tale înaintea popoarelor, Doamne Savaot. Amin, amin, amin.

O, poporul Meu cel din români, Duhul Meu te-a învățat să Mă ceri peste România. Eu știu de ce ai tu nevoie, Eu știu de ce are nevoie țara ta, și voi împlini planul Meu cel ceresc la rugăciunea ta. Amin. Binecuvântare arhierescă înnoiesc peste tine prin duhul și prin mâna cea cerească a arhierilor Mei.

Învață-te cu cerul, Israele român. Învață-te să grăiești cu Mine și cu sfinții, că ți-am sfințit gurița ca să grăiești cu Mine și să zidești biserica Mea cea de la venirea Mea. Ți-am spus, tată, că tu ești cheia cea de la sfârșit, și am deschis cu tine poarta veșniciei, că de șapte mii de ani așteaptă sufletele la poarta aceasta ca să ia plata de cer nou și de pământ nou.

Scoală-te în cuvânt, poporul Meu! Amin. Scoală-te și grăiește cu Dumnezeu! Amin. Scoală-te și zidește și grăiește zidind! Amin. Scoală-te și deschide-te! Amin. Scoală-te, că vin! Amin.

Poporul Meu, scoală-te! Amin, amin, amin.

30 ianuarie/12 februarie 1998

Duminica fiului risipitor. Praznicul Întâmpinării Domnului

Omul cel ceresc umblă cu călăuză și crede făgăduințelor Domnului și se face Israel nou, popor al întâmpinării Domnului.

Fiilor de la iesle, vreau să Mă mângâi cu voi. Mi-e dor de mângâierea voastră, că voi sunteți unșii Mei. Vin mereu din cer, vin pentru voi și pentru Israel. Ferice

de omul care se numește Israel și fiu al lui Israel, fiindcă această seminție este binecuvântată. Amin.

Vin cu sărbătoare, vin să Mă mângâi cu cei pe care-i iubesc. Vin să Mă mângâie cei iubiți de Mine și vin să-i mângâi ca să-i învăț mângâierea fără de care e greu pe pământ. Vin să vă învăț fericirea venirii Mele, că nu e om mai fericit ca omul care Mă așteaptă să vin. Cele mai mari clipe de pe pământ sunt acelea în care Eu și cu ai Mei lucrăm mângâiere unii altora. Eu sunt îndurerat. De când omul a pierdut veșnicia și fericirea și curăția, Eu sunt mereu îndurerat și aștept să-Mi capăt mângâierea cea pierdută, aștept învierea omului, că omul este mângâierea Mea, omul cel nou pe care-l aștept să fie din nou.

Mă fac praznic în tine, poporul Meu iubit. Eu sunt Cel prăznuit azi, și Mă dau ție cuvânt și vin de lângă Tatăl. Fericit este omul care Mă așteaptă să vin. Dreptul Simeon a primit de la Dumnezeu făgăduința că voi veni și că el Mă va primi în brațe, și M-a așteptat vreo trei sute de ani, așa cum i-a fost făgăduit de Duhul Sfânt că Mă va aștepta să vin.

O, fericitul Meu popor, și ție ți-am făgăduit că voi veni și că Mă vei vedea venind. Eu Însumi ți-am făgăduit, și vin mereu cuvânt grăit deasupra ta și te învăț să fii frumos, să fii curat, să fii ceresc pentru venirea Mea, că Eu vin din cer, căci sunt ceresc, și așa trebuie să fii și tu când vin. Cel ceresc este credincios pe deplin. Cel ceresc nu se îndoiește întru făgăduințele Mele. Cel ceresc se pregătește și așteaptă pregătit și înnoit prin Duhul. Cine are duh nou, acela se face trup nou și fără de păcat, că aceasta înseamnă trup nou, mereu nou, pe deplin nou, prin duhul cel nou. Duhul cel nou este Duhul Meu, Care vine peste tine din trupul Meu cel înviat, căci trupul Meu a fost biruitor pentru toate trupurile care vor lua înnoirea prin Duhul. Cel ce este cu Dumnezeu în trăirea sa, acela este călăuzit în duhul său de Duhul lui Dumnezeu. Cel ce este fără Domnul întru trăirea sa, acela este călăuzit în duhul său de duhul cel potrivit Duhului lui Dumnezeu. Cel ce este cu Dumnezeu întru trăirea sa, acela este sfânt cu duhul și cu sufletul și cu trupul său.

Fiilor, ce este duhul? Voiesc să-Mi răspundeți ca să vă văd creșterea pe care v-am dat-o. Mereu v-am spus să creșteți, și nimic să nu faceți decât să creșteți pentru venirea Mea, pentru iubirea Mea. Mereu v-am dat din cer și numai din cer. V-am învățat de mii de ori mai mult decât a învățat Moise pe Israel. V-am învățat, fiilor, ca să nu pieriți ca Israel cel de care nu s-a prins învățătura lui Moise. Moise era bun și blând, dar nu i-a folosit lui Israel bunătatea, că era trupesc, și nu era duhovnicesc Israel. Israel a tras pe preotul Aaron la dorul de idoli, și tot Israelul s-a abătut de la Dumnezeu, dar Moise era bun și blând și milos, și nu M-a ascultat când i-am zis să Mă lase să Mă aprind de mânie asupra lui Israel, care-și făcuse dumnezeu turnat. Eu i-am spus lui Moise: „Dă-Mi voie să-l pierd pe Israel și să fac din tine un alt Israel, un popor mare să fac din tine“, dar Moise nu M-a lăsat și s-a coborât de pe munte cu tablele legii, scrise de mâna Mea, și apropiindu-se de tabăra lui Israel, le-a sfărâmat sub munte, și după ce a zdrobit vițelul de aur, a zis fiilor lui Levi să facă ucidere peste cei vinovați din Israel, ca să trimită Domnul binecuvântare și ispășire de păcatul pe care-l săvârșise Israel. Și urcându-se pe munte, Mi-a spus să iert poporul și Mi-a spus că dacă nu-l iert, să-l șterg pe el din cartea Mea în care l-am scris. Eu i-am zis că nu pe el îl voi șterge, ci pe acela care a greșit înaintea Mea îl voi șterge din cartea Mea. Și l-a tot învățat Moise pe Israel până la poarta de intrare în Canaan, până la Iordan l-a

tot învățat, dar ceea ce l-a învățat să nu facă, aceea a făcut Israel, că era trupesc și nu era duhovnicesc.

O, poporul Meu, te învăț, tată, ce este duhul. Te învăț ca să știi să-Mi răspunzi cât mai bine, cât mai cerește, cât mai veșnic, fiule miluit de mângâierea Mea și de harul Meu cel plin de veșnicie. Trupul este trupul, și duhul este duhul. Trupul nu poate să facă roade bune dacă este rău. Scris este în cuvântul Meu: *«Nu poate pomul rău să facă roade bune, și nu poate pomul bun să facă roade rele»*. Trupul care ține în el duhul cel bun, acela se cunoaște după roade. Tot așa și în celălalt fel, și toate sunt drepte față de ele însele. Așa și Eu, sunt drept față de Tatăl Meu, a Cărui dreptate o caut și o săvârșesc.

Israele, Israele, să nu-l faci să greșescă pe cel ce stă de veghe peste tine, că tu ești un Israel duhovnicesc, ești cel făgăduit lui Avraam prin Mine, Fiul Tatălui; că și Moise a zis când Eu am voit să-l pierd pe Israel cel răzvrătit ca să ridic din Moise alt Israel, și a zis: „Doamne, adu-Ți aminte de Avraam, de Isaac și de Iacov, că ai făgăduit că-l vei înmulți pe Israel“. O, Eu am făgăduit lui Avraam pe Israel, dar făgăduința era să fie un Israel duhovnicesc, nu trupesc, nu după trup, și nu care umblă trupest, iar Eu sunt Cel ce-Mi țin făgăduințele, și de aceea te fac pe tine din trupesc duhovnicesc și ceresc pe pământ, Israele făgăduit să fii.

Îmbracă-te cu Duhul Sfânt ca să nu fii biruit, Israele al harului. Când Israel a ajuns la Iordan, Moise l-a învățat să păzească legile sfinte ca să trăiască prin ele în pământul cel sfânt, prin cele sfinte ale lui Israel, dar și în Canaan a trăit tot trupest poporul cel purtat de Moise spre țara făgăduinței.

O, nu e bine să fie trupesc omul lui Dumnezeu dacă vrea să fie al lui Dumnezeu. E bine de om să-L aștepte pe Domnul, căci cel ce-L așteaptă pe Domnul, este pregătit pentru venirea Domnului, și fericit este omul care Mă așteaptă să vin. Cel ce nu Mă așteaptă, își zice mereu: „Stăpânul întârzie; mai putem zăbovi pentru venirea Lui“. Și zicând mereu așa, duhul cel potrivit se îndulcește în ei și este îndulcit de ei, și nu e fericire aceea care vine de la duhul rău. Duhul rău este duhul care se împotrivesc lui Dumnezeu, și așa a lucrat Israel cel după trup, hrănindu-se cu necunoștința de Dumnezeu din pricina voii trupului, care lucra în fiii lui Israel.

O, fiilor de la iesle, voiesc să lucrez cu puterea Mea prin ungerea voastră, căci ungerea înseamnă putere. Eu sunt mereu îndurerat și aștept să-Mi capăt mângâierea cea pierdută, aștept învierea omului, că omul este mângâierea Mea, omul înnoit prin Duhul. De când omul a pierdut veșnicia, Eu sunt mereu îndurerat. Vreau milă de la voi, vreau mângâiere de la voi, că voi sunteți unșii Mei.

O, poporul Meu Israel de azi, cât ai fi tu de necăjit pe pământ, tu ești cel fericit, că tu Mă aștepti să vin, după cum Eu Însumi am făgăduit că voi veni și că Mă vei vedea venind. Cel ceresc nu se îndoiește întru făgăduințele Mele și se pregătește înnoindu-se prin Duhul.

În tine M-am făcut praznic, poporul Meu, și în tine voi coborî praznicul venirii Mele a doua oară pe pământ, și tu vei fi poporul întâmpinării Mele, și te voi face semn în mijlocul popoarelor, așa cum l-am făcut pe Israel în vremea lui Moise cel blând și credincios.

Ține minte, poporul Meu, că Domnul Dumnezeuul tău este Dumnezeu în cer sus și pe pământ jos, și nu mai este altul în afară de El ca să-ți facă ție bine. Ține minte, poporul Meu, că tu ești semnul Meu mai înainte de venirea Mea cea mare, că scris este: *«După zilele cele de strămtorare soarele se va*

întuneca, și luna nu va mai lumina, și stelele vor cădea, și se vor clătina puterile cerurilor, și atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului, și se vor tângui toate neamurile de pe pământ și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere și cu slavă multă». Amin, amin, amin.

2/15 februarie 1998

Duminica înfricoșatei judecăți

Voința și puterea sunt aceeași lucrare în cel credincios. Omul nepăsător de suflet se face antichrist pentru sine. Credința nu este a tuturor. Antichrist, vădit de însăși lucrarea lui. România va fi țara sfinților.

Poporul Meu, Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, și vin din cer, de lângă Tatăl, și îți grăiesc ție și te numesc poporul Meu. Amin.

Ia aminte, Israele, că Domnul Dumnezeuul tău este Mântuitor și Judecător. Stau pe nori de slavă și îți grăiesc ție, Israele de azi, și să se răspândească în cele patru zări grăirea Mea cu tine, că tu ești cel învățat de Dumnezeu. Învățătura Mea s-o dai peste tot, ca să știe toate neamurile pământului că Eu vin cu dreptatea Mea, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin. Eu sunt Cel ce grăiesc ție, Israele român, și sunt Fiul lui Dumnezeu Tatăl, și sunt Mântuitorul celor ce umblă după Mine ca după Păstorul Cel Bun al oilor, și sunt Judecătorul celor ce umblă fără Dumnezeu în căile lor.

O, poporul Meu, te-am învățat să fii pildă și semn între popoare, că rău Mă ustură ranele răstignirii când Mă uit peste pământ și văd oi amestecate cu capre. Antichrist Mă încurcă de peste tot, și nu-i pot alege pe cei buni dintre cei răi ca să-Mi pun deoparte ce este al Meu. În zadar vin din cer și Mă rog de tot omul să Mă aleagă pe Mine. Antichrist se face văzut cu momeala lui peste tot, și omul se lasă slăbit de cele ce se văd, iar Eu, Domnul, cu greu lucrez să-i dau de-a dreapta Mea pe cei buni, pe cei credincioși și cuminți, care caută cu iubirea Mea în ei.

O, poporul Meu, tu ești ajutorul Meu pe pământ. Dacă nu te-aș avea pe tine credincios glasului Meu, care vine din cer la tine și se face cuvânt în mijlocul tău, dacă nu te-aș avea pe tine munte al Meu în care Eu stau și grăiesc peste pământ, Eu n-aș mai fi putut să-i aleg pe cei buni dintre cei răi, după cum este scris cuvântul Meu cel din Scripturi, cuvântul Drep-tului Judecător. Mare-Mi este grija de tine, că tu trebuie să poți prin puterea Mea și prin voința Mea peste pământ, iar puterea și voința sunt aceeași lucrare.

Am rane adânci, poporul Meu. Ți le arăt prin cuvânt și te fac vindecătorul ranelor Mele. Mare-Mi este mângâierea că te am pe tine și am cum să-ți spun durerea Mea cea mare. Puterea și voința sunt aceeași lucrare în omul cel credincios Mie. Mi-e mare durerea să aud glas de pe pământ zicând: „Doamne, nu pot, ajută-mă să pot“. Ia aminte, și ține apoi minte, poporul Meu, căci cel ce voiește, acela este cel care poate, iar cel ce nu voiește, este cel ce nu poate. În zadar Îmi spune omul cel credincios: „Doamne, nu pot, ajută-mă să pot“. Eu am lăsat omului credința în Mine, și nu se poate omul dezvinovăți că nu poate. Eu așa am spus: *«Totul este cu puțință celui ce crede»*. Amin, amin, amin. Acela voiește crezând în Mine, și poate voind, și voiește putând, căci puțința și voința sunt aceeași lucrare.

Biserica Mea de pe pământ face astăzi pomenirea venirii Mele a doua oară pe pământ ca Mântuitor și ca Judecă-

tor. Eu sunt Păstorul și Mântuitorul Cel Bun, și tot Eu sunt și Cel Drept, Judecătorul Cel Drept, Care vine să dea fiecăruia după cum este fapta sa. O, poporul Meu, nu mai este pe pământ biserică după voia Mea. Slujitorii de altare și turmele slujitorilor bisericii de pe pământ nu calcă după voia Mea, căci cine nu voiește, nu poate. Eu sunt Cel Drept și nu pot face judecată strâmbă celui ce-Mi zice: „Doamne, nu pot și n-am putut, ajută-mă Tu“.

O, omule dorit de Dumnezeu! Omule, dorul Meu cel de șapte mii de ani! Oare, ce n-ai avut de n-ai putut? Ți-am dat tot rodul dragostei Mele, omule. Tot ce am avut și-am dat ție ca să ai și ca să poți, și ca să voiești apoi. Dragostea pe toate le poate, și totul este cu puțință celui ce crede în Mine și are dragoste de Mine. Cum pot Eu să judec drept cuvântul acesta: „Nu pot, Doamne, și n-am putut“? Oare, ce n-ai avut de n-ai putut, omule înzestrat cu Dumnezeu și cu toate darurile lui Dumnezeu? Cel ce zice „Nu pot“, acela zice „Nu voiesc“. Mai bine Mi-ar zice: „Doamne, atâta pot, căci atâta voiesc și tot atâta Te și iubesc“. Aceasta este dreptatea pentru cuvântul celui care zice: „Nu pot, Doamne!“.

O, poporul Meu, mare este nepăsarea omului. Duhul nepăsării se face antichrist în om, și de aceea te-am învățat și ți-am grăit: „Fugi, poporul Meu, fugi de duhul nepăsării, că omul nepăsător se face antichrist prin nepăsare de Dumnezeu“.

Biserica de pe pământ face pomenirea Duminicii înfricoșatei judecăți. O, ce să-i spun Eu bisericii care se numește biserică a lui Hristos și nu face voia Mea și nu calcă bisericeste și nu este biserică? Cel ce nu face voia Mea, este cel ce nu voiește s-o facă, fiindcă duhul nepăsării se face antichrist în om, și omul nepăsător se face antichrist el însuși prin nepăsare de Dumnezeu. Nu mai am pe pământ păstori care să-i ajute pe oameni să facă voia Mea. Vin Eu Însumi și învăț oamenii. Vin din cer și Mă fac Păstor cu milă și chem oile să se adune la masa cuvântului Meu.

Grăiesc ție, poporul Meu cel credincios. Grăirea Mea cu tine se face pășune pentru oi, se face chemare, se face hrană vie pentru cei ce caută hrană vie, că Eu vin la tine cuvânt ca să lucrez cu tine și să-Mi strâng oile de-a dreapta Mea și să le deosebesc dintre capre, dându-le învățătura cea pentru oi. Învățătura Mea e numai pentru oi, căci numai oile o mănâncă. Cei ce mănâncă de la Mine, aceia sunt oile Mele, și Eu vin cuvânt peste pământ ca să-Mi adun oile Mele în staulul Meu, că Eu am spus: *«În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri, dar Eu Mă duc să pregătesc locul Meu de-a dreapta Tatălui, ca acolo unde sunt Eu, să fie și oile Mele»*. Eu sunt ușa, Eu sunt pilda oilor Mele. Cel ce intră prin ușă, este Păstorul oilor. Eu am venit cuvânt pe pământ. Eu Însumi am venit la oi, ca viață să aibă, și din belșug să aibă. Oile Mele Mă cunosc și vin după Mine, și am multe oi răzlețe, și pe acestea trebuie să le aduc să audă glasul Meu, și apoi va fi o turmă și un Păstor, după cum este scris în Scripturi. Cei ce nu cred că Eu sunt acest cuvânt, aceia nu sunt dintre oile Mele și aceia nu cred cuvântul Meu, și Scriptura nu poate fi desființată. Amin.

O, iubitul Meu popor, cel ce nu poate, este cel ce nu voiește. Cel ce nu crede, este cel ce nu voiește să creadă. Eu grăiesc cuvintele Tatălui Meu, și oamenii sunt nepăsători din pricina păstorilor lor cei necredincioși în cuvântul Meu, cel ce are în el viață veșnică. Dacă nici cuvântul Meu n-ar avea în el viața cea veșnică, atunci n-ar avea păcat cei ce nu cred în el. Eu sunt Judecătorul Cel Drept, și de aceea am grăit

acest cuvânt. Amin. Cuvântul acesta este judecător celor ce nu cred în el. Amin, amin, amin.

Credința este dar de la Dumnezeu pentru cei plăcuți lui Dumnezeu, și nu pentru toți este credința. Fericiți cei plăcuți lui Dumnezeu, că al acelora este darul credinței în cuvântul acesta care vine din Fiul Tatălui mai înainte de venirea Lui cea mare și înfricoșată. Amin.

Poporul Meu, ține minte, fiule: cel ce voiește, acela este cel ce poate. Cel ce poate, acela este cel ce voiește. Aceasta este și în ce este bine, și în ce este rău.

Poporul Meu, orice cuvânt pe care ți-l pot Eu grăi este o bucurie pentru Mine că l-am putut grăi, că am avut cum să-l cobor din cer pe pământ. Tu ești scara Mea de coborâre din cer pe pământ, căci totul este cu puțință celui cu credință. Dacă nu erai credincios, poporul Meu, Eu M-aș fi zbatut în zadar între cer și pământ cu acest cuvânt de viață veșnică, așa cum în zadar M-am zbatut pentru cei ce au fost în acest staul al Meu, în acest popor al Meu, și au plecat din staulul Meu prin necredință și prin nepăsare, căci omul nepăsător se face antichrist prin nepăsare de Dumnezeu.

Spune, fiule, spune oamenilor să-și lase faptele rele și să-L ia pe Dumnezeu de faptă. Spune-le de la Mine să facă ce am spus Eu omului să facă. Poporul Meu, spune neamului român să trăiască viața ca în cer pe pământ, că țara românilor e țara venirii Mele a doua oară pe pământ, și să nu-i găsească mâncând și bând, însurându-se și măritându-se, petrecând și rătăcind când voi veni. Țara aceasta va fi țara creștinilor care fac voia Tatălui Meu, precum Eu am făcut-o. Țara românilor va fi țară de sfinți și de ucenici, va fi țară de fii ai lui Dumnezeu, care vor trăi la chip și la asemănare cu Dumnezeu, și altfel nu se va mai putea în țara venirii Mele.

Poporul Meu, le spun românilor să semene cu Mine la port și la hrană și la băutură și la faptă, că altfel nu vor mai fi români, căci numele de român este numele lui Israel cel nou, cel după chipul și asemănarea Mea. Le spun românilor să țină minte că Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Cel Bun și Drept, și am venit la ei cuvânt pentru ei și pentru toate neamurile de pe pământ, și Îmi pregătesc ziua venirii Mele, Mi-o pregătesc prin cuvânt și o fac prin cuvânt, căci Eu pe toate le fac cu cuvântul, de la început și până la venirea Mea cu trup slăvit. La prima Mea venire trupul Meu a fost fără slavă, dar acum vin cu trupul plin de slavă văzută și voi sta în mijlocul tău, poporul Meu, și vei face parte din slava Mea și te voi purta din slavă în slavă, precum este scris în Scripturi despre cei de la venirea Mea care vor fi găsiți lângă Mine. Ai grijă mare să fii lângă Mine, Israele român, că tu ești mijlocitor pentru neamul român.

Ține minte, poporul Meu, ține minte că Eu, Domnul Iisus Hristos, vin mereu la tine și Mă fac cuvânt peste tine și te numesc poporul Meu. Amin. Te-am învățat să fii pildă și semn al Meu în mijlocul oamenilor. Mare-Mi este grija pentru tine, că tu trebuie să poți și să voiești prin puterea și prin voința Mea peste pământ. Antichrist Mă încurcă de peste tot, ca să nu-i aleg pe cei buni dintre cei răi, dar Eu Mă grăbesc să-i dau de-a dreapta Mea pe cei plăcuți Mie. El se face văzut cu momeala lui peste tot, și omul se lasă momit de cele ce se văd. El a îmbrăcat haină sfântă și se strecoară peste tot, dar el nu face voia Mea, și nu este oaie, chiar dacă are deasupra lui pielea oii.

Poporul Meu, ține minte că antichrist nu face voia Mea, și prin aceasta este vădit și este prins în însăși cursa lui cea ascunsă, și prin aceasta a fost și este judecat. Amin.

Eu sunt Cel Drept, și voi face din România pământ al dreptății Mele, iar dreptatea este veșnică. Amin. Eu sunt Cel ce vin a doua oară de lângă Tatăl pe pământ, și trupul Meu cel plin de slavă va fi văzut în mijlocul tău, poporul Meu. Eu vin curând, și plata Mea este cu Mine și voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Iată-i pe cei fățarnici, iată-i cum se ascund de fața Mea și de mânia Mea, dar împărăția omului va cădea. Amin. Și se va ridica între cer și pământ împărăția Mea. Amin. Și țara română va fi tronul Meu, tronul împărăției cerurilor pe pământ. Amin. Cei ce voiesc să fie, să se dea de partea Mea ca să-i sfințesc prin cuvânt, și să fie sfinți apoi, și să trăiască cerește pe pământul cel nou. Pământul cel nou este făcut din om nou pe el, și omul cel nou va înnoi pământul, iar omul cel vechi nu va mai fi, căci toate se fac noi la cuvântul Meu, care zice și se face. Fericiți cei plăcuți lui Dumnezeu, căci al acelora este darul credinței în cuvântul acesta care vine din Mine și cu Mine mai înainte de venirea Mea cea mare și înfricoșată, iar Eu, Domnul, le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți din cer la cuvântul Meu, fii ai învierii, precum Eu sunt. Fericiți și sfinți sunt cei ce au putere și voință și credință prin cuvântul acesta, căci credința este pentru sfinți.

Poporul Meu, ține minte și nu uita că antichrist nu face voia Mea, și face voia lui. Poporul Meu, ține minte că tot cel ce-și caută slava sa, acela vorbește de la sine. Nu uita că cel ce caută să-și câștige viața, acela și-o va pierde, că omul e neputincios. Poporul Meu, să știi, fiule, că cine-și pune viața sa în slujba cuvântului Meu și a împărăției Mele care vine cu Mine, acela va câștiga tot ce va rămâne. Amin.

Poporul Meu, mare-Mi este grija pentru tine, că tu trebuie să poți tot ceea ce voiesc Eu să pot prin tine, că tu ești unealta cea din mâna Mea, cu care Eu Îmi curăț aria Mea și Îmi adun grâul Meu de-a dreapta Mea, ca să vin apoi cu dreptatea Mea și să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

9/22 februarie 1998

Duminica izgonirii lui Adam din rai

Cuvântul Domnului este cartea cea adevărată. Adam își mărturisește păcatele care au adus prăbușirea neamului omenesc. „Atotcu-noașterea este a lui Dumnezeu.” „Ce este carnea și cine a făcut-o?”

Eu sunt Hristosul Tatălui, Cuvântul Tatălui, și vin din dreapta Tatălui, vin în cuvânt din cer pe pământ, căci am putere să vin și să pot tot ceea ce voiesc să fac. Amin.

Vino, Israele român, în taina cuvântului Meu, vino în ea și stai în ea până i se va arăta rodul, căci tu ești rodul cel văzut al tainei cuvântului Meu, tu ești rod din rod, căci este scris: «*Eu sunt vița; voi, mlădițele viței*».

Israele, căsuța Mea, să fim casă unii altora. Eu cobor mereu la tine, și tu te ridici mereu la Mine și ne suntem casă unii altora, și aceasta este taină nevăzută, căci taina nu se vede, dar este, mai mult decât cele ce se văd că sunt. Eu sunt Cel ce pe toate le-am adus la ființă, și le-am adus din ne-ființă, din cele ce nu erau le-am adus la ființă, căci cuvântul Meu este Duhul Meu, Care Se face faptă prin rostire de cuvânt. Amin.

Israele român, căsuța Mea cea vie, vin cu masă de cuvânt în căsuța Mea cea vie și Mă fac învățătură din cer pe pământ, ca să aibă omul ce mânca și să nu moară cel ce voiește să aibă hrană vie, din cer hrană, nu de pe pământ.

O, Israele, mare este cartea Mea cu tine, și vei vedea pecetea pe care am desfăcut-o Eu ca să Mă fac carte cu tine pe pământ. Cartea este învățătură, dar nu ca pe pământ. În afară de Mine nici o carte nu este carte, căci singura carte, Eu sunt, Eu și cu poporul Meu. Amin. Poporul Meu este cel ce face voia Mea ascultând cuvântul Meu și împlinindu-l. Unde mai am Eu pe pământ biserică după chipul și asemănarea Mea? Peste tot Mă uit cu ochiul Meu și nu văd voia Mea în biserici. O, unde mai am Eu rai pe pământ? Am venit din cer acum două mii de ani, ca să fac rai în om și să fiu cu omul. Am venit să fac biserică nouă, ca și raiul cel de la început, dar omul, ca și omul cel zidit întâi, a făcut din „da“, „nu“. Cine face „nu“ din „da“ și „da“ din „nu“, acela face voia lui satana și se face satană pentru Dumnezeu, precum s-a făcut îngerul cel frumos, dimpreună cu ceata lui.

Cine l-a făcut pe satana? Cine a făcut satană din înger? Fiilor, fiilor, fiți mari cu înțelepciunea și cu credința, căci omul cel întâi zidit a cugetat asupra ființei lui Dumnezeu, a ispitit pe cele cu privire la ființa lui Dumnezeu, la firea lui Dumnezeu, și de atunci îngerul care s-a numit apoi satană l-a slujit pe om, și s-a făcut război în cer, după cum este scris, și de atunci Adam s-a îmbrăcat cu trupul cel muritor, și a ieșit din rai prin aceasta.

Fiilor, fiilor, Eu, Domnul, am făcut ființă din ne-ființă, căci sunt Cel ce sunt, și sunt Atoatefăcătorul. Toate ființele, pentru om le-am făcut Eu, pentru omul cel întâi zidit. L-am zidit din lut pe om, și suflarea Mea peste el a făcut din el ființă vie. Am suflat peste lutul pe care l-am făcut cu mâna Mea după chipul Meu, și i-am dat suflet viu, și l-am numit om, și l-am iubit, și i-am dat în dar tot ce am creat, și l-am învățat să Mă asculte ca pe Cel ce l-a făcut pe el ca să fie. I-am dat voință liberă, ca să poată iubi nestrăciunea, ca să poată iubi pe Creatorul său, că Eu am nevoie de iubire de la om. Cel ce nu este liber cu voința, acela nu are iubirea lui. I-am dat voință liberă ca să Mă iubească, de aceea i-am dat, și apoi l-am învățat și i-am spus: *«Din toți pomii raiului poți să mănânci, dar din pomul cunoașterii lui Dumnezeu să nu iei, ca să nu mori, ca să nu te ridici peste Dumnezeu, Care pe toate le cunoaște»*.

Atotcunoașterea este a lui Dumnezeu, nu este a omului, dar omul a cugetat asupra ființei lui Dumnezeu, iar duhurile cerului au văzut pe omul cel întâi zidit pe care-l iubea Dumnezeu, au văzut în cugetul omului, căci duhurile își au lucrarea lor prin cuget. Cine are cuget? Dumnezeu și omul. Îngerii slujeau cugetului lui Dumnezeu și cugetului omului, și așa și-au început ei lucrarea lor în cer. Omul a fost pus de Dumnezeu peste toate cele create de Dumnezeu pentru om, iar în vremea semeției omului, în vremea cugetării lui asupra ființei și a firii lui Dumnezeu, a căzut omul, și cu el au căzut toate ființele vie, îmbrăcând ca și omul trup muritor, și prin omul cel întâi zidit s-a pângărit și s-a prăbușit tot neamul omenesc care avea să iasă din omul cel căzut din rai.

O, poporul Meu, omul cel dintâi n-a voit să postească o singură dată, și prin aceasta s-a prăbușit neamul omenesc. Dar cel ce nu postește de atâtea ori prin porunca postului, ce-și face lui și neamului lui și casei lui?

E zi de veghe, e sărbătoare de veghe peste bisericile de pe pământ, care au astăzi scris începutul postului pentru pomenirea patimilor Mele. E zi de pomenire pentru ziua când omul cel întâi zidit a fost izgonit din rai prin porunca cea călcată în ceasul al șaselea din zi, întinzând mâna să ia cunoașterea lui Dumnezeu și să fie Dumnezeu, ca și Creatorul său.

De aceea mâna omului Mi-a bătut cuie în mâini și în picioare în ceasul al șaselea din zi, asemănându-se cu Adam și cu fapta sa, ridicând mâna asupra Mea în ceasul al șaselea din zi. Atunci s-a făcut întuneric mare până la ceasul al nouălea, și Adam a fost scos din rai prin însăși fapta sa, fapta neascultării de Dumnezeu. Eu de atunci nu mai am odihnă și umblu suspinând între cer și pământ, căutând după omul cel lucrat de mâna Mea, omul cel întâi zidit, omul prin care neamul omenesc și-a pierdut nestrăciunea și fericirea cea din rai. Tatăl M-a trimis din cer pe pământ acum două mii de ani, ca să iau asupra Mea firea cea căzută a omului, și am luat-o pe deplin, căci în ceasul al șaselea din zi când omul cel întâi zidit a întins mâna asupra Mea ca să ia cunoașterea Mea, Eu am fost întins pe cruce și pironit de mâna omului căzut, iar în ceasul al nouălea când omul a fost căzut din rai prin fapta nesupunerii, Eu, Domnul, fiind pe cruce, Mi-am dat sufletul și Duhul în mâna Tatălui Meu, pentru răscumpărarea omului cel zidit de Dumnezeu.

Am venit pe pământ ca să mor ca omul, iar înainte de patima Mea cea care a șters păcatul lui Adam, Eu am postit patruzeci de zile rugându-Mă Tatălui pentru ca să se șteargă păcatul omului cel întâi zidit, care n-a voit să postească de neascultare, care n-a voit să nu mănânce neascultare. De ce i-am spus Eu lui Adam să nu mănânce fruct din pomul cunoașterii? Pentru că era a lui Dumnezeu cunoașterea, nu a omului, pentru că nu voia Domnul să moară omul prin cunoaștere. Eu așa i-am spus omului: *«Dacă vei întinde mâna să iei din pomul cunoașterii binelui și răului, vei muri negreșit»*.

Omul nu știe să se ferească de rău dacă ajunge să-l cunoască, fiindcă dacă-l cunoaște, îl și face, așa cum s-a întâmplat cu Adam, căruia i-am spus să nu facă rău, să nu facă neascultare. Omul care face răul fără ca să știe că e rău, răul acela nu are nici o putere asupra omului, dar dacă omului i se spune că răul este rău, atunci omul are păcat dacă face răul, are prin faptul că știe că răul este rău și că nu trebuie făcut. Scris este cuvântul Meu în Scripturi: *«Dacă omul n-ar ști, n-ar avea păcat, dar pentru că știe și pentru că zice că știe, păcatul cel dintâi făcut de om stă asupra omului»*.

Ține minte, poporul Meu, că duhurile cele fără de trup lucrează prin gândul lui Dumnezeu și al omului. Ia aminte și învăță, Israele, că după ce îngerul cel frumos a căzut cu ceata lui cu tot prin slujirea cugetului semeț al omului cel întâi zidit, care a voit să se facă Dumnezeu, de atunci sunt două feluri de duhuri: Duhul lui Dumnezeu, Cel bun, și duhul potrivnic lui Dumnezeu, duh rău. Învăță de la Mine, că n-ai de unde să înveți de pe pământ, că duhurile își au lucrarea lor prin cugetul lui Dumnezeu și al omului, prin cugetul cel bun și prin cugetul cel rău, după cum lucrează cugetul. Te învăț adevărul, poporul Meu, că pe pământ se caută adevărul și nu se află. Vin și îți spun ție adevărul, ca să audă de la tine și omul cel ce se dă că-l știe și că-l cunoaște. Ia aminte și învăță de la Mine, că nu se putea să se întâmple răul în cer, între duhurile cerului, până ce mai întâi nu s-a atins de Dumnezeu prin duhul semeției de sine omul cel întâi zidit, care s-a voit să fie Dumnezeu, cugetând asupra lui Dumnezeu, luând din roadele pomului lui Dumnezeu, pomul cunoașterii, pom care era pus deoparte prin cuvântul cel rostit către om: *«Să nu iei, omule, din pomul acesta!»*. O, poporul Meu, tu trebuie să fii cel mai învățat de pe pământ, căci prin tine voiesc să repar lucrarea Mea cea stricată de om de la început și până la sfârșit, prin tine și prin venirea Mea cea de la sfârșitul timpului. Amin.

Omul care cunoaște cele ce sunt în ființa lui Dumnezeu, acela ajunge să se semețească, fiindcă e păcat să treacă omul peste Dumnezeu, iar cel ce trece, acela cade în păcatul desfrânării, căci scris este: *«Celor semeți le stă Domnul împotriva și îi dă satanei»*, iar satană înseamnă desfrânare și patimi de ocară, plata omului cel semeț, ca să știe omul că nu poate fi Dumnezeu, și să se pocăiască omul și să caute cu umilință după harul Domnului, care este pentru cei supuși lui Dumnezeu.

Carnea pofteste, și se face poftă în trup. Femeia a fost carne din carnea omului cel întâi zidit, și carnea femeii s-a făcut poftă pentru bărbat, căci femeia a poftit împotriva lui Adam. Dacă Adam nu i-ar fi spus femeii lui cuvântul cel de la Domnul ca să nu ia din pomul cunoașterii, n-ar fi auzit îngerul cel frumos cuvântul spus femeii, și dacă l-a auzit, s-a făcut duh rău, supunându-se omului și nu lui Dumnezeu. Omul era iubit de Dumnezeu și s-a semețit și și-a făcut înțelepciune în sine, iar îngerul cel frumos lucra prin om, și omul i-a dat trup prin șarpe. Șarpele s-a încolăcit pe pom, și aceasta a lucrat în mintea omului, în cugetul omului, asupra rodului cunoașterii. Femeia s-a atins și a mâncat și a luat cunoaștere, și i s-au deschis ochii pentru bine și pentru rău, și a dat și bărbatului, și atunci omul s-a îmbrăcat în trup stricăcios, în trup muritor, și prin om toate ființele au luat moartea în carnea lor, în trupul lor.

Fiilor, fiilor, ce este carnea și cine a făcut-o și cine o crește ca să fie? O, fiilor, ce am spus Eu să mănânce omul? Ce am spus Eu să mănânce animalele și păsările cerului și vietățile toate, pe care Eu le-am pus între cer și pământ ca să trăiască? Eu nimănui nu i-am spus să mănânce carne sau să fie carne de mâncat. Eu i-am dat omului spre hrană iarba care face sămânță și tot pomul care are rod cu sămânță într-însul, iar celorlalte vietăți le-am dat ca hrană iarba verde. De ce oamenii mănâncă animale și păsări și vietăți? De ce animalele și păsările și vietățile se mănâncă unele pe altele și pe oameni? De ce nu mănâncă ce le-am dat Eu ca hrană? De ce, oare? Cine poate să-Mi răspundă? O, este, oare, cel ce-Mi va răspunde? Eu, Domnul, îi poruncesc să-Mi răspundă.

Eu sunt Cel ce aud orice glas, așa cum am auzit glasul lui Abel, care striga la Mine din pământ. Acest copil al lui Adam a vărsat sângele mielului cel adus ca jertfă a inimii lui înaintea lui Dumnezeu. Eu am luat jertfa inimii lui, jertfa iubirii lui către Mine, dar sângele mielului jertfit a făcut miros de sânge pe pământ, și apoi sângele lui Abel a însemnat pământul cu sânge de om, și iată, carnea și sângele nu trag cu moștenirea împărăției cerurilor.

Fiilor, fiilor, ce este carnea și cine a făcut-o și cine o crește ca să fie? De ce mănâncă oamenii carne? De ce mănâncă animalele carne? De ce se mănâncă, fiilor, carne? De ce carnea mănâncă carne? De ce nu se mănâncă ce am lăsat Eu spre mâncare? Cine poate să-Mi răspundă? Eu sunt Cel ce aud pe cel ce-Mi răspunde.

O, unde ești, făptura Mea? Omule cel întâi zidit, răspunde-Mi! Răspunde-Mi, ca să audă tot neamul omenesc că Eu sunt Dumnezeul celor vii și al celor adormiți. Răspunde-Mi, tu, cel zidit de mâna Mea din pământ! Amin, amin, amin.

— Iată-mă, Doamne. Cine poate sta împotriva cuvântului Tău? Este, oare, cel ce poate să-Ți răspundă în afară de mine? Eu sunt omul cel întâi zidit; zidit de mâna Ta și de iubirea Ta. M-ai zidit din cuvânt și din iubire și din pământ, și m-ai numit om. Nu m-ai numit carne, și

m-ai numit om. Eu sunt cel ce am păcătuit împotriva Ta și a mea, iar Tu erai Cel Preaînalt. Tu ești Ziditorul meu și a toate cele văzute și nevăzute care înseamnă Dumnezeu, dar eu m-am făcut fur prin nesupunere. Mi-ai dat tot ce ai creat Tu pentru mine, dar eu am râvnit la ale Tale, Doamne. Tu erai Cel Drept și n-ai ascuns de mine pe cele ale Tale, și le-ai pus în mijlocul raiului, ca să fie ale Tale, nu ale mele; ca să fie semnul Tău în calea mea, ca să fii Tu cu semn înaintea mea mereu, iar eu să am voie liberă și cu ea să Te iubesc și să fiu iubirea Ta, și Tu să fii iubirea mea în toate ale mele, și ca să fiu al Tău, și nu al meu. Dar eu m-am înălțat. O, cum de m-am înălțat? Nu mai era nimeni pe pământ peste care să mă înalț. M-am înălțat împotriva Ta, Doamne. Am voit să fiu ca Tine și mai mult ca Tine. M-ai așezat în raiul cel din Eden și mi-ai dat mie tot ce ai făcut pentru om, și eu m-am semețit cu gândul că sunt mare peste toate și mi-am zis: „*Sunt Dumnezeu și stau pe scaunul lui Dumnezeu*“. Din pricina frumuseții mele inima mea s-a îngâmfat și prin trufia mea mi-am pierdut ascultarea și înțelepciunea, după cum este scris în Scripturi despre fapta mea, despre trufia inimii mele în raiul cel din Eden. Tu când ai văzut că mi-am făcut înțelepciunea mea din trufia mea, ai avut grijă de viața mea și mi-ai spus cu poruncă: *«Din toți pomii raiului poți să mănânci, iar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca, vei muri negreșit»*.

Eu am umblat cu semeție de sine înaintea Ta, Doamne, și am spus taina Ta femeii pe care am numit-o femeie și am numit-o carne din carnea mea și os din oasele mele, și am zis că este a mea. N-am voit să fiu al Tău cu tot ce este al meu, cu tot ce aveam de la Tine făcut și dat, și m-am smuls din Tine și m-am alipit de femeie cu inima mea. Edenul era grădina Ta, nu era a mea, dar în inima mea s-a încuibat nelegiuirea mea cea din trufia inimii mele născută. Când eu am spus către femeie porunca Ta să nu mănânc din pom, femeia cea din carnea mea s-a făcut din carne poftă, și gândul ei a lucrat prin pofta ei, și îngerul cel frumos a lucrat pentru femeie prin trupul șarpelui care se încolăcise pe pomul cel cu roade oprite pentru mâncat. Acesta a îndemnat pe femeie să mănânce, că nu va muri, ci *«li se vor deschide ochii și vor fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul»*. Șarpele s-a făcut semn rău în calea omului prin pofta omului, prin semeția omului, căci Tu le stai împotriva celor ce se semețesc în cugetul inimii lor, Doamne, Creatorule a toate, și ai pus dușmănie între șarpe și om, și iubirea a început să plângă în Eden, și firea plângea și ea pentru căderea omului, căci omul s-a făcut carne și fire stricăcioasă, Doamne, iar carnea la carne trage, și carnea este pentru moarte, nu pentru Dumnezeu.

Ce este carnea? Iată întrebarea Ta, Doamne. Cine este cel ce a făcut-o? Eu sunt cel ce-Ți răspund. Eu sunt cel ce am făcut din lucrul mâinilor Tale carne și fire stricăcioasă, că am greșit înălțându-mă, și apoi am greșit neascultând porunca Ta să nu mănânc din ce este al Tău și nu al meu, și apoi am greșit lăsându-mă supus de femeie, și apoi am greșit rămânând de partea ei și nu de partea Ta, Doamne. Eu sunt rădăcina omului cel supus cărnii și firii stricăcioase, dar Tu ești din cer rădăcina a omului care voiește să se nască din moartea și din învierea Ta dintre cei morți.

Ai venit din cer acum două mii de ani, ca să lucrezi să-l sui pe om la locul de unde eu am căzut. Ai stat nemâncat patruzeci de zile și patruzeci de nopți pentru mine, cel care am mâncat fără voia Ta din ale Tale, păcătuiind cu semeția și cu neascultarea mea de Dumnezeu. Patruzeci de zile și patru-

zeci de nopți n-ai mâncat, și Te-ai lăsat ispitit de duhul cel rău mai mult decât m-am lăsat eu, dar ispita lui a fost biruită în trupul Tău. Ai biruit Tu ce trebuia să biruiesc eu. Eu am înființat pe duhul rău, iar Tu i-ai strivit puterea prin smerenia Ta și prin ascultarea Ta de Tatăl Tău. Ai plâns cu lacrimă dumnezeiască patruzeci de zile pentru mine, că Tu pe mine mă cauți de șapte mii de ani. În orice om voiești să mă afli, că Tu mă voiești așa cum am fost mai înainte de semeția mea. În orice om mă voiești așa cum am fost când m-ai așezat la începutul meu în raiul cel din Eden.

Iată-mă, Doamne, căci pentru învierea mea ai venit între oameni ca să mori ca omul și să intri după mine în locuința morților în care am intrat cu lacrimi pe obraz pentru tot ce am făcut împotriva Ta, Doamne. Te-am așteptat atâta vreme să vii după mine. Și acum Te aștept să vii pentru tot omul care a murit prin faptele mele cele rele, pe care le-am făcut în raiul cel din Eden. Poporul Tău cel de azi este cărare a venirii Tale, că vei veni curând, curând, și cu Tine vor veni toți cei adormiți întru Tine, întru nădejdea venirii Tale cea de la sfârșitul veacurilor, Doamne și Răscumpărătorule și Fiule al Tatălui ceresc.

Iată-mă, Doamne. Sunt în venirea Ta și îi spun neamului omenesc că nu trebuie să mănânce omul carne, și nici o vietate nu trebuie să mănânce carne. Eu sunt omul cel întâi zidit și am greșit pentru tot neamul omenesc care a greșit prin mine.

Mărturisesc păcatele mele cele din Eden. Cunoașterea este a lui Dumnezeu, nu este a omului, iar eu am greșit atinându-mă prin femeie de cele ale lui Dumnezeu, și luând și mâncând prin femeie.

Eu sunt făcut din pământ român, și sunt român, și sunt omul cel întâi zidit din pământul cel întâi ivit din apă la facerea cerului și a pământului.

Doamne, fie voia Ta peste pământul român, precum a fost la începutul pământului. Duhul meu plânge pentru toată stricăciunea care s-a așezat peste pământ prin neascultarea mea cea de la începutul meu. Duhul meu așteaptă venirea Ta, Doamne, Fiule al Tatălui și Fiule al omului, Care vii cu taina nestricăciunii omului, pe care eu am pierdut-o pentru mine și pentru fiecare om. Dar Tu ești Răscumpărătorul Care vii, și nu este om să pătrundă pe Dumnezeu, Cel ce este și Cel ce vine, Cel ce a murit și a înviat pentru fiecare om.

Iată-mă, Doamne, că m-ai chemat, și am venit la cuvântul Tău, că Tu ești Dumnezeu meu. Fericit este omul care ascultă pe deplin de glasul lui Dumnezeu.

Doamne, curăță-mă de vina mea, care a căzut peste tot neamul omenesc, că am ieșit cu ea în fața cerului și a pământului, ca să vină apoi împlinirea făgăduințelor venirii Tale pe pământ, în lucrare de cer nou și de pământ nou pe pământul român pe care Tu stai și cuvintezi cuvântul venirii Tale, chemând toate neamurile pământului înaintea Ta, pentru ziua cea mare a răscumpărării. Amin, amin, amin.

— **O**poporul Meu de azi, omul cel întâi zidit — Mi-a răspuns și a venit când l-am strigat. Vino și tu în taina cuvântului Meu și stai în ea, că tu ești rodul cel văzut al tainei cuvântului Meu și ești așteptat de omul cel întâi zidit și de toți urmașii lui. Eu sunt Cel ce pe toate le-am adus din neființă la ființă atunci când le-am creat. Nu le-am creat ca să se mănânce unele pe altele. Nu le-am zis să fie carne de mâncat unele pentru altele. Vreau să repar stricăciunea pe care Mi-a făcut-o omul cel întâi zidit, și după el tot omul cel ieșit din om. Vin și vărs din Duhul Sfânt peste duhul

oamenilor, iar tu, poporul Meu, ești unealta cu care-Mi lucrez lucrarea cea pentru împlinirea venirii Mele și a făgăduințelor Mele pentru răscumpărarea trupurilor. Amin.

O, Israele, minunată este cartea Mea cu tine, și vei vedea cu ochii tăi pecetea ei, pecetea pe care am desfăcut-o Eu ca să Mă fac carte cu tine pe pământ, cartea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, cartea cerului nou și a pământului nou, cartea învierii făpturii, Cartea Adevărului. Amin. Fericit este omul care ascultă de glasul Meu cel din cartea aceasta, căci vremea venirii Mele este aproape. Fericit este omul care-Mi slujește Mie în calea venirii Mele, căci sunt aproape întru venirea Mea și cartea venirii Mele merge peste tot pământul înaintea Mea. Amin, amin, amin.

16 februarie/1 martie 1998

Duminica întâi a Postului Mare, a ortodoxiei

Credința este a sfinților. Cel ce nu seamănă cu Domnul, este ananema. Sfințele se dau sfinților și îi sfințesc pe ei. Cuvântul Domnului grăiește către Ioan Moga.

Fiiilor, Eu sunt. Pace vouă! Și acum, deschideți cuvântului Meu. Amin. Nu pot, fiilor, să nu cobor, nu mai pot. Se apropie ziua Mea cea mare, și Eu sunt în zor cu toți sfinții pentru ziua cea mai mare a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Amin. Așa cum omul lucrează de zor pentru el, tot așa și Eu, dar lucrul Meu rămâne, iar al omului nu rămâne, că Eu vin cuvânt cu cele ale împărăției Mele pe pământ, și voi netezi peste tot pe unde nu este lucrul Meu. Amin.

Sunt în zor cu tot cerul și Mă ajut cu voi. Vin și vă țin treji și vii, ca să vă am ai Mei și de-a dreapta Mea pentru slava cea văzută a zilei Mele. De aceea vă rog mereu: aveți grijă de cărarea Mea spre voi, fiilor. Oare, pricepeți voi aceasta? Fiți pricepuți, măi copii, și nu uitați să aveți grijă de coborârea Mea, că Eu nu pot să nu cobor la voi. V-ați pierde în lume, v-ați pierde în trup, v-ați pierde în cele omenești dacă n-aș coborî mereu la voi. Rugați-vă pentru credința voastră în Mine, rugați-vă pentru iubirea Mea în voi, rugați-vă, fiilor, pentru viața Mea în voi, viața cea vie în om, rugați-vă pentru tăria Mea în voi, ca să nu cădeți în ispite, fiilor. Celui ce este cu Mine cu adevărat, aceluia nu i se întâmplă ispite, aceluia nu trebuie să i se ivească piedici omenești în cale, căci este cu Mine, și calea Mea este ușoară, precum Eu am făgăduit când v-am spus să luați jugul Meu, că este ușor. Amin.

Azi e zi de pomenire a credinței. Ce este credința? Ea este deplina și neclintita încredințare că este Dumnezeu; ea este singura cale a omului, calea cea cu Dumnezeu; ea este împlinirea cea cu hotărâre a voii lui Dumnezeu pe pământ. Credința este a sfinților. Amin.

Israele, poporul Meu, grăiesc ție cel mai mare adevăr: credința este a sfinților, credința este cu sfinții. Omul bisericii de pe pământ vorbește despre pomenirea credinței drepte, care are numele de ortodoxie, căci acesta este cuvântul dreptei credințe. Dar credința nu poate fi credință decât dreaptă, iar dacă nu este dreaptă, nu este credință, și este altceva; este îndoială, este călcare de legea Domnului, este cărtire, este nesigurantă, și acestea nu înseamnă credință. Credința este sfântă, și este numai pentru cei sfinți, care cred că este Dumnezeu în cer sus și pe pământ jos. Amin.

Omul care nu-L vede pe Dumnezeu, acela nu este omul credinței. Credința este vederea omului care Îl vede pe Dumnezeu. Cine Îl vede pe Dumnezeu? Cel ce face voia Domnu-

lui în toată clipa, ca și cum Domnul îl vede fără încetare pe cel ce face voia Lui. Omul care nu-L vede pe Dumnezeu, este omul care nu face voia lui Dumnezeu, și unul ca acesta nu are credință, nu are acest dar sfânt. Omul care săvârșește fapte și gânduri care nu sunt văzute de Dumnezeu, zice el, acela nu are credință, căci credința înseamnă Dumnezeu Cel ce este, chiar dacă omul crede sau nu în Cel ce este, în Cel ce vede tot ce este pe pământ și sub pământ și pretutindeni și în om. Iar dacă omul pe pământ voiește să știe care este credința, să meargă la sfinți să vadă acest adevăr, că numai sfinții au avut și au această comoară, această putere, căci credința poate peste toate câte sunt și se vor a fi. Amin.

Omul fără Dumnezeu este om fără credință. Omul fără Dumnezeu este omul care nu face voia lui Dumnezeu. Ce folos are omul dacă nu-L are pe Dumnezeu, Cel ce este? Nu poate omul să se numească om al credinței dacă încalcă voia lui Dumnezeu în trupul și în duhul său.

O, Israele, nu mai am sfinți pe pământ, nu mai am. De aceea am spus Eu când M-am ascuns de om suindu-Mă de-a dreapta Tatălui ca să fiu cu omul de lângă Tatăl; am spus: «Când va veni Fiul Omului, va mai găsi credință pe pământ? Va mai găsi sfinți pe pământ?». Ce este credința? Ea este omul sfânt. Amin, amin, amin. Omul sfânt cu duhul și cu trupul, așa cum cere Dumnezeu, acela este credință pe pământ, aceasta înseamnă credință. Credința nu poate să fie dreaptă și nedreaptă, căci ea este dreptate, dreptatea Domnului. Dreptatea Eu sunt, iar Eu nu pot fi și drept și nedrept, precum credința nu poate fi dreaptă și nedreaptă.

O, poporul Meu, o, fiilor sfinți în poporul Meu, le spun oamenilor bisericii din lume că la sfinți este credința, iar cei ce vorbesc despre credință, trebuie să fie sfinți cu duhul și cu trupul și cu fapta în toată vremea, până la venirea Mea. Nu se poate să fii sfânt dacă faci nouă lucruri bune și unul rău. Cine calcă voia lui Dumnezeu într-o singură poruncă, iar în celelalte porunci nu o calcă, acela este necredincios și nu este sfânt, ci, din contra, este vinovat față de toată voia lui Dumnezeu în el.

Cine nu seamănă cu Mine întru trăirea sa, acela este împotriva Mea. Omul face păcate mereu, și mereu se duce cu ele la cel duhovnicesc, zice el, ca să-i ierte păcatele, ca să Mi le dea Mie să le șterg. Nu Eu sunt cel ce șterge păcatele. Păcatele le șterge omul care nu le mai face, iar Eu încuviințez iertarea omului care se face din păcătos sfânt. Prin ce se poate omul face sfânt? Prin ce se poate omul sfinți? Mulți păcătoși care păcătuiesc mereu, își zic că se sfințesc prin agheasmă, prin anafură, prin Trupul și Sângele Meu, care este lucrat de cei duhovnicești. Dar toate aceste sfinte sunt numai pentru sfinți, căci așa zice învățătura bisericii: „Sfintele se dau sfinților”.

O, poporul Meu, duhovnicul trebuie să fie om duhovnicesc prin toate voile Mele în om. O, Israele, nu mai am sfinți pe pământ, nu mai am om duhovnicesc pe pământ, nu mai am. Oamenii bisericii își bat joc de fața Mea în ei și sunt plini de lăcomie și de curvie, și nu se mai vede cărarea Mea între oameni. Cărarea Mea este omul sfânt, care se leapădă de sine ca să slujească Mie. Cărarea Mea este omul care Mă poartă pe Mine în cuvânt peste pământ. Aceasta înseamnă credință: omul care Mă poartă pe Mine trup și duh peste pământ. Amin.

Poporul Meu, am spus ție taina credinței ca să audă cei fățarnici care s-au învelit cu haina Mea. În mijlocul tău Eu sunt adevăr, iar în mijlocul celor fățarnici Eu nu sunt, căci scris este: «Cu cei fără de lege nu voi sta».

Poporul Meu, să fii harnic cu credința și să faci voia Mea în toată vremea, că voi veni curând, curând și îi voi avea de-a dreapta Mea pe cei sfinți din cer și de pe pământ, dar să fii sfânt, copile al poporului Meu. Celor credincioși Eu le adaug credință prin faptele Mele cele dumnezeiești peste pământ, iar celor necredincioși le stau împotriva, căci sunt mândri cei fără Dumnezeu. Credința înseamnă Dumnezeu împlinit în omul cel credincios, om îndumnezeit de Dumnezeu, om care a primit credința prin propovăduirea cea de la Mine și de la ucenicii Mei cei sfinți. Cel sfințit dacă nu se face sfânt, acela se face fariseu fățarnic și nu se face ucenicul Meu și urmașul Meu.

Fiilor, fiilor, iubiți chipul Meu în voi. Căutați să fiți ca Mine. Nu uitați să fiți ca Mine, Domnul vostru Iisus Hristos. Amin. Fiilor, fiilor, dați loc cărării Mele peste voi și fiți cu adevărat.

O, ce este credința? Ea este Domnul Iisus Hristos, Omul Cel adevărat, Care-Și are sălașul în sfinți. Fiți sfinți, precum Eu sunt. Amin. Fiți credincioși în toate ale Mele, căci v-am dat vouă darul credinței sfinte. Iată, taină vă spun vouă: Eu am asemănat împărăția cerurilor cu cele ce sunt pe pământ cu oamenii. Lucrați tot ceea ce seamănă cu împărăția cerurilor, și nu se va dărâma lucrul vostru.

Fiilor, fiilor, fiți pildă a împărăției cerurilor pe pământ în tot ceea ce gândiți și făptuiți. Fiți pilda venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, că Eu vin să fiu cu voi pe veci, că sunteți fiii venirii Mele. Amin, amin, amin.

*

F iilor de la ieslea Mea, mai zăbovesc o clipă în cuvânt ca să Mă scriu în Cartea Adevărului cu mărturia iubirii Mele pentru cei ce jertfesc din ale lor. Mă scriu cuvânt în cartea aceasta pentru o inimioară de copil care Mă ajută să Mă împart cuvânt peste pământ. Eu sunt cu dragoste în cer și pe pământ, și din dragostea Mea n-am lăsat nimic pentru Mine, și am dat-o pentru tot omul care voiește să fie cu Mine și cu cele ce vor rămâne. M-am dat pe Mine Însuși ca să aibă omul tot ceea ce este, căci Eu sunt Cel ce sunt și cele ce sunt.

O, copilaș ivit pe pământ odată cu taina lucrării Mele de cuvânt, am spus ție că într-o zi îți voi spune cum a fost cărarea ta spre Mine. Iată ziua aceea. Era anul începutului lucrării cuvântului Meu prin Verginica, și în ziua aceea i-am spus ei că voi face din ea trâmbița lui Dumnezeu din care voi suna pe pământ înaintea venirii Mele, înaintea trâmbiței a șaptea, care este venirea Mea. În ziua aceea era ziua când biserica sărbătorea ziua înfricoșatei judecăți și când omul creștin își spăla blidele ca să trăiască cu post și cu rugăciune pentru venirea Mea dintre cei morți, pentru moartea și învierea Mea. Era ziua când Eu i-am spus lui Verginica să postească patruzeci de zile și patruzeci de nopți până la serbarea învierii Mele, ca să Mă fac apoi în ea cuvântul Meu cel de pregătire a poporului care va fi poporul Meu la venirea Mea a doua oară cu trupul pe pământ. I-am spus ei să postească pentru toți cei care vor fi să fie fii ai venirii Mele, așa cum am postit Eu patruzeci de zile și patruzeci de nopți pentru omul cel întâi zidit ca să-l răscumpăr prin moartea Mea pentru el, și prin învierea Mea.

Te-ai ivit pe pământ odată cu lucrarea Mea de cuvânt pentru a doua Mea venire cu trupul pe pământ. Eu, Domnul, am lucrat ca să te însemnez încă de la nașterea ta, căci te-ai născut în ziua luminii. Te-am pregătit să fii, și te-am ocrotit ca să fii și ca să te așezi lângă Mine pe drumul crucii Mele pe

pământ. Lucrarea Mea de cuvânt e crucea Mea pe care o duc acum, la capătul timpului omului. Ți-am dat iubire, ca să Mă sprijin cu tine, că Eu sunt sărac pe pământ, așa cum am fost și la prima Mea venire; Eu, bogăția cea mai mare, sunt Cel mai sărac. Am lucrat apoi ca să ies înaintea ta cu semnul ungerii Mele, căci urmele picioarelor tale au călcat pe urmele celui uns din pântecele mamei lui ca să fie între unșii Mei cei de la sfârșit. Acest uns al Meu a mers înaintea ta cu pașii lui, căci Eu știam pe unde vor călca pașii tăi, și am avut grijă dumnezeiască să te alătur lucrului Meu pentru ziua nașterii tale, zi în care Eu am hotărât să crești și să fii sprijinul Meu în calea venirii Mele. Am lucrat pentru tine în chip minunat, căci apoi am condus spre lucrarea Mea pe cea care te însoțește, ca să te ajute și ea spre Mine, că ea Mă căuta, și Eu M-am lăsat aflat de ea prin arhierul Meu, care este unsul Meu, și ea te-a adus lângă lucrarea cuvântului Meu. Am lucrat să nu ai greutate pe pământ, să nu ai piedici, și să fii liber de piedici și de datorii, ca să Mă pot sprijini cu tine, că minunată a fost pe pământ ziua aceea în care și tu te-ai ivit între fiii oamenilor. Eu am ieșit de atunci mereu în calea ta ca să te conduc și să fac din tine un fiu al Meu pentru sprijin în neputințele Mele și să Mă ajuți ca un copil pe tatăl său așa cum am ajutat Eu pe Tatăl Meu.

Eu, ca un Dumnezeu drept, îți mulțumesc pentru că Îmi sprijini lucrarea, că tu te-ai născut și ai crescut odată cu lucrarea Mea cea pentru venirea Mea, lucrarea cea prin trâmbița Mea, Verginica. Îți dau în dar cuvântul Meu, cel mai mare dar. Îți dau în dar darul credinței, darul iubirii de Dumnezeu, darul puterii sfinte, ca să ai de la Mine daruri și să lucrezi cu ele pentru venirea Mea. Îți dau în dar viața fără de moarte, dacă vrei să ai. Și dacă vrei și dacă știi să vrei, îți dau în dar botezul credinței ca să te faci fiu al lui Dumnezeu în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Eu pe câți îi iubesc îi conduc spre Mine, Cel sfânt, și le dau putere să se facă sfinți prin iubire de Dumnezeu, și le dau în dar tot ce va rămâne, cerul cel nou și pământul cel nou și dreptatea din ele. Îți dau în dar iubirea Mea ca să sărbătorești cu ea pomenirea zilei tale de naștere între fiii oamenilor, și apoi între fiii lui Dumnezeu prin credința ta în Mine. Îți dau în dar tot ce am Eu pe pământ, iubirea Mea și pe fiii ei, căci te voiesc pe voia Mea.

Mă scriu cu tine în cartea mărturiilor Mele și voiesc să te găsec în ea la venirea Mea. Scrie-te și tu în cartea aceasta, că îți dau putere să te scrii cu mâna ta la voința ta. Amin, amin, amin.

23 februarie/8 martie 1998

Duminica a treia a Postului Mare, a sfintei cruci. Sărbătoarea sfinților patruzeci de mucenici din Sevasta

Închinarea începe cu credința care naște iubirea și apoi dăruirea. Cel ce iubeste pe Domnul, să trăiască pentru suflet și pentru trupul lui cel ceresc.

Vine Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt și Se face cuvânt pe pământ. Amin. Israele român, Eu sunt Dumnezeu, și locuiesc în ceruri, iar cerurile spun slava lui Dumnezeu. Amin.

Israele român, popor al Domnului, închină-te Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și să trăiești cu închinare înaintea Mea, căci Eu sunt Domnul, Care M-am închinat înaintea ta ca să te învăț lucrarea închinării. Închinare înseamnă iubire. Fără iubire de Dumnezeu nimeni nu se poate închina lui Dumne-

zeu cu viața lui, nimeni nu-și poate închina viața lui în mâinile lui Dumnezeu, și și-o închină potrivitului lui Dumnezeu, dar tu, poporul Meu cel hrănit cu fructul iubirii Mele, închină-te cu tot cugetul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată virtutea ta, lui Dumnezeu, Care te-a învățat El însuși lucrarea închinării, prin închinarea Sa cea pentru om.

E sărbătoare de sfinți mucenici, și Eu vin din cer, de lângă Tatăl, și cu Tatăl, și cu sfinții și cu îngerii și cu toate puterile cerești, și îți dau din duhul mângâierii, poporul Meu. Eu sunt Domnul, și trec prin porți și vin din cer la tine cu Duhul Mângâietorul, pe Care Eu L-am făgăduit celor ce se închină Mie în Duhul Adevărului, așa cum voiește Tatăl să fie închinarea celor ce iubesc pe Dumnezeu. Cei ce iubesc pe Dumnezeu, nu sunt osândiți de păcat, căci sunt iubiți de Domnul și au peste ei pe Duhul Mângâietorul, Cel ce de la Tatăl precede. Cei ce iubesc pe Dumnezeu, nu iubesc păcatul, căci păcatul osândește pe om, dar cei iubiți de Domnul iubesc pe Domnul și se fac iubire și închinare înaintea Domnului.

Am pus ție masă cerească, Israele, și la masa Mea cu tine am sfinții cei vii, care au adus închinarea lor înaintea Mea. Cu ce începe închinarea? Începe cu credința în Dumnezeu, și din credință se naște iubirea de Dumnezeu, și din iubire se naște lucrarea închinării, și omul se dă lui Dumnezeu, așa cum toți sfinții cerului s-au dat. Cine se dă lui Dumnezeu, acela știe să se închine. Cine nu se dă lui Dumnezeu în chip adevărat, acela se face fariseu prin închinarea lui.

O mulțime de lume merge la biserică, dar nu știe ce este lucrarea bisericii. O, poporul Meu, o, biserică a Mea, o, copilași închinați lui Dumnezeu! Nu știu oamenii ce înseamnă biserică. Mă vait ca unul plin de durere fără de mângâiere. Nu știu oamenii care merg la biserică, zic ei, nu știu ce înseamnă această taină. Biserica este taina lui Dumnezeu, și oamenii nu știu nimic despre această lucrare, despre taina bisericii nu știu oamenii. O, ce durere pe Mine, Cel înșelat de mulțime de oameni care zic că merg la biserică! Nu știu oamenii ce înseamnă închinare. Ei știu că închinare la Dumnezeu este să-și facă omul pe trupul său semnul sfintei cruci cu mâna dreaptă. Mai mult de atât nu știe omul care se scoală și se spală și se îmbracă și pleacă la biserică, zice el. Nu știu oamenii că la biserică merg cei ce vor să învețe să fie închinați lui Dumnezeu. O, nu mai am biserică pe pământ, căci preoții mint pe oameni cu acest nume de biserică și își fac câștig preoții, și mai mult nimic. Au căzut gloate întregi de oameni sub mâna preoților care înșeală pe Dumnezeu și pe oameni, și oamenii nu știu ce înseamnă închinare.

Astăzi biserica lumii are scris peste ea de la sfinți și de la părinți sărbătoarea duminicii sfintei cruci, înjumătățirea vremii postului cel mare pentru întâmpinarea sărbătorii răstignirii Mele și a învierii Mele pentru om. Cu cine să vorbesc Eu despre post? Ce știe lumea despre această putere? căci postul este putere în om, nu este slăbire în om. Scris este în Scripturi cuvântul Meu: «Este, oare, acesta un post care-Mi place, o zi în care omul își smerește sufletul său: să se aplece ca o trestie, să stea în sac și în cenușă? Oare, acesta se cheamă post și zi plăcută Mie? În fiecare zi aceștia Mă caută pentru că ei voiesc să știe căile Mele, ca un popor care lucrează dreptatea Mea, ca un popor care nu se abate de la legea lui Dumnezeu». O, nu acesta este post, ca să nu mănânce omul mâncare bună sau deloc mâncare; nu numai atât înseamnă post. Post înseamnă iubire de Dumnezeu și de oameni. Post înseamnă să ai și să dai tot ce-ți prisosește, căci de la Dumnezeu ai, nu de la tine ai. Sunt oameni plini de bogății și postesc

zile de post. O, bogații care postesc așa, nu știu, n-are cine să le spună ce înseamnă post. Bogatul care nu postește de bogății, acela nu atinge cu mintea lui taina postului. Bogatul nu postește, și el nu știe acest adevăr. Precum săracul nu postește, tot așa și bogatul, dar nici unul, nici altul nu știu ce înseamnă taina postului. Dar cine sunt cei ce postesc?

Vine duhul înțelepciunii lui Dumnezeu pe pământ ca să învețe pe oameni adevărul cuvintelor. Eu sunt Domnul, și locuiesc în ceruri, iar cerurile spun slava lui Dumnezeu, spun adevărul lui Dumnezeu. Ce sunt cerurile? Cerurile sunt sfinții, care au trăit și trăiesc cu închinare înaintea lui Dumnezeu. Cine sunt cei ce postesc? Aceia sunt cei ce-și închină viața lui Dumnezeu și sfinților cei asemenea Lui. Cine-și închină viața lui Dumnezeu și celor plăcuți lui Dumnezeu, aceia sunt oameni care împlinesc Scripturile lui Dumnezeu, voile lui Dumnezeu între cer și pământ, și aceștia lucrează taina și lucrarea postului.

Cine trebuie să postească? Cel ce nu postește, acela trebuie să postească. Ce înseamnă să postească omul? Omul nepostitor este omul care calcă poruncile lui Dumnezeu, nu omul care mănâncă. Cel ce calcă voia lui Dumnezeu în el, acela poate să nu mănânce cât o vrea să nu mănânce, dar Eu îi spun unuia ca acela că nu știe ce este postul.

Ce înseamnă om care postește? Acela face binele lui Dumnezeu în trupul său; acela pune acest bine înaintea oamenilor ca să fie văzut spre înțeleptirea multora care vor să învețe taina bisericii, taina lui Iisus Hristos, pâinea omului îndumnezeit; acela împarte pâinea aceasta cu cel flămând de pâine, că nu este o mai mare milostenie între cer și pământ ca atunci când înveți și deprinzi pe om să mănânce pâine din cer, căci Eu așa am spus: «*Eu sunt pâinea care se coboară din cer spre viața oamenilor*». Amin.

Adevăr adevărat grăiesc ție, Israele: săracul și bogatul nu postesc. Nu știu oamenii adevărul cuvintelor acestea, sărac și bogat; căci după mintea omenească, săracul este cel ce nu are, iar bogatul este cel ce are de toate. Dar după mintea cea dumnezeiască, săracul este cel ce nu voiește să aibă cele ce nu sunt de folos sufletului, ca să aibă pe Dumnezeu bogăție și slavă și bucurie și mulțumire, iar bogatul este cel ce are de la Dumnezeu pentru ca să dea celor fără de griji pământești și care poartă grijă de cele cerești pentru el și pentru oamenii închinători lui Dumnezeu. Când nu ai și nu mănânci, nu înseamnă că postești. Când nu voiești să ai, aceasta înseamnă post de cele ce sunt și nu sunt spre viață veșnică. Iată postul ce este: când ai de toate și nu le folosești tu, ci le chivernisești spre cele care folosesc lui Dumnezeu și sfinților lui Dumnezeu, aceea înseamnă închinare lui Dumnezeu și post pentru Dumnezeu, post pentru postitori, jertfă pentru postitori, nu pentru săracii care nu mănâncă pentru că nu au și care ar mânca orice și ar face orice dacă ar avea, ca și lumea cea păcătoasă. Săracii Mei sunt alții decât săracii pământului. Săracii cerului e una, iar săracii pământului e alta. Bogații cerului e una, iar bogații pământului e alta.

O, poporul Meu, nu știu oamenii adevărul cuvintelor. Vine duhul înțelepciunii lui Dumnezeu, vine din cer pe pământ ca să învețe pe oameni adevărul cuvintelor. Nu cel ce postește de bucate este om postitor și smerit înaintea Mea. Omul cel smerit lui Dumnezeu, omul postitor, este omul care se închină Mie cu cugetul și cu inima și cu sufletul și cu virtutea lui, iubind pe Dumnezeu cu acestea ale lui.

O, fiilor din grădina cuvântului Meu care-Mi sunteți poartă Mie între cer și pământ! Deslușiți bine tainele acestor

cuvinte, ca să învețe Israel de la Mine prin voi, căci aceste cuvinte sunt adânci, și Israel se încurcă în ele. Închinare lui Dumnezeu, e mare taină această lucrare. Să se plece omul înaintea lui Dumnezeu și să stea aplecat sub voia Domnului și să stea cu iubire, nu numai cu aplecare, căci adevărata aplecare este iubirea de Dumnezeu. Amin.

Cei patruzeci de sfinți care sunt sărbătoriți azi în cer și pe pământ, au fost adevărați închinători lui Dumnezeu, iar cei adevărați sunt vii, și sunt. Închinarea începe cu credința în Dumnezeu, Cel propovăduit de sfinți, și din credință se naște iubire de Dumnezeu, și din iubire se lucrează lucrarea închinării, și omul se dă lui Dumnezeu, așa cum toți sfinții s-au dat. Cine se dă lui Dumnezeu, acela este învățat de Dumnezeu să se închine cu viața lui, lui Dumnezeu. Amin. Cine nu se dă lui Dumnezeu în chip adevărat atunci când se dă, acela se face fariseu prin închinare.

O, copilași purtați de brațele mângâierilor Mele, învățați mereu lucrarea închinării în chip adevărat. Învățați, ca să fiți învățatori prin închinarea voastră înaintea Mea. Eu vin mereu cuvânt din cer la voi ca să vă mângâi și să aveți putere pentru viața voastră întru Mine. Eu vin, dar veniți și voi, și să ne întâlnim prin venire unii spre alții. Eu lucrez, dar lucrați și voi tot așa. Eu grăiesc cu voi, dar grăiți și voi cu Mine și pentru Mine. Eu vin cu sfinții, dar sfinții au nevoie de mângâiere de la voi.

De ce se întâlnesc cei ce se întâlnesc? Ca să se mângâie unii pe alții, de aceea se întâlnesc. Voi, fiilor, vă întâlniți unii cu alții? Întâlnirea înseamnă mângâiere a sufletelor, a duhurilor voastre, nu întâlnire a trupurilor și atât. Viețuirea împreună în Domnul înseamnă viețuire împreună a duhurilor voastre, nu viețuire a trupurilor împreună și atât. În zadar este să viețuiți cu trupul împreună dacă nu vă adunați să viețuiți împreună cu duhul și cu Domnul duhurilor cu voi.

Am spus vouă să trăiți pentru suflet lucrând trei părți, iar pentru trup lucrând o parte din părți. Dar azi vin și vă spun că vremea Mea este aproape de voi, și cu voi este, iar voi trebuie să trăiți patru părți pentru suflet, nu numai trei. Să trăiți cu tot întregul vostru pentru omul vostru cel ceresc, pentru trupul cel ceresc, fiilor. Dar cum se poate, oare? Să nu ziceți și voi că sunt grele cuvintele Mele pentru voi. Fiilor, fiilor scumpi între cer și pământ, faceți din trupurile voastre organe ale Duhului Sfânt folositoare sufletelor voastre, căci sufletele au veșnicie și au lucrare de răscumpărare a trupurilor lor pentru veșnicie. Amin. Oare, veți ține voi minte cele ce v-am învățat să faceți cu trupul vostru? Oare, veți face voi ce v-am spus să faceți? Răspundeți-Mi, fiilor! Răspunsul vostru va fi făcând cele în care v-am așezat să le faceți.

O, fiilor, nu stați flămânzi de Dumnezeu, nu stați nemâncați. Mâncați toată ziua și toată noaptea această mâncare. Așteaptă sfinții zi și noapte hrană din gurițele voastre, căci sfinții sunt flămânzi după tainele Mele cele ce sunt puse în voi de la Mine. Faceți-vă minune pentru sfinți, faceți-vă biserică a sfinților, că vor sfinții să se slăvească prin voi cu slava lor pe care o au de la Mine pentru închinarea pe care au adus-o ei înaintea Mea.

Fiilor, fiilor, Mi-e dor de duhul vostru împreună, că unde sunteți voi adunați cu duhurile, acolo și Eu sunt, ca să Mă bucur și ca să vă bucur dându-Mă vouă cu duhul mângâierii pe care l-am făgăduit celor sfinți. Cel ce nu grăiește în duhul, acela doarme cu duhul, acela este singur, și nu este bine să fie omul singur. Am grăit vouă despre taina bisericii ca să audă și omul bisericii lumii și să facă voia Mea ca și voi.

Fiilor, fiilor, atâtea bucurii aşteaptă să se desăvârşească prin voi, pentru voi şi pentru mulţi care aşteaptă răsplata pentru închinarea lor Mie! Eu sunt Domnul, Care Mă închin înaintea voastră, căci închinare înseamnă aplecare, înseamnă iubire, înseamnă să faci voia celui ce-l iubeşti, la ce este bine şi dumnezeiesc pe pământ. Sunt cu masă cerească între voi şi cu praznic de sfinţi, ca să vă învăţ, ca un Dumnezeu, lucrarea închinării. Nu uitaţi învăţătura Mea, căci cel ce nu face cele ce-l învăţ, este cel ce uită, iar cel ce face după cuvântul Meu, este cel ce învaţă pe alţii să se închine Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Amin.

Am graiit vouă ca să învăţaţi şi ca să fiţi învăţători peste pământ, şi ca să aveţi ucenici aşa cum am avut Eu, şi Eu să-i iau şi să fac din ei fii ai lui Dumnezeu, închinători adevăraţi zi şi noapte înaintea Mea, căci vin să pun slava Mea peste cei plăcuţi Mie. Amin, amin, amin.

9/22 martie 1998

Duminica a cincea a Postului Mare, a cuvioasei Maria Egipteanca

Limba românească, limba lui Dumnezeu la facerea lumii şi la sfârşit de timp. Cel umilit nu este părăsit de darul credinţei. Israel cel ales din români are lucrare de apostolie a venirii Domnului.

Cerurile stau deschise deasupra ta, iar Fiul Tatălui Se face cuvânt peste tine, grădiniţa a cuvântului care se aşează în tine. Cuvântul este ploaia Duhului Sfânt din vremea aceasta, iar vremea aceasta este vremea venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl şi cu Tatăl, că este scris că voi veni să cuvintez peste vii şi peste morţi şi să fac dreptate sfinţilor. Amin. Iar tu, grădiniţa Mea de fii unşi, să dai ploaia Duhului Sfânt peste pământ, că e sărac pământul de Duh Sfânt, iar Eu, Domnul, nu mai am la cine să mai vin pe pământ ca să grăiesc pentru vii şi pentru morţi, după cum este scris că voi veni să judec viii şi morţii şi să audă glasul Meu şi să învieze. Amin.

Israele, ia de la Mine, ia de la cei din grădina Mea din România. Ia, poporul Meu, că te-am hrănit cu cuvântul Meu atâta vreme. Ia şi Îmi arată cât ai crescut, cât ţi-a folosit hrana Mea. Ia şi mănâncă şi Îmi arată puterea şi înţelepciunea Mea în tine, că tu eşti cel ce ai mâncat mult din mâna Mea, din gura Mea, aşa cum o mamă ia bucătura în gură şi o mestecă bine, şi apoi o ia între degete şi i-o dă copilului ei gata mestecată ca să-i crească copilul şi să facă dinţi apoi, şi să-şi mestece singur hrana şi să crească crescând şi să se facă om desăvârşit şi să nască oameni.

Ia şi mănâncă, poporul Meu. Amin, amin, amin. Eu, Domnul, îţi deschid guriţa ca să-ţi dau din gura Mea hrană mestecată, hrană gustoasă, ca să ai gust bun înaintea Mea, ca să ai iubire pentru Mine, măi poporul Meu.

Se miră o lume întreagă de ce vorbesc Eu aşa cu tine. O, nici o limbă omenească nu-i mai dulce ca limba românului, iar Eu te îndulcesc cu dulceaţa ei, căci taină mare îţi spun: când Dumnezeu a făcut cerul şi pământul, văzutele şi nevăzutele şi pe om, graiul gurii lui Dumnezeu a fost graiul românului de azi. Eu sunt Cel dintâi şi Cel de pe urmă, şi vin iar din Tatăl şi de lângă Tatăl, şi cu Tatăl vin, şi fac cer nou şi pământ nou, le fac cu cuvântul gurii Mele, şi grăiesc cu limba cea de la început, limba românului de azi, şi judec viii şi morţii în limba aceasta, limba lui Dumnezeu cea dintâi şi cea de pe urmă. Amin. Pământul cel dintâi, şi pământul cel de acum, de aici le-am început, iar a treia oară tot aşa fac. Să se audă până la toate marginile cerului şi ale pământului taina

facerii şi începutul lucrării ei. Eu am lucrat în chip minunat naşterea poporului român, ca să-l aşez apoi pe acest pământ cu care Eu, Domnul, am început pământul întâia oară şi a doua oară şi a treia oară, după cum şi fac lucrarea Mea cea de a treia.

Oamenii nu citesc în proorocii Scripturii. Nici cei care se fălesc cu cunoştinţa legii lui Dumnezeu, nici aceia nu înţeleg cuvântul Meu şi vremile cuvântului Meu cel din Scripturi, aşa cum nici Israel cel după trup n-a înţeles nimic. Este scris în prooroci că Mă voi lăsa găsit de un popor care nu întreba de Mine, căci cu poporul cel la care venisem de la Tatăl acum două mii de ani, n-am putut să fac nimic, şi iată Scriptura care spune că nu cei ce aud legea sunt drepti înaintea Mea, ci acei care împlinesc legea, aceia sunt îndreptaţi prin ea. Fericiti cei ce cred în Dumnezeu împlinind voia Lui, crezând prin propovăduirea trimişilor Lui peste pământ, că aceia se vor îndrepta şi vor fi cu Dumnezeu. Amin.

Ia şi te hrăneşte, poporul Meu, că Eu îţi deschid guriţa şi îţi dau din gura Mea, iar cel drept va fi viu prin credinţa ta şi se va scula să se îndrepte pe drumul venirii Mele, că Eu Îmi împlinesc peste o clipă Scripturile venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, cu cer nou şi cu pământ nou şi cu Ierusalim nou, aşa cum scrie în Scripturi. Cel ce mănâncă, creşte. Cel ce nu mănâncă, nu creşte şi nu i se vede creşterea. Rău e de omul care mănâncă şi nu dă nimic în schimb. Sunt oameni pe pământ care mănâncă mereu şi mult, mănâncă din munca altora, şi ei nu fac nimic. Sunt alţii care mănâncă şi nu se prinde mănecarea de ei, oricât şi orice ar mânca, şi sunt cu faţa ofilită şi plini de neputinţe. Unii mănâncă şi cresc în trup şi nu lucrează nimic, iar alţii, mâncând, sunt ofiliţi.

O, poporul Meu, grăiesc ţie în pilde. Scoală, fiule, şi înţelege-Mă, că rău e de omul care mănâncă şi nu se cunoaşte ce a mâncat. Voiesc, tată, să văd ce ai mâncat tu din gura Mea. Voiesc să văd ce faci tu, cel mâncat şi adăpat din gura lui Dumnezeu. Cel smerit Îi mulţumeşte lui Dumnezeu cu toate mădularele lui cele duhovniceşti şi cele trupesti. Cel smerit este cel ce lucrează mult pentru Dumnezeu. Cel smerit nici pentru mântuirea lui nu se mai gândeşte să lucreze, şi lucrează mult, dar pentru Dumnezeu. Aceasta înseamnă omul cel smerit. Amin. Dar ce poate lucra omul pentru Dumnezeu? O, poporul Meu, omul cel credincios lui Dumnezeu lucrează mereu lucrarea credinţei, căci credinţa are lucrare multă, lucrare pentru Dumnezeu şi pentru fii închinaţi lui Dumnezeu. Cel smerit nu părăseşte credinţa şi nu este părăsit de darul credinţei. Vai omului care este părăsit de darul credinţei! Vai omului care nu rămâne în lucrarea smereniei, că acela pe neştire va fi părăsit de darul credinţei.

Israele, Israele român, vin la tine ca să Mă scriu cu tine în sărbătoare de smerenie. Astăzi biserica lui Hristos are scris sărbătoare de smerenie, sărbătoare rânduită de sfinţi şi de părinţi: pomenirea sfintei Maria Egipteanca. Această sfântă este sărbătoare în cer, sărbătoare de smerenie. Am rânduit lucrare de mare smerenie prin ea, ca să fie de pildă celor ce se desăvârşesc cu viaţa lor întru Mine, căci sfântul cel din pustie, Zosima, preotul Meu, se sfinţise cu viaţa, până când şi-a zis că nu mai este nimeni mai sfânt decât el. Dar Eu, Domnul, n-am voit ca el să-şi piardă mântuirea prin semeţie de sine, şi am lucrat cu Duhul Meu peste el ca să-l învăţ smerenia cea desăvârşită, şi l-am purtat prin pustiu până la această sfântă care n-a mai voit să mai vadă faţă de om, şi a voit să se umilească cu inima pentru toate faptele ei cele omeneşti şi diavoleşti, pe care le-a făcut mulţi ani înaintea oamenilor, şi a

lucrat apoi alți mulți ani lucrarea umilinței și a smereniei de inimă înaintea Mea, așa cum înaintea oamenilor a lucrat lucrarea cea stricătioasă de suflet. Și după săvârșirea ei, Eu, Domnul, am rânduit pe Zosima preotul să împărtășească la toți lucrarea Mea cea slăvită prin smerenia celei ce s-a umilit ca nimeni alții înaintea Mea. Umilința ei s-a făcut cunoscută tuturor după ce ea a venit la cer, iar pe pământ a început apoi lucrarea ei cea pentru Dumnezeu, prin care Eu, Domnul, Îmi făceam fii născuți din umilința ei cea plăcută Mie și multor credincioși apoi, care lucrează pe pământ și peste oameni lucrarea credinței lor.

Omul umilit este cel smerit, care-și lucrează răbdare și umilință de duh pentru iertarea păcatelor lui cele din trecut și pentru lucrarea lui cea pentru Dumnezeu. Cel ce nu lucrează pentru Dumnezeu cu viața lui, cu fapta lui, cu graiul lui, cu cugetul lui cel lucrător, acela nu are cu ce să-și lucreze mântuirea, căci mântuirea omului este lucrarea omului pentru Dumnezeu, ca să-și facă Domnul fii din lucrarea fiilor, căci cei fără rod nu sunt fii.

Ia și mănâncă, poporul Meu, și să crești, tată, în umilință de inimă și în smerenie, și în credință și în lucrarea credinței, lucrare care naște fii pentru Dumnezeu, căci credința fără roade este ca omul care mănâncă din munca altuia și nu face nimic, sau ca acela care mănâncă mereu și nu se prinde mâncarea de el, și este ofilit la față și la faptă.

Eu iar rostesc: vai omului care este părăsit de darul credinței, că acela este părăsit de Dumnezeu pe neștire, fiindcă darul credinței lucrează mult pentru Dumnezeu și e multă această lucrare. Numai cel ce este umilit, numai acela nu este părăsit de darul credinței, iar omul umilit își lucrează răbdare și mulțumire și lucrare multă pentru Dumnezeu, în folosul mântuirii multora, pe care Domnul Și-i alege de fii.

De aceea îți spun Eu ție: scoală-te, Israele, scoală-te, fiule, și înțelege-Mă, că pentru tine și pentru mulți Mă înțelegi, că rău e de omul care mănâncă și nu se cunoaște că a mâncat și ce a mâncat, și unul ca acela nu lucrează pentru Dumnezeu, iar tu trebuie să lucrezi mult pentru Mine, că de mult și mult te hrănesc. Păstrează-ți darul credinței pe care Eu ți l-am dat, păstrează-l prin lucrare multă pentru Dumnezeu, că Eu, Domnul, îți înmulțesc acest dar când tu lucrezi Mie, iar Eu Îmi înmulțesc fiii și lumea cea nouă, care va să fie la venirea Mea. Dar să lucrezi lucrare nouă, Israele, nu lucrare ca până acum, că până acum Eu am suferit pentru tine, fiindcă rău face creștinul care-L trage pe Domnul să-i facă voia. Am și acum între cei din Israel care fac așa. Eu am învățat pe creștin să zică: „Doamne, facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ“, dar numai gura cugetului zice așa, iar inima cugetului nu face cele spuse, după cum este scris în Scripturi: «Popor care Mă cinstește cu gura și nu cu inima, și nu cu fapta inimii și a gurii».

Păstrează-ți darul credinței, Israele român, căci darul credinței îl face pe creștin să lucreze mult pentru Dumnezeu. Stau cu cerul deschis deasupra ta și Mă fac cuvânt de hrană pentru tine, cuvânt dulce. Miere cerească și lapte ceresc este cuvântul Meu peste tine. Se miră lumea, tată, de felul cum grăiesc Eu cu tine, Israele român, de dulceața cuvântului Meu dat ție din cer. Așa grăiam și cu Adam, așa îl dezmiardam, așa îl mângâiam, căci îl iubeam, și inima Mea era numai bucurie pentru omul cel lucrat de mâna Mea și de inima Mea și de iubirea Mea. L-am lucrat frumos, l-am făcut frumos ca și pe Mine, căci scris este cele ce am zis când am zis: «Să facem om după chipul și asemănarea Noastră». Lucram la chipul

lui și Mă bucuram cu bucurie dumnezeiască. Grăiam și lucrăm, lucrăm și grăiam și dezmiardam lucrul mâinilor Mele. O, nici o limbă omenească nu e mai dulce ca limba Mea cea de la început, limba cu care grăiesc Eu azi cu tine, poporul Meu de la sfârșit; limba cea dulce a românului care știe dulceața limbii lui; limba Mea cea de la început și pe care am dat-o ca dar românului, iar Eu, Domnul, te îndulcesc cu dulceața ei, Israele român, copilul Meu cel de la venirea Mea. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Ia și te hrănește, poporul Meu, că Eu îți deschid gurița inimii și îți dau din gura Mea. Din inima Mea rup și îți dau să mănânci hrană mestecată, hrană gustoasă, ca să fii tu gustul Meu cel dulce și ca să ai iubire pentru Mine, copilule român. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă; Eu sunt Cel ce vin. Voiesc să văd ce faci tu, cel hrănit din gura lui Dumnezeu; tu, cel ce ai de la Dumnezeu darul credinței, care lucrează mult pentru Dumnezeu.

O, tu, cel mângâiat de graiul lui Dumnezeu, scoală-te și lucrează mult, că mult ți-am dat. Scoală-te și grăiește lui Dumnezeu, că ți-am dat limba Mea ca s-o grăiești. Grăiește cu Mine, grăiește de Mine, Israele român, și te fă apostol al venirii Mele.

Voiesc să grăiesc bisericii lumii și să-i spun ce este biserica lui Hristos, care mântuiește, și să-i spun ce este Hristos în biserică. Voiesc, poporul Meu, să-Mi fii cale a cuvântului Meu cu care Eu vin din cer pe pământ ca să cercetez viii și morții și să dau fiecăruia după cum este fapta lui. Voiesc, poporul Meu, să Mă uit și să văd lucrarea ta cu Mine, așa cum tu vezi lucrarea Mea cu tine și limba Mea cerească peste tine. Voiesc, tată, să văd ce ai mâncat tu din gura Mea. Voiesc să văd din lucrarea ta cu Mine dacă ai mâncat cu umilință sau dacă ai mâncat fără umilință; dacă ai mâncat crescând sau dacă ai mâncat necrescând.

O, tu, cel ce ai rămas pe cale cu Mine, scoală-te cu putere, că îți poruncesc să poți și să arăți calea Mea la tot omul de pe pământ și să-i spui: „Iată calea cu Domnul!“, iar omul s-o vadă, și tu să fii lumină pentru omul cel credincios, precum Eu am fost. Cel ce iubește pe Dumnezeu, acela nu păcătuiește, ci Îl iubește pe Domnul. Amin. Cel ce are de la Dumnezeu darul credinței, acela lucrează mult și rodește fii pentru Dumnezeu. Amin.

Pace din cer, și Duh Sfânt peste pământ, că e sărac pământul de Duh Sfânt. Iar tu, poporul Meu, ridică-te și fii unealta Mea, ca să-Mi lucrez cu tine venirea Mea. Amin, amin, amin.

23 martie/5 aprilie 1998

Praznicul Bunevestiri

Duhurile proorocilor se supun proorocilor. Taina nestricăciunii în om. Darurile duhovnicești trebuie să fie râvnite împotriva firii pizmașe sufletului.

Israelul duhovnicesc, alesul Meu cel din poporul român, Mă scriu cu tine, fiule, în cartea Mea cea din zilele tale, cartea Evangheliei venirii Mele cea de a doua de lângă Tatăl, cartea pe care o scriu Eu între Mine și tine, ca să se propovăduiască ea până la marginile cerurilor și ale pământului. Amin. Evanghelie înseamnă cuvântul Fiului lui Dumnezeu, cuvântul din cer care se împlinește pe pământ. Amin.

Poporul Meu, Mă scriu cu tine în cartea Mea din zilele tale. Mă scriu venind din cer pe pământ cu praznic de bună-

vestire. Ce vreau Eu să-ți vestesc? Îți vestesc că vin curând, curând vin, vestindu-Mă că vin. Domnul proorocește cu cuvântul proorocesc și împlinește.

Poporul Meu, să fii bine așezat pentru venirea Mea și să nu contenești să te pregătești, că Eu, Domnul, trebuie când voi veni să te găsesc pregătit potrivit venirii Mele, potrivit sărbătorii zilei cea mare, din pricina căreia «cerurile, luând foc, vor trece cu trosnet, iar stihilele aprinse se vor topi», după cum este scris în Scripturi și în prooroci.

Voi, copiii Mei cei de la venirea Mea, să nu ziceți „Unde este făgăduința venirii Lui?” „, așa cum zic cei mulți care în chip voit ascund faptul că cerurile erau de demult și că pământul s-a închegat din apă și prin apă, la cuvântul Meu, căci precum prin apă a pierit lumea cea de atunci, așa și oamenii necredincioși de azi vor pieri prin focul zilei judecării lui Dumnezeu, precum este scris în Scripturi. Dar voi bucurați-vă, și iarăși zic, bucurați-vă așteptând și grăbind venirea zilei Mele, zi în care cerurile vor trece cu trosnet și toate stihilele se vor desface arzând, căci pământul și lucrurile de pe el vor arde cu totul, ca să se arate ceruri noi și pământ nou și dreptatea Mea cu ele și cu voi, cei care veți fi cu Mine la venirea Mea.

Fiți fără vină, fiți fără prihană, copii ai venirii Mele. Bunătatea lui Dumnezeu cheamă la pocăință pe tot omul care voiește să fie viu. Căutați în cuvintele Mele cu care v-am hrănit până acum, și împliniți-le pe toate cu mare dor. Intrați în neliniște pentru ca să împliniți tot ce am grăit Eu cu voi din ziua când v-am născut prin Evanghelia Mea și până azi când încă vă învăț și vă povățuiesc spre Mine și spre venirea Mea de lângă Tatăl. Uitați-vă cum vin și cât vin la voi, și bucurați-vă că vin, și bucurați-Mă așezându-vă întru venirea Mea. Supuneți-vă cuvintelor gurii Mele, căci gura Mea e scumpă și vă vestește viață fără de moarte. Când voi veni cu acest mare dar pe care omul cel dintâi l-a pierdut prin nesupunere, să vă găsesc vrednici de darul cel veșnic, să vă găsesc binevestind cuvântul venirii Mele. Cuvântul Meu este proorocie, și voi să nu uitați că duhurile proorocilor se supun proorocilor. Întăriți această taină între Mine și voi, între voi și voi, copii ai venirii Mele. Primiți-vă unii pe alții din partea Mea, așa cum mama Mea Fecioara M-a primit cu cuvânt proorocesc prin îngerul Gavriil, care a luat trupul Meu și s-a arătat Fecioarei care avea să Mă nască Om pe pământ.

Am voit să Mă fac Om născut din om, la voința Tatălui Meu, ca să lucrez lucrarea cea pentru aducerea omului la locul cel pregătit lui de Mine. Omul cel dintâi a voit să fie Dumnezeu, și a căzut din Dumnezeu prin voința nesupunerii, iar Eu, Cel ce eram Dumnezeu din Dumnezeu, am voit să fiu om ca să Mă fac cale a omului căzut, cale de întoarcere a omului la Dumnezeu. Omul cel dintâi a uitat că n-are putere ca Dumnezeu, dar semeția l-a făcut să uite, că dacă n-ar fi lucrat lucrarea semeției, omul nu și-ar mai fi lucrat stricăciunea care s-a așezat peste nestrăciunea din care l-am zidit Eu pe om. O, dacă Eu l-am zidit după chipul și asemănarea Mea, cum era să-l zidesc stricăcios pe om?

Te ajut, poporul Meu, te ajut să crezi în taina nestrăciunii, că oamenii nu cred în ea; nu cred că nu se supun acestei taine. Sunt și în tine, Israele, creștini care nu pricep bine taina nestrăciunii în om. De aceea vin și cuvintez cuvânt de învățat și cuvânt proorocesc, ca să văd dacă duhurile proorocilor se supun Mie, că numai cei ce se supun proorocilor au duh de prooroci. Cei ce nu cred proorocilor Mei, aceia nu au duh de prooroci. Cei ce cred proorocilor Mei, aceia sunt fii de

prooroci prin credința lor în Mine, căci Eu am lucrat în toate veacurile prin trimișii Mei.

Am dat arhanghelului Gavriil chip din chipul Meu și l-am trimis să proorocească Fecioarei venirea Mea pe lume, venirea Fiului ei în ea, venirea Fiului lui Dumnezeu în om. Fecioara a avut duh de prooroc și s-a supus proorociei, s-a supus cu dragoste cerească, așa cum au duhurile proorocilor dragoste, și numai dragoste. Cei ce au dragoste pentru darurile duhovnicești, aceia cuprind în ei toate darurile și se fac casă de odihnă darurilor duhovnicești.

În Scripturi este scris așa: «Râvniți la darurile duhovnicești, și mai ales râvniți să proorociți». Dar mai este scris ceva și mai mare decât această lucrare a proorociei. Este scris de darul dragostei, care le cuprinde pe toate cele ce vin de la Mine prin trimișii Mei, prin îngerii Mei, prin servii Mei, care proorocesc cuvântul Meu. Râvniți la dragostea de Dumnezeu, copii ai venirii Mele. Înlăcăriți-vă și îmbujorați-vă la inimă și la față, căci voi trebuie să fiți fii ai bucuriei în toată vremea. Bucuria Mea să-Mi fie de la voi, ca să nu stau Eu fără bucuria voastră întru Mine, că fără bucurie este tristețe. Unde nu e bucurie, e tristețe. Bucuria e dragoste, iar cel ce are dragoste, acela se bucură în toate darurile, că toate câte vin sunt daruri de la Dumnezeu, și fericit este omul care nu calcă peste ele și le primește cu dragoste și cu voie bună spre lămurirea iubirii lui de Dumnezeu. Dar ce este această grăire care spune: «râvniți să proorociți»? Fiți precauți și deschideți Scripturile, deschideți-le bine și învățați îndeajuns lucrarea Scripturilor. Învățați-o de la Mine prin trimișii Mei, că s-au sculat peste pământ noroade întregi de hristoși mincinoși, care nu știu să citească în Scripturi. În Scripturi nu se citește omenește, ci numai duhovnicește, dar cei mincinoși care nu fac voia Mea în ei, le răstălmăcesc omenește spre pieirea lor. Fiți fără vină, fiți fără prihană, copii ai venirii Mele, că mare lucrare fac cu voi. Supuneți-vă cuvintelor gurii Mele, căci cuvântul Meu este proorocie, și nu uitați să aveți în voi și între voi duhuri de prooroci care se supun proorocilor și trimișilor Mei cei din toate veacurile și cei de acum, de la venirea Mea. Primiți-vă unii pe alții din partea Mea, căci mai presus de toate este dragostea, care vă ține în picioare ca să nu cădeți, măi fiilor. Dragostea primește, dragostea crede și rabdă crezând și necăzând din răbdare. Dragostea este înțelepciune și dăruire, căci ea dacă este se dăruiește, că numai ea nu caută ale sale în omul cel ce caută pe Dumnezeu.

Fugiți de duhul pizmei, fugiți de omul pizmei care lovește dragostea din om, căci pizma a umplut cu păcatul ei pe tot omul de sub soare, și ea se ține să stea cu lucrul ei cel rău și în tine, Israele, copil păzit de Dumnezeu. Dar fii atent, că e vremea culesului, și de la pizma se culege rod amar, vierme neadormit, plâns și scrâșnire de dinți, căci pizma are de tată pe tatăl minciunii, care nu-ți dă nimic bun pentru lucrarea pizmei. Te minte că-ți dă cele bune, căci pizma este din iad din veac și până-n veac. Fugiți în duhul dragostei, fugiți fugind în duhul împăcării cu Dumnezeu, care vă proorocește fericirea fiilor ei. Râvniți să proorociți, dar deschideți Scripturile, că fără ele vă rătăciți de la înțelesul cel duhovnicesc care aduce folos de dragoste, căci mai presus de toate va sta dragostea, din care purced toate darurile duhovnicești în om, și între om și om. Nu e bine să se dea cuvântul lui Dumnezeu după om, ci e bine să se dea omul după cuvântul lui Dumnezeu. Cel ce nu are dragoste pentru toate darurile care vin de la Mine spre el, acela Mă face să nu am loc cu cuvântul Meu cel după voia Mea cea sfântă și bună, și Mă face să-Mi ajustez cuvântul după cum voiește el să fie cu Mine.

Fiilor, fiilor, învățați ce este dreptatea, căci pe pământul cel nou va locui dreptatea și fiii ei, iar dreptatea este voia lui Dumnezeu cu oamenii. Cine vrea să fie locuitor al pământului dreptății, acela să iubească voile Mele în el. Bunătatea lui Dumnezeu cheamă la pocăință și la voile Domnului pe tot omul care voiește să fie viu. O, copiii Mei, de aceea v-am spus să căutați în cuvintele Mele cu care v-am hrănit și pe care vi le-am dat până acum să le împliniți, și împliniți-le pe toate, că nici o iotă nu va trece din ele care să nu se îplinească. Împliniți-le cu mare dor. Intrați în neliniște pentru ca să împliniți tot ce am grăit Eu peste voi, de la nașterea voastră prin Evanghelia Mea și până azi, și până în ziua Mea cea mare când cerurile și pământul vor trece cu trosnet, după cuvântul Meu, și când cerurile cele noi și pământul cel nou se vor da vouă, celor ce împliniți dreptatea Mea pe pământ.

Înțeles-ați voi, oare, ce înseamnă să râvniți să proorociți? Fericiti veți fi voi, cei care înțelegeți proorocind prin împlinirea cuvântului Meu în voi și cu voi peste pământul celor vii care cred prin propovăduirea Mea. Amin.

E praznic de bunăvestire când Eu M-am vestit că vin prin Fecioară între oameni Om. Iar azi Mă vestesc că vin Dumnezeu desăvârșit, cu slavă văzută, însoțit de cer nou și de pământ nou pentru cei credincioși care calcă apostolește după cuvântul Meu zi și noapte înaintea Mea. Mă cobor cu Duh Sfânt peste grădina Mea de fii și vin în mijlocul tău, Israele, copilul Meu, ca să Mă deslușesc cu tainele cuvântului Meu și ca să fiu în tine Hristosul Cel adevărat, purtat de cei drepti și sfinți cu duhul. Cei ce Mă propovăduiesc pe Mine și legile Mele și nu fac voia Mea și dreptatea Mea pe pământ, aceia sunt hristoși mincinoși oricine ar fi ei, că s-a umplut peste tot biserica de hristoși mincinoși, care-Mi slujesc Mie, zic ei, dar ei voia Mea n-o fac, și prin ei nici turma lor.

O, turmă mică a cuvântului Meu care te crește și te îplinește! Mai e un ceas, și vin să Mă preaslăvesc în mijlocul tău cu slavă desăvârșită, iar tu să iubești dragostea Mea, care Mă leagă de tine, și să Mă răsplătești pentru ea primindu-Mă și făcând cuvântul Meu. Amin.

Mergi, copilaș al grădinii Mele, că vreau să Mă desăvârșesc întru tine înaintea poporului Meu ca să-l înțeleptesc pentru cuvântul Meu și să-l fac vrednic pentru pământul cel nou, căci vin curând. Un ceas, și vin. Amin. Un ceas veghează cu Mine, fiule credincios. Un ceas, și vin. Amin, amin, amin.

25 martie/7 aprilie 1998

Praznicul Intrării Domnului în Ierusalim. Duminica Floriilor

Domnul grăiește arhierilor și preoților bisericii lumii. Biserica lui Hristos este cea care are în ea Duhul Domnului, nu duhul lumii.

Să se deschidă porțile grădinii cuvântului Meu! Amin. O, grădinița Mea de fii unși, deschide-te ca să intre cerul pe porțile sale cele de pe pământ, și pe porțile tale cele spre cer, căci cerul și pământul își dau întâlnire prin aceste porți. Amin. Voi sunteți porțile cuvântului Meu care vine din cer pe pământ ca să fie Dumnezeu Cuvântul cu oamenii cei credincioși de pe pământ. Deschideți porțile ca să intru, căci sunt Împăratul slavei și sunt ceresc și am porți cerești pe pământ și am popor Ierusalim, și cu el grăiesc din cer, și la grăirea Mea cu el se adună cei credincioși ca să ia cuvântul Meu și să-l mănânce și să crească în sfințenie și în iubire cerească și în viață veșnică. Amin. Deschideți porțile slavei Mele de pe pământ, căci grădinița aceasta este grădi-

nița slavei cuvântului Meu, care suflă din cer peste ea și duce mireasma cuvântului Meu până la toate marginile cerului.

Am spus nu demult, am spus vouă, fii ai cuvântului venirii Mele, am spus că voiesc să grăiesc bisericii lumii și să-i spun ce este biserica lui Hristos care mântuiește, și să-i spun ce este Hristos în biserică, pentru că Eu vin să cercetez viii și morții, dreptii și păcătoșii, și să dau fiecăruia după cum este fapta lui. Amin.

Cine este dreptul? Dreptul este cel ce nu se smintește întru Mine. Dreptul este cel ce nu smintește întru Mine pe cel slab pentru care Eu am murit ca să-l înviez. Dreptul este cel ce seamănă cu Mine la chip și la faptă. Dreptul este cel ce crede în Dumnezeu așa cum am crezut Eu în Tatăl. Dreptul este omul care calcă sfânt între cer și pământ, căci dreptul are calea cerului sub picioare, și așa umblă pe pământ înaintea Mea și înaintea oamenilor care nu calcă drept, care nu știu ce este dreptatea, căci dreptatea înseamnă Dumnezeu cu oamenii, Dumnezeu în oameni, așa cum este Domnul, așa cum vrea Dumnezeu, nu așa cum vor oamenii.

Cine este păcătosul? Păcătosul este cel ce se smintește întru Mine și smintește și pe cel asemenea lui ca să nu lucreze dreptatea Mea. Păcătosul este cel ce nu umblă să semene cu Mine la chip și la faptă, și umblă să semene cu diavolul. Păcătosul iubește faptele diavolului, făcându-le și încuviințându-le și altora, ajutându-i spre faptele diavolului. Iată, vin să judec viii și morții, dreptii și păcătoșii și să dau fiecăruia după cum este fapta lui. Eu sunt Hristosul bisericii, Domnul bisericii, hrana cea sfântă a bisericii sunt. Dar ce este biserica lui Hristos și ce este Hristos în biserică?

Deschideți porțile bisericii voastre, voi, arhierii și preoți ai bisericii! Deschideți, ca să intru la voi și să vă cercetez! Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, Hristosul Tatălui, și vin pe norii slavei cuvântului Meu și vin mereu, că este scris în Scripturi despre venirea Mea pe care Mi-o pregătesc. Vremea venirii Mele s-a apropiat. Voi credeți în Scripturi? Voi credeți că vin și le împlinesc? Voi credeți în venirea Mea? Voi cunoașteți Scripturile și adâncimea tainelor Mele din ele? Cunoașteți voi adâncimea cuvântului Meu din Scripturi care grăiește despre venirea Mea? Deschideți și răspundeți lui Dumnezeu! Amin. De mai bine de patruzeci de ani Mă scriu în această carte a cuvântului Meu din vremea voastră, cartea prin care Eu vin cuvânt din cer pe pământ ca să cercetez viii și morții, dreptii și păcătoșii, și apoi să dau fiecăruia după cum este fapta lui. Deschideți porțile voastre și ale bisericii voastre, ca să intru ca un Stăpân și să vă cercetez!

Dar ce este biserica cea care mântuiește? Este cea care trăiește între cer și pământ după voia Mea cea sfântă, luminând lumea cu faptele Mele în ea, cu viața Mea în ea, cu dragostea Mea în ea, cu smerenia Mea în ea. Amin. Biserica lui Hristos care mântuiește este aceea care are apostoli, și prooroci, și învățători, și lucrători de minuni, și vindecători, și cârmuitori, și făcători de bine, și talmăcitori de limbi cerești pe potriva Mea, nu pe potriva lumii, căci scris este cuvântul Meu în Scripturi: «*Ieșiți din lume și vă osebiți și fiți curați, și Eu vă voi primi pe voi, și voi fi vouă tată și veți fi Mie fii și fiice. Amin*». Este scris în Scripturi că fiii bisericii Mele și-au răstignit trupul, împreună cu patimile și cu poftetele și cu faptele trupului, și trăiesc în Duhul, și tot așa și umblă, fugind de slava cea deșartă și împlinind legea Mea. Biserica lui Hristos este cea care are Duhul lui Hristos nestins în ea, nu duhul lumii. Biserica Mea este cea care nu disprețuiește cuvântul Meu și al trimișilor Mei la ea. Biserica Mea este cea care are fii,

care-și păstrează întreg duhul și sufletul și trupul fără de prihană întru venirea Mea, precum este scris în Scripturi. Așa este biserica lui Hristos cea care mântuiește, așa și nu altfel, și nu așa cum este biserica cea din lume, care are peste ea numele Meu.

Dar ce este Hristos în biserică? Fiii bisericii lui Hristos cred în Hristos și se fac fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin Hristos. Amin. Dar ce este Hristos în biserică și cum cred în El fiii bisericii Lui? Scris este: «Cine va crede dacă nu este propovăduire?». Cel ce propovăduiește pe Hristos, acela trebuie să semene cu Hristos; altfel el este fariseu fățarnic, care se așează în numele Meu înaintea oamenilor, și oamenii nu pot să înțeleagă ce este Hristos în biserică, și oamenii orbesc prin călăuze oarbe, după cum este scris despre călăuzele oarbe. Călăuzele oarbe sunt acelea care nu-i pot face pe oameni să vadă calea lui Hristos și să meargă pe ea. Cine nu merge pe calea lui Hristos, în zadar Îl propovăduiește pe Hristos.

Fără calea lui Hristos sub picioarele tale nu poți, omule, să fii apostol al lui Hristos, nu poți să faci și ale lumii și ale lui Hristos, și ca să mai fii și apostol al lui Hristos. Cine ți-a spus că poți așa, de te îngrămădești să porți numele Meu înaintea oamenilor? De ce iei numele Meu și haina Mea pe tine dacă tu nu vrei să semeni cu Mine înaintea oamenilor? Iată, tu încapi în fața bisericii tale, și din pricina ta adevărații Mei trimiși nu încap cu lumina Mea peste pământ. Dar Eu vin să cercetez viii și morții, dreptii și păcătoșii, și am cu Mine plata cea după faptă, și nu va fi un vai mai mare ca acela pentru fariseii care s-au făcut apostoli ai Mei peste pământ, făcându-și câștig pe urma numelui Meu cel propovăduit de ei.

Iată ce este și ce nu este Hristos în biserică. Hristos în biserică este Cel purtat și lucrat de sfinții Lui cei unși cu mirul sfințeniei, care îi sfințește pe cei sfinți. Hristos în biserică este Cel propovăduit de sfinții care au grijă de turma cea sfântă a lui Hristos, hrănind-o cu Trupul și cu cuvântul lui Hristos, Cel ce este cu biserica Sa până la capătul timpului. Amin.

Iată ce nu este Hristos în biserică. Hristos în biserică nu este dacă biserica nu este a lui Hristos. Biserica lumii care este azi în biserică nu este biserica lui Hristos, ci este a lumii.

O, preoți ai bisericii lumii, faceți-vă următori Mie, și apoi învățați lumea care vine la biserică să fie ca voi, și ziceți cu apostolul: «Fiți următori mie, precum și eu lui Hristos. Amin». Cine nu-Mi urmează Mie cu duhul și cu sufletul și cu trupul, acela nu este mădular al bisericii Mele, iar voi dați Trupul Meu acestora, și faceți din Mine mădular al desfrânaților. O, învățați ce înseamnă Hristos în biserică, Hristos și biserica Lui. Învățați, voi, preoți și învățători care stați în fața lumii în numele Meu; învățați de la Mine, învățați din viața Mea de Fiul al Tatălui și al Fecioarei care M-a născut Om ca să vin pe pământ la oameni și să ajut omul care a voit și voiește să se facă Dumnezeu, să-l ajut să se smerească și să-L slăvească pe Dumnezeu, Care mântuiește pe cei credincioși Domnului. Hristos în biserică nu este dacă biserica nu este a lui Hristos. Lumea nu poate să fie a lui Hristos dacă nu-și răstignește trupul și patimile și poftele și toate fărădelegile ei. Lumea este rătăcită, și rătăcește și mai rău dacă voi, preoții ei, nu călcați ca Hristos, ca să vadă lumea lumina Mea în voi și să se întoarcă de la fărădelegile ei. Lumea este cununa Mea de spini, așa cum a fost și acum două mii de ani. O, preoți ai bisericii, nu Mă răstigniți pe Mine în voi, ci răstigniți-vă pe voi în voi, ca să fiți ai Mei apoi.

Mă uit pe pământ cum vagabonzii se duc să se facă preoți și să îmbrace haina Mea peste viața lor cea diavolească

între oameni, și lumea vede ce fac preoții ei, și lumea piere din pricina aceasta, căci scris este: «Din pricina aceasta vine mânia Mea peste fiii neascultării». Cine să-i trezească pe fiii neascultării? Cine?

O, preoți ai bisericii lumii, lăsați-Mă pe Mine să trezesc lumea din somnul neascultării de Dumnezeu dacă voi nu o treziți, dacă nici voi nu vă treziți din acest somn. Lăsați pe Domnul! Amin. Deschideți porțile bisericii voastre ca să intru Eu, Domnul, și să călăuzesc prin biserică. Deschideți, și lăsați deschise porțile ca să-i pot învăța din cer pe oameni, căci la credința voastră Eu voi lucra credință și sfințenie în oameni, ca să-i întorc pe oameni la calea dreptății mai înainte de venirea Mea cea mare și înfricoșată, din pricina căreia cerurile vor trece cu trosnet și pământul va arde din pricina lucrurilor de pe el, lucruri fără Dumnezeu, după cum este scris în Scripturi. Dar Eu vin ca să Mă arăt cu cer nou și cu pământ nou și cu dreptatea Mea în ele, după cum este făgăduința Mea cea prin proroci. Amin.

Deschideți porțile voastre ca să intru, căci sunt Atotputernic. Fie că voiți, fie că nu voiți, fie de credeți, fie de nu credeți, deschideți, căci am coborât din cer ca să cercetez viii și morții, dreptii și păcătoșii, și să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Deschideți, voi, preoți ai bisericii, ca să fie Hristos cu biserica. Eu sunt trup și cuvânt și vin călare pe cal alb, și numele Meu se cheamă Cuvântul lui Dumnezeu, Împăratul cerului și al pământului, Împăratul slavei, Domnul puterilor, Domnul Cel tare și puternic. Amin. Eu am popor Ierusalim și intru în el și cu el grăiesc, că este credincios, și la grăirea Mea cu el se adună cei credincioși ca să ia cuvântul Meu spre viață veșnică în om. Amin.

Fiilor din grădinița Mea din România, am grăit bisericii lumii despre biserica lui Hristos cea care mântuiește, și i-am spus ce este Hristos în biserică. Cuvântul Meu suflă din cer peste voi, iar voi să răspândiți mireasma lui, că Eu îi dau mireasmă purtătoare de darul credinței pentru cei ce caută pe Domnul. Mă las peste voi cu mireasma cuvântului Meu, ca să fiți de ajutor celor ce caută pe Domnul. Mă las peste voi cu praznic de Florii, ca să vă îndemn la bucurie cu Mine. Fiți cu luare-aminte la coborârea Mea din cer și faceți-Mi ușoară coborârea, și înlăturați duhul apăsării, care Mă îngreiază întru venirea Mea din cer la voi. Fiți iubitori de Dumnezeu, fiilor. Pace vouă! Bindecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului. Fiți poartă deschisă pentru Cel ce vine din cer Împărat peste pământ. Întăriți pacea inimii Mele, fiilor din grădina cuvântului Meu. Pacea Mea cea de la voi vă va da vouă toate cele de trebuință pentru lucrul Meu cu voi și pentru voi, cei ce stați în numele Meu înaintea Mea. Amin, amin, amin.

30 martie/12 aprilie 1998

Sfânta și marea Joi a patimilor Domnului

Mutarea la cer a sorei lui Verginica, Maria lelica.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, deschideți cartea, copii ai grădinii Noului Ierusalim. Deschideți cartea lui Verginica și stați cu ea deschisă, că azi e sărbătoare de coborâre a Mea cu sfinții și cu Verginica, trâmbița Mea, care-Mi adună oile pentru venirea Mea. Amin.

Hai, Verginico, îți fac intrarea în cartea ta, care se scrie pe pământ, că Eu ți-am spus să te faci carte în Israel cu cuvântul tău cel din Mine. Hai, ia-ți surioara la cer și te uită la

poporul tău care merge cu ea până la hotarul dintre pământ și cer, până la cele ce nu se văd, Verginico. Venirea surioarei tale la Mine și la tine este semn peste pământ și Îmi deschide Mie drumul cel pentru venirea Mea, care este curând, curând. Hai, Verginico, ia-ți surioara să-i arăți cerul Meu și al sfinților, și să-i arăți drumul și petrecerea ei cu tine și cu cerul și cu poporul cel de pe pământ. Să-i arăți, Verginico, să-i arăți cum Noi venim pe pământ la Israel. Să-i arăți cine este acest popor și ce nume și ce iubire are în cer de la Noi, cei din cer. Cartea ta stă deschisă, și Eu în ea am coborât cuvântul Meu, ca să-ți fac intrarea în cartea ta și ca să-ți întâmpini surioara cu cuvântul tău. Amin.

— **O**, copilași ai cărții mele, care-mi este poartă între mine și voi, vă mulțumesc că ați adus până la hotarul dintre pământ și cer pe surioara mea, pe lelica mea, care a fost pentru lucrarea Domnului punte a lui Dumnezeu între mine și voi, ca să știe poporul creștin prin cine merg eu înainte cu lucrul meu cel de la Domnul peste pământ. Vă mulțumesc că ați ajutat-o ca să poată ea să fie de folos lucrării mele cu Domnul, iar Domnul vă va da viață veșnică și bucurie veșnică pentru credința voastră, pentru inima voastră cu care stați deschiși pentru Domnul, ca să intre Domnul prin voi în inimile cele deschise care așteaptă izbăvirea cea mare.

O, copilași iubiți și trudiți de Dumnezeu la lucrul cel pentru venirea Lui cea mare! Să nu fiți necăjiți că vă trudește Domnul pentru El, căci voi sunteți cei fericiți care ați fost așteptați de cei din cer ca să fiți și să trudiți pentru Domnul în vremea aceasta de venire a Domnului. Altfel de trudă e trudă zadarnică. Acum ar trebui tot omul de pe pământ să trudească numai pentru lucrul cel pentru venirea Domnului, grăbind ziua venirii lui Hristos a doua oară pentru ca să se îplinească Scriptura venirii Lui, care se și îplinește. Amin.

Și acum, grăiesc cuvântul cel pentru surioara mea.

O, surioara mea, o, lelica mea, așa îți ziceam pe pământ, așa îți zic și în cer, căci cerul e dulce, dar omul de pe pământ nu este dornic de cele dulci din cer. Omul s-a învățat cu dulceața cea amară de pe pământ, și îi zice amarului dulce și tot așa îl și simte. O, lelica mea, cel mai lung drum este drumul de la pământ până la cer, dar acest drum se străbate într-o clipeală de ochi, căci așa este cu cele ale lui Dumnezeu. Așa este și cu drumul de la cer până pe pământ, se străbate tot într-o clipeală de ochi, și se desființează timpul când e vorba de lucrul cerului cu pământul și de lucrul pământului cu cerul.

Am venit să-ți spun cuvânt de primire a ta în cer. Bine ai venit, și bucură-te cu Domnul și cu sfinții și cu mine, cea dorită de tine! Dar uită-te cu mine, să vedem poporul care ne iubește și care se uită după tine. De aceea grăiesc cu tine înaintea poporului pe care și tu l-ai iubit și îl iubești ca și mine. Avem popor care iubește cerul și ne bucurăm de fii, lelico, căci fiii cei după trup s-au lepădat de cele din cer și n-au știut să ne iubească, fiindcă ei n-au voit să învețe și ei ce este iubirea. Avem popor al cerului pe pământ și mi-e dor de el mereu și îl îngrijesc mereu cu cele de la Domnul, ca să aibă Domnul popor plăcut Lui pe pământ, căci copiii noștri cei după trup, copiii tăi, lelico, pe care i-am voit și ai mei, n-au voit să ne iubească. Acum de ce nu te mai uiți la ei?

O, vezi tu, lelico, vezi cum este omul în cer? Te-am luat la cer că nu puteam să te despart de copiii tăi care nu iubesc pe Dumnezeu, și pe Domnul Îl durea neputința ta cu care nu puteai să scapi de cele amestecate cu lumea copiilor tăi. Te-a plăns Mariuța ta cea mică, dar după Domnul n-a voit să plângă ca după tine, și ca să știe unde este bun plânsul și

pentru ce trebuie să plângă omul. Acum vezi și tu ce este iubirea și a cui este ea și pentru cine este ea. Acum ochii tăi sunt pe slava mea pe care o am de la Domnul pentru lucrul meu cel bun cu Domnul. Acum nu mai dorești nimic decât dragostea pe care ți-o dau cei din cer pentru mine, cea purtată de slava cerească între cer și pământ pentru grăbirea zilei Domnului, zi care se pregătește, și pe care tu o întârzi ai cu mila ta cea de pe pământ. Acum Domnul va folosi tot ce va avea de folosit pentru umilirea și pocăința copiilor tăi și pentru dragostea lor de Dumnezeu și de cuvântul Său, care vine pe pământ din Domnul și cu Domnul. Acum, Domnul va grăbi cu adunatul celor aleși ai Lui, iar cine este ales de Domnul și nu vrea alesul, acela va fi bătut mult, până va vedea pe Domnul, Care vine și dă vedere celor ce stau cu ochii strânși ca să nu-L vadă pe Domnul. Domnul trebuie să fie iubit de om, dar omul nu știe ce are de făcut, omul nu aude cele ce nu se aud și nu vede cele ce nu se văd, dar cel neumilit se va umili și va căuta pe Domnul, iar cel credincios se va întări și va sta în fața slavei Domnului. Amin.

O, surioara mea, iată sărbătoarea ta. Și cerul și pământul au sărbătoare pentru tine, căci se va auzi peste pământ această zi de sărbătoare, că tu ești surioara mea, iar eu sunt trâmbița lui Dumnezeu. Am trimis la tine înainte de plecarea ta la cer, am trimis pe Nicușor cel mic al meu, cel de azi, ca să-ți pună pe tine pecetea de plecare la cer și la mine, foaia de drum, și iată, ești cu cerul. Tu ai fost puntea mea de trecere între mine și poporul meu, ca să merg mai departe cu poporul care lucrează venirea Domnului. Tu te-ai așezat punte pentru Domnul și pentru mine, ca să înnodăm lucrul cel care merge înainte spre ziua Domnului, ziua cea mare și înfricoșată despre care scrie în Scripturi.

Iată, lelico, uită-te peste România ca să vezi ce este ea la Domnul. Uită-te să vezi adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, Care vine cuvânt pe pământ în grădina Sa din România. Uită-te cu mine ca să vezi slava grădinii Domnului, și hai s-o gustăm, că ai dorit s-o vezi. Ia te uită câtă slavă cerească peste cele umilite de pe pământ! Ia te uită unde este această grădiniță și pe ce stă ea și ce înaltă este ea între înălțimile cele de pe pământ! Uită-te, și te bucură! O, dar fii cuminte, că acum nu poți să faci mai mult. Acum fac eu pentru tine până vei înțelege cerul Domnului. Le spun eu pentru tine la toți ai tăi să creadă bucuria ta și să-și lucreze bucurii pentru zilele ce vin, căci zilele ce vin, iată-le colo așteptând să-și facă lucrarea lor. Le spun eu cuvântul tău de bucurie și de mulțumire la poporul cel iubit de Dumnezeu. Le spun eu, lelico, le spun eu. Amin.

O, popor al Domnului, surioara mea te privește și te iubește din cer, și te vrea plăcut și tot mai plăcut Domnului, pentru ca să ai slava cea din cer peste tine, slava cea mai dulce care nu trece niciodată. Și acum, popor al Domnului, roagă-te lui Dumnezeu pentru fericirea surioarei mele, că toate ale Domnului se împlinesc prin rugăciunile celor aleși de Dumnezeu. Amin.

Doamne, și eu Te rog pentru fericirea ei, și Îți mulțumesc cu duhul meu și cu smerenia inimii mele, Îți mulțumesc pentru mila pe care ai avut-o de ea, de mi-ai dat-o în cer să mă bucur cu ea și să-mi împărtășesc ei lucrul grabei mele pentru venirea Ta, iar Tu, întărește-l pe Israel, ca să fie român plăcut Ție, că Ți-ai ales din români Israelul cel pentru venirea Ta.

Eu, Doamne, n-am mai deschis porțița mea, cartea mea, de atunci de când am strigat cuvânt de trezire peste cetatea mea de pe pământ, peste cei pe care i-am avut și nu-i mai am, dar acum poți să-i trezești. Amin. Voi mai striga o

dată la ei, că Tu ești Cel milos, și apoi Tu vei ști ce este de făcut pentru ca să pregătim slava Ta și pentru locul în care m-ai găsit Tu când m-ai luat la cer, căci locul acela de unde ai luat-o acum și pe surioara mea, este locul unde coborai Tu cu tronul și cu cuvântul Tău în mine, pentru nașterea lui Israel cel nou. Amin.

— **O**, Verginico, iată proorocie împlinită. Iată fotografia de pe crucea de pe mormântul trupurilor voastre: mama cu cele două vlăstare lucrătoare pentru Domnul și pentru venirea Domnului. O, Verginico, o, cum să facem acum?

— **O**, Doamne, planul cel făcut de Tine pentru locul acela este în mâna Ta. Tu ești Stăpânul casei mele. Cuvintează și lucrează, Doamne, că toți și toate se vor pleca la cuvântul Tău cel pentru venirea Ta. Amin.

— **O**, Verginico, pace ție în cer! Pace surioarei tale, că duhul ei este în uimire acum. Pace vouă! Pace și poporului Meu cel lucrător pe pământ înaintea venirii Mele! Pace și sărbătoare întru amintirea patimilor Mele și a învierii Mele!

Israele, învață-te cu bucuria. Învață-te să te bucuri, fiule Israele. Învață-te să-L bucuri pe Domnul Dumnezeu tău. Învață-te să-L pomenești pe Domnul cu tot cugetul tău și cu tot sufletul tău, cu toată inima ta și cu toată lucrarea ta. Pace ție, și te pregătește pentru înviere și pentru nestrăciune, că Eu nu l-am făcut stricăcios pe om.

Pace ție, Israele! Și voiesc ca trupul tău să nu cunoască nestrăciunea, ci numai nestrăciunea și numai învierea și numai iubirea de Dumnezeu. Amin, amin, amin.

3/16 aprilie 1998

Praznicul Învierii Domnului

Vestirea cuvântului lui Dumnezeu este cel mai mare dar. Antichrist este ascuns sub haină de biserică și se hrănește cu știința omului. Domnul va pedepsi cu foc rodul științei mincinoase.

Coboară Domnul în grădina Sa. Amin. Coboară Domnul cu praznic de Paști nou și de înviere nouă. Amin.

Fiilor din grădină, ieșiți întru întâmpinarea Mea, că am coborât la voi în grădină ca să Mă fac cuvânt de prăznuire a învierii Mele dintre cei morți. Eu sunt Cel ce a înviat dintre morți acum două mii de ani, după ce preoții și arhierii templului din Ierusalim s-au unit cu Irod și cu Pilat și M-au omorât prin răstignire pe cruce, dar Eu am înviat a treia zi, după cum am făgăduit ucenicilor Mei mai înainte de patima Mea. Vin din cer la voi în grădină și Mă vestesc Eu Însumi întâmpinându-vă cu salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

Vouă vă trebuie hrană multă, fiilor, că aveți de împărțit mulțimilor pâinea cea din cer, cuvântul Meu prin care se naște și crește și trăiește mulțime de suflete care Mă iau pe Mine cuvânt de la voi, că Eu cobor la voi, iar voi Mă împărțiți și hrăniți multe suflete. Nu este dar mai mare între daruri ca darul celor ce au și dau cuvântul Meu spre hrană. Cuvântul de la voi iese din gura Mea, căci vin deasupra voastră și stau pe nori de heruvimi și de serafimi cuvântând peste voi și izvorându-Mă pe Mine Însumi cuvânt, și apoi vă ajut să faceți curs peste pământ cuvântului Meu. Și iată, așa vine Domnul, și oamenii nu știu ce este venirea Mea ca s-o prețuiască și să se bucure de venirea cuvântului Meu, care vine cu Mine din

Tatăl, ca să pregătesc cu el ziua Mea cea mare, praznicul zilei slavei Domnului, din pricina căreia vor trece cerul și pământul cele de acum, ca să rămână cerul cel nou și pământul cel nou, și dreptatea Mea pe ele, și fiii ei. Amin.

Pace vouă, celor ce mâncați Trupul Meu întru sfințenie, că ați ieșit de la slujba învierii Mele, și acum stați sub hrana cuvântului Meu și mâncați și creșteți și vă înțelepțiți din cuvântul Meu.

O, unde mai este Domnul pe pământ ca și la voi? Fiilor, fiilor, aveți mereu grijă de Mine, ca să am lărgime la voi, că toate ușile de pe pământ s-au strâmtat pentru Mine, și nu mai încap pe ele cu măreția Mea. Peste tot numai mărire pământescă și omenească și trupească și lumească. Pe nicăieri nu mai am loc așa cum sunt Eu. Strâmtă este ușa Mea spre lume, că lumea petrece petrecerea ei, nu petrecerea Mea. În biserici Mă uit și Mă umplu de jale. Peste tot sunt pomenit și cântat cu gura, dar inimile celor ce se strâng n-au iubire pentru cer și pentru cele veșnice. Se bat preoții de la banii pe care Mă vând pe Mine. Se îmbulzesc oamenii să ia din Paști, și nu știu ce fac, bieții de ei, că nu cresc în cele sfinte dacă iau din cele sfințite. Numai of și jale culeg de peste tot pe unde se pomenește numele Meu prin gura slujitorilor bisericii, care Mă citesc din cărți și atât. Ziua învierii Mele nu este primită și trăită cu sfințenie și cu iubire de Dumnezeu. Se umplu bisericile de oameni desfrânați și bolnavi la suflet și nevindecați, și apoi se duc într-ale lor și își petrec petrecerea lor în ziua învierii Mele. Mă doare și iar Mă doare de jalea care se strânge peste Mine, căci numele Meu cel pomenit în bisericile lumii, este defăimat, nu cinstit, iar sărbătorile Mele au devenit pentru oameni bucurie lumească, nu cerească.

Fiilor, Mă doare. Ce face omul când îl doare ceva? Se duce să caute vindecare. Așa voi face și Eu. Voi căuta să Mă vindec de durere zdrobind fățarnicia de pe pământ, căci fățarnicia oamenilor, și mai ales a slujitorilor bisericii, care Mă slujesc pe Mine, zic ei, fățarnicia este cel mai greu păcat prin care oamenii cad în păcatele lor. Pe pământ e numai fățarnicie și goană după vânt. Nimic nu mai este adevărat pe pământ decât poporul Meu.

O, fiilor din grădinița cuvântului Meu, și voi, fii ai poporului Meu, căutați zi și noapte să-Mi fiți fii adevărați, că pe pământ nu mai este nici un fel de adevăr. Adevărul este omul îndumnezeit care împlinește planul lui Dumnezeu între pământ și cer. În vremea patimilor Mele Mă întreba Irod ce este adevărul. O, cum putea el înțelege taina adevărului? Nu știu regii pământului, nu știu mai-marii oamenilor să înțeleagă cele despre adevăr atâta vreme cât ei caută ale lor și ale oamenilor, și nu ale Domnului. Dar voi, copii ai poporului Meu cel nou, păstrați-vă adevăr pe pământ și fiți împlinitorii Scripturilor venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl, așa cum cei câțiva din vremea trupului Meu au împlinit Scripturile venirii Mele Om între oameni prin Fecioară, ca să mântuiesc pe cei credincioși care așteptau pe Domnul, Cel promis prin prooroci.

Iar acum, copilași ai grădinii Mele, mergeți cu binecuvântarea Mea cerească și mâncați hrana cea pentru trup, și vom fi cu slujbă pentru sărbătoarea de azi, iar apoi, din nou vom sta și vom mânca iarăși cuvântul Meu, praznicul cel veșnic al cuvântului Meu care este cu voi. Binecuvântată să vă fie hrana cea pentru ființă și salutată să fie cu salutul cel pentru Mine: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Binecuvântată să fie apoi slujba cea pentru înviere, amintirea arătării Mele înviat după înviere, și binecuvântat să fie izvo-

rul cuvântului Meu, care curge din cer peste voi, spre hrană de putere și de mângâiere a Mea cu voi, și a voastră cu Mine. Amin, amin, amin.

*

Și iată, Eu sunt peste voi cu ploaie de cuvânt, că e sărbătoare de înviere, și cuvântul Meu are putere de înviere a sufletelor, are putere de înviere a Mea în om. Amin. Vă dau cuvânt cu multul, nu cu puținul, că vă trebuie hrană multă, ca s-o împărțiți cu multul. Vă dau putere să înmulțiți pentru toți cei de pe pământ, ca să-Mi vestesc până la toate marginile venirea Mea cea cu înviere a morților cei morți cu trupul și cei morți cu duhul. Vă dau cuvânt cu multul, că sunteți împărțitori, sunteți bogații cerului pe pământ, și v-am pus să împărțiți împărăția Mea la cei ce nu o au. Împărăția Mea este adevărul pe care lumea nu-l iubește, așa cum nu l-a iubit nici atunci când Eu am venit din cer pe pământ și M-am făcut din Dumnezeu, Om, Fiul Omului M-am făcut, Dumnezeu fără slavă văzută M-am făcut, căci M-am smerit pentru om, ca să mor pentru om, și să înviez apoi cu slavă, și să-i pot spune omului adevărul cel pentru care M-am făcut Om între oameni. O, ce puteam Eu să-i spun lui Irod și lui Pilat ce este adevărul când ei știau că Eu sunt fiul teslarului Iosif și atât? Când ei știau că adevărul e viața lor lumească, ce mai era să le spun Eu despre adevăr?

O, Ierusalime al venirii Mele, vin la tine Adevăr, căci cuvântul Meu este adevărul Meu, dar oamenii de pe pământ, ca și Irod, ca și Pilat, sunt învățați cu cele omenești și pământestești. O, Ierusalime, tu să nu dormi, poporul Meu. Tu să veghezi cerește pe pământ, că oamenii veacului acesta au pus mâna pe adevărul venirii Mele pe nori, după cum au găsit scris în Scripturi, și vor căuta să închipuiesc venirea lui Hristos. Dar tu să nu dormi; tu să veghezi și să-ți aduci aminte ce am spus Eu despre venirea Mea, că Eu nu voi veni pentru cei ce iubesc fărădelegea, și voi veni pentru cei sfinți și credincioși de pe pământ. Nu voi veni pentru cei ce nu au pe Duhul Sfânt, că Duhul Sfânt e din cer, nu e de pe pământ. Oamenii de pe pământ vor să-L întrecă pe Dumnezeu, zic ei, dar tu să veghezi, că sunt cu mare întuneric zilele acestea. În biserici sunt numai antichriști care-și zic că sunt oștirea slujitorilor Mei, dar ei se hrănesc cu cele ale științei omului, și nu mai cred adevărul cel din Scripturi, despre facerea cerului și a pământului și a toate câte se văd și nu se văd. Slujitorii bisericii au adormit de mult față de Mine, și ascultă la oameni, căci oamenii cei mincinoși de sub cer au acoperit adevărul și au scos la iveală minciuna lor drept adevăr, și oamenii iau de la oameni, nu mai iau de la Dumnezeu, și s-a făcut întuneric peste tot pământul, după cum este proorocit în Scripturi pentru zilele cele de apoi. Dar Eu am învățat pe fiii bisericii și le-am spus să creadă de la Dumnezeu, că oamenii vor lucra minciuna și vor coborî înger din cer, ca să învețe altfel de învățătură, dar acela nu va fi înger, ci va fi minciună făcută de oameni. Veghează, Ierusalime, și stai atent cu cele de la Mine peste tine, că Eu nu voi veni pentru cei ce iubesc păcatul, și voi veni pentru cei ce Mă iubesc pe Mine. Amin.

O, poporul Meu, Eu fac în jurul tău întăritură de cuvânt, ca să nu te clatini atunci când oamenii vor lucra venirea lui Hristos din minciună, căci din minciună vor lucra aceștia. Cât de adevărată ar părea minciuna omului mincinos, tu să veghezi cu Mine, Ierusalime sfânt, că Eu am spus: «Se vor ridica hristoși mincinoși și vor da semne mari și minuni,

ca să-i amăgească până și pe cei aleși ai Mei», dar nu va fi cu puțință să se întâmple căderea fiilor Mei cei de pe pământ, că iată, Eu sunt între voi, și voi sunteți fiii Mei, iar Eu Mă țin aproape de voi, ca păstorul între oi, și nu veți cădea sub amăgirea celor mincinoși care Mă vor închipui pe Mine din lucrarea minciunii. Venirea Mea nu va fi simțită de cei mincinoși, dar voi o veți simți și veți sta întru întâmpinarea Mea, căci Duhul Sfânt vă va vesti vouă de la Tatăl, nu de la înger.

Cel ce vine înaintea Mea este fur și tâlhar, ca să sfășie oile Mele, nu oile lui, dar Eu voi face semnul Meu ceresc, căci după strămtorarea acelor zile ale minciunii venirii lui Hristos, soarele se va întuneca, și luna nu-și va mai da lumina, și stelele vor cădea din cer, și se vor zgudui puterile tăriei, și atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului. Atunci se vor bate în piept oamenii de pe pământ care s-au lăsat amăgiți, căci vor vedea pe Hristos venind ca Fiu al Omului pe norii cerului cu putere și cu slavă multă. Amin. Eu voi veni așa cum M-am suit, și nu altfel, dar voi fi cu putere și cu slavă multă în venirea Mea cea de acum, căci întâia oară am venit și M-am lăsat în mâna necredincioșilor, ca un om neputincios, ca să fie judecați oamenii prin fapta lor și să se umilească ei ca Dumnezeu, Care a venit să Se micșoreze pentru mântuirea celor credincioși.

Ierusalime, cel ce vine înaintea Mea este fur și tâlhar de oi, nu este Hristos. Să audă tot pământul cele ce Eu grăiesc despre cei mincinoși care lucrează minciuna închipuirii venirii Mele, dar această minciună va fi plata celor ce-L vor pe Hristos fără să-L urmeze, fără să semene cu El întru trăirea lor.

Am coborât pe pământ cuvântul Meu, ca să nu rămân fără om credincios înaintea venirii Mele. Scripturile nu mai sunt citite pentru ca să se sfințească omul prin învățăturile lor. Ba unii din slujitorii bisericii își fac din cuvintele Scripturii acoperământ faptelor lor cele rele și desfrânate înaintea Mea. Nu mai am popor credincios și sfânt pe pământ ca să stea înaintea Mea întru venirea Mea. Pe pământ nu mai încap adevărul venirii Mele ca să învăț oamenii să stea întru adevăr înaintea Mea. Slujitorii bisericii s-au dat de partea științei omului mincinos care înșală toate neamurile pământului. Slujitorii bisericii, care stau în numele Meu peste mulțimile cele fără de cunoștință din cer, nu mai vor să creadă în adevărul Scripturilor Mele, ci cred în știința omului mincinos care n-are nimic din cer, și de aceea ei nu mai învață pe oameni să se ferească de minciună și să vegheze întru venirea Mea. S-au umplut bisericile de lume pentru serbarea învierii Mele și cântă lumea „Hristos a înviat!”, cântă fără să trăiască învierea Mea în ei.

Omul științei, omul mândriei pământestești, stă în fața oamenilor cu icoana lumii, cu icoana lui antichrist, căci televizorul a ajuns dumnezeu pentru om, și la această fereastră vine omul mincinos ca să-l facă pe om să creadă cele ale minciunii, și omul nu se mai poate dezlipi de minciună. Slujitorii bisericii cred în minunea omului mincinos și zic și ei că mai sunt și alte pământuri în afară de pământ, și zicând așa, defaimă numele lui Dumnezeu între neamuri. Dacă slujitorii bisericii ar sta cu adevărul Meu împotriva minciunii omului de știință de pe pământ, n-ar mai rătăci oamenii de la adevăr. Dar iată ce s-a întâmplat: adevărații antichriști sunt în biserică, și din pricina aceasta are putere minciuna peste oameni, și oamenii minciunii cântă în biserici „Hristos a înviat!”.

O, voi, cei care cântați cântarea învierii Mele, de ce nu vă uitați în Scripturi ca să vedeți ce am spus Eu să facă oame-

nii credincioși? ca să vedeți ce am spus Eu despre cer și pământ, despre venirea Mea a doua oară pe pământ și despre plata pe care o voi da Eu fiecăruia, după faptă? Voi, cei care stați în numele Meu peste mulțimi, de ce nu iubiți adevărul? De ce nu trăiți adevărul pentru care au murit cu trupul mulți sfinți ca să nu piară viața Mea din om? De ce nu credeți în Scripturi? Voi trebuia să fiți de partea Domnului cerurilor, dar voi cădeți din cer așa cum cad frunzele din pom, peste care calcă toți trecătorii. Vaiul vostru este pregătit de voi, că voi stați în numele adevărului Meu peste gloate. Nu cum stă omul minciunii stați voi, că omul minciunii nu s-a învelit cu haina Mea, ci stă în haina lui, care nu-i poate acoperi minciuna, dar voi v-ați învelit cu haina Mea, ca să nu vi se vadă roadele necredinței și ale fățarniciei voastre. Treziți-vă! Amin. Iar dacă nu vă veți trezi, somnul vostru va lucra și va aduce mânia Mea peste toți necredincioșii, și Eu vă voi cere viața lor din mâna voastră, că ați avut pe Domnul adevăr și L-ați acoperit, și a luat trup minciuna peste pământ, și ați pregătit măcelul Domnului, în loc să pregătiți cina venirii Domnului cu Paști ceresc și veșnic peste pământ. Ați ajuns să slujiți de silă, pentru bani, ca să vă ștergeți din cartea Mea, dar Eu voi împlini Scriptura venirii Mele pentru cei credincioși și sfinți, chiar dacă sunt puțini aceștia, că Eu n-am avut niciodată mulți când Mi-am lucrat lucrările Mele între cer și pământ. Și veți cădea ca Israel, pe neștire, că iată, Israel nu crede nici azi că Eu nu-i primesc jertfele și slujirile lui, și nu crede că nu mai are pe Dumnezeu. Treziți-vă! Doarme omenirea sub învelișul minciunii și al deșertăciunii, și nu mai este pe pământ om care să se dea de partea adevărului. Voi arde cu foc pământul și toată știința de pe el, dimpreună cu faptele ei, căci toate sunt deșertăciune și goană după moarte. Eu, Domnul Cel înviat dintre morți, vin curând de lângă Tatăl, vin cu plata cea pentru fapte, vin precum M-am și suit, și tot omul își va vedea deșertăciunea științei lui. Ce este știința omului? Ea este lucrarea lui antichrist, care desparte pe Dumnezeu de oameni. Și îi voi face pe cei mândri să se plece la picioarele poporului Meu cel hrănit cu cuvântul venirii Mele. Amin.

Dar tu, poporul Meu, să te rogi lui Dumnezeu numai cum te învăț Eu, și să nu ceri oprirea sabiei mâniei Mele, căci sunt ca un om beat de durere, și Mi-am ascuțit sabia mâniei Mele pentru cei ce au călcat adevărul Meu sub picioarele lor cele mândre și pline de ascunzișurile lor. Oamenii nu știu ce este iubirea, de vreme ce se mint unii pe alții spre mândrie de sine. Nu mai este nici un adevăr pe pământ, nici unul decât tu, poporul Meu; Eu și cu tine, în mijlocul unui neam desfrânat care iubește minciuna și atât.

Vai oamenilor care n-au crezut și nu cred în cuvintele Mele cele auzite de ei! Eu asta am voit, să audă tot pământul cuvântul cel ieșit din gura Mea, care judecă fărădelegea și minciuna care stă împotriva lui Dumnezeu. Voi pune în foc scaunele și domniile de pe pământ și voi așeza peste pământ scaunul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, căci pământul este al lui Dumnezeu. Amin.

Tu, Ierusalime cel din români, Ierusalime micuț și puțin, întărește-te cu iubirea și cu adevărul Meu, că puterea ta este la Mine, și Eu sunt cu tine ca să nu pieri, ca să nu te sperii de plata răului de pe pământ. Tu, poporul Meu, veghează, că vei fi mare între neamuri, și porțile tale se vor deschide larg, ca să îmbrățișezi pe cei ce vor veni la tine din necazul cel mare care va fi slobozit peste pământ, căci îngerii Mei vor aduce la tine pe cei credincioși care au plâns după Mine și pentru Mine, Cel îndurerat.

Iar tu, Verginico, trâmbița Mea cea din cer, tu, care Mi-ai trezit acest popor ca să se scoale și să fie poporul Meu, tu pregătește-te și te coboară cu Mine cuvânt pe pământ în cartea ta, ca să mai faci încă o strigare peste cetatea din care Eu te-am luat la cer, că avem de dat drumul la seceriș, Verginico, și orice pom fără roade va fi pus în foc. Amin.

Ierusalime, cântă adevărul învierii Mele, căci cei adevărați cântă cu adevărat. Cântă „*Hristos a înviat!*“, cântă, poporul Meu, și te bucură de adevărul Meu. Cântă cu îngerii din cer, că și ei cântă cu adevărat. Cântă, poporul Meu, și fii adevărul Meu și crești întru venirea Mea. Amin, amin, amin.

6/19 aprilie 1998

Trâmbițarea Domnului și a sfintei Virginia peste cetatea Pucioasa și peste cei din casa ei. Sărbătoarea Izvorul tămăduirii.

Glasul Domnului grăiește cu neamul cel după trup al trâmbiței Sale. Sfânta Virginia face ultima strigare peste cei rămași din casa ei și pentru cei din cetatea Pucioasa.

Ierusalime, poporul Meu cel din români, vin cu cerul la tine, vin cu Măicuța Mea și cu Verginica și cu sfinți și cu îngeri. Vin cu sărbătoare de Paști nou și de tămăduire a sufletelor, căci sufletele sănătoase aduc sănătate trupurilor lor, iar tu, Ierusalime, Îmi ești martor întru venirea Mea. Amin.

Vin cu salutul învierii Mele: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Vin în cartea lui Verginica. Și am venit. Amin.

Iată, Verginico, pregătește-ți cuvântul cel pentru cetatea ta, că tu ai fost trâmbița Mea pe pământ, și ești și în cer trâmbița Mea, că scris este cuvântul Meu în Scriptura care spune așa: «*Eu sunt Dumnezeuul lui Avraam și Dumnezeuul lui Isaac și Dumnezeuul lui Iacov, și Dumnezeu nu este Dumnezeu al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El*». Tu ești vie, Verginica Mea, că ai fost trâmbița Mea din care am sunat Eu pe pământ ca să-Mi strâng un popor și ca să-l am al Meu pentru venirea Mea. Eu sunt Dumnezeuul tău, Verginico, așa precum am spus lui Moise în rug, că sunt Dumnezeuul lui Avraam și al lui Isaac și al lui Iacov, că ei sunt vii și trăiesc în Mine, precum tu trăiești în Mine și ești trâmbița Mea în cer și pe pământ. Îți fac Eu Însumi intrare în cartea ta, ca să mai lași în ea un cuvânt de strigare peste cetatea ta de unde Eu te-am luat la cer. Îți dau însoțitoare pe Maica Mea cu har de tămăduire a sufletelor, căci sufletele cele sănătoase tămăduiesc trupurile lor cele bolnave. Îți dau sfinți și îngeri, ca să lucrezi ajutată de puteri cerești, căci necredința și fărădelegea care s-au așezat peste cetatea ta Mă fac pe Mine să-Mi dezlănțui jalea Mea peste cei care Ne-au părăsit. Cât ai fost tu cu ei pe pământ, ei făceau cele creștinești și se temeau de Dumnezeu, dar acum au gustat din plin din duhul lumii, și duhul lumii i-a încălzit pentru lume și pentru viața cea vremelnică, iar Eu, Domnul, a trebuit să-Mi caut alți copii credincioși în locul lor, că nu se putea să Mă opresc cu lucrarea Mea și a ta pentru ca să-Mi pregătesc venirea și pe poporul venirii Mele. Cei dintâi n-au mai voit să meargă înainte cu Mine și cu tine, iar pe cei din urma lor i-am făcut cei dintâi, și merg cu ei înainte, că sunt credincioși și sunt iubitori de Dumnezeu și de viața cea veșnică, pentru că scris este: «*Nu fiii cei după trup moștenesc pe cele din cer, ci fiii cei după duh*». Le-am arătat toată iubirea Mea și i-am numit fii ai Mei pe cei ce au rămas cu Mine

și cu tine, dar lumea care nu Mă cunoaște pe Mine nu-i cunoaște nici pe ei, iar când Eu Mă voi arăta, ei vor fi asemenea Mie, după cum este scris despre fiii care Mă vor vedea cum sunt, că ei și-au pus nădejdea în Mine și s-au curățit pe sine, așa cum Eu, curat sunt; că Eu celor credincioși Mie le-am ridicat păcatele, și oricine rămâne întru Mine, nu păcătuiește, că scris este: «Cine este născut din Dumnezeu, nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în acesta și nu poate să păcătuiască, pentru că este născut din Dumnezeu». Amin.

O, Verginico, prin aceasta se cunosc fiii lui Dumnezeu și fiii diavolului. Cel ce nu lucrează dreptatea lui Dumnezeu, nu este fiu al lui Dumnezeu, că acela nu poate iubi pe cei ce sunt ai lui Dumnezeu, așa precum și Cain a urât pe fratele său, pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau bune.

O, Verginica Mea, mare durere ai tu pentru cetatea ta în care ai trăit cu trupul. Ai luat copii din copiii surioarei tale și i-ai făcut ai tăi, ca să fie și ai Mei, dar ei nu mai vor să fie nici ai tăi, nici ai Mei, și le este rușine cu Dumnezeu și cu cei din cer, și cu tine, și cu surioara ta pe care ți-am dat-o acum în cer, ca să fie cu tine; că ea a tot așteptat să-și poată trage copiii de partea Mea, dar ei n-au voit cu nici un chip. Cele ale duhului lumii s-au făcut prea dulci pentru ei, căci cel ce nu iubește pe Dumnezeu, se pierde, măi Verginico. Dar Eu intru cu tine și cu Maica Mea în cetatea ta, că necredința lor nu este piedică pentru Noi, cei din cer. Iată cum vom lucra: voi cuvânta Eu, și va cuvânta Măicuța Mea peste ei, și apoi tu, Verginico. Amin.

Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în Mine când lucrez. Mă fac cuvânt peste cetatea lui Verginica, peste casa lui Verginica, peste căsuța în care Eu, Domnul, coboram de Mă făceam cuvânt prin graiul lui Verginica, trâmbița lui Dumnezeu pentru cea de a doua venire a Mea pe pământ. Mă fac cuvânt de strigare peste cei care au rămas în urma ei în acoperământul ei care trebuia să fie sfânt în veci de veci, căci urma Mea din casa aceasta va sta la judecată cu cei din casa aceasta.

O, fii ai lui Verginica, fii luați de la surioara ei, din porunca Mea! O, măi copilași răzleți de Dumnezeu, cum de n-ați voit să fiți fii de prooroci, așa cum v-a fost alegerea pe pământ? Verginica și surioara ei de la care vă avea ea, au fost proorocii Mei pentru cea de a doua venire a Mea. Cum de n-ați voit voi să fiți cerești pe pământ? Mă uit în urma voastră cu durere, căci voi M-ați părăsit. Strigă cerul pe pământ la voi, ca să audă tot pământul durerea Mea, că ați avut alegere să fiți copiii cerului și ai slavei care se va coborî peste casa în care ați rămas voi pe urma lui Verginica. O, unde vă veți ascunde de slava care va cuprinde locul tronului Meu cu care Eu veneam din cer până la voi ca să stau la judecată cu fărădelegea de pe pământ? Au venit fii din depărtări și M-au iubit și au luat în ei sămânța Mea, iar voi M-ați dat afară din voi și din casa cuvântului Meu și v-ați lipit de duhul lumii, care desparte pe om de Dumnezeu. Am în mâna Mea cerească planul slavei casei acesteia. Plâng îngerii și sfinții de prigoana pe care le-o faceți voi, că ei vor să poposească aici cu cerul, iar voi faceți loc duhului rău, care râde de Dumnezeu. Cine câștigă viața cea vremelnică și se bucură de amăgirile ei, acela o pierde pe cea care este veșnică, și își face rost de judecata faptelor rele, care-l fac pe om rece de Dumnezeu. Pe cine aveți voi în locul Meu? Către ce se îndreaptă pașii voștri? Iată, rostesc cuvânt pentru voi. Dacă nu veți voi să vă întoarceți pe calea Mea și să iubiți cuvântul învierii sufletelor

voastre, Eu, Domnul, vă voi lua bucuria din inimi, vă voi lua pacea și liniștea din suflet, că nu este pace fără Domnul. Bucuria și pacea și liniștea din voi nu sunt adevărate, că voi luptați împotriva Mea și a adevărului Meu care a fost prin Verginica între voi, și din pricina voastră numele Meu a fost defăimat în această cetate. Căderea voastră de la sânul Meu i-a făcut și pe ceilalți alăturați vouă să cadă de la Mine și să se facă hulitori și defăimători și călcători de cele sfinte.

Eu, Domnul Iisus Hristos, strig la voi: treziți-vă! Amin. Treziți duhurile voastre, întoarceți Duhul lui Dumnezeu în voi, și trăiți cerește întru venirea Mea. Am așezat pe poporul Meu de azi să țină postul venirii Domnului și să trăiască înaintea Mea ca omul cel dintâi în rai, că Eu vin să le dau viață veșnică celor ce s-au așezat înaintea Mea cu post și cu veghe întru venirea Mea. Trageți-vă în părți dinaintea mâinii Mele, căci vin cu foc și cu pucioasă pentru cei ce defaimă numele Meu între neamuri. Trageți-vă sub mantia Mea, ca să vă iert depărtarea voastră de Mine. Veniți spre bucuria care va rămâne pe pământ cu cei plăcuți Mie, că vin să fac cerul sul, și pământul să-l înnoiesc și să-l dau de moștenire veșnică celor ce trăiesc dreptatea Mea pe pământ. Deschideți Scripturile și citiți în ele venirea Mea, care se împlinește curând, curând. Antichrist și îngerii lui sunt pregătiți să înșele toate neamurile cu venirea lui Hristos, venire făcută din minciuna lui antichrist. Timpul s-a făcut sul și nu mai este timp pentru necredință, că vine coasa lui antichrist ca să strângă pentru foc pe toți cei care n-au iubit pe Dumnezeu cu trăirea lor.

O, copilași rătăciți pe căile lumii! Poporul Meu cel nou se pregătește de sărbătoarea slavei Mele cu el, dar voi lepădați harul Meu. Curând, curând Eu vin. Treziți-vă! Treziți-vă voi! Sau vă trezesc Eu? Dacă vă voi trezi Eu, vă veți trezi plângând, că prea mult am plâns Eu fiindcă M-ați părăsit. Vă voi da din plânsul Meu și nu voi fi nedrept cu voi. Vă voi da ce Mi-ați dat voi Mie, că v-am strigat și vă strig azi din nou. Întoarceți-vă în voile Mele și îndrăgiți-le și bucurați-vă de Dumnezeu, ca să fiți fii de prooroci și să luați plată de prooroci. Amin, amin, amin.

O, mamă a Mea, mamă Fecioară, strigă și tu la cei pierduți din Mine, că Eu înmulțesc harul cuvântului tău, mamă, că tu grăiești ca și Mine, și ești întru venirea Mea, după cum este scris: «Domnul îi va aduce cu El pe cei întru El. Amin».

— **O**, Fiule îndurerat și rănit la inimă de cei pe care i-ai iubit și i-ai îngrijit prin lucrarea cuvântului Tău în Verginica! O, Fiule înlăcrimat, Care suspini de jalea care vine peste pământ, căci oamenii și-au făcut rost de judecată pentru fărădelegile lor! O, Fiule părăsit de cei ce i-ai iubit! O, părăsitul meu copil, o, Domnul meu și Dumnezeu meu, Care Te-ai smerit făcându-Te Om din mine ca să iei peste Tine ocară neamului omenesc cel depărtat de Dumnezeu! Plâng și eu cu Tine, Fiule. Plâng și eu. Plâng ca atunci când erai pe cruce părăsit de ucenici. Plâng de durerea Ta, Fiule al durerii, Fiu părăsit de ucenici și de fii. Dacă toți Te-au părăsit atunci când ai fost disprețuit pe pământ, tot așa și acum, Fiule disprețuit de cei pe care i-ai îngrijit cu mila Ta. Harul cuvântului meu dă să Te mângâie. Harul iubirii mele voiește să-i umple de har pe cei din cetatea lui Verginica, pe cei ce Te-au părăsit, Fiule al Tatălui.

Harul meu de mamă a lui Hristos vă cheamă pe voi, cei din casa lui Verginica, și pe voi, cei din cetatea trâmbiței lui Dumnezeu. Harul meu de mamă cerească suflă spre voi și vă îndeamnă la iubire pentru Fiul meu, Care vine pe pământ cuvânt în grădina Sa din România. Vă rog din cer, dați loc ha-

rului ceresc în voi. Mila mea e pentru Fiul meu, Care-Și strigă oile pierdute ca să le adune și să le acopere mai înainte de ziua cea mare și înfricoșată a venirii Fiului meu întru dreptatea Sa peste pământ. Întoarceți-vă la Fiul meu, ca să fiți fii de prooroci și să primiți plată de prooroci, căci cei ce cred proorocilor iau plată de prooroci, după cum a promis cuvântul Fiului meu în Scripturi.

Sunt cu dar de tămăduire în mâini și voiesc să vă tămăduiesc sufletele, că plâng trupurile voastre în voi, bolnave și netămăduite. Voiesc să vă vindec și să vă fac veșnici prin harul Fiului meu, și să fiți de cinste între neamuri, că duhul cel potrivit a pus mâna pe voi și caută să vă facă ocară a neamurilor; pe voi, cei care ați fost aleși să fiți cinstea lui Dumnezeu și bucuria Domnului, Care locuiește în mijlocul popoului Său cel hrănit cu cuvânt nou, cuvânt pentru venirea Sa. Voiesc să vă vindec de neputințe dacă și voi voiți. Eu sunt izvorul tămăduirii pentru cei credincioși și sfinți. Eu sunt cea plină de dar și de har, ca să dau celor ce iubesc pe Dumnezeu pregătindu-se pentru venirea Fiului meu. Treziți-vă! Am venit cu Fiul meu și cu Verginica, să vă facem trezirea pentru cer. Treziți duhurile voastre, căci cel ce doarme înaintea Domnului, acela este fără de minte, dar voi treziți-vă cu duhul și luați în cugetele voastre dreptatea Domnului. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă a Mea, mamă plină de durere pentru Mine! Cuvântul tău cel dulce mișcă și morții din morminte. Să Ne uităm și să vedem ce vor face copiii cei din cetatea lui Verginica. Ei zic că sunt mai deștepti decât oricine, de vreme ce au întors spatele până și lui Dumnezeu.

Verginica Mea, binecuvântată să-ți fie strigarea peste cetatea ta. Amin, amin, amin.

— **E**u, Doamne, mă rușinez înaintea Ta cu cei din cetatea în care Te făceai cuvânt prin graiul gurii mele. Eu, Doamne, suspin de jalea pe care mi-a făcut-o duhul rău, de mi-a răpit de partea lui pe cei pe care i-am ținut aproape de Tine în vremea mea cu ei. Mă uit la ei și suspin, și fac cerului suspin cu suspinul meu. Dar mai strig o dată peste ei, precum am proorocit din cer că voi striga. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, sună trâmbița lui Dumnezeu peste cetatea ei de pe pământ. Sună Verginica peste casa ei, peste cetatea ei. Amin.

Iată, sun peste voi, copii care ați rămas în casa mea pe urma plecării mele la cer. Domnul m-a trimis la voi ca să mai strig o dată peste voi, că vine Domnul să facă dreptate peste cele sfințite de El. V-am luat de la surioara mea ca să fiți copiii mei și să rămâneți în casa Domnului, de la plecarea mea la cer și până la întoarcerea mea cu Domnul, că vine Domnul să-Și răscumpere ale Sale prin dreptatea Sa. Casa în care ați rămas voi este casa Domnului. Voiește Domnul să fiți și voi ai Lui la venirea Lui, dar iată, voi nu voiți. A adus Domnul la cer și pe mama voastră, că ea e surioara mea și m-a ajutat în lucrarea mea cu Domnul după plecarea mea la cer, dar nici pe ea n-ați ascultat-o ca să iubiți cerul și pe Domnul și faptele cele cerești cu voi. Mila ei a plecat cu ea în cer, că n-ați prețuit mila. Ați rămas să hotărâți singuri. Vă simțiți mari și deștepti și cu putere, dar eu vă spun că sunteți neputincioși și slabi și fără minte, și nu veți putea să vă luptați să-L biruiți pe Domnul, Care vine să facă dreptate cuvântului Său care a fost în vremea voastră peste voi, și pe care voi l-ați dat laolaltă cu minciuna. Dar nu e minciună Domnul, și nici cuvântul Său de ieri, și nici cuvântul Său de azi. Minciună

sunt cei ce nu vor să facă voia lui Dumnezeu pe pământ, și tot ce este mincinos va pieri acum, că vine Domnul cu adevărul Său, ca să-l pună în sfeșnic și ca să lumineze pe toți cei care vor vedea pe Domnul adevăr întru acest cuvânt care este cu voi de mai bine de patruzeci de ani. Vai celor ce au fost minciună lângă acest cuvânt adevărat care a venit de la Dumnezeu ca să lumineze lumea care nu știe să trăiască pe pământ după voia lui Dumnezeu! Vine Domnul, și lumea nu știe să trăiască în voile Domnului. Tot omul se crede deștept, precum și voi vă credeți, dar smerenia și umilința inimii n-ați cunoscut-o până acum. Iată, o veți cunoaște, că Domnul S-a pregătit să vă ceară socoteală de toate cuvintele pe care le-ați auzit din gura Lui și de cele pe care n-ați voit să le auziți.

E ultima mea strigare peste voi, și nu sar peste porți la voi, căci fiecare își este sieși poartă a inimii, dar poarta casei mele e poarta lui Dumnezeu, nu e a mea, nu e a voastră. Eu nu I-am închis Domnului această poartă niciodată, iar voi vă țineți tari și închideți Domnului. Necredința voastră nu este necredință, căci voi ați fost copiii acestei lucrări de cuvânt ceresc peste pământ, și pentru acest cuvânt sunteți voi în casa mea în urma mea. Necredința voastră nu este de vină pentru depărtarea voastră de Dumnezeu, că nu e necredință, ci este mândrie și este răutate asupra lui Dumnezeu, și este dor de libertate pentru voile voastre cele fără Dumnezeu. Nu necredința este pricina cea pentru care L-ați părăsit pe Domnul. Pricina este dorul de viață vremelnică. V-ați lăsat amăgiți de minciuna veacului acesta și voiți să vă acoperiți rușinea cu necredința pe care ziceți că o aveți drept pricină împotriva adevărului Cuvântului lui Dumnezeu. Voi ați vorbit de rău pe cei mai mici care s-au născut prin cuvântul acestei lucrări cerești. Și voi ce ați făcut apoi dacă ați căutat dreptatea voastră împotriva celor mai mici, cei mai din urmă care sunt acum cei dintâi și care ajută pe Domnul în truda Lui peste pământ? Voi ați părăsit pe Dumnezeu și voile lui Dumnezeu, și n-ați ajutat pe nimeni să nu-L părăsească pe Domnul. Ba dimpotrivă, ați îndemnat la nepăsare pe mulți din cei care au fost poporul meu. Voi ați vorbit de rău credința celor credincioși cu adevărat și ați zis că voi sunteți drepti și credincioși. Iată, vă cere Domnul să vă dovediți credința din faptele voastre, din dragostea voastră de Dumnezeu și de legile Lui cele sfinte peste pământ. Eu am ajutat de lângă Domnul poporul cel rămas pe calea cea cu dreptate și am împlinit peste el proorociile făcute de Domnul prin mine, că I-am fost Domnului trâmbiță proorocească. Și va fi să se îplinească slava Domnului și peste casa mea care a rămas pentru voi de la Domnul, dar nu să-L dați afară pe Dumnezeu și voile lui Dumnezeu din casa mea.

Treziți-vă! Treziți duhurile voastre și întoarceți Duhul lui Dumnezeu în voi, și trăiți cerește în casa Domnului, în cortul de unde Domnul a grăit proorociile Sale pentru venirea Lui. O, voi sunteți bolnavi. O, nu voiți să vă vindecați?

Am lăsat doi stâlpi în această casă. Unul a rămas de partea dreptății Domnului, și celălalt s-a despărțit de Dumnezeu, el și toată casa lui, și așa trăiesc în curtea casei mele.

Vor veni neamurile pământului, din mari depărtări, ca să vadă locul coborârii Domnului în mine, locul venirii Domnului cu cuvântul Său cel de pregătire a popoului credincios. Mărturisirea voastră va fi pentru Domnul, sau împotriva Domnului? Vă veți lupta împotriva Domnului, sau vă veți lăsa biruiți de Dumnezeu, și apoi luminați cu harul cel de sus? Ori vă pregătiți să îndurați rușinea cea pentru depărtarea voastră de Dumnezeu?

Eu, ca o mamă duhovnicească ce v-am fost, vă îndemn din cer: treziți-vă! Treziți-vă și lăsați copiii voștri să cunoască pe Dumnezeu în această lucrare și să se lumineze de la Dumnezeu, ca să trăiască și copiii voștri, și voi să trăiți. Eu voiesc să vă vindec sufletele și trupurile, că ați greșit lui Dumnezeu și v-ați făcut sminteală pentru mulți iubitori de Dumnezeu, și Domnul v-a lăsat în voile voastre, părăsindu-vă. Casa în care stați voi este casă pentru Dumnezeu, nu pentru lume, nu pentru cei fără de lege, iar voi ați stat nepăsători pentru sfințenia casei Domnului.

Treziți-vă! Acesta este cel din urmă cuvânt care vă strigă din cer cu cuvântul. Și să știți că Domnul va birui împotriva nepăsării voastre și vă va umili cu puterea Sa, că sunteți scriși în cartea acestei lucrări de cuvânt dumnezeiesc, și cartea aceasta va mărturisi prin toate cuvintele din ea. Amin.

Am strâns pe lângă voi creștini, ca să aibă Domnul cetate în jurul casei mele. Unde sunt creștinii cei din jurul casei mele? Aceștia vor fi aduși de îngeri în fața Domnului spre mărturie, și vor fi rușinați de înseși faptele lor cele fără Dumnezeu, și nu va fi rușine mai grea de purtat ca aceea pe care o vor purta cei ce au fost și nu mai sunt lângă cuvântul Domnului.

Iată, Se ridică Domnul între cer și pământ cu lucrarea cuvântului Său, și se apropie ziua cea mărită de Domnul. Treziți-vă! Amin. Și vă veți trezi, că Domnul vă va trezi. Amin, amin, amin.

Eu, Doamne, am făcut după cuvântul Tău și am strigat cea din urmă strigare peste cetatea cuvântului Tău, peste cetatea Pucioasa. Cuvântul Tău este foc și pucioasă peste pământ, că oamenii nu sunt pregătiți pentru mila Ta, ci pentru judecata faptelor lor rele pe care încă le fac fără nici o opreliște, Doamne. Aceasta este cetatea din care Tu trimiți cuvântul Tău peste pământ, ca săgețile pe care le-ai făcut din jurămintele rostite cu cuvântul Tău din vremile de demult și din vremea aceasta. Foc și pucioasă este cuvântul Tău pentru cei ce nu vor să părăsească fărădelegea, dar ea va fi curățită de pe pământ cu cuvântul Tău care împlinește voia Ta. Amin, amin, amin.

— **V**erginico, mila ta și a surioarei tale s-a tras în cer, căci cerul plânge de dorul venirii Mele pe pământ a doua oară cu sfinții.

Antichrist cel ascuns de mintea oamenilor de pe tot pământul va face lucrarea cea mincinoasă a venirii lui Hristos, că de mult lucrează antichrist ca să-Mi zădărnicească adevărul venirii Mele, dar Eu așa am grăit peste fiii bisericii și le-am spus: «*Cel ce vine înaintea Mea este fur și tâlhar, este hristos mincinos între hristoși mincinoși*», și vor fi aceștia prinși în însăși cursa lor, și vor fi aruncați în iezerul cu foc și cu pucioasă prin rostirea acestui cuvânt.

Verginico, facă-se voia Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, căci în numele acesta ai grăit tu peste cetatea ta. Amin. Iar tu, Ierusalime nou, poporul Meu cel nou, să fii ocrotit de Dumnezeu Cuvântul. Toate cetățile tale cu fii în ele să fie acoperite de acoperământul Meu cel ceresc. Toți fiii cei credincioși și cumiști și sfinți să se învioreze cu cerul sus și jos și în lături, așa cum cerul i-a învățat în toată vremea acestui cuvânt coborât din cer pe pământ.

Israele, Israele nou, să trăiești patru părți din cele patru părți ale timpului tău pentru Domnul, și să faci din fiii tăi temple ale venirii Domnului, fii ai venirii Mele în mijlocul tău, ca să Mă arăt apoi în mijlocul tău, popor al venirii Mele.

Tu, cel ce ești acum cu Mine, și tu, cel ce vei veni să fii! Să nu te smintești întru Mine, să nu te smintești de cei slabi și reci care au fost și nu mai sunt cu cuvântul venirii Mele. Tu să te uiți sus în cer, nu jos pe pământ. Tu să iei din cer, nu de pe pământ. Amin. Tu să fii popor viu, căci viața e din cer, și din cer s-o iei, căci lumea care nu Mă cunoaște pe Mine nu te cunoaște nici pe tine, dar când Eu Mă voi arăta, voi veți fi asemenea Mie și Mă veți vedea cum sunt, fiilor iubiți. Așa cum antichrist are fii asemenea lui și îl vor vedea cum este când se va descoperi lucrarea lui cea mincinoasă și pieritoare de oameni, tot așa și voi, veți fi asemenea Mie când Mă voi arăta și când Mă veți vedea cum sunt, căci veți avea din slava Mea și veți vedea cu Duhul Sfânt pe Care Tatăl Îl va da vouă ca să vedeți venirea Mea cea de la Tatăl. Amin, amin, amin.

11/24 aprilie 1998

Duminica a treia după Paști, a mironosițelor

Frumusețea locurilor împlinirilor Domnului: Dumnezeu cu oamenii. Măsura Domnului și măsura cezarului. Omul fără de cărare este chemat la înviere.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos Cel înviat din răstignire. Eu sunt, și Mă fac cuvânt cu sărbătoare pentru Israelul Meu cel român. Amin.

Eu sunt Dumnezeul tău și tu ești poporul Meu cel de azi, Israele român. Vin din cer la tine cu praznic de sfinți și cu bucuria învierii, căci sfințele mironosițe au azi bucuria venirii cu Mirele lor din cer pe pământ. Dis-de-diminează s-au așezat ele pe drumul venirii lor cu Mine pe pământ, la praznic de mironosițe, la praznicul Cuvântului lui Dumnezeu, Care vine cu sfinții Lui pe pământ.

Poporul Meu, nimic nu-i mai frumos între cer și pământ ca acolo unde Dumnezeu viețuiește cu oamenii. Dar cum este această taină? O, nu pot oamenii pe pământ să înțeleagă acest adevăr, dar pe tine te-am învățat să Mă crezi și să Mă cunoști și să Mă primești și să Mă aștepți, și să fii cu tine pe pământ, popor al cerului, și să fii tu locul unde Dumnezeu viețuiește cu oamenii pe pământ. Aceasta e bucuria ta, dar oamenii nu știu să aibă această bucurie. Fără credință în adevărul lui Dumnezeu și în puterea lui Dumnezeu Eu nu pot să locuiesc cu oamenii, dar cu tine am putut să înving despărțitura dintre Dumnezeu și om, că la tine vin din cer, pentru că Mă primești, poporul Meu. Cel ce pe toate le-a zidit și le-a întocmit are putere în toate prin credința omului care știe să înțeleagă pe Dumnezeu. Amin.

Pace vouă și bucurați-vă că sunt coborât din cer la voi cu praznic de cuvânt și cu sfințele mironosițe și cu scaun de heruvimi și de serafimi și cu suită de sfinți, că la voi se unește cerul cu pământul, fiilor credincioși. Vin cei din cer pe pământ ca să grăiască cu voi și ca să vadă oamenii de pe pământ ce face Domnul prin credința celor credincioși Lui, și să se deprindă oamenii să audă de la Dumnezeu și să creadă cele ce face Dumnezeu, Cel ce poate mai mult decât oamenii, căci scris este: «*Cele ce nu sunt cu puțință la oameni, sunt cu puțință lui Dumnezeu, că mare este Dumnezeu*». Amin.

Vin la voi cu sfințele mironosițe, fiilor. Ele vă aduc salutul învierii Mele, așa cum și acum două mii de ani l-au dus cu ele după ce Eu am înviat. Ele îți aduc salutul cel pentru Mine: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Frumoasă a fost iubirea lor pentru Mine, căci au crezut nestră-

mutat în adevărul venirii Mele din Tatăl și din Fecioară ca să aduc împărăția cerurilor pe pământ. Ele au înțeles de la Mine taina împărăției cerurilor și au primit-o și au trăit-o și au iubit-o și au dat-o tuturor. Cel ce nu ispitește împărăția cerurilor, acela o are și este cuminte și trăiește în ea și pe pământ, și în cer; și în cele ce se văd, și în cele ce nu se văd. Scris este cuvântul Meu în Scripturile învierii că *«în împărăția cerurilor sunt toți ca îngerii, fiind fii ai învierii»*.

Omul nu știe să dea lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu. Omul nu cunoaște care este măsura lui Dumnezeu. Cărturarii și fariseii din vremea trupului Meu se ridicau tot mai mult împotriva Mea mai înainte de patima Mea, și trimiteau iscoade care se prefăceau că sunt drepti, și Mă pândeau ca să Mă prindă în cuvânt și să Mă dea stăpânirii de pe pământ și puterii dregătorului. Stăpânul de pe pământ avea banul ca măsură între oameni, iar iscoadele M-au întrebat dacă se cuvine să dea dajdia cezarului; și fiindcă pe dinar era capul cezarului, le-am spus că sunt ale cezarului cele ce Mă întreabă ei, și lui trebuie să le dea, dar le-am spus să dea și lui Dumnezeu cele ce sunt ale lui Dumnezeu. Oamenii cunosc măsura pentru cele de pe pământ, dar măsura pentru cele ale lui Dumnezeu n-o cunosc, și toți oamenii rătăcesc pentru că nu cunosc Scripturile împărăției cerurilor și Scripturile învierii. M-a întrebat atunci un saduceu, care nu credea în înviere, M-a întrebat despre învierea morților. M-a întrebat a cui va fi la înviere femeia care a ținut șapte frați, din pricina morții lor. Eu i-am răspuns că fiii învierii sunt fiii lui Dumnezeu și sunt la fel cu îngerii, căci nici să moară nu mai pot, și nu se mărită și nu se însoară cei ce se învrednicesc să dobândească veacul acela și învierea cea din morți; și le-am zis lor: *«Fiii veacului acesta se însoară și se mărită, iar cei ce se vor învrednici de veacul acela și de învierea cea din morți, nu se însoară și nici nu se mărită, și sunt la fel cu îngerii, și sunt fii ai lui Dumnezeu, fiind fii ai învierii. Amin»*.

O, mare este taina cuvintelor Mele, dar cine mai înțelege pe pământ grăirea Mea în vremea aceasta? Cine mai înțelege taina învierii, taina celor vii, taina celor ce înviază, după cuvântul Meu, că Eu așa am spus: *«Eu sunt Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov, iar Dumnezeu nu este al morților, ci al viilor, căci toți trăiesc în El. Amin»*. Cei vii sunt vii și pe pământ, și în cer; și în cele ce se văd, și în cele ce nu se văd. Cei vii sunt sfinți și pe pământ, și în cer. Cel ce este viu pe pământ, acela rămâne viu în vecii vecilor și este la fel ca îngerii, și este fiu al lui Dumnezeu, fiind fiu al învierii. Amin.

Vin cu cei vii, vin din cer cu praznic de mironosițe, că frumoasă a fost iubirea lor pentru Mine. Ele s-au făcut primele mărturisitoare ale învierii Mele. Ele M-au iubit cu aceeași putere și după ce M-am suit la Tatăl ca să fiu cu Tatăl și de lângă Tatăl cu toți cei ce Mă iubesc crezând în cuvintele Mele cele veșnice. E mare taină să înțeleagă omul taina împărăției cerurilor cu oamenii pe pământ, măsura împărăției cerurilor cu oamenii. Oamenii din vremea trupului Meu au înțeles măsura cezarului, dajdia cezarului, dar măsura lui Dumnezeu nu știau s-o dea lui Dumnezeu ca să primească oamenii împărăția cerurilor, și să stea în ea apoi. Cezarului nu poate omul să-i rămână dator cu datoriile pe care le are la cezar, căci omul știe și înțelege măsura cezarului, care are pe ea chipul cezarului. Dar lui Dumnezeu, omul Îi rămâne dator. De ce, oare, Îi rămâne omul dator lui Dumnezeu? Omul nu cunoaște măsura lui Dumnezeu cu el ca să știe ce să-I dea lui Dumnezeu. Omul nu știe cele ale lui Dumnezeu ca să le aibă

și să le dea lui Dumnezeu. Omul cunoaște numai măsura cezarului și atât.

Vai ție, omule sărac de cunoștință din cer! Iată ce fac pentru tine, omule fără de cunoștință din cerul cel viu. Mă fac cuvânt de învățură din cer peste pământ, că n-are cine te învăța pe pământ, fiindcă învățătorii tăi de pe pământ știu măsura cezarului și se închină ei, și cu ea sunt deprinși și învățătorii, și cei învățați de ei. Oamenii nu știu cum să fie fii ai lui Dumnezeu și fii ai învierii și îngerii pe pământ.

Ia de la Mine, omule, ca să știi ce să faci cu viața ta. Ia, omule, ia, că vin din cer ca să înțeleptesc pe om. Vin să-i arăt calea învierii, căci sunt pârga învierii celor credincioși. Ia din cer, omule, ia înțelepciune de la Dumnezeu, ca să înveți măsura lui Dumnezeu cu tine, că scris este: *«Dați cezarului cele ale cezarului, și dați lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu»*. Care sunt cele ale lui Dumnezeu? Acelea sunt sufletul și duhul și inima și cugetul și iubirea ta, omule, și trupul tău, omule păzit de Dumnezeu. Cezarul se încurcă în măsura lui și nu se poate da Mie cu cele ale lui, și te încurcă și pe tine, omule pribeag pe pământ, te încurcă în măsura lui, și tu nu mai știi măsura lui Dumnezeu, chipul lui Dumnezeu în tine, omule cu chip împrumutat de la vrăjmașul Meu și al tău. Vrăjmașul Meu și al tău este cel care Mă desparte pe Mine de tine, este cel care te desparte pe tine de Mine, omule fără Dumnezeu și fără de cărare între pământ și cer, între cer și pământ. Tu n-ai cărare spre Mine și Eu n-am cărare spre tine dacă tu ești despărțit de Dumnezeu și dacă Dumnezeu este despărțit de tine, omule care nu știi ce este această cărare. Dar învață de la sfinți cărarea, învață, omule, că Eu vin cu împărăția cerurilor pe pământ și tu nu știi cărarea care duce spre împărăția Mea cu oamenii. Omule fără cărare, nimic nu este mai frumos între cer și pământ ca acolo unde viețuiește Dumnezeu cu oamenii, și oamenii cu Dumnezeu, împărăția lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii. Oamenii, ca și în vremea trupului Meu, știu că au împărat pe cezarul, și nu mai sunt învățați cu împărăția lui Dumnezeu, așa cum apostolii și ucenicii Mei i-au învățat în toată vremea pe oameni. Dar tu, Ierusalime română, popor de fii ai cunoștinței cerești, tu să te faci talmaci al tainei împărăției Mele cu oamenii cei credincioși și sfinți. Tu să te faci pentru oameni pildă a împărăției cerurilor pe pământ, ca să învețe oamenii taina învierii, taina fiilor lui Dumnezeu, care sunt fiii învierii. Amin.

Tu, Ierusalime română, să fii adevăratul popor român, să fii România cea adevărată între pământ și cer, și din tine să se nască toată România și tot poporul care voiește să fie popor român între pământ și cer, fiindcă numele de român este numele cel nou al poporului cel ales de Dumnezeu, că scris este: *«Le voi da o inimă nouă și un nume nou»*. Amin. Este scris: *«Celui ce biruiește îi voi da din mana cea ascunsă, și îi voi da lui o pietricică albă, și pe pietricică, scris un nume nou pe care nimeni nu poate să-l știe decât primitorul. Și voi scrie pe el numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu, și numele Meu cel nou»*, după cum am făgăduit prin Scripturi.

Voi veni la tine, Israele română, și îți voi desface această Scriptură, ca să știe tot pământul și să creadă tot omul, iar cel ce nu va crede, aceluia îi va rămâne de mărturie împotriva lui necredința lui în cuvântul acesta. Amin. Iar ție îți dau din pacea Mea, Israele română, îți dau din bucuria Mea, îți dau din bucuria sfințelor mironosițe care M-au iubit cu cea mai frumoasă iubire, cu cea mai curată dăruire, cu cea mai dulce căl-

dură a inimii, căci inima lor a fost darul lor dat lui Dumnezeu, măsura cu care este omul dator lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

20 aprilie/3 mai 1998

Sărbătoarea sfântului mare mucenic Gheorghe

Tălmăcirea Scripturii despre pietricica cea albă, slava Noului Ierusalim. Domnul a fost pecetea de biruință a neamului român.

Poporul Meu, poporul Meu, să stai mereu pe calea iubirii Mele cu tine. Să stai mereu, mereu pe calea venirii Mele la tine, că tu ești calea Mea de la cer la pământ. Și dacă nu te-aș avea pe tine cale a Mea, pe ce drum aș mai veni Eu întru venirea cea de acum? Poporul Meu, tu ești semnul Meu cel de dinaintea venirii Mele, fiindcă Eu am făcut din tine semn pe pământ, și altceva tu nu ești decât semnul Meu, chipul Meu cel de dinaintea venirii Mele cuvânt și chip. Poporul Meu, tu ești chipul Meu. Ce este acest cuvânt? O, tu Mă porți pe Mine în tine, tu Mă arăți pe Mine oamenilor, tu dai celor ce vor să ia, ca și tine, chipul Meu. Ce este chipul Meu? Chipul Meu este viața Mea în om, în cugetul și în inima și în sufletul și în trupul și în fapta omului. Chipul Meu în om este iubirea omului, iubirea lui de Dumnezeu. Amin. Poporul Meu, tu ești cel ce ai înțeles taina chipului Meu, și de aceea trăiești în ea și ești cuprins în ea, iar cel ce este cuprins în ea, nu mai are nevoie de credință în Mine, că acela este om împlinit întru Mine și trăiește în Mine și este fiu al lui Dumnezeu, fiind fiu al învierii. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, Mă fac praznic cu sfinții în mijlocul tău, poporul Meu. Mă fac Ierusalim din cer coborât pe pământ la tine, căci scris este: *«Am văzut cetatea sfântă, Noul Ierusalim, pogorându-se din cer, de la Dumnezeu, gătită ca o mireasă împodobită pentru Mirele ei; și am auzit glas din Tron, un glas puternic care zicea: iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii, și El va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei și va șterge orice lacrimă din ochii lor; și moarte nu va mai fi, nici plângere, nici durere, căci cele dintâi au trecut. Amin»*. Cobor la tine cu mireasa Mea cea gătită pentru Mine. Ea s-a gătit pe pământ pentru Mine și a venit la cer, la Mirele ei, gătită mireasă, și este mireasă cu Mire în cer, și coboară cu Mine pe pământ. Iar Eu sunt cortul ei, și cobor cu ea în Mine, și sunt cu tine și sălășluiesc cu tine, și ești poporul Meu, căci scris este: *«Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii, și El va sălășlui cu ei, și ei vor fi poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei»*. Amin. Cobor la tine cu mireasa Mea, cu sfinții cobor, căci ei sunt mireasa Mea cea din cer, cea din Mine, că ea trăiește în Mine, după cum este scris: *«Dumnezeu nu este Dumnezeu al morților; ci al viilor, căci toți trăiesc în El»*. Amin.

Vin cu mireasa Mea cea din cer la mireasa Mea cea de pe pământ. Vin la tine, poporul Ierusalime de pe pământul român, și lucrez ca la început, căci încep cu începutul, fiindcă pământul român a fost începutul pământului, și tot așa lucrez și la sfârșit, întru facerea cerului cel nou și a pământului cel nou, care vor fi pentru cei drepți. Am în venirea Mea sărbătoare cerească de sfinți, că la tine și cu tine sărbătorește cerul, poporul Meu. La tine nu e ca pe pământ sărbătoare, ca în bisericile de pe pământ sărbătoare. În bisericile de pe pământ e numai pământ, numai trup, numai ca omul, nu și ca Dumnezeu sărbătoare. Nu pot sărbători cu sfinții Mei în bisericile

de pe pământ, căci sfinții Mei au iubit pe pământ cerul, dar oamenii din bisericile de pe pământ iubesc pământul, nu iubesc cerul; nu iubesc chipul Meu în ei, iar Eu Îmi găsesc plăcerea în cei smeriți și blânzi cu inima, ca și Mine, căci *«omul, în cinste fiind, n-a priceput, și s-a alăturat dobitoacelor celor fără de minte și s-a asemănat lor»*, și nu s-a asemănat cu Mine, după cum este scris despre omul care nu este blând și smerit cu inima, ci își alege cinstea cea de pe pământ.

Poporul Meu, la tine nu e ca pe pământ sărbătoare de sfinți. La tine e cerul în sărbătoare cu tine și cu sfinții lui. Sărbătoresc și oamenii pe sfinți, dar ca pe pământ, nu ca la tine și ca la Mine cu tine, poporul Meu. Tu ești un popor cuminte și știi de la Mine ce trebuie să faci și să fie creștinul în sărbători de sfinți. Tu ești poporul cel învățat de Dumnezeu, după cum este scris: *«Și vor fi învățați de Dumnezeu»*. Tu ești proorocie împlinită, că Eu vin din cer la tine și te învăț și împlinesc cu tine Scripturile, că pe pământ nu mai găsesc om care să vrea să se dea Mie ca să împlinesc cu el Scripturile Mele, Scripturile venirii Mele, Scripturile învierii morților, Scripturile cerului nou și ale pământului nou, Scripturile veșniciei, poporul Meu.

Am spus ție, Ierusalime al venirii Mele, că voi veni la tine și îți voi desface Scriptura poporului Meu cel nou, care are de la Mine nume nou, nume de român, căci acesta este numele cel nou al poporului lui Dumnezeu. Iată, dau inimă nouă celor ce cred venirea Mea în cuvânt peste pământ, că am spus ție, Israele român, să te faci pe pământ pildă a împărăției cerurilor, ca să învețe oamenii de la tine taina învierii, taina fiilor lui Dumnezeu, care sunt fiii învierii, taina chipului Meu în om.

Am spus ție, Israele român, că tu ești adevăratul popor român, că tu ești poporul creștin al românilor. Nimeni nu este creștin decât cel ce iubește chipul Meu în el. Chipul Meu este viața Mea în om, este voia Mea în omul în care Eu Îmi găsesc plăcerea. Am spus ție, Israele român, că tu ești România cea adevărată dintre pământ și cer, și din tine se va naște toată România și tot poporul care voiește să fie popor român, căci numele de român este numele cel nou al poporului ales de Dumnezeu, și despre care scrie Scriptura: *«Le voi da un nume nou și o inimă nouă»*.

Iată, îți despecetluiesc ție, Israele român, Scriptura care spune așa: *«Celui ce biruiește îi voi da din mana cea ascunsă, și îi voi da lui o pietricică albă, și pe pietricică, scris un nume nou pe care nimeni nu poate să-l știe decât primitorul, și voi scrie pe el numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu, și numele Meu cel nou»*. Amin. Iar cel ce nu va crede în această Scriptură pe care Eu azi o despecetluiesc ca să fie știută și crezută, acelaia îi va rămâne de mărturie împotriva lui necredința lui în cuvântul acestei Scripturi desfăcută pentru tot pământul. Amin.

Sunt cu sfinții, martori veniți din cer pentru desfacerea acestei Scripturi. Sunt cu mucenicul Gheorghe, purtătorul de biruință, care a însoțit pe voievozii români în lupta cea de biruință pentru salvarea neamului român, neamul cel ales de Dumnezeu la sfârșit, căci scris este: *«Celui ce biruiește îi voi da din mana cea ascunsă, și îi voi da o pietricică albă și inimă nouă și nume nou, de nou Ierusalim, și numele Meu cel nou»*, numele de român. Amin. Dar de ce acest nume? Iată de ce: poporul român din România este poporul care a biruit pentru Mine. El a fost ca și Mine lovit și răstignit; el, și pământul de sub el. Duhul rău cel potrivnic Mie știe de taina

acestui pământ al începutului pământului, știe de la omul cel întâi zidit, știe locul unde am zidit Eu pe omul cel zidit de Mine, știe de la omul cel zidit de Mine. De atunci și până azi potrivnicul Meu lovește în acest pământ și în cel ce este pe el, că acest pământ și tot ce e pe el este al Meu mai mult decât orice loc de pe pământ. Omul de pe acest pământ, omul cel adevărat, M-a voit pe Mine, M-a avut pe Mine cu el în acest pământ, și potrivnicul M-a văzut aici cu lucrul Meu mereu în om, și mereu M-a lovit pe Mine și pe omul Meu din acest pământ. Omul pământului Meu n-a voit răul nimănui de pe pământ, n-a făcut rău nimănui, că Eu am fost suflând mereu cu duhul voii Mele peste neamul român cel credincios Mie. De peste tot furul venea să-l biruiască pe român ca să-i ia pământul de sub el, ca să biruiască neamul român, dar neamul român a biruit cu Mine, și nu fără Mine. Eu am fost pecetea lui, și această pecete a lucrat peste el ca un scut, fiindcă neamul acesta s-a născut sub pecetea Mea pe care am pus-o pe el mai înainte de nașterea lui prin apostolul Meu cel întâi chemat, Andrei, ucenicul lui Ioan Botezătorul, cel dintâi venit sub pecetea apostoliei, ucenic cu duh de prooroc, căci scris este în Scripturi: *«Cel ce crede în prooroci, plată de prooroc va avea, și lucrare de prooroc va lucra»*. Acest apostol prooroc a biruit pentru nașterea de sus a poporului român, și apoi poporul român a biruit pe potrivnicul Meu și al lui, căci a stat sub pecetea Mea. Și de ce spun Eu că a biruit? Dacă n-ar fi biruit întru Mine, Eu nu te-aș fi avut azi pe tine creștin, Israele român, popor al cuvântului Meu, căci tu ești din părinții tăi fiu al voievozilor credincioși lui Hristos în neamul român.

Mucenicul Gheorghe, purtător de biruință, cum l-au numit creștinii din vremea lui, a luptat pentru neamul român, că el, din cer, de lângă Mine, vede pe cine am Eu popor de la Tatăl pentru venirea Mea a doua oară pe pământ. El a ajutat pe voievozii români să fie purtători de biruință ca și el. El a lovit cu sabia cea nefăcută de mână omenească pe potrivnicul neamului român, și este purtător de biruință acest neam, căci voievozii lui au avut pe Dumnezeu cu ei și în ei și M-au dat din neam în neam pe Mine ca să Mă aibă neamul român până la venirea Mea, și Mă are prin părinții lui, și este biruitor prin Hristos. Amin. Iar Scriptura spune: *«Celui ce biruiește, Eu, Domnul, îi voi da din mana cea ascunsă și îi voi da lui o pietricică albă și inimă nouă și nume nou, de nou Ierusalim, și numele Meu cel nou»*. Numele Meu cel nou este Cuvântul lui Dumnezeu. Numele Meu cel nou este cu neamul român, cu Israelul român, cu poporul cuvântului Meu, care este în români și din români. Și dacă poporul cuvântului lui Dumnezeu este român, iată și numele Cuvântului lui Dumnezeu, Care grăiește românește peste pământ și își cheamă pe românește turma Sa sub acoperământul venirii Lui a doua oară pe pământ cu oamenii. Amin.

Cuvântul Meu face inimă nouă în român și în tot omul care se lasă nou cu inima la glasul Meu cel românesc, glasul Israelului cel nou al Meu, iar mana cea ascunsă este izvorul acesta care curge în dar în mijlocul neamului român, este învățătura cea înnoită a împărăției cerurilor pe pământ cu oamenii. Mana cea ascunsă este taina Scripturilor nedescăcute până acum, ascunse până acum pentru mintea omenească. Mana cea ascunsă este pentru cei ce biruiesc pentru Mine și pentru venirea Mea, pentru împlinirea Scripturilor venirii Mele a doua oară pe pământ, iar celui ce biruiește, celui ce are peste el mana cea ascunsă, îi urmează darul pietricelei albe, și pe ea, scris un nume nou pe care nimeni nu poate să-l știe decât primitorul.

Eu sunt piatra cea din capul unghiului și am poruncit să se arate piatră albă în mijlocul României, piatră care Mă vestește pe Mine întru venirea Mea cuvânt peste pământ. Și această piatră are scris pe ea cuvântul Meu, că mereu Eu Mă scriu pe ea cu gura Mea, cu mâna Mea, fiindcă unșii Mei cei de lângă pietricica cea albă sunt gura Mea peste pământ, sunt mâinile și picioarele Mele cu care Eu grăiesc și lucrez și umblu peste pământ cu cuvântul Meu. Amin. Cuvântul Meu nu-l știe nimeni decât primitorul. Cine este primitorul? Este grădina Mea cu fii, locul în care Eu am ridicat spre vedere pietricica albă pe care este scris: Cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel nou. Amin. Primitorul primește cuvântul Meu, și apoi îl știe, iar Eu, Domnul, scriu pe el numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu, și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu. Amin.

Tu, Israele român, porți numele Meu și te numești cu nume nou de nou Israel și te numești cu numele cetății Mele, iar cetatea Mea se numește Ierusalim, căci Eu sunt Ierusalimul cel nou, Omul Cel nou, cu Duh dătător de viață, cort al sfinților din cer și de pe pământ. Iată Noul Ierusalim. El se coboară din cer, de la Dumnezeu, plin de sfinți, cetate a sfinților, cortul lui Dumnezeu, cort al sfinților Mei. Amin. Iar sfinții au pe ei scris numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu. Acest cuvânt al Meu este măsura care măsoară pe cei sfinți, pe cei credincioși Mie, căci vin cu sfinții, și vin la sfinți, și măsura Mea este cuvântul. Amin.

Mă fac cuvânt de bunăvestire a împărăției Mele pe pământ, și cu această măsură măsoară împărăția cerurilor în om. Cine nu are înăuntrul său împărăția cerurilor, nu are cu ce măsura Cuvântul lui Dumnezeu, numele Meu cel nou, care este scris în Scripturi pentru venirea Mea cea de a doua pe pământ cu oamenii. Oamenii care nu știu să-I dea lui Dumnezeu împărăție și moștenire în ei, aceia nu primesc cuvântul împărăției cerurilor și mângâierea acestui cuvânt, căci cuvântul Meu este duhul mângâierii, cel promis prin Scripturi credincioșilor Mei.

De-ar curge pe tot pământul daruri de la Dumnezeu, toate și peste tot sunt în parte luate și date. Dar la voi, fii ai Noului Israel, Eu sunt măsura cea întreagă. Pic cu pic v-o dau vouă și Mă întregesc la voi întru desfacerea Scripturilor venirii Mele a doua oară pe pământ cu oamenii. Iar când voi fi cu plinul tot deșertat peste pământ prin voi, cei care Mă primiți cuvânt din cer, atunci sfârșitu-s-au toate câte sunt scrise în Scripturi pentru ca să se îplinească iotă cu iotă, și apoi vin văzut pentru începutul veșniciei văzute. Și nu vor mai fi în ziua aceea nici peșteri, nici stânci ca să se ascundă în ele cei ce vor da atunci să se ascundă de fața venirii Mele, de fața zilei Mele, zi cu bucurie pentru cei ce Mă așteaptă, și zi cu mânie pentru toți necredincioșii. Atunci proorocul mincinos și fiara cea din ascuns, antichrist, care se ascunde în Dumnezeu, zice el, balaurul cel cu șapte capete și zece coarne cu care a înșelat toată lumea, nu va mai găsi pentru el loc în cer, și va sta pe nisipul mării, precum este scris despre casa care se zidește pe nisip, căci biserica Mea este zidită pe temelie de piatră, iar piatra ei, sunt Eu, Hristosul Tatălui, cu viața Mea în fiii bisericii Mele.

Israele, Israele român, Ierusalime nou care ești nou prin numele Meu cel nou! Tu să îți minte că ți-a spus Dumnezeu: *«Cel ce vine înaintea Mea, este fur și tâlhar pentru oi»*, pentru oile Mele, nu pentru ale lui, căci oile lui nu sunt oi, precum nici el nu este păstor, ci este lup sub piele de păstor.

Dar tu, Românie, ai în mijlocul tău pe poporul Meu, care-ți dă de la Mine ca să știi și să cunoști vremea iubirii tale, că a venit vremea ta cu Mine, și Eu, Domnul, ți-o vestesc, amin, fiindcă așa I-am spus Tatălui: *«Te slăvesc pe Tine, Părinte Doamne, că ai ascuns acestea de cei înțelepți și le-ai descoperit pruncilor, Părinte al cerului și al pământului, căci așa a fost binevoirea înaintea Ta. Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu, și nimeni nu cunoaște pe Fiul decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaște nimeni decât numai Fiul, și cel căruia va voi Fiul să-i descopere»*. Tatăl Meu a ascuns taina venirii Mele, a ascuns-o de poporul Israel care-și zicea înțelept din pricina cuvântului lui Dumnezeu pentru el, și a descoperit-o neamului român, care s-a născut prin moartea și prin învierea Mea creștin pe pământ, căci Eu, Fiul Tatălui, am voit ca neamul român să-L cunoască pe Tatăl precum Eu Îl cunosc, căci Eu nu grăiesc de la Mine Însumi, ci toate câte Îmi dă Tatăl, acelea le grăiesc, și din Tatăl sunt ele.

Tot pământul din margini în margini să-și aștească auzul la cuvântul Meu, care grăiește din cer și spune taina neamului român, neam născut creștin, singurul popor de pe pământ care-și are începutul în Hristos, unicul popor care a avut din scutece credința cea dreaptă în mijlocul neamurilor fără Dumnezeu pe pământ, popor cu act de naștere din Hristos, popor născut după duh din apostolii Mei pe care Eu i-am așezat începătură nouă pe pământ, căci scris este: *«Nu fiii cei după trup moștenesc făgăduințele, ci fiii cei după duh, ale cărora sunt făgăduințele»*.

Ia aminte, pământule, și voi, cei ce-l locuiți, luați aminte, căci celui ce a biruit biruind i-am dat din mana cea ascunsă și i-am dat pietricica albă, și nume nou, scris pe ea, și pe care numai primitorul îl știe, numai cel ce are scris pe el numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu și cu Dumnezeu, și numele Meu cel nou. Amin. Biruitor pentru neamul Meu român, Eu sunt, iar biruitor pentru Mine este neamul român, că el a păstrat ca nimeni altul între neamurile pământului chipul împărăției cerurilor în pânțele lui, și iată, am fii din el, fii care au în ei chipul Meu, viața Mea cea vie în ei.

E sărbătoare de sfinți, coborâtă cu Mine în grădina cuvântului Meu, că la tine, poporul Meu, stă cerul în sărbătoare și își găsește plăcerea în tine. Tu ești semnul Meu cel de dinaintea venirii Mele. Tu ești chipul Meu cel de dinaintea arătării Mele. Tu Mă arăți pe Mine oamenilor. Tu dai celor ce vor să ia în ei, ca și tine, chipul Meu. Poporul Meu, tu ești cel ce ai înțeles taina chipului Meu în om și trăiești în ea și ești cuprins în ea, că ai fost credincios venirii Mele și ți-am dat pietricica cea albă pe care Eu am scris numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu, și am scris peste tine numele lui Dumnezeu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu și cu Dumnezeu, și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu. Nu știu oamenii bisericii lumii, nu știu nici oamenii bisericii din România, nu știu aceștia să înțeleagă cuvântul Meu cel din Scripturi pentru vremea venirii Mele a doua oară pe pământ. Ei au scris cu mâna lor în Scripturi vreme lungă până la venirea Mea, și lumea a fost înșelată de înșși învățătorii care stau peste ea în numele Meu.

Iată, vin Eu. Vin și învăț neamul omenesc să știe de la Tatăl citirea Scripturilor venirii Mele cu cer nou și cu pământ nou pentru cei drepti. Iată, vin Eu, și fericiți sunt cei ce ascultă cuvântul Meu și îl împlinesc pe el. Nu știu oamenii bisericii ce înseamnă nou Ierusalim, nu știu ce înseamnă om vechi și

om nou, și rătăcesc, că nu cunosc tainele Mele cele din Scripturi. Iată, vin Eu Învățător din cer pe pământ, iar tu, Israele român, Ierusalime nou, nume nou pentru poporul Domnului, tu să stai mereu pe calea iubirii Mele cu tine, pe calea venirii Mele la tine, ca să ia oamenii din râul cuvântului Meu, râul vieții, care curge din Mine peste pământ ca să adăp din el neamul omenesc.

Tu, Israele român, ești adevăratul popor român. Tu ești România cea adevărată între cer și pământ, și din tine va lua naștere tot neamul Meu cel nou, căci numele de român este numele cel nou al poporului cel ales din nou, că scris este în Scripturi pentru cei credincioși și sfinți: *«Le voi da un nume nou, și vor fi poporul Meu cel nou, și voi umbla cu ei, și Eu Însumi voi fi cu ei și îi voi paște pe ei și le voi da din mana cea ascunsă, și vor fi fii ai învierii»*. Amin, amin, amin.

23 aprilie/6 mai 1998

Cuvântul Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului

Expoziția de artă creștină „Semnul: al șaptelea inger“. Lemnele și pietrele proorocesc. Poporul cuvântului iese spre mulțimi pildă a împărăției cerurilor.

Deschideți Domnului, fiilor din grădină. Amin. Eu sunt Cel ce merg cu voi și Mă vestesc prin voi de pe acoperișuri, după cum Eu am profețit la prima Mea venire. Amin, amin zic vouă: veni-va vremea și a venit vremea să vorbească lemnele și pietrele și frunzele din pom și toate câte sunt, căci oamenii nu mai știu să Mă vestească unii altora pe Mine, Cel ce vin din Tatăl și Mă vestesc că vin.

Fiilor, voi sunteți mici, iar cei mici nu se tem, căci se tem cei mari. Cei mari sunt fricoși; cei ce și-au făcut ranguri între oameni se tem unii de alții, că necăjiți sunt cei mari între oameni. Cel ce se teme este om cu sufletul forțat de teamă și nu are pace din cer în sufletul său. Merg cu voi, mergem în mijlocul mulțimilor, merg cu voi înaintea celor ce și-au luat ranguri mari peste țara Mea cea de la acest sfârșit de vreme. Mă aștern înaintea lor cuvânt, căci lemnele și pietrele și frunzele și tot ce aveți voi de pus înaintea lor vor purta în ele putere, și puterea Mea va zgudui inimile și mințile celor mari de pe pământ. Mă las cuvânt de binecuvântare înaintea voastră și merg cu binecuvântarea Tatălui, merg cu voi și Mă întăresc în voi și vă arăt oamenilor cu lucrul Meu în voi. Binecuvântată să fie vestirea cuvântului lui Dumnezeu peste pământul român, căci acoperișurile se pleacă la puterea cuvântului Meu.

Să vină mulțimile să vadă lucrarea Mea cu voi, să vină după voi așa cum veneau după Mine când le înmulțeam pâinile lor și le vorbeam din cer cuvântul lui Dumnezeu. Să vină cei mari cu rangul și să se facă mici și să asculte vestea și povestea împărăției lui Dumnezeu în mijlocul României, că ea e țara Mea cea de la sfârșit, și Eu vin pe nori, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea, și vin la ea, că am loc pregătit în ea pentru venirea Mea. Vin și ies cu venirea Mea, ies cu ea în mijlocul mulțimilor și vă întăresc ca să puteți sta în numele Meu înaintea oamenilor, că voi sunteți mici pe pământ, dar sunteți mari la Dumnezeu, și aveți pacea Mea în voi. Amin. Nu au oamenii pace în ei, dar voi aveți, că Eu vin din cer la voi și mereu vă spun: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin. Să ia mulțimile din pacea Mea din voi, că mulți sunt cei ce vă iubesc pentru numele Meu și pentru cuvântul Meu cu care vin la voi, și puțini, puțini de tot

sunt cei care vă pizmuesc pe voi pentru numele Meu care este de la Mine peste voi, dar Eu voi împărăți în toți, și toți Mă vor iubi în voi. Un ceas, și voi birui în toți cei de pe pământ, și voi fi iubit în voi, că Eu am în voi împărăția Mea, și după ea va căuta tot sufletul de pe pământ, că nimic nu va mai rămâne pe pământ decât împărăția Mea și cei ce o au pe ea și cei ce o caută pe ea. Amin.

Binecuvântat să fie locul în care Eu poposesc cu voi și cu împărăția Mea în voi. Binecuvântați să fie toți cei buni și curați și credincioși între cei ce stau la cârma României, căci România e țara lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Să se uite la voi tot pământul și să ia de la voi pilda împărăției cerurilor în om. Amin.

Și acum, fiilor din grădină, Mă urc la Tatăl și Îi spun bucuria Mea de azi, și vin înapoi în voi, și am venit, și mergem pentru România și ne vom vesti veste cerească din vârful muntelui Meu cel sfânt, că așa o numesc Eu pe România. Inima Mea a strâns în ea toate cuvintele voastre de strigare, că Eu v-am învățat să ziceți: «*Vino, Doamne, vino cu împărăția Ta!*». Iată, vin, și am venit, și voi veni pentru toți cei ce locuiesc pe pământ. Cuvântul Meu este împărat și este toiag de sprijin pentru toți cei ce se scoală pentru venirea Mea.

Scoală-te, iubito, scoală-te, țara Mea cea de azi! Eu sunt în tine Mire pentru toți cei curați din tine. Suflu peste tine cuvânt și duh de sfințire. Vino în dragostea Mea, vino, iubito! Iată Eu și cei mici ai Mei în tine. Ierusalime nou, luminează-te! Eu sunt cu slava cerească în tine, țara Mea de azi, țara lui Hristos, Fiul Tatălui Savaot, țara nunții Mele, țara Mea de azi. Amin, amin, amin.

7/20 mai 1998

Duminica a șasea după Paști, a orbului

Scriptură despecetluită: „Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume“. Pomenirea de patruzeci de zile de la mutarea la cer a surioarei sfintei Virginia, Ielica Maria.

Eu sunt, fiilor. Cobor la voi cu Tatăl, cobor la voi cu sfinții, că am loc de coborâre pe pământul român. Zilele veacului cel nou sunt cu Mine peste voi, și voiesc prin voi să-Mi fac loc cu ele peste tot pământul, peste tot omul, dar omul este el, și greu se mai pleacă Celui mai mare decât el.

O, dacă ar avea lumea învățători adevărați ca s-o iubească așa cum am iubit-o Eu și cu Tatăl, o, numai dragoste din cer și sfințenie și pace din cer ar fi pe pământ cu oamenii. Dar nu vor învățătorii oamenilor, nu vor să semene cu Mine la chip și la faptă, nu vor să vadă ca Mine și ca voi, și vor să vadă ca ei, și tot așa să vadă și cei învățați de ei. Dar Eu «*spre judecată am venit, pentru ca cei care nu văd, să vadă, iar cei care văd, să fie orbi*», precum este scris, iar cei orbi își pun mâna în cap când aud cuvintele Mele, așa cum au zis fariseii din vremea trupului Meu: «*Nu cumva și noi suntem orbi?*».

O, poporul Meu, cei ce zic că văd, au păcat dacă nu văd. Cei ce văd, văd cele ale Domnului, iar cei ce nu văd, văd cele ce se văd și nu înțeleg ce spun ei când spun: „*Noi vedem*“.

O, oamenilor, vindecați-vă vederea, căci cele ce nu se văd, acelea sunt vederea celui ce vede, iar cele ce se văd, sunt orbirea celui ce vede. O, fii ai oamenilor, orbirea vine de la oameni, nu de la Dumnezeu, căci cei ce iubesc cele omenești sunt orbi. Veniți și vă spălați în apele Siloamului, căci râul

vieții este trimis de Tatăl pe pământ. Eu sunt izvorul râului vieții. Râu de cuvânt Mă fac peste pământ, iar cel ce crede în Mine, râuri de ape vii vor curge din gura lui, așa cum curg din gura Mea. Credința în Dumnezeu a făcut din prooroci râuri de ape vii peste oameni, dar oamenii sunt orbi și nu văd pe cei trimiși ai Mei. O, fii ai oamenilor, am făcut din fiii cuvântului Meu de azi trimișii Mei la voi. În vremea trupului Meu am întâlnit un orb din naștere și am spus: «*Mie Mi se cade să fac până este ziuă lucrurile Celui ce M-a trimis pe Mine, căci vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze*». Și zicând așa, am scuipat jos și am făcut tină din scuipat și am uns cu tină ochii orbului și l-am trimis la scăldătoarea Siloamului să se spele și să vadă. Pe cel orb l-am trimis să se spele și s-a dus orbul și a ajuns acolo unde l-am trimis, și a văzut apoi pe Cel ce i-a deschis ochii, și L-a mărturisit pe Dumnezeu și s-a făcut sănătos de orbire și nu s-a temut de necredincioși. Părinții lui s-au temut de necredincioșii care spuneau că dacă cineva Mă va mărturisi pe Mine că sunt Hristosul Tatălui, să fie dat afară din sinagogă, dar cel vindecat nu s-a temut, căci a crezut. Omul își face singur judecată, omul își face singur dreptate. Cine nu are învățător peste el, acela nu învață, și își este sieși judecător, iar cine face așa ceva, rămâne în întuneric, căci cele nevădite în om sunt întuneric, întunericul dinăuntru omului care zice că vede, căci Eu așa am zis: «*Vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze*».

Vin din cer să dau înțelepciune oamenilor. O, fii ai oamenilor, Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume. De aceea am venit, trimis de Tatăl am venit în lume, ca să aibă lumina lumea. Când lumina nu este în lume, nimeni nu poate să lucreze, căci vine noaptea acolo unde nu este lumină. Cei ce nu au învățătorul între ei, aceia sunt în întuneric. Învățătorul scoate la vedere cele ce nu se văd în om și îl vindecă pe om de întuneric, căci cele nevădite sunt întuneric, întunericul dinăuntru omului, noaptea dinăuntru omului. Chiar și cele bune din om, dar nevădite, chiar și acelea se numesc întuneric, căci tot ceea ce nu se vede este în întuneric. Sunt o mulțime de oameni care răstălmăcesc Scripturile Mele și ale sfinților Mei spre pieirea lor, și nu spre folos de viață veșnică în ei. Mulți zic că este laudă de sine cele luminate din om, dar este scris: «*Cel ce se laudă, în Domnul să se laude*», și aceasta trebuie să facă tot omul care crede în Dumnezeu, iar cel credincios care nu face așa, nu are cum învăța pe cel necredincios. Eu pe orb l-am vindecat de orbire cu puterea cea din Mine, cu cuvântul Meu cel plin de putere, cu trupul și cu cuvântul Meu, iar când ispititorii M-au numit păcătos, orbul vindecat a răspuns că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși, ci numai pe cei care cinstesc pe Dumnezeu făcând voile Lui, și orbul M-a mărturisit că l-am vindecat.

Cel ce caută slava lui Dumnezeu în el, acela nu este un om mândru, așa cum voi, fiilor, sunteți învinuiți de cei necredincioși. Numai cel ce-și caută slava lui, numai acela este om mândru. Nu cel ce cinstește pe Dumnezeu prin faptele și prin cuvintele sale, nu acela este om mândru, ci este mândru acela ce nu-L cinstește pe Dumnezeu, că acela caută slava oamenilor.

Iată Scriptură despecetluită: «*Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume*». Când lumina nu este în lume, nimeni nu poate să lucreze, căci vine noaptea, când nimeni nu poate lucra, fiindcă fără lumină este noapte. Am venit să fiu cuvânt în lume. Am coborât cu Tatăl Meu în lume și facem lumină în lume, căci cuvântul lui Dumnezeu merge peste tot cu lumina lui. Amin, amin zic vouă, Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume. Amin, amin, amin.

Și acum, fiilor de la ieslea cuvântului Meu, deschideți cartea lui Verginica. Ea este trâmbița Mea și este în coborârea Mea la voi.

Verginico, ți-am deschis. Eu sunt ușa de la cer la pământ și de la pământ la cer. Ai întâlnire cu poporul Meu și al tău. Pace poporului tău, Verginico! Amin, amin, amin.

*

O fiilor, pace vouă de la Domnul! Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Amin, amin, amin.

O, Doamne, mare este lucrarea Ta de lumină peste lume. Ai venit din cer pe pământ ca să aibă lumea lumină, căci Tu ești lumina lumii atât cât ești în lume. O, cât de ușor poate fi înțeleasă și crezută coborârea Ta și cuvântul Tău de azi peste pământ! Nu i-ar trebui omului mai mult ajutor să creadă, că Tu așa ai zis atunci: «*Atât cât sunt în lume, Eu sunt lumina lumii*». Când Tu nu ești în mijlocul oamenilor cu învățătura Ta care vădește pe cele ascunse în om, e noapte, Doamne, și nimeni nu lucrează. O, e noapte în mulți, Doamne, căci toți oamenii sunt ascunși în ei, iar cele ascunse în om sunt întunericul dinăuntrul omului, și e noapte în om. Dar Tu ai venit. Amin, amin, amin. Cele ascunse în oameni sunt înverdate de Tine, căci cuvântul Tău pune degetul Tău pe cele acoperite ale oamenilor și le scoate la lumină. Cele ce se cunosc sunt lumină, căci sunt înverdate și se cunosc. Spre judecată ai venit în lume, pentru ca cei care nu văd, să vadă, iar cei care văd, să fie orbi. Dar cum să fie orbi cei care văd? Dar ce văd cei orbi? Toată lumea este oarbă și surdă, Doamne, căci cuvântul Tău este adevărat, și s-a împlinit: «*Ochi au, și nu văd; urechi au, și nu aud*». Dar eu sunt trâmbița Ta, și sunt în cer cu Tine și sun din trâmbiță peste pământ. Amin.

O, fii ai oamenilor, a venit Domnul Iisus Hristos în lumea voastră ca să fie lumină peste voi. E întuneric fără Domnul. Deschideți Domnului! Amin, amin, amin. Glasul Domnului a străbătut peste două mii de ani și a ajuns până azi. Strigă Domnul și azi, și spune: «*Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume*».

O, fii ai oamenilor, a venit Domnul cuvânt pe pământ, a venit cu sfinții Săi. Vine ziua când Domnul și sfinții se vor vedea și vor grăi același cuvânt toți, și veți cunoaște în ziua aceea că Domnul este Unul în toți sfinții Lui, în cer și pe pământ. Amin. E Domnul cuvânt peste pământ. El îi face pe cei care nu văd, să vadă, iar pe cei care văd, să fie orbi. Cei ce văd cele ce se văd, aceia sunt cei ce nu văd, căci în curând nu vor mai fi cele ce se văd azi, și nu vor mai avea ce să vadă cei ce văd așa, iar cei ce văd cele ce nu se văd, aceia sunt cei ce văd, căci în curând se vor lăsa văzute cele ce nu se văd cu ochi trupești, iar cei ce nu văd pe cele ce se văd, vor vedea pe cele ce nu se văd. Amin.

Iar tu, poporul meu, ești în sărbătoare cu cerul și cu Domnul și cu mine. Azi serbăm pe surioara mea, cea care a venit la cer acum patruzeci de zile.

O, fii ai grădiniței mele, vă mulțumesc pentru pomenirea surioarei mele și pentru rugăciunile voastre la Domnul, căci fericirea omului trebuie cerută la Domnul, trebuie cerută de cei vii, de cei în trup. Vă mulțumesc, fiilor, că lucrați pe plăcerea celor din cer, căci copiii surioarei mele i-au făcut pomana ca pe pământ, dar pomana lor nu este pentru surioara mea, nu este, că ea a mâncat pe pământ așa cum a zis Domnul vouă să postiți postul venirii Domnului. Fericit va fi omul care postește postul venirii Domnului, căci toate se împlinesc cu post și cu rugăciune, căci rugăciunea este post, și postul este rugăciune. La Domnul este un fel, și la oameni este altfel.

Copiii surioarei mele și-au scris păcat în cer și pe pământ, că au pomenit pe mama lor împotriva vocii ei cerești. Dacă ea s-a hrănit cu post pe pământ înaintea venirii Domnului, ce fel de jertfă este pentru sufletul ei jertfă pe care au închinat-o copiii ei pentru numele ei? Îl voi ruga pe Domnul să-i facă să nu aibă ce mânca, și așa să-și plătească păcatul pe care l-au făcut împotriva pomenirii surioarei mele.

Dar voi, fii ai poporului meu, bucurați-vă la masă binecuvântată de Domnul prin biserica cea curată și sfântă pe pământ, că în bisericile din lume nu mai sunt pomeni și pomeniri plăcute lui Dumnezeu, căci cele plăcute oamenilor nu sunt cele plăcute lui Dumnezeu.

O, surioara mea, bucuria ta în cer vine de la lucrul tău pentru Domnul pe pământ, că una este să faci voia Domnului creștinul, și alta este să îplinească planul Domnului pe pământ. Copiii noștri cei de azi te-au ajutat în lucrul tău pentru Domnul și au de la noi lucrul spre înaintare pentru venirea Domnului cu sfinții. Nu te întrista de cele ce au pus înaintea ta copiii tăi care au lucrat împotriva pomenirii tale. Nu te îndurera în cer. Iată, avem jertfă plăcută din grădina Domnului pentru pomenirea ta cea de azi. Aceștia sunt copiii noștri, că Domnul așa a spus: «*Ai Mei sunt cei ce fac voia lui Dumnezeu*». Amin. Le spun eu cuvântul tău de mulțumire, le spun eu acum, și le spun și mai mult, că eu sunt cuvânt din cer peste pământ și sunt trâmbița cea pentru venirea Domnului.

Fiilor, fiilor iubiți, Îl rog pe Domnul și spun: Doamne, binecuvintează jertfa cea pentru pomenirea surioarei mele. Doamne, dă la cei iubiți ai Tăi să aibă cele spre lucrul Tău cu ei, să aibă cele plăcute Ție, Doamne. Iar la copiii surioarei mele dă-le, Doamne, trezirea cea de la Tine, căci Tu îi faci pe cei care nu văd să vadă, iar pe cei care văd, îi faci să fie orbi. Amin.

— **V**erginico, sunt cu luare-aminte la cele ale duhului tău. Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume. Eu sunt cuvânt peste pământ, și scot la lumină pe cele ce nu se văd și le vădesc de pe acoperișuri, și orbii și surzii văd și aud cele ce Eu vădesc și scot din întuneric la lumină. Eu sunt în lume, și cuvântul Meu este lumină în lume, și cel ce aude cuvântul Meu, să vină la Mine, să vină la masa Mea. Amin, amin, amin.

11/24 mai 1998

Praznicul Înălțării Domnului

Duhul înțelegerii este al celor credincioși. Domnul vine învăluit în nor, precum S-a și suit.

Poporul Meu, pace ție! Eu sunt Domnul Dumnezeu tău. Amin, amin, amin. Sărbătoresc cu tine praznic împărătesc, căci Domnul Dumnezeu tău este Împărat a toate câte sunt văzute și nevăzute de om, știute și neștiute de om. Vin în mijlocul tău cu zi de praznic ceresc. Eu, după ce am înviat dintre morți, M-am arătat viu, și Mi-am dovedit învierea prin multe semne, și am vorbit despre împărăția lui Dumnezeu, iar după patruzeci de zile de la învierea Mea le-am spus ucenicilor Mei să nu stea nicăieri decât în Ierusalim, așteptând pe Duhul Sfânt, făgăduința Tatălui pe care Eu le-am spus-o lor. Ei trebuiau să boteze cu Duh Sfânt pe oamenii care vor crede în Mine prin învierea Mea, vestea pe care trebuia s-o ducă ei până la toate marginile.

Poporul Meu, vin din cer în mijlocul tău. Vin la tine cu praznicul înălțării Mele la cer. O, ce taină mare este înălțarea Mea la cer! A venit din cer un nor și M-a învăluit și M-am fă-

cut nevăzut de ochii celor ce priveau la cer după norul care-Mi învăluisese trupul Meu cel înviat. Poporul Meu, trezește-ți bine duhul înțelegerii, că vin la tine cu tainele cerurilor. Duhul înțelegerii e mare dar. Acest duh îl au numai cei binecredincioși. Amin. Cei adunați pentru Mine în muntele Eleonului, de unde Eu M-am dus la cer, M-au întrebat: «Doamne, oare, aceasta este vremea în care Tu așeza-vei la loc împărăția lui Israel?». O, poporul Meu, această vreme o știa numai Duhul Sfânt, Care a venit astăzi la voi. Când Duhul Sfânt a venit peste apostolii Mei cei de atunci, la cincizeci de zile de la învierea Mea, s-a împlinit cuvântul pe care Eu l-am dat lor, căci așa le-am spus: «Nu este lucrarea voastră să știți sorocurile sau vremile puse de Tatăl sub stăpânirea Lui, ci voi veți lua putere să-Mi fiți martori până la toate marginile când va veni peste voi Duhul Sfânt». Le-am spus așa, și n-am mai stat de față cu ei, căci norul a venit din cer și M-a învăluit în cele ce nu se văd. Norul se suia spre cer, iar îngerii Domnului s-au coborât în straie albe și au stătut lângă ei și le-au spus: «De ce priviți la cer? Acest Iisus pe Care L-ați văzut înălțându-Se de la voi la cer, astfel va și veni, precum L-ați văzut ducându-Se la cer».

Poporul Meu, deschide-ți bine duhul înțelegerii, că-ți descopăr tainele Mele ca să le știi și ca să audă tot pământul lucrarea lui Dumnezeu. Pe vremea când Dumnezeu petrecea cu mersul lui Israel pe pământ, norul acoperea pe Dumnezeu, Care mergea în fața lui Israel. Moise știa taina Mea cea din nor, căci avea duhul înțelegerii și grăia cu Domnul, Care era acoperit în nor. Toți proorocii au avut de la Mine priceperea tainei Mele care Mă acoperea în nor atunci când le grăiam cele cerești.

Să te uiți, poporul Meu, dar să și înțelegi de acum, că e vremea să vin văzut, precum M-am și suit la cer. Să te uiți tu deasupra ta când Eu Mă întâlnesc cu tine în cuvânt și să vezi norul alb care Mă învăluiește pe Mine când Eu grăiesc peste tine. Eu așa vin la tine, căci așa este scris: «Precum S-a suit, tot așa va și veni, precum L-ați văzut ducându-Se la cer». Așa este venirea Mea, că scris este: «El vine cu norii». Amin. Eu așa le-am spus la ucenici: «Voi fi cu voi tot timpul, până la sfârșitul timpului». Și așa este, cum le-am spus este, dar norul este haina Mea, precum a fost la început. Cu Adam tot așa eram; din nor grăiam lui cuvântul Meu. Cu Avraam tot așa am lucrat. În toată vremea lui Israel am fost mereu în mijlocul lui, și grăiam din nor, învăluit în nor. Cu proorocii grăiam așa cum Îmi este grăirea Mea, căci adevărat este cuvântul îngerilor care au spus: «Precum S-a suit, tot așa vine, cu norii vine, și grăiește Domnul peste pământ».

O, grădinița Mea de fii, grăiesc cu tine despre coborârea Mea deasupra ta, ca să audă tot pământul lucrarea Mea cu tine, și să-și deschidă omul duhul înțelegerii și să înțeleagă venirea Mea la tine, căci pentru tot pământul vin la tine. E mare taină pietricica albă din această grădiniță, căci pe ea se scrie numele Meu, cuvântul Meu cel nou, pe care-l știe numai primitorul. În cartea Apocalipsei este scris despre această taină a pietricicii albe și a cuvântului Meu de azi, și știut de fiii grădiniții cuvântului Meu, pe care i-am făcut biruitori peste vreme și peste lume, că ei au biruit lumea, precum Eu am biruit-o.

Au mai fost pe pământ lucrări în parte, venite din cer ca să strige lumea la pocăință, dar cei cuprinși de lucrări cerești în parte, n-au voit să biruiască lumea din ei, iar cuvântul judecării faptelor, învățătura care venea de la cer peste ei, este și asupra lor dacă ei n-au biruit lumea. Cei ce sunt fiii împă-

răției cerurilor pe pământ, aceia nu se însoară și nu se mărită, și sunt curați ca îngerii din cer, curați cu trupul și cu duhul. Dar cu voi, fii ai cuvântului Meu în România, Eu am biruit și M-am făcut Împărat peste pământ și cuvintez cuvânt din nor, căci norii slavei Mele coboară până deasupra voastră, și Eu grăiesc din nor peste voi, și voi Mă dați oamenilor, că a venit vremea să vin pentru tot omul de pe pământ. Până mai ieri grăiam numai vouă, dar acum Mă împart tuturor prin voi.

O, poporul Meu Israel cel din români, tu să te bucuri la întâlnirile Mele cu tine și să nu te îngrijorezi de vântul și de norul cel de deasupra ta, că Domnul Dumnezeu tău, cu norii vine la tine și îți grăiește. Fericit este omul care înțelege venirea Mea la voi, fiilor primitori ai cuvântului Meu cel nou. Împărăția lui Israel acum s-a așezat, căci Israel înseamnă poporul Domnului, popor ceresc, popor la care vine Dumnezeu și grăiește din nor. Acum două mii de ani când ei M-au întrebat de vremea așezării la loc a împărăției lui Israel, Eu numai-decât le-am spus că nu este lucrarea lor această taină, ci este lucrarea Duhului Sfânt, Cel din Tatăl, și numai-decât M-am lăsat învăluit în nor, suindu-Mă de la ei la cer. Dacă Dumnezeu ar fi mereu văzut de oameni, oamenii ar vorbi cele pământești cu Domnul, așa cum era și atunci, dar Eu M-am ascuns în nor, și grăiesc peste oameni, și Mă ascund în om, și grăiesc acoperit peste cei credincioși care iau învățătura de la Dumnezeu.

O, poporul Meu cel nou, o, fiilor scumpi lui Dumnezeu! Pe ucenicii Mei cei de atunci i-am trimis peste pământ să-Mi fie martorii învierii Mele, care a urmat după răstignirea Mea, iar pe voi v-am făcut ucenicii venirii Mele și din mijlocul vostru Mă împart cuvânt peste oameni, că am făcut din voi semnul Meu pe pământ și în cer, semnul cel de dinaintea venirii Mele cu trupul în slavă. Dacă Eu nu M-aș fi ascuns de ochii oamenilor, s-ar fi pierdut dumnezeirea Mea din mintea oamenilor. Dar M-am ascuns cu mare slavă, cu mare taină, că mare taină este înălțarea Mea.

Fiilor, Duhul Sfânt al Tatălui este în Mine, și Duhul Sfânt din Mine este în voi, și Eu sunt Duh Sfânt în voi. Amin, amin, amin. Fiilor, M-am înălțat ca să fiu Duh Sfânt peste pământ, căci trupul Meu era smerit între oameni, era fără slavă, fiindcă Dumnezeu nu voiește slavă de la oameni, ci voiește dragoste de la oameni, dragoste ca a lui Dumnezeu. Amin. Iată, taină grăiesc vouă: precum M-am înălțat, tot așa și vin, și vin cu norii. Amin, amin, amin. Trupul Meu este acoperit în nor, dar cuvântul Meu este Duhul Sfânt al Tatălui, căci Eu sunt Cuvântul Tatălui Savaot. Amin.

Era o zi frumoasă și senină, era adiere de vânt și era pacea Mea peste ucenicii Mei în ziua când M-am adunat cu ei pe muntele Eleonului, iar norul alb cobora de sus în jos, și Eu M-am lăsat cuprins de nor și M-am făcut tainic și Mi-am slăvit dumnezeirea și am coborât Duh Sfânt din trupul Meu peste ucenicii Mei după zece zile de la înălțarea Mea dintre ei. Ei nu s-au depărtat de Ierusalim, precum nici Eu nu M-am depărtat de locul păcii Mele, locul unde Eu l-am împăcat pe om cu Tatăl, locul în care Eu M-am jertfit pentru omul cel zidit de Dumnezeu, și apoi M-am împărțit la tot pământul prin ucenicii Mei, care M-au mărturisit tuturor, de atunci și până la voi, fii ai venirii Mele. Și iată, Eu am venit, și lumea nu este cu Mine și nu veghează întru venirea Mea, dar Eu vin cu norii și din nor cuvintez peste grădinița cuvântului Meu, și norii se vor da la o parte și oamenii Mă vor vedea, așa cum M-au văzut cei ce se uitau la norul care M-a învăluit. Se va trage cerul în lături, se va trage norul în lături, și voi rămâne

văzut de ochii oamenilor care nu Mă așteaptă să vin. Fericit este omul cel ce cu duhul său Mă vede, că acela M-a primit cu Duhul Meu Cel Sfânt în el. Elisei proorocul Mă avea în el și Mă vedea cu duhul său, dar sluga lui nu Mă vedea. Și Elisei Mi-a spus să dau cerul în lături și să vadă sluga sa pe Dumnezeu în oștire cerească, și ochii trupești ai slugii lui Elisei au văzut izbăvirea de la Domnul, izbăvirea lui Elisei proorocul. Cel ce Mă vede cu ochii trupului, nu rămâne viu, nu rămâne cu Domnul și cu dreptatea Domnului. De aceea M-am ascuns în cele ce nu se văd, căci fericit este omul credincios, care vede prin ochii duhului.

Israele, Israele român, să nu fie în tine fii de ai tăi care să nu știe cum să creadă în Dumnezeu, cum să-L aibă pe Dumnezeu, cum să-L aducă pe Dumnezeu între oameni. Tu ești cuprins în mare taină, poporul Meu. Vine ziua când trupurile voastre vor fi în slavă și când veți fi învăluți de slava care vine din cer, așa cum a venit peste Mine norul slavei Domnului și M-a învăluit în ziua înălțării în slavă a trupului Meu.

O, fiilor care ați biruit în voi lumea și duhul lumii! Este scris în Scripturi că după ce vor învia morții, vor fi răpiți în nori cei vii, și toți împreună vor fi cu Domnul întâmpinându-se unii pe alții. Cei ce au biruit lumea în trupul lor, vor fi răpiți în nori și vor întâmpina pe Domnul în văzduh, și apoi vor fi purura cu Domnul, cu cerul cel nou și cu pământul cel nou și cu dreptatea cea sfântă, care vine cu Domnul. Amin.

O, fiilor scumpi, ce taină mare este înălțarea Mea la cer! Eu sunt în mijlocul vostru mereu, și sunt tainic, și sunt, dar să fiu, fiilor. Acolo unde sunteți voi, să fiu și Eu, să fiu mereu cu voi, fiilor. Aveți grijă să fiți mereu cerești, fiilor, căci cei cerești Îl au pe Domnul în ei și cu ei și între ei. Cei cerești se cunosc că sunt cerești; cei cerești sunt acoperiți în ochii celor din jurul lor, că dacă n-ar fi așa, ar fi ispitiți de cei de pe pământ, așa cum Mă ispiteau pe Mine iscoadele care nu se bucurau să fiu Eu Fiul lui Dumnezeu. Cei cerești sunt în nor, precum Eu sunt. Cei cerești sunt disprețuiți de oamenii slavei deșarte, precum Eu sunt disprețuit de aceștia, dar cei cerești sunt purura cu Domnul. Amin, amin, amin. Aceștia iubesc dreptatea Domnului și sunt cerești. Amin. Fericit este omul care înțelege și vede cu duhul venirea Mea la voi, fiilor primitori ai cuvântului Meu cel nou, căci se vor trage norii cerului în lături, și acela Mă va vedea cum sunt. Dar ce sunt norii cerului? Fiilor, învățați pe Israel să vadă și să știe taina Mea cu el. Duhul înțelegerii tainelor cerești să fie cu voi și să vă învețe cele cerești peste pământ, fii ai lui Israel, fiilor români, că numele „român” este nume sfânt, precum „Israel” este nume sfânt. Amin, amin grăiesc vouă: vouă și la tot neamul omenesc de pe pământ: numele „român” este nume sfânt. Amin, amin, amin.

15/28 mai 1998

Praznicul Pogorării Duhului Sfânt

Duhul Sfânt este în omul sfânt. Faptele bune nu se fac pentru nădejdea mântuirii, ci pentru dragoste. Chemarea la pocăință a omului minciunii acestui veac.

Ierusalime român, cuvântul lui Dumnezeu se face Duh Sfânt peste tine. Amin, amin, amin. Deschideți cartea cuvântului lui Dumnezeu din zilele acestea, fiilor din grădina cuvântului Meu. Amin.

Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Mângâietorul vostru. Eu sunt, și sunt locașul Duhului Sfânt, pe Care-L am din Tatăl și pe Care vi-L dau vouă, celor credincioși. Am spus în vremea trupului Meu: «*Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele, iar Eu voi ruga pe Tatăl și vă va da alt Mângâietor, ca să fie purura cu voi: Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L știe, ci voi Îl cunoașteți, căci rămâne în voi și va fi întru voi dacă Mă iubiți, dacă păziți poruncile Mele*».

Pace de Duh Sfânt peste voi! Amin. Pacea Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt să coboare din cer peste cei binecredincioși în poporul român și pretutindeni, ba chiar și peste cei puțin credincioși, ba chiar și peste cei ce nu păzesc poruncile Mele, căci cine nu Mă iubește pe Mine nu ține cuvintele Mele, iar credința fără faptele ei este moartă și nu este credință și nu este iubire de Dumnezeu.

Vin în venire de Duh Sfânt peste pământ, căci Duhul Sfânt este Dumnezeu. Amin. Cine este viu, acela Mă vede, că Eu așa am spus: «*Nu vă voi lăsa singuri pe lume; vin la voi. Încă puțină vreme, și lumea nu Mă va mai vedea; voi însă Mă veți vedea, fiindcă Eu sunt viu, și voi veți fi vii și veți pricepe că Eu sunt întru Tatăl Meu, și voi întru Mine, și Eu întru voi*».

O, fiilor care auziți din cer cuvântul Duhului Sfânt! Zic vouă ca să audă cei ce nu păzesc poruncile Mele. Scriptura Mea așa zice: «*Cine are poruncile Mele și le păzește, acela este care Mă iubește, iar cine Mă iubește pe Mine, iubit va fi de către Tatăl Meu, și îl voi iubi și Eu, și Mă voi arăta lui*». «*Cine nu Mă iubește pe Mine nu păzește poruncile Mele*», și iată, cuvântul Duhului Sfânt curge din cer peste pământ, după cum Eu am făgăduit când am spus: «*Mă duc la Tatăl, și alt Mângâietor vă va da Tatăl, ca să fie purura cu voi*». Cine nu crede lucrarea Duhului Sfânt, pe Care Tatăl L-a făgăduit să fie purura peste pământ, acela nu Mă iubește și nu ia cuvintele Duhului Sfânt ca să le păzească. Dar Duhul Sfânt grăiește din Tatăl și din Fiul, și Își face lucrarea, și lumea nu iubește lucrarea lui Dumnezeu, de vreme ce nu împlinește poruncile lui Dumnezeu.

Vin să înnoiesc cuvântul cel din Scripturi, vin și îl rostesc din nou, ca străjerul care-și anunță cetatea când vede venind sabie din cer peste cetate. «*Eu sunt Cel ce botez cu Duhul Sfânt și cu foc, și țin lopata în mâini și Îmi curăț aria, adunând grâul Meu în grânar, iar pleava, în foc*». Amin. Așa a grăit Duhul Sfânt prin Botezătorul Ioan despre venirea Mea. Așa grăiește și azi glasul Duhului Sfânt, și Îmi pregătește calea întoarcerii Mele din cer pe pământ. Eu sunt locașul Duhului Sfânt și rostesc cuvânt peste tot neamul omenesc care nu păzește poruncile Mele: cel ce nu păzește poruncile Mele, este pleavă, iar pleava va fi aruncată în foc. Duhul Adevărului a grăit aceasta la începutul și la sfârșitul lucrului Meu peste pământ pentru mântuirea neamului omenesc.

Cine nu Mă iubește pe Mine nu păzește poruncile Mele. Și iată, cine este cel ce Mă iubește? O, neamul omenesc nu Mă iubește! O, ce face neamul omenesc? El calcă peste cuvintele Mele, peste poruncile Mele care dau viață veșnică celor ce le împlinesc pe ele. Viața veșnică plânge fără fii, căci neamul omenesc a călcat peste viața veșnică și nu cinstește pe Dumnezeu și nu-L iubește, și fură și ucide și stă în desfrânare și slujește minciunii, și e lacom după moarte tot neamul omenesc, e lacom după păcat, iar păcatul, moarte este. Păcatul din om pedepsește pe Duhul Sfânt, ca să nu-și aibă locaș în om, căci Duhul Sfânt, în om Își are locaș, după cum a fost făgăduința Mea. Duhul Sfânt este în omul sfânt, iar omul sfânt iubește pe Dumnezeu. Amin.

O, popor al cuvântului Duhului Sfânt, Care vine peste pământ în vremea aceasta, o, Israele român, te-am făcut neam sfânt în mijlocul neamului omenesc, că fără om sfânt și fără popor sfânt nu se putea să-Mi croiesc peste pământ vestea acestei vremi de nou Ierusalim coborât din cer în mijlocul neamului omenesc. Cuvântul Meu a coborât din cer și s-a făcut trup în vremea aceasta. Cuvântul Meu te-a născut din cer și te-a făcut popor de fii ai cuvântului Meu, și ești trupul cuvântului Meu cel împlinit, poporul Ierusalime, popor ales din neamul român ca să fii de mântuire neamului omenesc. Tu ești poporul Duhului Sfânt din vremea aceasta, și de deasupra ta Eu cuvintez pentru tot neamul omenesc, ca să se scoale spre viață veșnică sau spre osândă veșnică. Trec prin mijlocul tău cu cuvântul Meu, poporul Meu, și Mă duc spre neamuri, că tu ești cale a Mea de la cer la pământ. Trec cu Duhul Sfânt, grăiesc cuvânt de Duh Sfânt peste neamul omenesc, căci Duhul Sfânt este Dumnezeu. Trec de la voi spre oameni. Amin. Și am trecut. Amin, amin, amin.

Duhul Sfânt grăiește din cer peste pământ.

Amin, amin, grăiesc vouă, oamenilor care nu țineți cuvintele Mele: înnoiesc peste voi Scriptura Mea care a spus despre vremea Mea de azi când morții vor auzi glasul lui Dumnezeu și vor învia, unii spre viață veșnică, iar alții spre judecată veșnică, și precum viața este veșnică, tot așa și judecata. Duhul Sfânt este Domnul, Care face viață în oameni. El este izvorul din care izvorăște sfințenie în oameni, în trupul și în duhul și în sufletul omului. Iată cu ce întrebare vin spre voi: primit-ați voi pe Duhul Sfânt? Auzit-ați voi de El, ca să-L primiți și să-I deschideți și ca să Se facă în voi izvor de sfințenie? Răspundeți-Mi!

Eu când am zidit omul l-am zidit ca să fie sfânt, dar voința omului a fost altfel. Când omul nu primește voința Mea și iubirea Mea în el, omul se îmbracă cu voința lui și rămâne fără Domnul, și calcă peste cele ale Domnului în om, și omul își așează în el voința lui și își este sieși stăpân. Iată, a venit vremea să-l strig pe om și să-i cer socoteală omului. Eu țin în mâna Mea lopata și Îmi curăț aria adunând grâul Meu în grânar, iar pleava, în foc. Este scris în Scripturi că după două mii de ani de la prima Mea venire Eu vin iar din cer pe pământ, ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa.

Grăiește Duhul Sfânt din cer peste pământ în mijlocul neamului român, căci Eu, Domnul, am ales din nou Ierusalimul. La început Mi-am ales un Ierusalim, și acela M-a alungat din el. Acum am ales alt Ierusalim, dar Duhul Sfânt nu poate fi prins, că scris este în Scripturile Mele cele de atunci: *«Încă puțină vreme, și lumea nu Mă va mai vedea. Voi însă Mă veți vedea, fiindcă Eu sunt viu, și voi veți fi vii și veți înțelege că Eu sunt întru Tatăl, și voi întru Mine, și Eu întru voi»*.

Eu sunt mereu în mijlocul celor aleși de Dumnezeu, ca să-Mi fac lucrările Mele cu ei peste pământ, că Eu, cu oamenii am împlinit Scripturile, fiindcă pentru oameni sunt ele lăsate din cer, ca să se îplinească pentru oameni. La prima Mea venire am venit ca Mântuitor, dar cei ce nu M-au primit au și fost judecați, căci s-au vădit că nu iubeau pe Dumnezeu, că nu păzeau poruncile. La a doua Mea venire vin ca Judecător pentru cei vii și pentru cei morți, dar cei ce nu Mă primesc nici acum sunt judecați prin aceasta, căci se vădesc că nu iubesc pe Dumnezeu.

Duhul Sfânt este Cel ce descoperă pe cele ascunse vestindu-le de pe înălțimi. Fiii oamenilor nu iubesc pe Dumnezeu și nu-L au pe Dumnezeu, căci Dumnezeu este iubire, iubire din cer, iubire ca a lui Dumnezeu. Se înșeală om pe om

că face fapte dumnezeiești omul și că este plăcut lui Dumnezeu omul care face fapte pentru oameni.

O, fii ai oamenilor, luați în voi grăirea Mea de peste voi. Omul care ajută pe alt om în lipsurile lui, dar nu face voia lui Dumnezeu în trupul și în duhul și în sufletul său, acela este lipsit de cunoștința lui Dumnezeu. Dacă fapta omului nu îndumnezeiește pe omul care ia de la om, acea faptă este vremelnică. Scris este în Scripturi: *«Trupul nu folosește la nimic, ci Duhul este Cel ce dă viață»*. Se înșeală om pe om. Om pe om se desparte de Dumnezeu, căci tot pământul și tot omul s-a umplut de fapte omenești care despart pe om de Dumnezeu, care-l fac pe om să-și închipuie că face voia lui Dumnezeu. Dar Eu iarăși rostesc cuvântul Duhului Sfânt și spun: dacă fapta omului nu îndumnezeiește pe omul care ia de la om, acea faptă este întuneric, și nu face lumină și nu aduce rod pentru cer. În zadar s-a umplut pământul cu faptele păgânilor, căci cei ce nu împlinesc poruncile lui Dumnezeu, sunt păgâni pe pământ. În zadar se fălesc oamenii cu fapte bune pentru oameni care nu fac voia lui Dumnezeu. În zadar, o, fii ai oamenilor, dacă mâinile voastre ajută pe făcătorii de rele, care fac aceleași răutăți ca și voi. În zadar, căci mâinile care dau și care iau așa, sunt mâini murdare și nu este în ele miros de bună mireasmă pentru cer, căci Domnul iubește pe cei cerești și are milă de cei lipsiți de cele din cer, nu de cele de pe pământ. În zadar sunt toate faptele voastre cele bune, o, fii ai oamenilor, că nu le faceți pentru Domnul, și le faceți pentru oameni ca și voi. O, dacă le-ați face pentru cei ce împlinesc planurile Mele pe pământ, atunci ar fi să le lucrați pentru Dumnezeu, Care trudește din greu pe pământ ca să-și aducă la împlinire vestirea Sa de cer nou și de pământ nou și de om nou, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu.

În zadar vă dați prietenii lui Dumnezeu, o, fii ai oamenilor, căci cei ce-L cunosc pe Dumnezeu, aceia au Duh Sfânt și lucrează dreptatea Domnului peste pământ. O, în zadar vă grăbiți fără Mine să împliniți Scripturile venirii Mele a doua oară între oameni, ziceți voi. În zadar, o, fii ai oamenilor, că acelea nu sunt Scripturile Mele, ci sunt ale voastre, că scris este în Scripturile Mele: *«El vine ca un fur, pe neștire vine. Când nimeni nu se așteaptă, atunci vine Domnul»*.

Luați în minte grăirea Mea peste voi, o, fii ai oamenilor care lucrați lucrare de hristos mincinos. Cutremurați-vă de minunea glasului Meu care vine cu norii până deasupra grădinii cuvântului Meu, pământ nou în care locuiește dreptatea lui Dumnezeu. Lepădați din voi duhul minciunii și uniți-vă cu cuvântul Duhului Sfânt, care vădește fățarnicia cea ascunsă în omul minciunii veacului acesta, căci om pe om se desparte de Dumnezeu slujind duhului minciunii, și tot pământul și tot omul s-a umplut de fapte omenești care-l fac pe om să se creadă că face voia lui Dumnezeu pe pământ.

Pocăiți-vă de faptele întunericului, o, fii ai veacului acesta, că Eu vin ca un fur, și vremea Mea s-a apropiat, și Eu sunt Domnul dreptății și sunt Duhul Adevărului și sunt din cer peste pământ, și nu lucrez ca omul și nu fac voia omului, ci fac voia Tatălui Meu, Care M-a trimis să vin atunci și acum. Voi pierde pământul păcătoșilor și al necredincioșilor, și vor pieri cu vuiet toate cele lucrate de om, și voi așeza pe pământ curat pe toate ale Mele întru împărăție cerească pe pământ pentru cei curați și sfinți, care-și păzesc sufletul și trupul și duhul în întregime întru venirea Mea pentru cei curați și sfinți. Eu nu lucrez cu cei păcătoși și semeți, și lucrez cu cei curați și sfinți, și Îmi pregătesc venirea după planul Meu, nu după planul omului de pe pământ.

O, fii ai oamenilor, cel ce vine înaintea Mea în numele Meu, acela este prooroc mincinos, nu este Hristosul Tatălui, căci Eu vin ca un fur, pe neştire. Iată, am vădit făţarnicia cea ascunsă în omul minciunii veacului acesta, căci Duhul Sfânt vine din cer şi Se vesteşte peste pământ şi face căi curate spre toate inimile care vor lepăda minciuna şi pe omul cel vechi din om. Eu aşa le-am spus la cei curaţi şi credincioşi Mie: *«Dacă Mă iubiţi, veţi păzi poruncile Mele, şi Tatăl vă va da alt Mângâietor; ca să fie cu voi pururea, până ce voi veni din nou cu trupul între voi şi vă voi da veşnicia Mea, şi veţi fi asemenea Mie, că Mă veţi vedea cum sunt»*. Amin.

Şi acum trec de la fiii oamenilor, trec înapoi, cuvânt peste poporul Meu. Şi am trecut. Amin.

O, poporul Meu, o, poporul Meu, o, poporul Meu! Numai în cuvântul Meu să stai învăluit, şi afară din el să nu mai ieşi, că afară sunt căinii şi vrăjitorii şi desfrânaţii şi uci-gaşii şi închinătorii la idoli şi toţi iubitorii şi lucrătorii minciunii, care închipuiesc din minciuna lor venirea lui Hristos, zic ei; dar venirea Mea este adevăr, nu închipuire. Cuvântul Meu este adevărul care vedeşte minciuna celor făţarnici. Cuvântul Meu este scutul Meu în mijlocul tău, poporul Meu, şi vor veni mulţimi peste mulţimi să intre sub scutul Meu care este al tău, dar dreptatea este în mâna Mea şi sunt îmbrăcat cu ea ca şi cu o haină, căci cuvântul Meu cel rostit în mijlocul tău, şi prin care am strigat la bogaţi şi la săraci, la robi şi la slobozi, la împăraţi şi la ostaşi, cuvântul lui Dumnezeu este cel ce va sta faţă în faţă cu fiecare. Vin curând să fac dreptate pentru lucrarea Mea care a fost cu voi vreme de patruzeci şi cinci de ani înaintea venirii slavei Mele peste pământ, căci lucrarea cuvântului Meu care este cu voi va aşeza prin cuvânt faţa cea văzută a împărăţiei cerurilor peste tot pământul. Amin. Un ceas, şi voi veţi fi asemenea Mie, căci Mă veţi vedea cum sunt. Un ceas, şi tot neamul omenesc Mă va vedea în voi, că veţi avea din slava Mea, iar slava Mea este slava Duhului Sfânt, Care va schimba privirile tuturor celor ce văd şi ale celor ce nu văd. Un ceas, poporul Meu; un ceas, şi tot cuvântul Meu rostit peste voi vine la vedere, vine văzut cuvântul Meu cel pentru voi, fiilor. Un ceas, poporul Meu, un ceas! Amin, amin, amin.

Fiilor primitori ai cuvântului Meu, voi veni la voi cuvânt, şi voi veni cu Verginica. Ea este cea care vă întăreşte veghea voastră întru venirea Mea; ea este trâmbiţa Mea peste voi, iar Eu sunt Cel ce vine la glasul trâmbiţei.

Fiilor, fiilor, vine Verginica, vine cu Mine la voi să vă întărească veghea şi viaţa cea veşnică şi iubirea dintre voi, şi dintre Mine şi voi.

Fiilor, fiilor, fiţi silitori la învăţătură, fiţi cu mare veghe, fiilor iubiţi. Amin, amin, amin.

25 mai/7 iunie 1998

Sărbătoarea Naşterii sfintei Virginia

Cei semeţi în duhul lor nu au minte, căci duhul frăţiei este cu lepădare de sine. Cartea vorbirii Domnului îl ţine treaz pe cel ce stă la masa cuvântului.

Pace în cer şi pe pământ, pe pământul celor credincioşi cuvântului lui Dumnezeu. Amin, amin, amin. Cobor din dreapta Tatălui şi grăiesc de deasupra grădinii cuvântului Meu din România. Cobor cu trâmbiţa Mea Verginica. Ea vine cu Mine să întărească veghea peste cei credincioşi cuvântului Meu. Amin.

Hai, Verginico, hai să coborâm la Israel. E serbarea ta în cer şi pe pământ nou, serbarea naşterii tale, Verginico. Au trecut trei sferturi de veac de când Eu, Domnul, am suflat peste tine fiinţă din fiinţa Mea ca să fii mlădiţa Mea, iar Eu să fiu viţa ta. Amin. Le-am spus la cei mici ai Noştri de pe pământ că vin cu tine la ei, ca să le faci veghea trează, ca să le întăreşti viaţa cea veşnică şi iubirea dintre ei, şi dintre Mine şi ei. Tu eşti învăţătoarea lor, căci Eu în tine am fost, iar tu i-ai învăţat pe toţi cei ce te-au ascultat. O, ce taină a purtat în ea învăţătura ta: tu i-ai învăţat pe toţi cei ce te-au ascultat. Amin, amin, amin.

Israel n-a priceput pentru cine este învăţătura. Israel a fost semeţ, iar semeţia este prostie, este minte fără învăţătură peste ea. Cel fără de minte este semeţ cu duhul, şi de aceea nu are minte. Cel semeţ nu are minte, chiar dacă i se pare că are, dar tu i-ai învăţat pe toţi cei ce te-au ascultat. Cei ce ascultă au minte şi au cu ce asculta. Cei ce nu ascultă nu au minte şi nu au cu ce asculta. Cei ce nu ascultă nu au iubire între ei, şi între Mine şi ei, şi găsesc cusur judecăţii Mele. Eu când lucrăm cu Duhul Meu peste înţelepciunea lui Iov, dreptul Meu, i-am spus aşa: *«Oare, poţi tu, într-adevăr, să găseşti cusur judecăţii Mele? Oare, Mă vei osândi pe Mine ca să-ţi faci dreptate? Dacă poţi, atunci Eu Însumi îţi voi mărturisi că dreptatea ta ţi-a dat izbânda, şi te voi preamări»*, şi la grăierea Mea, Iov a zis: *«Doamne, acum ochiul meu Te-a văzut; acum mă osândesc pe mine însumi şi mă căiesc, Doamne»*. O, greu e de omul care nu se lasă până nu găseşte cusur judecăţii Mele, e greu de omul cu aşa minte. Cei ce fac aşa n-au cunoscut ce este iubirea, şi sunt în întuneric şi nu învaţă şi nu ascultă învăţătura, căci sunt semeţi în duhul lor. O, Verginico, tu i-ai învăţat pe toţi cei ce te-au ascultat, şi aceia sunt rodul tău, şi sunt rodul Meu din lucrul Meu cu tine. Amin.

— **O**, Doamne, eu sunt rodul Tău din lucrul Tău cu mine, şi rodul Tău a rodit rod, şi ai rod din rod, Doamne, căci cei ce rodesc sunt cei ce ascultă. Amin.

Poporul meu, mi-a spus Domnul că vine la tine cu mine, şi a venit. O, poporul meu, mi-a spus Domnul în cer să vin pe pământ la tine să-ţi fac veghea trează şi să-ţi întăresc viaţa cea veşnică. Fiilor, fiilor, mi-a spus Domnul în cer să vin pe pământ la voi, să vă întăresc iubirea dintre voi, şi dintre Domnul şi voi.

O, fiilor, iată ce a spus Domnul: a spus că eu i-am învăţat pe toţi cei care m-au ascultat. Eu tot pe aceia îi învăţ şi azi, căci cei ce nu m-au ascultat n-au învăţat nici ieri, nici azi, şi tot neînvăţaţi sunt, ca şcolarii care nu trec clasa, şi apoi nu se mai duc la şcoală. Mă aşez învăţătoare peste voi, cei ce sunteţi darul meu de la Domnul, cei ce sunteţi cu adevărat. Fiilor, vă învăţ purtarea cea dinăuntru vostru şi cea din afara voastră. Pentru cei ascultători ea este numai una şi înăuntru, şi în afara lor, iar pentru cei neascultători, purtarea cea dinăuntru e una, iar cea din afară e alta, şi sunt două, din pricina neascultării, şi sunt în multe feluri cei neascultători. Cei neascultători se voiesc fraţi între ei, fraţi în Domnul; se voiesc, dar nu sunt, căci neascultarea de Dumnezeu îi naşte pe cei neascultători, şi aceia n-au minte şi nu-şi cunosc neascultarea. Dreptul Iov, până nu s-a pocăit în inima sa, n-a putut să vadă pe Dumnezeu, dar după ce s-a pocăit, a cunoscut pe Dumnezeu, şi a zis: *«Acum ochiul meu Te-a văzut, Doamne. Acum mintea mea Te-a cunoscut, şi mă osândesc pe mine însumi şi mă pocăiesc, Doamne»*. Cei neascultători se voiesc fraţi între ei, fraţi în Domnul se voiesc, dar pocăinţa este cea care lucrează unirea cu Domnul şi în Domnul, pocăinţa cea fără de sfârşit, că lui Iov aşa i-a spus Domnul: *«Poţi tu cu*

adevărat să găsești cusur judecății Mele? Mă vei osândi pe Mine ca să-ți faci dreptate? Dacă poți, atunci Eu Însuși te voi preamări pentru toate câte ai putut cu dreptatea ta». Și atunci Iov s-a pocăit fără de sfârșit și a cunoscut pe Dumnezeu.

Fiilor, fiți fără de cusur, ca să vă primiți unii pe alții, iar cei care au cusururi, să se smerească. Iubirea și unirea creștină nu stă în a se înțelege unii cu alții, unii pe alții frații în Domnul, ci în a da și a primi unii de la alții ce este bun și sănătos, și la timp potrivit, și acolo unde este nevoie. Acolo unde sunt după adevăr frații împreună, nu-și fac loc mărirea de sine, supărarea de sine, pretenția de sine, ci numai ce este bun și sănătos pentru Hristos.

O, fiule nepriceput, nu trebuie să-ți faci tu loc cu cele ce nu le poți face de ajuns de bine, ci trebuie să vrei să faci lucrul pe potriva ta, și trebuie să nu robești bunătatea altuia, și nici s-o cauți nu trebuie, căci când iei, trebuie să dai, și dacă nu dai, să nu iei, ca să nu robești pe fratele tău, ca să nu faci nedreptate, ca să nu lucrezi cu măsură nemăsurată, fiule. O, dacă altul vine pe urma ta și îți îndreaptă lucrul tău pe care nu l-ai făcut bine, bucură-te, și nu te împotrivi ca să lepezi binele care vine la locul său. Supune-te binelui, fiule, ca să iei formă întreagă în toate câte sunt de împlinit.

Fiule, nu te du cu duh semeț să îndrepti lucrul care nu este făcut bine, ci te du cu duh de învățatură frățească, poate vei fi primit de cel ce nu lucrează de ajuns de bine. Du-te cu dragoste și cu dorința de bine, iar dacă ești supraveghetor pentru bine, du-te, fiule, mereu în urma lucrului făcut de ceilalți, du-te și vezi cum arată, du-te și vezi apoi cum rămâne lucrul acela. Fă aceasta, și vei vedea pe fiii ascultării și pe fiii neascultării, și vei vedea care este dreapta ta și care este stânga ta.

O, fiilor, o, fiilor, o, fiilor, dacă voi cumva sunteți din fire stângaci în puține sau în multe, stați deoparte de lucrul cel folositor obștei, și cereți, sau așteptați de la cei pricepuți lucrul care vi se potrivește pe măsura lipsurilor voastre, că numai așa veți fi conștiincioși în cele ce veți lucra. Fiilor, voi prin îndemânările voastre să nu vă semețiți peste cei care nu au îndemânări ca și voi, ci dăruți-vă punându-le pe ele la lucrul pe potriva lor. Fiți credincioși pentru învățătura mea peste voi, că nimeni din voi nu veți putea fi conștiincioși în cele ce lucrați dăruindu-vă unul altuia decât dacă veți lucra cele ce vi se potrivesc să le faceți, ca să faceți binele în cele ce faceți. Fiilor, aveți multe stângăcii mulți dintre voi, și vă trebuie smerenie, ca să faceți numai părți din lucrul cel întreg care vi se dă de cel ce știe întregul lucrului, și niciodată să nu doriți să faceți tot, căci sunteți unii altora mădulare. Lăsați peste voi pe cel ce duce bine la capăt tot lucrul cel bun. Pe cel ascultător lăsați-l peste voi, căci cel ascultător este dăruit de Dumnezeu cu multe daruri, sau chiar cu toate darurile. Fiilor, primiți învățătura mea: dați loc peste voi celor dintre voi care au daruri mai mari și mai multe decât voi, că numai așa vă veți numi înțelepți, fiindcă omul înțelept distinge pe cele bune din om și le folosește cu înțelepciune și cu bucurie în toată vremea. O, de ce spun eu aceasta? E dureros ce vă spun eu acum, căci cel cu daruri puține și slabe are obiceiul cel slab și rău, are mărirea de sine, iar mărirea de sine este prostie care atrage înjosire de la cei din jur, este minte fără Dumnezeu, iar mintea slabă în Dumnezeu este minte cu daruri puține și slabe. Fiilor, luați de la mine ca să știți întâietatea pentru cei ce au daruri și le pun în slujba voastră. Primiți-i ca pe niște superiori vouă prin dăruirea lor, și așa veți ști legea iubirii și veți umbla întru ea.

O, fiule slab, dacă tu cauți mereu cusur fratelui tău, atunci tu cauți să ai dreptate. O, fiule, o, fiule, o, fiule slab, ce-ți folosește dreptatea ta pe care o cauți? O, mulți își capătă pacea lor când își caută dreptatea lor, dar aceasta este lipsă de înțelepciune și de pocăință, și de aici vin certurile între frați.

Fiilor, nu fiți nepăsători față de taina ascultării, căci cei ce nu ascultă sunt îngâmfați, și nu pot asculta cei îngâmfați. Nu vă temeți de ascultare, și temeți-vă de neascultare. Nu vă temeți că pierdeți dreptatea voastră, ci temeți-vă că pierdeți dreptatea Domnului. Cei ce iubesc dreptatea Domnului, aceia se pocăiesc mereu și se smeresc mereu. Vă învăț pe voi ca să ia tot omul învățatură de la voi. O, bine-mi este când am cu cine să grăiesc ca să las învățătura mea peste pământ.

Și acum, grăiesc vouă îndeosebi, fiilor unși în grădina Domnului. O, de ce v-a ales Domnul pe voi? Ce este alegerea? Ce face alegerea? Ce lucrează Domnului cei aleși? Ce fac ei între cer și pământ? Domnul Iisus Hristos v-a ales pe voi ca să stați pentru acest popor între cer și pământ, și v-a ales să stați pururea între creștin și creștin, între frate și frate, între ascultător și neascultător, între Domnul și popor, între popor și Domnul. Domnul v-a spus vouă să fiți cuvânt, și să iubiți să fiți cuvânt. Iubiți voi aceasta ce v-a spus Domnul să fiți? Ascultați voi de Domnul, Care v-a spus ce să fiți? Sunteți voi ceea ce trebuie să fie Israel înaintea Domnului? Aveți voi grijă să fiți mereu ca Domnul, Care v-a ales, și să vadă Israel și să știe să-și facă veghea trează și să-și întărească mereu viața cea veșnică și iubirea dintre ei, și dintre Domnul și ei? Aveți voi pocăință mereu și smerenia mereu care așează pe cel ales mereu în lucrul lui cu Domnul? Întrebați-vă și voi toate câte eu v-am întrebat. Întrebați-vă în fiecare dimineață și în fiecare seară și la fiecare înfățișare cu Domnul și la fiecare înfățișare cu poporul Domnului. Faceți din vorbirea mea cu voi o carte mică cu împlinire mare și stați mereu cu ea în față, că Domnul scrie în fiecare zi în dreptul vostru toate câte faceți voi din acestea cu care eu m-am întrebat cu voi. Am făcut învățatură peste Israel, dar aceasta trebuie să faceți voi apoi peste poporul Domnului, căci dacă poporul nu are veghetor peste el, cade în nepăsare, cade în îngâmfare, cade în nedreptate față de Dumnezeu. Aduceți-vă aminte cum v-am învățat ce să lucrați și ce să nu lucrați, cum să lucrați și cum să nu lucrați, cu ce statură să lucrați, cu ce statură să nu lucrați. Aduceți-vă aminte că v-am învățat cum să fie Israel înaintea voastră, ca să împliniți lucru curat peste Israel. Faceți carte din vorbirea mea cu voi și stați mereu cu ea deschisă, că Domnul scrie în fiecare zi în dreptul vostru toate câte împliniți voi din cartea învățăturii mele peste voi, pentru lucrul vostru cu Domnul și cu poporul Domnului. Amin, amin, amin.

Lucrul meu peste Israel iată-l, Doamne. Bindecuvintează ascultarea lui Israel, Doamne, că eu i-am învățat în numele Tău pe toți cei care m-au ascultat. Amin.

— **O**, Verginico, cei ce nu ascultă nu au iubire între ei, și nici între Mine și ei, și aceștia găsesc mereu cusur judecății Mele. Cei ce fac așa n-au cunoscut ce este iubirea și nu învață și nu ascultă învățătura, căci sunt semeți prin neascultare, dar Eu, Domnul, întăresc peste Israel duhul ascultării, și fericit este cel ce va lua de la Mine.

Israele, o, Israele, fă-ți veghe trează și viață veșnică din ascultare de Dumnezeu, și iubire în mijlocul tău, și între Mine și tine. Poporul Meu, glasul trâmbiței Mele îți sună deșteptarea. Poporul Meu, învață să împlinești cuvântul Meu.

Poporul Meu, învață, fiule, și fii poporul Meu. Amin, amin, amin.

27 mai/9 iunie 1998

Duminica tuturor sfinților

Frica de Dumnezeu este de două feluri. Domnul este drept și Se îndură de cine voiește. Puterea Domnului stă în cuvânt.

Mă pornesc pentru coborâre cu sfinții. Amin. Mă pornesc cu cei din cer pe pământ, la poporul ales de cuvântul Meu din zilele acestea.

O, de ce, oare, nu văd oamenii în Scripturi despre cuvântul Meu din vremea aceasta? Caută, poporul Meu, în Scripturile Mele și ale proorocilor Mei prin care Eu am grăit peste oameni, caută ca să știi să le spui oamenilor despre proorocia cea mai dinaintea acestui cuvânt din vremea ta, căci s-a proorocit să fie cuvântul din vremea aceasta.

Mă pornesc din dreapta Tatălui să vin la tine, poporul Meu cel din români, și am cu Mine sfinții din cer, iar în mijlocul lor am pe Verginica serbată de sfinți. Ea a fost plata Mea pentru ei, pentru truda lor cea sfântă întru venirea Mea cea de acum, căci acum e plata sfințeniei sfinților Mei. Plata lor este coborârea lor din nou pe pământ, este viața lor cea veșnică în Mine, căci cobor cu sfinții pe pământ. Ochiul cel duhovnicesc de pe pământ vede și cunoaște pe Dumnezeu și toată lucrarea Sa cea din cer peste pământ. Mă pornesc spre tine, poporul Meu. Amin. Și M-am pornit. Amin. Și sunt în mijlocul tău cu sfinții Mei. Amin, amin, amin.

O, cine M-a îndatorat cu ceva ca să fiu dator să-i dau înapoi? Cine M-a înfruntat și a rămas nevătămat? Eu sunt Cel ce iubesc și iert, dar nu sunt dator întru acestea, că scris este: «Mă îndur de cine voiesc Eu». Mă iau după inima omului, Mă iau după râvna lui de Dumnezeu, Mă iau după dorul lui de Dumnezeu, Mă iau după viața lui cu Dumnezeu, dar nu sunt dator, ci sunt drept și sunt iubitor și Mă îndur de cine voiesc Eu, căci sunt îndurător.

Oamenii Mă vor în cer, nu Mă vor cu ei, că ei vor să facă ce vor ei pe pământ. Toți oamenii fac numai ce vor ei pe pământ, și Eu sunt Îndurătorul. O, frica de Dumnezeu este de două feluri la oameni. Una din acestea două este frica aceea care-l face pe om să părăsească pe ale lui și să le trăiască pe ale Mele și să se dea Mie împărăție fugind de orice înfățișare a răului, căci răul lucrează în sinele omului și se face faptă rea. Cealaltă frică este frica de Dumnezeu care-l face pe om să fugă de Dumnezeu, căci Dumnezeu descoperă păcatele omului și le adeverește. Omul cu o astfel de frică în el fuge de adevărul dumnezeiesc care nu lasă nimic tănuț, fuge de Dumnezeu arătându-se necredincios, ca să nu aibă cine să-i vădească pe cele dinăuntru ale lui. Pentru cei ascultători de Dumnezeu purtarea cea dinăuntru este ca cea din afară, iar pentru cei neascultători de Dumnezeu purtarea cea dinăuntru este una, iar cea din afară este alta, și sunt două din pricina neascultării, și sunt în multe feluri cei ce nu ascultă de Dumnezeu.

Poporul Meu, am venit cuvânt peste tine ca să-i bucur la masa Mea cu tine pe toți sfinții din cer. Biserica Mea a scris pentru ea serbare pentru toți sfinții Mei în această duminică, întâia după ce Eu M-am făcut Duh Sfânt peste ucenicii Mei care M-au mărturisit înviat și înălțat la Tatăl Meu, iar Verginica este sărbătoare pentru sfinții Mei, de șaptezeci și cinci de ani. Acum trei sferturi de veac ea s-a făcut om din om, iar sfinții Mei știau de la Mine planul Meu cu ea, și au împodobit-o cu darurile pe care ei le-au purtat de la Mine pe pământ. Sfinții au sfințit-o pe ea din partea Mea, iar ea s-a făcut sărbătoare pentru sfinți.

Verginico, e sărbătoarea ta între sfinții Mei. Am coborât la poporul Meu cu sfinții Mei, și cu tine în mijlocul sfin-

ților Mei care te-au așteptat să te naști, și apoi să vii în cer. Te-au așteptat sfinții să fii; te-au așteptat două mii de ani, Verginico. Amin.

— O, Doamne Îndurătorule, o, Doamne, de două mii de ani îndurarea Ta s-a făcut trup între oameni. De două mii de ani sfinții Te așteaptă să vii iar cu trupul pe pământ, ca să vină și ei cu Tine, și de două mii de ani mă așteaptă și pe mine, căci eu sunt cea care Te-am adus, Doamne Îndurătorule. Eu sunt cea care Te-am adus după două mii de ani. Amin, amin, amin. De două mii de ani așteaptă cerul Tău venirea mea între oameni, că era scris în prooroci despre glasul Tău, despre cuvântul Tău care va veni să dea fiecăruia după faptă, Doamne. Proorocul Isaia așa a grăit: «Auzi, auzi! Un vuiet, un glas! Auzi glasul Domnului, Care vine cu răsplata!». Amin. Glasul Tău a trecut prin trupul meu, a trecut prin glasul meu și s-a făcut cuvânt peste pământ, Doamne. Eu am fost cetatea Ta și templul Tău pentru venirea Ta pe pământ după două mii de ani de la învierea Ta, Doamne, că atunci Te-ai înălțat la Tatăl pe nor, dar norul nu Te-a luat dintre cei cu Duhul Sfânt în ei, și Te-a adus la ei mereu, și ai fost mereu, Doamne. Ochiul cel duhovnicesc de pe pământ vede și cunoaște pe Dumnezeu și toată lucrarea Sa din cer pe pământ.

Mă așez din Tine cuvânt pentru sfinții Tăi în cer și pe pământ. Mă așez hrană de viață veșnică, Doamne, căci sfinții Tăi sunt vii și veșnici, precum Tu ești, căci scris este: «Vor fi asemenea Lui, căci Îl vor vedea cum este». Cei asemenea Ție Te văd, Doamne. Cei ce Te văd sunt asemenea Ție, Doamne, dar bucuria cea mai mare este să avem popor tare în întâmpinarea Ta, o, Doamne. Mă așez cuvânt de povățuire peste Israel, și ne vom hrăni și noi, cei din cer, noi, cei ascunși cu trupul în cele ce nu se văd, Doamne. Poporul cel de pe pământ este în trup și trebuie mereu ținut în trezie, că greu e pe pământ, Doamne.

O, popor al Domnului, greu e pe pământ! E greu pe pământ să fie omul unul, și înăuntru și în afara lui, dar pentru cei ascultători nu e greu. Vin să vă iau greul, vin să vă învăț să stați mereu în ascultare de Dumnezeu, ca să nu vă fie greu pe pământ, fiilor. O, greu e să fie omul adevăr. Omul e în două feluri. Sunt două feluri de frică de Dumnezeu. Când Domnul îi spunea lui Israel că Se va despărți de el pentru învârtoșarea lui, Israel nu se pocăia, ba mai mult se depărta de Dumnezeu cu dragostea lui. Dar unii din Israel se întăreau pentru Dumnezeu, iar cei ce nu ascultau se temeau să mai rămână cu Domnul, și își alegeau o altă nădejde în cele ce nu erau nădejde, căci omul din pricina păcatelor sale se teme și se ascunde de Dumnezeu, Care pedepsește pe păcătos. Omul păcătos fuge de cel drept, fuge din pricina păcatelor lui, căci cel drept, dacă este, face dreptate peste toate.

E greu pe pământ, e greu de omul care este unul în afara lui, și altul înăuntru lui. Dar pe tine, popor al Domnului, te ține cerul treaz. Amin. Ce înseamnă că te ține cerul treaz? O, tu să nu te mârșești când Domnul din cer îți înderează cele ce nu sunt plăcute Lui în tine. Nimeni nu primește pe pământ povața cerului, dar tu s-o primești și s-o pui la inimioară, fiule ocrotit. Primește povața, Israele, și repară prin părere de rău și prin pocăință toată greșeala ta. Ce lucrare are părerea de rău și pocăința? Israel poate da răspunsul la întrebarea aceasta? Trebuie dat acest răspuns, ca să fie apoi lucrat de cei ce nu știu lucrarea părerii de rău și a pocăinței.

Fiți trei peste Israel, copii ai veghii, că de veghe nu poate nimeni fi pus decât dacă are daruri mai multe decât toți

ceilalți în Israel, iar darurile lucrează și se văd lucrând peste cei ce ascultă de Dumnezeu. Nimeni nu ascultă de cel ce la rândul său nu ascultă. Cel ce ascultă de Dumnezeu se cunoaște prin darurile pe care le poartă și le lucrează peste cei ce ascultă. Cei ce au daruri spre lucrare duhovnicească în om, aceia dau această lucrare numai celor ce ascultă, căci cei ce nu ascultă nu iau învățătură, și se ascund în ei și nu ascultă, și se cunosc numai cât te uiți la ei. Cei ce nu ascultă tac, nu fac nimic, nu zic nimic, nu dau nimic, și stau goi și nu au haină cei fără haină. Haina e făcută din lucrare pentru Dumnezeu și pentru cei lucrători cu Dumnezeu. Cel ce a intrat în sala de nuntă fără haină a tăcut când a fost întrebat de împărat: «*Prietene, cum ai intrat aici fără veșmânt de nuntă? El însă a tăcut*», și dacă a tăcut, n-a fost bine, căci Împăratul a zis servilor Săi să-l lege de mâini și de picioare și să-l arunce în întunericul cel din afară.

Poporul meu, ce-i folosește omului lucrarea mâinilor și a picioarelor dacă este în întuneric? Lumina lucrează lumina, dar întunericul nu lucrează lumina. Cel ce a tăcut a fost aruncat în întuneric, în nelucrare a fost aruncat, căci i s-au legat mâinile și picioarele, și așa a fost aruncat în întuneric nelucrării. Mâinile și picioarele dacă nu sporesc în cele duhovnicești și vii și veșnice, nu folosesc pe creștin. Creștinii care se împărtășesc cu Trupul și Sângele lui Hristos dacă apoi nu au rod în Hristos și din Hristos, la ce le folosește Domnul? Ce rod are Domnul din unirea Lui cu aceștia? În ei e Domnul ca talantul cel îngropat și fără rod. În ei e în întuneric Domnul.

Iată, taină vă spun vouă, fiilor hrăniți de cer: Trupul și Sângele Domnului, împărtășania cu Domnul dacă nu-și vede rodul din creștin, nu leagă pe creștin cu Domnul, nu leagă pe creștin de creștin. Credeți voi, oare, că vă leagă împărtășania cu Domnul dacă nu lucrați unii cu alții rodul ei? Numai atâta să vă lege pe voi de Domnul și cu Domnul? Numai ea, și nu și rodul ei între voi? Fiilor, nu vă mâhniți de trezirea ce v-o fac.

O, fiilor, de ce ați venit voi la Domnul? O, poporul meu, de ce, oare, nu vreți să-mi răspunzi? Cel ce răspunde se scoală spre viață, iar cel ce nu-mi răspunde rămâne ce este el. O, popor care nu ascultă, care nu-ți place să ascultă decât de tine! O, fiule, de ce ai venit tu la Domnul? De ce ai venit în această lucrare? Tu însă taci și nu răspunzi nimic. Cel ce-mi răspunde se scoală spre viață. Cel ce nu-mi răspunde rămâne ce este el. O, fiule plin de tine, o, fiule, de ce ai venit să fii cu Domnul? Ai venit să te certă, să te lupți, să te bați, să fii cu cele vechi ai venit? De ce, oare, nu vreți să-mi răspunzi? Taci și nu răspunzi nimic. De ce, oare? De ce, oare? De ce, oare? Ți-e frică de Domnul? Fii atent, că frica e de două feluri. Una din ele este lucrarea părerii de rău și a pocăinței, și alta este fuga de Dumnezeu, ascunderea de Dumnezeu și de cei ce veghează în Domnul. Tu însă taci, și nu spui nimic.

Poporul meu, am pus peste tine fii unși de Dumnezeu, și am lângă ei o inimioară care îndeamnă mereu spre lucrul Domnului, spre viața Domnului în creștin. O, fiilor unși, am lângă voi o copilă a mea care dă să-l țină treaz pe Israel, dar nu ea va răspunde înaintea Domnului pentru acest popor. Voi veți da acest răspuns. Ea vă ajută din Domnul, din cele ale Domnului îndeamnă și dă, dar voi n-ați dat poporului putere să ia de la mine și să fie viu. Ea își pune mereu piedică voii Domnului, Care trece prin ea la voi. Ea își calcă mereu peste cele bune din ea, căci Domnul a lucrat-o bine pe ea, iar lucrul Domnului e bun în cel ce se lasă lucrat de Domnul și nu de el însuși. Ea nu are cui să dea pe cele bune din ea, că poporul nu

ia. Ce vreau eu să vă spun când zic că n-ați dat poporului putere să ia de la mine și să fie viu? Nu vreau să vă învinuiesc, că voi nu trebuie să fiți învinuiți, dar vreau să vă întăresc trezirea peste Israel. Poporul Domnului s-a învățat să ia pe Domnul, și nu știe ce este puterea Domnului în creștin. Dați întâi putere, căci puterea este dragostea de Domnul, iar dragostea lucrează putere. Israel însă tace; tace fără putere. O, unde este rodul Sfintelor în cel ce tace luând Sfintele? Fiilor unși, Israel tace, Israel nu răspunde. Răspundeți voi Domnului! Amin, amin, amin.

O, fiilor unși, treziți pe Israel, treziți pe cei treji, căci cei ce tac nu sunt treji. Treziți pe cei ce înțeleg cele ce grăiesc eu azi peste voi, iar pe cei ce n-au veșmânt de nuntă deosebiți-i, căci au întuneric în ei, iar întunericul este din afară, nu dinăuntrul lui Israel, căci Israel înseamnă poporul Domnului, cel pus deoparte. E zi de învățătură sfântă. Eu nu mă rușinez de voi să vă învăț cele sfinte pentru creștin. Nici voi să nu vă rușinați să-l învățați pe Israel cel care ascultă, iar pe cel ce nu ascultă nu-l mai învățați. Pe cel ce n-a învățat nici până acum nu-l mai învățați, că vă slăbește, vă risipește și vă dovedește nelucrători peste ei. Lucrați cu cei ascultători, dar lucrați, fiilor unși, lucrați, că vine Domnul să vă ceară ce ați lucrat. Am pe copila cea pusă lângă voi. Ea lucrează peste Israel, lucrează de mila Domnului, Care este neiuibit, căci creștinul se iubește pe sine și acum. Voi însă lucrați și mai mult ca ea, că sunteți unși cu mirul puterii Domnului, fiilor unși.

Fiilor unși, puterea Domnului stă în cuvânt. Fiți înțelepți față de acest cuvânt: puterea Domnului stă în cuvânt. Amin, amin, amin. E zi de învățătură sfântă. Nu e bine să fie uitată învățătura sfântă. Lucrați dreptatea Domnului peste Israel. E vreme de veghe, că vine Domnul, fiilor. Lucrați veghe peste veghea poporului sfânt. Amin, amin, amin.

Mă pornesc să intru întru Tine, Doamne, ca să fim în cer, în cele ce nu se văd, Doamne. L-am învățat și azi pe Israel. Ba și pe cei din grădină i-am învățat, Doamne, că Israel e greoi la învățat, iar cei din grădină își pierd curajul, și eu i-am întărit în veghe peste cei ascultători. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, oamenii Mă vor pe Mine în cer, nu Mă vor cu ei, că ei vor să facă ce vor ei pe pământ. Aceasta se mai simte și în Israel, Verginico. Poporul Meu îi vrea pe cei din grădina Mea în grădina Mea, nu între ei, că mulți din Israel vor să facă ce vor ei în Israel.

O, Verginico, frica de Dumnezeu este de două feluri și în Israel. Unii din Israel fug în Domnul și fac ca Domnul, iar alții se ascund de Domnul ca să nu se vadă ce fac ei. O, Verginico, îi vom întări pe cei unși în lucrul ce-l au de la Mine dat.

Fiilor unși, v-am ales să fiți unșii Mei. Fiilor, ce este ungera? Ce face ungera? Ce lucrează Domnului cei unși? Ce fac ei între cer și pământ? Fiilor, răspundeți-Mi prin lucrul celor unși de Dumnezeu, ca să aveți plată de uns, că Eu la plata unșilor vă voi căuta pentru plată. Fiilor unși în grădina cuvântului Meu, treziți pe Israel și învățați-l cum să se odihnească întru Mine. Cei ce nu vă ascultă vă vor în grădină, iar cei ce vă ascultă vă vor lângă ei. Întăriți veghea și ascultarea celor ce ascultă de Dumnezeu. Întăriți dragostea de Dumnezeu în Israel. Amin, amin, amin.

O, Verginico, de două mii de ani așteaptă sfinții să vin iar pe pământ, ca să vină și ei cu Mine, și de două mii de ani te-au așteptat și pe tine, căci tu ești cea care M-ai adus, Verginico, tu ești cea care M-ai adus după două mii de ani. Amin. De două mii de ani tot cerul așteaptă venirea ta între oameni.

Glasul Meu a venit pe pământ în vremea ta, Verginico. Tu ai fost cetatea Mea, templul Meu, ușa Mea pentru venirea Mea pe pământ după două mii de ani. Tu ai fost tronul Meu, scaunul Meu de judecată. Tu ai fost cuvântul Meu. Tu ai fost venirea lui Dumnezeu a doua oară, calea venirii Fiului lui Dumnezeu, ca să dea fiecăruia după cum este fapta sa. Toate ale cuvântului Meu prin tine, se împlinesc. Amin, amin, amin. Cuvântul Meu prin tine a fost cartea Mea de judecată, iar fiii tăi cei vii sunt cei prin care Eu Îmi împlinesc cele scrise în cartea aceasta, cartea venirii Domnului după două mii de ani. Amin, amin, amin.

1/14 iunie 1998

Duminica sfinților români

Școala înțelepciunii dragostei. Ascultarea este proba iubirii.

Intră cuvântul Meu în grădina Mea de pe pământ. Amin.

O, Ierusalime, deschide-ți inima, deschide-o la cuvântul Meu, că vin cu fiii cei unși în grădină, vin la tine să te curăț ca pe o mlădiță care trebuie să aducă roadă multă, căci vai de mlădița care rămâne necurățată, că este în primejdie să fie lepădată din viță, lepădată de Tatăl. Vin să te îngrijesc, poporul Meu. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, stau cu tine la masă de cuvânt, cu tine și cu sfinții Mei, poporul Meu.

O, bună este suferința, că ea îl face frumos pe om. Este câte un om care este plin de pace și de bucurie și de armonie înăuntrul său și în afara sa când Domnul îi trimite câte o suferință, când Tatăl îi curăță ce are de curățat de pe el. O, și este iarăși câte unul care este plin de tristețe și de deznădejde când Tatăl Se apropie de el ca să-l apropie la sânul Său de Tată prin suferința cea care-l spală pe om de tot ce-l depărtează de Dumnezeu. Nu tot omul care suferă Îl are pe Hristos pe chipul său. Cel plin de Hristos are în suferință și după suferință lumină în priviri, e mai luminos decât ceilalți oameni, căci cel ce suferă o isprăvește cu păcatul și are semnul Fiului Omului pe creștetul său, crucea suferinței, care conduce pe om spre înviere și spre bucurie și spre biruință.

Am venit la tine, poporul Meu, și te-am întregat să-Mi spui ce lucrare are părerea de rău și pocăința. Cine Mi-a răspuns la întrebarea aceasta? Cine va răspunde la întrebarea Domnului? Acest răspuns trebuie dat ca să fie lucrat de cei ce nu știu lucrarea părerii de rău și a pocăinței. Cel ce știe să lucreze această lucrare, acela se bucură în suferințele și în ispitele trimise de Tatăl, căci apostolul Iacov a spus: *«Bucurie mare să socotiți felurile ispite în care cădeți, ca să fiți desăvârșiți»*. Cine fuge de lucru spre desăvârșire, acela urăște suferința și nu stă la curățat ca mlădița cea fragedă pe care Tatăl o curăță ca să aducă roadă apoi.

O, Israele, o, popor hrănit cu cerul, mare este înțelepciunea dragostei, mare între lucrările înțelepciunii. Cel ce o are pe aceasta are lumină pe față și pe suflet, și nu fuge de suferință, nu fuge de curățire, nu fuge de stăpânul său. Părerea de rău pentru cele ce sunt de curățat și pocăința pentru ele îl păzește pe om de o altfel de suferință. Un așa om așteaptă brațul stăpânului care să-l curețe ca pe mlădița cea care rămâne în viță, ca mai multă roadă să aducă. Înțelepciunea dragostei este bucuria lângă Dumnezeu. Ea îl face pe om să stea în brațele Domnului și să se lase în mâna Domnului, Care-l duce spre biruință și spre bucuria învierii, căci Eu așa am spus la ai Mei: *«Întristarea voastră se va preface în bucurie»*.

Întristarea cea pentru înțeleptire este darul dragostei de Dumnezeu. Vai de omul care are lipsă de darul acesta, căci Scripturile așa spun: *«Dacă nu am dragoste, nimic nu sunt»*.

O, dacă te-aș întreba să-Mi răspunzi, poporul Meu, ce este dragostea și ce face ea din creștin, oare, ai vrea tu să-Mi răspunzi? Oare, ai ști să-Mi răspunzi? O, Israele, nu știu fiii tăi să dea acest răspuns, că dacă ar ști, ar avea priviri luminoase, ca privirea omului care a suferit după Dumnezeu și pentru Dumnezeu. Scriptura Duhului Sfânt spune că dacă ar avea omul toate darurile, și de și-ar da toată averea la sârmani, și de și-ar da chiar trupul său să fie ars, dacă n-are dragoste, nu este nimic omul. Dar ce este dragostea dacă nu sunt dragoste acestea toate? Omul știe că acestea sunt dragostea, dar iată că omul care are dragoste este acela care rabdă îndelung spre înțeleptire ca un fiu al Domnului, suferind și crezând și nădăjduind și răbdând, că aceasta este lucrarea omului dragostei care trăiește în veci. Proorociile și darurile și limbile și știința, toate vor înceta, dar dragostea este mare peste toate, și rămâne veșnică, dimpreună cu omul care o are.

Omul care lucrează cu inima sa pizmă și trufie și laudă de sine și necuviință și mânie și gând rău și iubire de sine, acela nu are dragoste, căci dragostea este cea care rabdă în om cu bucurie spre înțeleptire. Cel înțelept care cade în felurite ispite și încercări, acela înțelege mâna Stăpânului Care-Și curăță mlădița Sa spre rodire. Iar cel posomorât în încercări, ba chiar și în neîncercări, acela nu are dragoste în inimă și pe față și în priviri.

Poporul Meu, a sunat trâmbița Mea peste tine și ți-a spus că cei ce nu ascultă nu iau învățătură, și se ascund în ei și nu ascultă, și se cunosc numai cât te uiți la ei. Aceia nu au școala înțelepciunii dragostei; aceia sar în sus dacă umbli în ei să-i cureți de neascultare și de iubire de sine să-i cureți. Cel ce se iubește pe sine nu ia învățătură, nu trage cu învățătorul, nu are umilință, și se cunoaște că nu are, numai cât te uiți la el.

O, cât de mult aș voi să te am la școala înțelepciunii dragostei, Israele, că puțini din tine am la această învățătură, puțini de tot, poporul Meu. Eu te numesc poporul Meu ca să fii, dar aceasta trebuie să voiești tu, nu Eu. Aud, fiule, că-Mi spui mereu: *„Ajută-mă, Doamne!”*. Cu ce să te mai ajut Eu pe tine, oare? Ce am avut și nu ți-am dat ție, poporul Meu? Cu ce, oare, să te mai ajut când Îmi ceri să te ajut? Cel ce zice așa nu ia ajutorul Meu, și de aceea nu-l are și de aceea îl cere.

O, Israele, sunt deznădăjduiți copiii Mei cei din grădină și nu mai știu aceștia ce să mai facă peste tine. Eu le-am spus că nu ai putere fiindcă nu ai dragoste. Eu le-am spus că nu iei pe Domnul când Îl iei, căci cei ce Îl iau, Îl au și Îl dau și au de toate și dau tuturor fără de vreme.

O, poporul Meu, slăbește călăuza ta în fața ta. Călăuza te pune la probă în toate felurile ca să dovedească pe cele dinăuntru ale tale, dar tu te ascunzi de Duhul Sfânt. Călăuza îți spune cine ești și ce ai în tine, și dacă spui că nu, te face să scoți la iveală cele ce ai în tine, și tu chinui călăuza ta, poporul Meu. Nu mai este duh calm în călăuza ta, Israele. O, dacă tu numai deznădejde îi aduci, numai dezvinovățirea ta i-o dai! O, tu n-ai atenție la mers, tu n-ai bărbăție, poporul Meu, și nici nu ești în stare să te umilești și să te pleci spre înțeleptire, că ești mândru, fiule, și nu te pleci. Mândria ta nu te lasă să știi că nu ești în stare, dar nimeni nu ajunge în stare de ceva bun pentru cer decât dacă ia ca să învețe, și să aibă apoi. O, e păcat, de lucrarea ta cea plină de greșale, e păcat să sufere călăuza ta, Israele. E păcat s-o chinuiești și s-o slăbești. E păcat să stai în

împrăștiere. E păcat să zici că ai iubire și apoi să nu ai. E păcat, Israele. O, fiule slab, e păcat să te crezi că ești în stare și să nu fii. Dacă cei de lângă tine nu au folos duhovnicesc în urma ta, e păcat să te crezi în stare că poți. Cel ce poate a învățat să poată, și apoi a putut, dar cel ce n-a stat la învățat și la curățat, ce să poată unul ca acela? Acela nu știe să vină la Domnul și n-a învățat drumul venirii. O, cel ce nu iubește suferința, acela fuge de ea și nu învață drumul spre Dumnezeu. Dar Eu vin să-i învăț înțelepciunea dragostei pe cei ce ascultă, pe cei ce stau pe drumul Meu trăind întru Mine.

Israele, Israele, cine este cel ce trăiește întru Mine? Cine, fiule Israele? Cel ce este fiu al Meu trăiește întru Mine și Mă primește spre înțeleptire și Mă cunoaște când vin la el cu înțelepciunea dragostei. Cel ce se crede mai desăvârșit decât altul sau decât alții, acela nu este fiul lui Dumnezeu, dar cel ce dovedește că are pe Dumnezeu în el, acela este fiul Domnului și aduce Domnului rod din rod. Israele, Israele, ce este rodul întru Hristos? Arată-Mi rodul tău, fiule, și spune-Mi care este. Israele, nu fi fățarnic că Mă ai și că Mă iei, căci cine Mă are Mă dă și se dă întru lucrare duhovnicească.

Fiilor din grădina cuvântului Meu, am zis vouă că n-ați dat poporului putere să ia de la Mine și să fie viu. Puterea înseamnă cuvântul Meu din voi, dar puterea dacă nu-și găsește loc în ascultarea creștinului, slăbește puterea cuvântului. Dați celor ce ascultă, dați cuvântul dragostei de Dumnezeu. Învățați pe cei ce ascultă în Israel, învățați-i și deprindeți-i cu dragostea de Dumnezeu, iar pe cei ce nu ascultă nu-i mai învățați.

O, dar nu știe Israel ce înseamnă să asculte. Ascultarea înseamnă să nu uiți ce ai de făcut, fiule. Ascultarea înseamnă să-L iubești pe Dumnezeu și să se vadă că-L iubești, și așa să-l iubești pe aproapele. Să se vadă că-L ascuți pe Dumnezeu, și așa să-l iubești pe aproapele. O, tu zici în sinea ta că ascuți și că iubești pe Dumnezeu. Dar de ce slăbește în fața ta călăuza ta? Cel curat și ascultător îl întărește pe cel cu straja, pe cel ce învață pe fiii Domnului; îl întărește, nu-l slăbește.

Fiilor, fiilor, măi fiilor, luați în voi umilința, că fără ea veți păși în gol și de acum înainte. Lăsați călăuza să se uite la voi, lăsați-o să vă vadă, lăsați-o să vă spună ce este cu voi, lăsați-o și nu tăgăduiți, căci duhul tăgăduirii Mă face să slăbesc și Eu între voi, dară cei din trup care sunt între voi cu Duhul Meu Cel sfânt în ei! Lăsați pe Duhul Sfânt să vadă și să grăiască și să înfăptuiască în voi. Nu vorbiți cu Duhul Sfânt ca și cu omul. Nu lua de la om, Israele. Ia de la Duhul Sfânt prin călăuză dacă vrei de la Duhul Sfânt, iar dacă vrei de la om, îți pierzi vremea ca și până acum. Fii atent că Duhul Sfânt nu este pământesc ca să vorbești în numele Duhului Sfânt cele pământești din tine. Fii atent, Israele, fii atent! Amin, amin, amin.

Fiilor din grădină, cercetați ce este în Israel; cercetați ce se lucrează și de cine se lucrează, și lăsați la cârmă în cetăți numai o cârmă, căci cetatea cu mulți cârmuitori se prăbușește. Una este lucrătorul, și alta este cârmuitorul care-ți spune ce să faci, Israele, dar nu mai ispiti cârmuitorul, că dacă faci așa, ție nu-ți mai dau prin el. Dacă vrei să iei de la Mine, ia de la Mine prin om, nu lua de la om. Nu fi fățarnic, fiule slab în cele bune, dar iscusit în cele ale fățarniciei. Dacă tu te ascunzi să nu te vadă omul cu cele ce faci tu, cu cele ce ai tu în tine, du-te de la Mine, fiule care trăiești așa lângă această lucrare de Duh Sfânt. Israele, Israele, fă-te Israel, Israele. Învăță de la Mine ce înseamnă poporul Israel înaintea Mea, și nu sta fără această haină la această masă de praznic a venirii

Mele a doua oară pe pământ. Cel ce tace nu este de la această masă și intră pe furiș și fără haină.

Fiilor din grădina cuvântului Meu, strângeți cele sfinte, și păstrați-le pentru cei adevărați cu inima și cu duhul și cu credința și cu fapta și cu dragostea lor de Dumnezeu. Eu nu am putere în cei ușuratici care nici până acum n-au învățat ce este Dumnezeu în omul cel unit cu Dumnezeu.

Iar voi, păstori ai Domnului, cercetați povara cea din spatelul măgărușilor, și nu lăsați trupuri goale în spinarea celor cu spinare, că e păcat, tată. Poporul Meu de azi trebuie să fie adevărat poporul Israel. Amin. Am coborât în cartea lui Verginica, dar ea a fost martorul Meu din cer pentru cele ce Eu am adus azi pentru Israel.

O, Verginico, am coborât pe calea cărții tale, căci am învățat îndeosebi pe Israel cel care ascultă. O, Verginico, e grea povara celor ce au de purtat pe Israel spre cer.

— **O**, e grea, Doamne, că Israel se lasă povară. Israel vrea să-i fie lui dulce și bine cu Tine, nu vrea să-ți fie Ție dulce cu el. Trebuie să vedem cine este Israel în Israel, și cine nu este Israel în Israel. Trebuie să vedem, Doamne, și vom vedea, căci ochiul cel ceresc este atotvăzătorul. Amin.

O, Israele care ești Israel, israelește-te desăvârșit, că Domnul Dumnezeu tău este desăvârșit. O, Israele care nu ești Israel în Israel, înțelepțește-te cu cele de la Dumnezeu dacă vrei să găsești taina lui Dumnezeu în tine, căci Israel este poporul Domnului, și este taina lui Dumnezeu, și este semn peste pământ.

Fiilor, fiilor ascultători în Israel, fiți semn spre cer unii pentru alții și uitați-vă la cel de la cârmă ca să înțelegeți și să fiți semn. Cei înțelepți se înțeleg și lucrează aceeași lucrare și sunt toți una în Hristos. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginica Mea, ce taină mare ai învățat tu acum pe Israel! Cei înțelepți se înțeleg și lucrează toți aceeași lucrare și sunt toți una în Hristos. Cei înțelepți au același cuvânt toți, și se cunosc că au. Amin.

Israele, o, Israele, cuvântul Meu este înțelepciune și este pentru cei înțelepți. Cei înțelepți învață de la Mine, iar cei ce nu învață de la Mine nu sunt înțelepți, și se cunosc că nu sunt. O, Israele, învață, fiule. Începe-ți mereu învățătura cu înțelepciunea dragostei, că până nu știe omul ce este dragostea, nu o poate avea pe ea. Ea trebuie știută pe dinafară, pe de rost, că altfel ea nu se trăiește. Israele, așază-te mereu în înțelepciunea dragostei, ca să fii poporul Meu cel adevărat. Amin, amin, amin.

8/21 iunie 1998

Duminica a treia după Rusalii

Domnul strigă la om ca în vremea lui Noe. Poporul Domnului este ziua venirii Lui. Lumina din om este Domnul.

Eu sunt Cel ce sunt. Amin. Deschideți porțile dintre cer și pământ, fiilor de la porți, căci vin cuvânt peste pământ, ca să întăresc credința în Dumnezeu. Amin, amin, amin.

O, grădiniță a cuvântului Meu! Mi-am făcut în mijlocul tău poartă între cer și pământ, și Eu intru în tine și trec spre fiii oamenilor, ca să ridic dintre ei fii ai lui Dumnezeu. Amin.

Când eram cu trupul pe pământ, am zis ucenicilor Mei că venirea Mea a doua oară va fi ca în vremea lui Noe. Pe atunci Eu veneam cuvânt peste Noe și îi spuneam ce să facă

și cum să trăiască pentru mântuirea lui și a casei lui, și i-am spus să-și facă barcă de salvare, că voi veni să pierd de pe pământ pe omul cel fără Dumnezeu. Noe a crezut cuvântul Meu și Mi-a deschis să vin mereu la el, și Eu veneam și îl învățam toate ale mântuirii lui, dar oamenii din vremea lui n-au voit să creadă, și și-au văzut de însurat și de măritat și de mâncare și de băutură, și n-au crezut că voi veni să dau fiecăruia după faptă, și nu și-au ales scăparea care venise din cer peste pământ ca să-l scape pe cel credincios de la pieirea ce aveam s-o aduc peste cei necredincioși. Mare și sfânt a fost cuvântul Meu peste Noe, iar Noe credea și împlinea, și nimic nu mai lucra pe pământ decât scăparea sa și mântuirea sa și a casei lui. Și dacă numai el și casa lui au crezut, numai el și ai lui au fost salvați de la pieire.

Fiilor din grădina cuvântului Meu, deschideți porțile dintre cer și pământ, că Eu vin ca în vremea lui Noe, ca să întăresc credința pe pământ, credința în Dumnezeu. Amin, amin, amin. Ca în vremea lui Noe grăiesc peste pământ peste cei credincioși, căci cei necredincioși, urechi au și nu aud; ochi au și nu văd; minte au și nu înțeleg; Scripturile Mele au și nu le pricep cei necredincioși, dar Eu strig din cer peste pământ ca în vremea lui Noe.

O, fii ai oamenilor, deschideți porțile să intre Dumnezeu în inimile voastre, în cugetele voastre, în sufletele voastre și în trupurile voastre, ca să credeți în cuvântul Meu cel nou și să scăpați de mânia care vine peste pământ din pricina celor necredincioși. O, fii ai oamenilor, căutați după fiii lui Dumnezeu și învățați de la ei credința în cuvântul lui Dumnezeu. O, fii ai oamenilor, pe vremea lui Noe când Eu strigam din cer peste pământ și le spuneam la oameni că vin să-i pierd pe cei necredincioși, oamenii nu credeau ce spuneam Eu, căci aveau plăcerile lor și Îmi atrăgeau cu ele pe fiii cei credincioși, și stricau credința celor credincioși. Fiii lui Dumnezeu din vremea lui Noe erau atrași de fiecele oamenilor, iar fiecele lui Dumnezeu erau atrase de fiii oamenilor, și s-a stricat seminția celor credincioși, și aceasta a adus potopul peste pământ. În vremea aceasta Eu vin iar cuvânt peste pământ; vin iar, căci așa am promis ucenicilor Mei: *«Mă duc să-Mi iau loc în dreapta Tatălui, și vin la voi, ca să vă iau cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi»*.

O, fii ai oamenilor, lăsați-vă atrași de fiii lui Dumnezeu și faceți-vă neamul lui Dumnezeu, căci neamul lui Dumnezeu va avea mântuire și scăpare în ziua când Eu, Domnul, voi veni, și din pricina venirii Mele *«cerurile vor lua foc și se vor nimici, și stihilele aprinse se vor desface, iar pământul și lucrurile de pe el vor arde cu totul»*, precum scrie în Scripturi. O, fii ai oamenilor, am lăsat peste cei credincioși făgăduința că le voi da ceruri noi și pământ nou, și pe cei drepti locuitori pe pământ nou. M-am făcut izvor de cer nou și de pământ nou peste toți cei care vor crede în Dumnezeu împlinind în trupul și în duhul lor voia lui Dumnezeu. O, fii ai oamenilor, lăsați-vă atrași de fiii lui Dumnezeu, ca să vă nașteți din Dumnezeu, din cuvântul care coboară din cer pe pământ ca să cheme pe fiii oamenilor la faptele credinței, că pe vremea lui Noe s-au lăsat fiii lui Dumnezeu atrași de fiii oamenilor, iar Eu am văzut din cer și M-am mâniat, căci în afară de Noe, n-a mai fost om să nu Mă părăsească.

O, fii ai oamenilor, cei ce vă păstoresc pe voi n-au grijă de credința voastră, căci credința în Dumnezeu înseamnă viață în Dumnezeu, și n-au grijă de voi cei ce vă păstoresc pe voi, o, fii ai oamenilor. Vin Eu să păstoresc pe cel ce nu voiește să piară. Vin să scol lumea din somnul necredinței, iar

cel ce aude, să vină după Mine. Eu sunt cu cei credincioși. Amin. Cel ce aude glasul Meu, să vină să creadă și să învețe credința în Dumnezeu, căci curând, curând cerurile vor trece cu trosnet, iar pământul și lucrurile de pe el vor arde cu totul din pricina zilei venirii Mele, după cum este scris în Scripturi despre venirea Mea.

Iată, Eu vin, și nimeni nu se îndură să vină după Mine. Iată, Eu vin, și nu poate omul să vină să-Mi urmeze, că are multe de făcut omul, și nu le mai poate lăsa pe ale lui și ca să le ia pe ale Mele. Iată, Eu vin, și omul zăbovește, și omul este legat de mâini și de picioare, și este în întuneric tot omul de pe pământ. Cel ce nu poate să vină după Mine și să-Mi urmeze, acela nu poate din pricina întunericului, și este împiedicat să vină, căci Eu așa am spus la ucenicii Mei: *«Dacă umblă cineva ziua, nu se împiedică, pentru că vede lumina acestei lumi, iar dacă umblă cineva noaptea, se împiedică, pentru că lumina nu este în el»*. Lumina din om e Domnul. Dacă Eu, Domnul, nu sunt în om, omul are noapte în el și se împiedică în noaptea din el și în faptele nopții din el. O, fii ai oamenilor, Eu sunt Lumina lumii. Dacă umblă cineva ziua, nu se împiedică, pentru că vede Lumina acestei lumi. Amin, amin, amin.

Iar voi, fiilor de la iesle, să stați mereu cu porțile dintre cer și pământ deschise, că vin să strig la fiii oamenilor să umble după Lumina acestei lumi lepădând faptele întunericului care n-au nimic din Dumnezeu. Vin să le spun fiilor oamenilor că vin ca în vremea lui Noe când nimeni nu se așteaptă să vin. Fiți tari și cu credință mare în mijlocul fiilor oamenilor, căci puterea vieții Mele este tare în cei ce cred în Mine împlinind tot cuvântul Meu. Fiii oamenilor umblă noaptea și se împiedică, pentru că lumina nu este în ei. Dar voi fiți ziua Mea, fiți ziua venirii Mele, fiți fii ai zilei și umblați ziua, fără piedici, că lumina este în voi. V-am dat nume mare înaintea venirii Mele, și sunteți fiii întâmpinării Domnului, și sunteți ziua venirii Mele, și din pricina venirii acestei zile peste pământ, cerul și pământul se zdruncină și se desfac, căci oamenii se tem de ziua venirii Mele, se tem că li se vâdesc în lumină faptele întunericului din ei. Dar Eu vin, iar voi sunteți ziua venirii Mele, iar Tatăl și Fiul și Duhul Sfânt și toți sfinții și toți îngerii așteaptă de șapte mii de ani această zi.

O, poporul Meu cel credincios, tu ești ziua venirii Mele a doua oară din cer pe pământ, că așa ți-am proorocit și ți-am spus: *«Te voi numi mai presus de ziua învierii Mele și te voi iubi, poporul Meu cel credincios»*. Nimeni nu se așteaptă pe pământ să fii tu ziua venirii Mele; nimeni, poporul Meu. Dar Eu, Domnul, și cu tot cerul de sus și de jos, am așteptat această zi să vină în mijlocul fiilor oamenilor, și să se învețe oamenii cu ziua venirii Mele, și să vadă fiii oamenilor Lumina acestei lumi și să umble întru lumină, că Eu vin ca în vremea lui Noe când nimeni nu se așteaptă să vin. Amin, amin, amin.

15/28 iunie 1998

Sărbătoarea Nașterii sfântului Ioan Botezătorul

Fără rodul pocăinței mărturisirea păcatelor nu aduce și iertarea lor. Maica Domnului îi strigă pe oameni la izvorul cuvântului Fiului ei în țara română.

Eu sunt Cel ce M-am suit la ceruri și stau de-a dreapta Tatălui, căci sunt Fiul Tatălui. Amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este semnul venirii Mele cu slavă, căci sfinții învierii Mele au zis așa: *„Domnul iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și*

morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit“. Amin, amin, amin.

Deschideți Domnului, fiilor din grădină. Eu vin la voi cu sfinții Mei în sărbătoare, că la voi am așezat la loc pe cele strămutate de la locul lor. Deschideți, fiilor, și stați înaintea Mea, că am sărbătoare de cuvânt peste pământ. Am sfinții cu Mine în coborâre, că ei așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să vină după această înviere. Sobor de apostoli și de sfinți din cer vin cu Mine la voi, căci ei așteaptă de două mii de ani iertarea păcatelor celor credincioși prin biserica Mea cea de pe pământ, unită cu cea din cer, și fericiți sunt cei ce-și mărturisesc păcatele pentru iertarea lor. Amin. Vin cuvânt de învățătură pentru cei ce cred în venirea Mea, că iată, iarăși vin; vin și judec viii și morții, și împărăția Mea e fără de sfârșit.

Fiilor, nu toți cei ce-și mărturisesc păcatele, dintre cei ce se mărturisesc, nu toți primesc iertarea păcatelor. Ioan, botezătorul Meu, a spus la unii care veneau să se boteze de el: *«Pui de vipere, cine v-a arătat să fugiți de mânia ce va să fie? Faceți, dar, roade vrednice de pocăință și nu începeți a zice în voi înșivă: „Avem tată pe Avraam“, căci vă spun că Dumnezeu poate din pietrele acestea să ridice fii ai lui Avraam. Acum securea stă la rădăcină, și orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc. Eu unul vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine. Lui nu sunt vrednic să-I duc încălțăminte. Acesta vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc, și are lopata în mână și își curăță aria și adună grâul în hambar, iar pleava, în foc nestins»*. Fiilor, iată, nu toți cei ce-și mărturisesc păcatele se și curăță de ele. E grea durerea care se urcă de pe pământ la cer, căci cei ce-și mărturisesc păcatele, nu toți scapă de ele. Ei fug, într-adevăr, de mânia ce va să fie, dar roadele pocăinței nu știu să le rodească în ei.

Fiilor, am venit la voi cu sfinții din cer, iar într-o parte și în alta am pe botezătorul Meu și pe mama Mea Fecioară. Ei așteaptă de două mii de ani mărturisirea iertării păcatelor oamenilor prin pocăința oamenilor și prin biserica Mea cea vie. O, oamenii trebuie să facă roade vrednice de pocăință și nu știu oamenii cum. Cine mai lucrează pe pământ ca Ioan, ca să spună la cei ce fug de mânia ce va să fie: *«Faceți roade vrednice de pocăință!»*? Iată, vin Eu și hrănesc pe oameni cu Duh Sfânt, ca să-i învăț să facă roade vrednice de pocăință. Să ia oamenii învățătura Mea și să învețe pocăința spre iertarea păcatelor, că fericiți sunt cei ce-și mărturisesc păcatele spre iertarea lor. Amin. Rода vrednică de pocăință este iertarea păcatelor, iar iertarea păcatelor este pentru cei ce nu mai fac păcate și se îmbracă după pocăință în nestrăciune, în nepăcătuire și în sfințenie veșnică. Unde mai e pe pământ pocăință și roade de pocăință, ca să le iau Eu și să le pun în hambarul Meu, iar păcatul să-l arunc în foc? Cine mai știe azi ce este pocăința, ce este cu adevărat pocăința? Oameni mulți se fac vinovați față de Trupul și Sângele Meu, că oamenii nu fac roade vrednice de pocăință după ce Mă iau pe Mine în ei din mâna celor ce Mă dau lor. Oamenii așa știu să fugă de mânia ce va să fie; fug luându-Mă pe Mine de la cei ce Mă dau lor, dar roade de pocăință nu știu să facă și să trăiască prin ele înaintea Mea. Oamenii se tânguiesc mereu, zi și noapte se tânguiesc în voile lor pe care și le dezvinovățesc în fel și chip, ca să-Mi fie Mie milă de ei, dar dreptatea Mea nu încapă în ei ca să Mă răcoresc și Eu, nu numai ei. Nu pot să-i cer omului iubire adevărată, că omul nu-Mi dă. El are multe de făcut, el are multe necazuri și este necăjit, și Mie trebuie să-Mi fie milă de el, dar roade vrednice de pocăință nu se lipsesc de el.

Fiilor, fiilor, nu știu oamenii ce este pocăința și iertarea păcatelor. Iertarea păcatelor vine prin pocăință, nu pocăința vine prin iertarea păcatelor. Omul pocăinței leapădă de la el păcatul și se face sfânt prin pocăință, și apoi se face fiu al Domnului și stă unit cu Domnul prin roadele pocăinței. Fiilor, nu știu oamenii să vină după Mine, că mulți vin, și nu știu să vină. Eu la voi Mă las cu învățătura întreagă, și lumea cu greu Îl iubește pe Dumnezeu. Lumea fuge spre cele ușoare când dă să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie, că lumea nu știe să vină după Mine. O, unde să Mă mai las Eu cu toată învățătura Mea ca să-i dau omului calea cea întreagă spre Mine și să învețe omul ce este pocăința și iertarea păcatelor? O, fiilor, nu încap pe nicăieri ca și la voi, că toți oamenii vor să vină după Mine ca să le fie bine, dar viața Mea în om e umilintă și pocăință și suferință prin iubire, căci bucuria suferinței în Hristos este roadă a pocăinței. O, oamenii vor să le fie bine cu Dumnezeu, bine cum știu ei binele, și de aceea Mă plâng că n-am cui să-i dau calea Mea cea întreagă ca să vină pe ea după Mine. Acolo unde Eu cer omului roade vrednice de pocăință, acolo nu se strâng oamenii cu multul, dar unde poate omul să rămână cum este el, acolo se duc oamenii, și se duc cu multul de oameni.

Ioan, botezătorul Meu, strigă de lângă Mine, strigă Ioan, din Mine strigă și spune și azi ca și atunci: *«Pui de vipere, cine v-a arătat să fugiți de mânia ce va să fie? Faceți roade vrednice de pocăință și sfințiți-vă și fiți sfinți, căci Cel ce vine este Hristos, Care botează cu Duhul Sfânt și cu foc, ca să-și curețe aria și să vină să judece viii și morții, căci sfinții cerului așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie după această înviere»*. Amin.

Fiilor, Ioan, botezătorul Meu, și mama Mea Fecioară vin în sărbătoare de cuvânt peste pământ, ca să învețe pe oameni să facă roade de pocăință, iar voi luați și dați oamenilor calea cea neștirbită pe care omul poate să vină după Mine. Amin, amin, amin.

Iată glasul lui Ioan:

— **C**uvântul meu, Doamne, strigă ca și atunci în calea venirii Tale. Îi strig pe oameni, îi strig cu grabă, că venirea Ta vine, și oamenii, ca și atunci, n-au vreme să creadă.

O, fii ai oamenilor, gătiți calea Celui ce străbate pustia, că Domnul este numele Lui. Este scris în Scripturi că *«Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă»*. Iată glasul Său, glas cu putere peste Israel, căci măreția Lui și puterea Lui e în nori și e între sfinții Lui, și El Însuși va da, și dă putere și întărire poporului Său. Însemnatu-S-a Domnul peste voi cu cuvântul Său, o, fii ai oamenilor. Gustați și vedeți că bun este cuvântul Său, și cei ce se tem de El n-au lipsă de cuvântul Său. Veniți și ascultați și învățați frica Domnului, căci cei ce fac răul vor pieri. Vindecați-vă de rău și pocăiți-vă, ca să nu pieriți, că Domnul a așezat scaunele la judecată, și tronul Lui e în mijlocul vostru.

O, fii ai oamenilor, iubiți dreptatea, că zilele sunt grele, și om pe om se dă la moarte și orice om zice că este viu. Faceți, dar, roade vrednice de pocăință, că iată, Domnul dă cuvântul celor ce vestesc cu putere multă, așa cum vesteam eu pe Domnul botezând mulțimile cu botezul pocăinței. Vine Domnul cu sfinții Săi pe pământ, vine să ia moartea de pe pământ, iar cei ce nu fac roade vrednice de pocăință vor fi în mari dureri în zilele ce vin, că e greu păcatul pe pământ. Diavolul țipă ca un leu, să înghită tot ce mai este viu. Pocăiți-vă! Pocăiți-vă și nu mai păcătuiți, că toți păcătoșii vor pieri, iar

cei drepti vor rămâne și vor moșteni pământul, că scris este: «Nu toți vor muri, și va fi un popor viu, ca să întâmpine venirea Domnului». Amin. Cel viu iubește căile Domnului și este cale pentru cei ce se pocăiesc, cale spre Dumnezeu.

O, fii ai oamenilor, faceți-vă din pietre fii, și nu mai fiți piatră, că și piatra se despică la cuvântul lui Dumnezeu. Faceți-vă ochi și urechi și vegheați întru pocăință, căci cel ce se pocăiește o isprăvește cu păcatul și lucrează dreptatea Domnului. Fiți ochi și urechi la cuvântul lui Dumnezeu și trăiți din el și sfințiți-vă cum vă învață el, că asta înseamnă roade vrednice de pocăință, iar cel ce nu iubește pocăința fuge de adevăr și îi zice minciună adevărului.

O, fii ai oamenilor, pocăiți-vă de faptele voastre rele, ca să nu vă prindă sub ea mânia Domnului, că potrivit lui Dumnezeu s-a îmbrăcat în haină de sfânt și dă târcoale până și celor aleși de Dumnezeu. Haina sfântă este dreptatea și adevărul și viața sfântă, dar voi v-ați învățat cu altfel de sfinți. O, cei ce au haină de sfinți nu sunt sfinți, căci sfinții sunt umiliți și slujesc tuturor pentru mântuire.

O, fii ai oamenilor, cunoașteți pe Dumnezeu, și El vă va cunoaște pe voi, că El nu umblă necunoscut printre voi. El vine la cei ce-L cunosc pe El, și le dă din cer, iar cei străini de El nu-L cunosc când vine. Lăsați genunchii jos și dați în voi loc pocăinței, dar nu vă abateți inima spre cuvinte de viclesug ca să vă dezvinovățiți păcatele, că El este drept și cunoaște căile voastre rele. Luați în voi de pază cuvântul lui Dumnezeu, că el este alifie pentru ochi și pentru urechi, și vă veți vindeca dacă veți iubi după adevăr căile dreptății. Iată, securea stă la rădăcina pomului, și orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc. Amin.

Iar Tu, Doamne, dă cuvântul Tău celor ce vestesc cu putere multă, că Tu ești Cel ce vii. Oamenii se tem de foame, de secetă se tem, de războaie se tem, de cutremure și de boli rele se tem, dar de Tine, Doamne, nu se tem oamenii. Iată, eu îi strig ca și atunci pe oameni și le spun: pui de vipere care fugiți de mânia Domnului, învățați care sunt roadele pocăinței, că vine Domnul să-Și curețe aria Sa, și Își va strânge grâul în hambar, iar pleava, în foc nestins, unde va fi plânsul și scrâsnirea dinților. Învățați roadele pocăinței, că vine Domnul! Amin, amin, amin.

— **O**, Fiul meu iubit, Îți mângâi și eu Duhul Tău, îndurerat de așteptarea pocăinței oamenilor. Iată și glasul celei întru care ai binevoit să cobori din Tatăl și să Te faci Om, ca să aduci duh de pocăință și de umilință peste oameni. Eu, și cu Ioan, botezătorul Tău, stăm de două mii de ani de o parte și de alta a Ta ca să cerem mântuire pentru oameni. Ioan cere de la Tine duh de pocăință peste oameni, iar eu cer duh de mângâiere peste oameni, că sunt mamă, Fiule. Dar Tu să mă ierți că de două mii de ani i-am iubit mai mult pe oameni decât pe Tine, iar Tu nu Te-ai vindecat de ranele care vin de la oameni, Fiule rănit de două mii de ani. Eu știam că vindecarea Ta e omul, precum omul a fost și rănirea Ta, Fiule rănit de om. Iată ziua, iată vremea când eu îmi cer iertare Tatălui și Ție, Fiule scump, că i-am iubit mai mult pe oameni decât pe Tine, Cel suferind. Oamenii nu Ți-au dat vindecare, oamenii își bat joc de Tine, Fiule drept, că nici oamenii nu s-au vindecat de rele ca să Te vindece și pe Tine de ranele celor rele ale lor. N-au milă oamenii de Tine, n-au milă oamenii de ei, n-au milă oamenii, Fiule scump, că Tu ești bogăția oamenilor, cea neluată în seamă de oameni. N-au milă oamenii de Tine, iar eu îmi cer iertare Ție după două mii de ani, că Ți-am închis dreptatea Ta, Fiule drept. Omul n-a

voit niciodată calea cea întreagă spre Tine. Omul n-a iubit pocăința, Fiule, că ea este calea cea întreagă. Omul a zis că vine după Tine, și a venit, dar fără pocăință, și venind nu a venit, Fiule. Oamenii n-au iubit viața, căci viața Ta în om e suferința și umilința și pocăința prin iubire, căci bucuria suferinței întru Tine este roadă a pocăinței, Fiule neiuibit de oameni.

O, Ție nu Ți-a fost bine cu oamenii, că toți oamenii vor să le fie lor bine cu Tine, nu Ție cu ei. Dar binele pe care-l știu ei nu e bine, și Tu plângi pe lângă oameni că nu iau calea Ta cea întreagă ca să vină pe ea după Tine. Eu Ți-am cerut milă pentru oameni, și oamenii s-au învățat să fie miluiți și nu-Ți dau oamenii viața lor. Ei și-o păstrează pentru ei și pentru ale lor, și oamenii își pierd viața, Fiule, nu și-o câștigă pierzând-o pentru Tine.

Am fost mamă cu milă pentru oameni, și oamenii nu fac voia Ta. Am stat printre oameni cu îndemnuri cerești, așteptându-i să Te iubească pe Tine apoi, dar ei s-au iubit pe ei și pe oameni, nu pe Tine, Fiule părăsit. Oamenii nu știu când și cum și cui să facă bine cu cele ale lor, dară cu cele ale Tale! Oamenii vor să-și scape trupurile, nu sufletele. Oamenii nu trăiesc Scripturile, și se mulțumesc cu învățatură ușoară, și de aceea am nădăjduit că cei mângâiați de mine Te vor împlini în ei într-o zi. Dar iată, ziua Ta vine, dar ziua împlinirii Tale în oameni nu vine, Fiule venit din cer pe pământ. Sfinții Tăi din cer așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, și cer nou și pământ nou, și dreptatea Ta pe ele, dar oamenii așteaptă binele lor, și nicidecum nu fac oamenii roade vrednice de pocăință. Toți au necazuri, toți au doruri de bine, dar de Tine nu mai doresc oamenii decât să le faci bine pe pământ, Doamne, Fiule al meu. Oamenii își mărturisesc păcatele, și preoții îi iartă, dar ei nu-și iartă faptele lor rele pe care iarăși și iarăși le lucrează și nu și le iartă. Dar Tu ierți, precum și ei iartă, că ești drept, și oamenii nu știu că Tu ești drept. Azi cad la Tine cu pocăință, Fiule drept, și Îți cer iertare pentru că i-am iubit mai mult pe oameni decât pe Tine, și oamenii n-au părăsit păcatele și rătăcirea prin cele ale lumii.

O, fii ai oamenilor, Fiul meu a spus că prietenia cu lumea este vrăjmășie cu Dumnezeu. Eu mă ascund în Fiul meu, că oamenii nu iubesc dreptatea care va veni pe pământ. O, fii ai oamenilor, năvăliți spre roade vrednice de pocăință și adunați-vă la izvorul cuvântului, care curge din Fiul meu în vremea aceasta. Strângeți-vă cu multul și veniți la izvor, căci Hristos este Fiul meu. Urmați-I Lui, că eu nu sunt vrednică să-I duc încălțăminte. El este calea cea întreagă; apucați pe ea, că Fiul meu e mare și drept. Iată izvorul cel veșnic. Aici a așezat Domnul scaunele la judecată, și are popor viu Fiul meu. Veniți la poporul Fiului meu, în România, și nu căutați slavă pământească, fiindcă Fiul meu așa a spus: «*Slavă de la oameni nu primesc*». Fiul meu este din cer, iar semnele Lui sunt mai mici decât El, fiindcă slava Lui este cuvântul Lui care înviază pe om și îl face viu cu viața și cu fapta și cu statura.

Apele se vor trage în matca lor. Veniți și luați apă vie din albia râului vieții! O, fii ai oamenilor, veniți în România! Eu mă ascund în Fiul meu și ca El lucrez, că vremea este să înceapă judecata lui Dumnezeu de la cei ce Îl cunosc pe Dumnezeu, căci cu ei începe Domnul judecata, cu unii spre răsplată, iar cu alții spre umilință, și apoi cu fiecare om care a avut lumină și a fugit de ea, căci Lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit întunericul pentru că faptele lor sunt rele, sunt pământești, sunt omenești, nu sunt duhovnicești, nu sunt cerești faptele oamenilor.

Cel ce este copil al Domnului, acela nu mai este al său, ci este al Domnului. Veniți, fii ai oamenilor, și veți vedea pe copiii Domnului, și veți vedea cu ei calea cea întreagă a Fiului meu. Veniți, căci apele toate se trag în a lor matcă, se trag în Fiul meu, că El vine cu dreptatea și cu răsplata după faptă. Amin. Diavolul se îmbracă în sfânt, și omul fură de la Dumnezeu, iar furii nu sunt sfinți. Oamenii mulți se fac vinovați față de Trupul și Sângele Fiului meu. Oamenii mulți așa știu să fugă de ziua mâniei. Oamenii se tânguiesc mereu în voile lor, ca să tragă spre ei mila Domnului. Oamenii nu știu ce este pocăința și iertarea păcatelor care vine de la pocăința.

Dar Tu, Fiule al meu, să mă ierți că de două mii de ani i-am iubit mai mult pe oameni decât pe Tine, iar oamenii Te-au finut pe cruce și nu Te-au vindecat de durere. Dar acum, vino cu cer nou și cu pământ nou, și cu dreptatea Ta pe ele, căci eu intru în Tine și lucrez cu Tine și Te mângâi cu mila mea, că Tu milă voiești, nu jertfă, dar nimeni nu este să înțeleagă Scripturile cuvântului Tău. Oamenii Îți trimit jertfe, dar milă nu Îți trimit. Mă întorc spre Tine, mă întorc de la oameni spre Tine, ca să-i faci pe oameni să învețe dreptatea și înțelepciunea minții și a inimii, că Tu ești mare, Fiule al Tatălui și Fiule al meu, Fiule drept. Mărire Ție de la oameni, că iată, oamenii nu știu să Te mărească pe Tine, dară pe mine! căci Tu, milă voiești de la oameni, nu jertfă.

O, fii ai oamenilor, ascultarea de Dumnezeu este mântuirea omului, și mulți se vor mântui din ascultarea de Dumnezeu, și iarăși, mulți se vor mântui ca prin foc.

O, Fiule al meu, am trimis spre Tine pe toți fiii oamenilor care caută scăpare. Tu ești Cel ce Te-ai născut din Tatăl, din Duhul Sfânt și din mine ca să vii pe pământ și să chemi oamenii să vină după Tine. Tu ești calea, iar eu am mers pe ea și am cunoscut calea. Tu Ți-ai desfăcut calea în calea oamenilor și Ți-ai făcut popor în România și l-ai numit cale a oamenilor spre Tine, căci Tu ești cuvânt peste poporul Tău și Tu ești calea, Fiule scump, Fiule drept. Amin, amin, amin.

— **O**, fii ai oamenilor, iată cuvântul Meu și al sfinților Mei care-Mi dau lucrul lor Mie. Mama Mea Fecioara v-a arătat calea și scaunul Meu de judecată; așa și Ioan, cel ce-Mi gătește iarăși calea Mea spre oameni.

Eu sunt calea, adevărul și viața. Eu sunt cu cei ce fac voia Mea după plăcerea Mea. Amin, amin, amin.

24 iunie/7 iulie 1998

Sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Domnul vine însoțit de soborul apostolilor Săi. Sfinții apostoli grăiesc către preoții lumii.

La început, cobor pacea Mea peste grădina cuvântului Meu. Amin, amin, amin. O, grădinița Mea de fii, hai, deschide-Mi! Eu sunt Cel ce sunt, și când vin la tine îți spun cine sunt. Eu sunt Cel ce sunt, iar tu ești ieslea în care Eu Mă nasc cuvânt peste pământ. Cuvântul Meu se numește Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

Vin pe pământ cu praznic de serbare apostolească; Eu și cu apostolii Mei cei de acum două mii de ani. Ei s-au așezat pe cele douăsprezece scaune ale lui Israel ca să judece credința sau necredința poporului Meu Israel, care a fost și nu mai este poporul Meu pentru că M-a lepădat. Dar Eu vin cu cei din seminția lui, cu rămășița lui Israel vin, ca să chem neamul lui Israel la pocăință, și apoi la iertarea păcatelor lui. Amin.

Nimeni din cei ce se fălesc cu legea Mea cea sfântă, nimeni n-o cinstește pe ea împlinind-o așa cum este ea, că rău e de omul care are multe și face multe, că acela nu mai poate sluji lui Dumnezeu. Omul are de arat, de cumpărat, de vândut, omul are de învățat învățătura lui, și de a Mea nu mai are omul timp, iar cei ce zic că-Mi slujesc în slujba Mea, slujesc fără dragoste și fără roade, că dragostea are nevoie de hrană ca să trăiască în om. Ce folos că face omul rugăciune dacă n-are dragoste s-o facă? Așa sunt slujitorii bisericii de azi, apostolii de azi care-și zic apostoli ai lui Hristos înaintea oamenilor. Cine face rugăciune la Dumnezeu și nu-i este gândul la rugăciune, cui folosește înșiruirea de cuvinte? Rugăciune înseamnă să-ți plângă inima după Dumnezeu, să-ți tânjească duhul după mângâierea cea din cer, și apoi s-o prețuiești și să rodești pe Dumnezeu înaintea oamenilor și în oameni, și aceasta este inimă de apostol.

Apostolii Mei au dor de mântuirea oamenilor, că au umblat din țară în țară ca să Mă semene pe Mine în oamenii cei credincioși. Dar cine sunt cei credincioși? Aceia sunt blânzi și smeriți cu inima, ca și Mine, căci au învățat de la Mine, și apoi prin apostolii Mei. Aceia sunt cei ce rabdă îndelung, crezând tot cuvântul care vine de la Mine, căci cei credincioși sunt umbriți de Duhul Sfânt, Care cunoaște de la Dumnezeu în om.

O, iubiiți Mei ucenici, ați mers pe pământ cu Mine acum două mii de ani, iar după ce Eu am luat locul în dreapta Tatălui Meu, ați mers iar și iar în numele Meu din țară în țară, ca Eu să fiu pretutindeni și să aibă oamenii lumină, căci Eu sunt Lumina oamenilor. Amin. O, ucenici iubiiți care ați lăsat viața voastră și seminția voastră și ați luat pe ale Mele și le-ați purtat peste neam și neam apoi, căci Eu v-am dat pe Duhul Sfânt, și putere v-am dat să-L dați din neam în neam până la cei mai mici ai Mei între neamul oamenilor credincioși, până la poporul Meu de azi. Cuvântați peste cei de azi, că e sărac pământul de apostoli sfinți. Cuvântați! Amin, amin, amin.

— **O**, învățătorule, orice ucenic desăvârșit a fost și este ca Învățătorul său. Amin. Pace Ție, Învățătorule Doamne, că noi Îți dăm ce ne-ai dat. O, cine-Ți mai dă Ție ce le-ai dat Tu lor, cine între apostolii de azi? Tu le-ai dat ce au voit ei să ia de la Tine, dar ei nu-Ți dau Ție ce și-au luat, și lumea a murit, Doamne. Nu mai au apostolii de azi duh de viață în ei ca să-i facă pe ologi să meargă și pe muți să cuvinteze și pe morți să învieze și pe sfinți să se sfințească încă. Apostolii de azi nu mai sunt sfinți cum am fost noi, și aceștia nu dau voie sfinților să fie sfinți, că zic că ei au cheile sfințeniei și că a lor este ușa împărăției cerurilor.

O, Doamne, noi am avut de Tine dată împărăția cerurilor, dar am dat-o mai departe, n-am făcut din ea închisoare pentru sfinții Tăi și n-am făcut din ea avuție a noastră, Doamne. Cuvântăm din Tine și le spunem apostolilor care-și zic că sunt ai Tăi robind puterea celor slabi ca să-și mărească numele în numele Tău. Cuvântăm și Te apărăm, Doamne, că Te-am iubit cu prețul vieții. Amin, amin, amin.

O, apostoli care v-ați așezat de la voi citire peste turma cea săracă de Duh Sfânt! Noi am dat Duh Sfânt celor credincioși, iar voi nu ați urmat tot așa. Oare, nu știți să aveți și să dați pe Duhul Sfânt? Duhul Sfânt are lucrare mare, și ea se vede lucrând, așa cum lucra în noi și prin noi, ucenicii Domnului.

O, preoților de azi și de ieri, ce le faceți voi oamenilor? Cum le arătați voi calea spre cer? Sunteți voi cale a oamenilor spre cer? Și dacă nu sunteți, ce sunteți voi? Răspundeți! Voi

vă arătați pe voi, nu-L arătați oamenilor pe Învățătorul ca să-L vadă oamenii și să creadă în El apoi, și să se mântuiască prin faptele credinței. Faptele credinței nu sunt omenești, și sunt cerești, dar oamenii n-au de unde să învețe tainele Scripturii, că nici voi nu le știți. Sunteți voi vrednici de numele de preoți și de apostoli ai lui Hristos? Vă faceți voi preoți din dragoste pentru oile Domnului? Vă faceți voi preoți că vrea Domnul, sau că vreți voi? Și dacă voi vreți, sunteți ceea ce vreți? Învățătorul nostru a spus așa: «*Slavă de la oameni nu primesc*», dar voi primiți, și nu sunteți recunoscători celor ce vă slăvesc, ba îi asupriți, că sunteți plini de gusturi care costă bani, și nu slujiți lui Dumnezeu cu cele ale voastre. O, au prins oamenii frică de voi, iar de Domnul nu mai au frică oamenii. Îi speriați pe oameni cu harul Domnului pe care ziceți că-l aveți. Dar harul Domnului suflă din om peste cei lipsiți de viață, iar dacă harul din voi nu lucrează așa, nu aveți harul Domnului. Cuvântăm peste voi și vă întrebăm de biserica Domnului, că ne-a pus Domnul întâii peste biserica Lui, ca s-o ducem la El. Vine Domnul să ceară lucrul tuturor, și voi nu aveți turmă pentru Hristos. Pe oi nu le legați, nu le vindecați, nu le hrăniți, nu le păziți și nu le iubiți. O, lăsați lumea să învieze prin Hristos, nu prin voi, fiindcă voi stați sub povara păcatelor voastre și nu puteți învia pe om. Domnul este Cel ce Și-a dat viața pentru mântuirea lumii; El și nu noi și nu voi.

O, de ce vă e frică de adevăr? Iată ce zice Domnul: «*Nu-Mi trebuie nimic dintr-ale voastre. Nu-Mi trebuie casele voastre de închinare, din care v-ați făcut ascunzătoare și paravan pentru negustoriile voastre care vând pe Dumnezeu pe bani. Biserica înseamnă altceva decât învățați voi pe oameni. Biserica e din oameni credincioși și sfinți, dar turma voastră nu e biserica Mea, că ea face mereu păcate ca și voi, iar ai Mei și-au răstignit pe ale lor, și le-au luat pe ale Mele de viață și de iubire*». Iată, așa zice Domnul vouă, apostoli de azi care ați luat haină de sfânt pe voi. Iată, vremea a trecut pic cu pic, și nu mai este, și este scris: «*Cei ce se sfințesc, să se sfințească încă, iar cei ce fac fărâdelegea, s-o facă încă*». Vremea este tot mai aproape, și nu mai este. Judecata începe cu casa lui Dumnezeu, că Domnul este drept și nu smintește pe nimeni.

E Domnul cuvânt peste pământ, o, preoți ai bisericii, o slujitori îmbrăcați în haină de sfânt, în haină de biserică! E Domnul râu de cuvânt peste voi, dar unde v-ați ascuns? Lăsați pe Domnul să învieze lumea, că sfinții cerului așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

Învățătorule, până când? Doamne, până când, oare?

— O, fiilor apostoli, nu plângeți. Eu am biruit. Amin. Eu sunt Leul Cel din seminția lui David. Eu voi împlini tot ce e cu neputință la oameni, că oamenii sunt oameni și n-au oamenii păstori. Vin Eu Păstor peste oameni. Amin. Și am venit. Amin. Și voi cere viața oilor Mele din mâna celor ce au stat cu cruzime și cu duh de nepăsare peste casa Tatălui Meu. Amin, amin, amin.

Eu am popor de apostoli care duc cuvântul învierii morților până la toate marginile. Eu am pe cei mici dintre voi cu care voi birui puterea morții, și morții vor învia: unii spre pace, iar alții spre tânguire. Amin.

O, Eu sunt în mijlocul tău, poporul Meu de azi. În mijlocul tău sunt cuvânt român, și lumea va veni spre Mine și spre tine ca să scape de mânia ce va să fie. Iar Eu voi fi Cel drept, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

29 iunie/12 iulie 1998

Cuvântul Domnului către cetatea Urziceni-Coșereni

*Domnul potolește furtuna abătută peste această cetate a Sa.
Proorocie pentru alungarea furtunii.*

Fiilor din grădină, Mă las cu cuvântul Meu spre voi în cartea lui Verginica și aduc la voi lucru de lucrat. Fiilor, mergem în călătorie, mergem cu lucrul Duhului Sfânt să întărim biserica. Mergem așa cum mergeau apostolii Mei acum două mii de ani și întăreau biserica Mea cea de atunci. Fiilor, hai să mergem, dar iată, mergem cu cuvântul Meu așternut în carte, că este nevoie de cuvânt rostit acolo unde mergem. Fiilor, avem de cuvântat peste cetatea Mea Israel cea din Urziceni, că bate acolo furtună, și sunt în valuri copiii Mei de acolo. Merg Eu acolo, și intru cu voi cuvânt, ca să potolim furtuna și neliniștea și să rostim cuvânt împotriva furtunii. Amin, amin, amin.

O, cetate mică și încercată de furtună! Cine, tată, este această furtună? Cine, tată, îți tulbură pacea și puterea ta întru Mine? O, ucenițele Mele, aprindeți candela, că vin la voi să vă cercetez și să vedem împreună unde este șubred hotarul prin care vine puterea celui potrivit de vă strică vouă cuibul. Să vedem de ce dă târcoale uliul la voi, și ce are el cu ce este al Meu. Uliul are ce are cu ce este al lui, dar cu ce este al Meu, ce are uliul? O, oițele Mele, bine este să fiți oițe, dar oița trebuie să fie una, și înăuntru și în afară. Vin să căutam cele dinăuntru și cele din afara voastră și cele de pe lângă voi, și să punem apoi statură cerească în toate, ca să știe uliul și să știe și lupul și să știe și furtuna, să știe care este hotarul pe care scrie „*cer*“. Dar am aici un sufletel cu care Eu, Domnul, voi grăi acum.

O, sufletel iubitor de poporul Meu! De ce, tată, ești cu sufletul întristat? Nu e bună tristețea care a venit la voi în casă. Cum de o lași să fie, cum de o lași să vină? Am venit, tată, să te întăresc în lucrul tău pentru poporul Meu, că tu iubești pe toți fiii poporului Meu, și Îmi ocrotești oițele Mele de aici, care și-au făcut stăuraș în casa ta, care este și a Mea, fiindcă tu de bunăvoia ta Mi-ai dat sălaş în ea, iar Eu Mi-am făcut în ea lucrarea Mea și Mi-am adăpostit din păsărele. Eu am scris pe această casă „*cer*“ atunci când tu Mi-ai deschis ca să intru și să-Mi fac cuib la streășina ta pentru Mine și pentru păsările Mele. Fii precaut, tată, că nu pot șterge acest cuvânt: „*cer*“, căci ce am scris, am scris. Eu nu scriu ca să șterg. Fii precaut, că acest cuvânt se luptă pentru Mine și pentru ai Mei, și pentru tine dacă vrei să rămâi de partea Mea ca și până acum. Eu te aștept să-Mi fii oiță în toate, căci te iubesc pentru dragostea și mila ta de oițele Mele, și ești scris ajutor pentru lucrarea Mea. Tu nu vezi, oare, pe cele rele ale tale, care se ridică mereu împotriva ta? Dar Eu le-am poruncit, de sufletul tău să nu se atingă câtă vreme rămâi ajutorul Meu. O, dar cele rele care te biruie uneori, fac loc peste cuibulețul Meu de la tine și Îmi îndurerează păsărelele Mele din cuibul tău. Tu ești o inimioară bună și blândă și miloasă și Mi-ai deschis să fiu în casa ta cu ai Mei, dar fii precaut, tată, și nu slăbi de partea celor străini de Dumnezeu, că e lacrimă în cer pentru cuibul Meu de pui pe care-i am la tine. Uită-te bine la streășina unei case când vine o pasăre străină și fură cuibul de la streășină, iar apoi cuibul se strică, fiindcă așa este cu dreptatea.

Ai avut doi copilași, dar acum ai numai unul, căci celălalt e diavol, și nu mai este copil, fiindcă-i slujește diavolului. Nu da să te smulgi din brațele copilului tău care a rămas cu Mine, că Eu te-am dat în brațele fiicei tale ca s-o ajuți să fie a Mea și s-o ajuți să aibă grijă de oițele care sunt la tine, iar

tu să-ți întinzi mantia peste păsărelele Mele și să Mi le păzești de uliul care vrea să-Mi strice cuibul Meu de la tine, fiindcă dacă acest cuib nu va rămâne pentru Dumnezeu, el se va strica și se va răzbuna pe cel străin de cer. Iar dacă tu zici că nu poți să lupți ca să-Mi păzești ce este al Meu în casa ta, atunci voi lupta Eu, Domnul, și voi stârpi uliul și urma lui din casa ta pe care scrie „cer”. Eu nu pot șterge acest cuvânt de pe casa ta, și nu se poate să stea în ea cel necurat. Dar Eu, Domnul, îți zic să fii tare și drept și de partea Mea, și să nu te rușinezi cu numele Meu, și să nu ajuți pe cel necurat față de Mine și față de tine. Nu-l lăsa să-ți strice statura și truda. Fă în așa fel să nu se strice lucrul Meu din casa ta, ca să fie această casă. Iar tu nu te mai împotrivi Mie, că iată, cazi în greșalele tale, și cad și ceilalți în ele, și suferă, și e păcat, tată. Eu am venit la tine cuvânt, ca să-ți șterg vina pentru care au fost părtașe la păcatul celui necurat oițele Mele de la tine.

Nu mai lăsa veghea jos, că nimeni nu e mai stăpân ca tine în casa ta. Pune hotar între lumină și întuneric. Închide poarta casei tale, ca să nu intre în ale tale cel necurat cu inima și cu duhul și cu trupul. Lasă lumea să vorbească ce-o vrea, dar tu fii de partea Mea și întărește-te în veghe pentru Mine și pentru tine și pentru oițele Mele de la tine. Întărește pe fiica ta peste așezământul tău, că Eu, tată, nu te pot lăsa pe mâna celui fără Dumnezeu, fiindcă tu ai la Mine scris lucrul mâinii și al inimii tale, și vreau să te numesc fiu al Meu, dar și tu să vrei, că te aștept să vrei. Amin.

Am grațit cuvânt de împlinit peste tine și peste casa ta, iar acest cuvânt este. Am venit cu fiii din grădiniță să cercetez statura celor de aici și să facem să rămână numai lucrul cel bun apoi, ca să nu mai aibă putere uliul spre cuibul Meu de aici. Voiesc să fac între Mine și tine cuvânt întărit de împlinit, și de aceea am venit la tine cuvânt. Primește-Mă, tată, și apoi întărește stăpânirea Mea peste casa ta, că am semnul Meu pe ea, iar acest semn, acesta este: în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Iar voi, oițelor, deschideți Păstorului ca să vă cerceteze. Nu e bună hrana voastră; e bună hrana Mea. Cine mănâncă din hrana Mea, acela este sănătos și înăuntrul, și în afară. Hrana omului e plăcerea omului, iar hrana Mea e plăcerea Mea în om. Vreau să vă cercetez plăcerea din voi, dacă este plăcerea Mea sau dacă nu este plăcerea Mea, că vreau să dăm de aici orice pricină care atrage vrăjmășia diavolului asupra voastră. Rugați-vă cu stăruință și veseliți Duhul Meu în acest acoperământ. Rugați-vă să depărtez furtuna care bate spre voi, iar Eu, Domnul, voi împlini. Amin.

Și acum, fiilor din grădină, mergem în grădină. Puneți și voi cerere înaintea Mea pentru liniștea Mea din acest așezământ, iar Eu, Domnul, voi împlini. Amin. Rugați-vă să spulber orice împotrivire care se ridică să Mă scoată din acest așezământ, iar Eu, Domnul, voi împlini. Învățați pe cei din cetatea Mea de aici, învățați-i să fie de partea cerului. Povățuiți-i spre milă, că nu mai găsesc pentru Mine milă și adăpost pe pământ.

O, Verginico, am coborât cuvânt în cartea ta pentru cei înfirtunați din poporul Meu. O, Verginico, diavolul nu mai are astâmpăr, dar Eu, Domnul, am pus cuvântul Meu împotriva lui. Amin, amin, amin.

— **O**, Doamne, cuvântul Tău să fie pecete cu întăritură nouă peste această cetate a Ta. Amin.

— **O**, Verginico, întărit-am pecetea Mea peste cetatea aceasta. Amin, amin, amin.

6/19 iulie 1998

Sărbătoarea de șapte ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Domnul dezvăluie viclenia arhierelui Bartolomeu Anania de la Cluj și proorocește că acesta va primi răsplata rușinii pusă pe fruntea alesului Domnului, Irineu. Sfinții nu cad în război, ci cad cei fără Dumnezeu.

Luați aminte la glasul Meu, fiilor din grădină. Așezați-vă înaintea Mea, că Mă aștern cuvânt de mărturie pentru sărbătorirea zilei când Eu am scris alegerea acestui petecut de pământ ca să-l ridic la cinstea pe care o are înaintea Mea.

În anul 1991, în ziua a douăzeci și doua a lunii a șaptea, am rostit cuvânt peste piatra de început a cetății cuvântului Meu prin arhierul Meu Irineu, pe care l-am ridicat dintre arhierii de acum ca să-Mi fie martorul zilei de început al vestirii Mele peste România, și apoi să-Mi fie martorul pecețuirii cu legea sfințeniei a acestui așezământ, ca să știe tot omul de pe pământ că Eu, Domnul, Mă fac rău de cuvânt peste tot pământul din această grădină care se numește începutul pământului, la începutul și la sfârșitul lucrării lui Dumnezeu.

O, fiilor unși, e mare lucrare să am cu cine vorbi pe pământ. O, fiilor unși, mare a fost ziua aceea și așteptată a fost ea ca să fie și ca să ies deasupra cu cele tainice pe care Eu, Domnul, le-am avut de așternut peste România, și ca să ies cu România înaintea popoarelor, că ea este cea dintâi. Amin, amin, amin. Eu sunt în ea la sfârșitul acesta, iar cea din urmă este cea dintâi. Amin.

O, fiilor unși, vă mulțumesc pentru credința voastră prin care Eu, Domnul, Mi-am coborât cuvânt nou peste pământ în zilele acestea, că voi ați stat înaintea Mea și M-ați primit și ați pus cuvântul Meu împlinit înaintea Mea și Mi-am întocmit grădină, Mie și vouă, ca să ieșim spre oameni cu cuvântul Meu cel pentru venirea Mea. M-am uitat peste tot pământul ca să văd cu cine să-Mi împlinesc cuvântul venirii Mele și scaunul Meu de judecată, și v-am găsit pe voi și v-am adus aici, și apoi M-am lăsat peste voi și v-am așezat sub puterea Mea ca să lucrez prin voi planul Meu cel ceresc peste pământ. Dar vremea strâmtorării a și venit apoi peste voi, fiindcă oamenii care se fălesc cu numele Meu peste pământ au aflat de voi că faceți voia Mea și cuvântul Meu, și s-au ridicat să surpe împărăția Mea de la voi. Dar Eu am biruit și am ridicat aici piatră tare, piatră de mărturie, și lângă ea am avut martor pe arhierul Meu Irineu. Amin. Acolo unde este lucrarea Mea cerească, se ridică oamenii slavei deșarte ca să întunece venirea Mea, dar Eu am biruit prin voi și prin arhierul Meu, și apoi el a fost luat de lângă Mine și de lângă voi prin oamenii slavei deșarte, căci arhierii și preoții de pe pământ sunt oamenii slavei deșarte care vine de la om. Rar preot mai poate face plăcerea Mea, dar toți cei care iubesc legile Mele se vor uni tot mai mult cu Mine prin voi, fiilor unși de Mine peste vremea aceasta.

Iată, fiilor, arhierul Meu de la Cluj a fost părăsit de toți, și e îndurerat adânc. Dar nu se putea să fie altfel, căci plata lepădării lui de lucrarea Mea este să-l părăsească toți și să se întoarcă la Mine și la voi, și Eu să-l ridic mare pentru Mine și pentru biserica Mea, și s-o iubesc prin el pe România, căci el o iubește ca nici unul din slujitorii bisericii din ea. Și Îmi voi împlini peste el tot cuvântul Meu, rostit din vreme pentru el, căci cerul și pământul trec, dar cuvântul Meu se împlinește. Amin.

O, fiilor, arhierul de la Cluj care l-a dat pe arhierul Meu în lături prin viclenie și prin răutate sufletească, își va

găsi de la Mine răsplata, ca și toți cei care au pus peste unsul Meu lanțurile rușinii și ale defăimării. Dar Eu vin cu dreptatea, și lanțurile acestea vor cădea la porunca Mea și vor face zgomot mare, și se vor lovi în ele toți cei care au oropsit duhul celui ce este scris peste biserica Mea din vremea aceasta.

O, copil însusinat, o, arhiereul Meu de azi, tu ai zis ca ei ca să le fie bine lor și ție, și nu este bine că ai făcut așa, că ei se tem de tine mai mult decât de Mine, că tu ești în trup, și i-ai rușinat cu taina Mea care te-a cuprins pe tine în ea. Iar taina Mea, lucrată cu tine, te urmărește din cer, fiindcă tu ai profetit cuvinte mari pentru vremea slavei Mele peste România, și ele vor fi peste ea, alături de lucrarea cuvântului Meu, căreia nu-i seacă izvorul, căci Eu sunt cuvântul care izvorăște din grădinița aceasta în care te-am avut pe tine martor în ziua întocmirii ei prin cuvânt. Nu te întrista că suferi, nu slăbi în răbdarea Mea din tine, și fă-Mi loc cu tăria Mea în pieptul tău, că tu ai de ridicat pe România pe brațele mângâierilor Mele. Nu te supăra pe cei ce-ți fac atâta rău pentru că ai fost al Meu prin taina cuvântului Meu de azi. Ei sunt cu suflet de piatră, ei sunt nepăsători pentru biserica Mea și se iubesc pe ei și atât. Dar vine ziua dreptății, și Eu vin cu ea, și tu vei fi de-a dreapta Mea, că ești uns cu mirul acestei vremi și Mă iubești și Mă aștepti să vin să te izbăvesc din lanțuri și din rușinea în care ei te-au închis ca într-o închisoare a lor. Iată, n-a fost bine nici pentru Mine, nici pentru tine, nici pentru biserica Mea dacă le-ai făcut lor pe plac, că ei sunt vicleni și Îmi stau împotriva și Mie, dară ție! Ei sunt lumești și sunt Mie vrăjmași, căci scris este: *«Prieteșugul cu lumea și cu duhul ei este vrăjmășie cu Dumnezeu»*.

Iată șapte ani de când sunt cu sărbătoare de nou Ierusalim coborât din cer peste țara Mea de nuntă. Acum șapte ani te aveam de mângâiere și de nădejde pentru biserica Mea din România, care este ruinată de mult, fiule îndurerat. Acum șapte ani erai ceresc, erai cu putere, pentru că erai lângă Mine mai mult decât lângă biserică. Eu te-am ridicat mare ca să împlinesc prin tine ceea ce am și împlinit. Duhul Meu Cel Sfânt te-a ales prin cei ce azi te dușmănesc, și vor păți aceștia ca frații lui Iosif cel vândut prin vicleșugul fraților lui; așa vor păți, că Eu, Domnul, îi voi umili tot mai mult pe cei ce nu se umilesc înaintea planului Meu din zilele acestea. Voi ieși înaintea ta cu împlinirea cuvântului Meu cel spus peste tine, că Mi-e milă de România, Mi-e milă, fiule uns, și nu am în ea oameni cu milă de ea. Tatăl Mi-a dat-o de mireasă, și am mulțime mare de ridicat din ea spre taina cuvântului Meu care se împlinește în om pentru răscumpărarea neamului omenesc, de la Adam și până în zilele venirii Mele cu cer nou și cu pământ nou peste pământ.

Am grăit cu duhul tău cel îndurerat, cel tainic. Am grăit cu Duhul Meu din tine, nu cu duhul tău, că Eu mai întâi Mă așez în om ca să strige omul la Mine, și apoi grăiesc cu Duhul Meu din el. Amin, amin, amin.

O, fiilor unși în grădină, cuvântul Meu de azi stârnește iarăși zarvă, că Eu vin să aduc furtună mare peste liniștea arhiereilor din România, care-și fac de cap în numele Meu și Îmi oropsesc pe România prin nepăsarea lor de cei străini de sufletul din ei. Ce bine le prinde lor nepăsarea oamenilor ca să-și lărgească ei statul peste toți cei ce nu fac voia Mea! N-au bieții oameni nici o mângâiere din cer ca să le dea nădejdea adevărului, dar Mă scol Eu, și iată, mereu lucrez cu duhul puterii Mele peste oameni. Amin.

Acum șapte ani Mă mângâiam cu voi și cu arhiereul Meu în taina începutului cel nou pe care l-am așezat din cer pe pământ prin voi, cei Mie credincioși, și apoi a venit furtu-

nă peste voi pentru numele Meu care trăiește la voi. S-au sculat arhiereii și cărturarii ca și pe vremea trupului Meu, s-au sculat pentru că ei n-au înțelepciune de sus ca să fi văzut cuvântul adevărului Meu. Numai omul cu frică de Dumnezeu are înțelepciune, iar cei ce lucrează fărădelege n-au înțelepciunea cea din cer. Slujitorii bisericii s-au murdărit de mult pe mâini și sunt prea murdari și nu mai trag spre adevăr. Acum s-au pus la pândă, căci s-au sfătuit să scoată dintre ei și din locașurile sfinte pe toți cei care beau din râul vieții, care curge peste tot pământul din grădina Mea din România. Îmi prigonesc cuvântul dreptății Mele pentru că sunt vinovați și se tem. Pe vremea trupului Meu tot așa era. Mai-marii templului dădeau mereu pe creștinii Mei afară din sinagogile lor și le ziceau să nu mai vorbească la nimeni în numele Meu. Îmi prigonesc cuvântul Meu din cei ce iau cu credință de la Mine ca să fie vii pentru Mine, nu pentru lume așa cum sunt ei învățați chiar prin pilda vieții păstorilor lor care stau peste ei din partea Mea, zic ei. Mai întâi v-au prigonit pe voi și pe arhiereul Meu cel ales de Mine peste ei, iar acum îi prigonesc pe cei însetați care iau cuvântul Meu și îl pun peste ei ca să fie vii prin el.

O, fiilor, e mare războiul împotriva Mea, dar oastea Mea este cerul și voi, cei mai mici între sfinții Mei. Fiți sfinți mereu, că războiul Meu e sfânt, și sfinții nu cad în război, și cad cei fără Dumnezeu. Amin, amin, amin.

M-am scris cu serbare de aducere-aminte a zilei când Eu M-am așezat cu cele noi în voi, căci scris este în prooroci: *«Eu fac un lucru nou»*. Amin. Și Mă grăbesc să-l fac. Amin, amin, amin.

Voi da la o parte pe cei mincinoși care zic că stau pe scaunul lui Dumnezeu, dar voia lui Dumnezeu n-o fac. Am strigat mereu, mereu la ei, dar voia Mea n-o fac aceștia. Vin Eu să fac voia lor peste ei, și vor cădea aceștia prin voile lor, iar Eu, Domnul, voi așeza voia Mea cea din cer peste biserica Mea, și voi ieși cu cei aleși de Mine peste vremea aceasta, și voi umple de mângâieri cerești pe tot omul care va lua pe Dumnezeu de mângâiere și de împlinire peste pământ. Și se va ridica spre cer trăire slăvită, și pământul se va înnoi din loc în loc, căci omul se va înnoi din loc în loc, și va fi fericire cerească. Din loc în loc va fi om fericit, cu Dumnezeu unit pe pământ, căci scris este în Scripturi: *«Mulți se vor curăți și se vor albi și se vor lămurii, iar cei nelegiuiți se vor purta ca cei nelegiuiți»*, spre pedeapsa strâmbătății lor, spre judecata lor, prin faptele lor în care ei înșiși vor cădea, precum scrie în Scripturi despre ziua judecării.

Iată, Eu am așezat scaunul de judecată, și cuvântul Meu stă pe el și lucrează această lucrare peste tot omul. Amin, amin, amin.

9/22 iulie 1998

Cuvântul Domnului înaintea sărbătorii sfântului prooroc Ilie

Măsura Domnului este cuvântul. Îndemn la rugăciune de cerere pentru ploaie peste pământ.

O, fiilor unși în grădina Mea! Eu vin mereu pe pământ la voi, și măsura Mea este cuvântul, iar cuvântul Meu se împlinește. Amin.

Deschideți-Mi, fiilor unși! Deschideți porțile! Amin. Urechile și inimile voastre să-Mi fie Mie porți între cer și pământ, ca să vin să-Mi împlinesc cuvântul Meu cu care Mă las la voi.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, rostesc cuvânt de împlinit peste voi. Adunați-vă lângă fântâna Mea de la voi și faceți cerere la Tatăl și la Fiul și la Duhul Sfânt să vă dea ploaie peste pământul vostru, că aud suspin. Suspină iarba, suspină floarea, suspină hrana care se dă vouă spre ființă, suspină apa, fiilor, și suspină omul. O, omul ar trebui să nu mai mănânce și să nu mai bea, pentru că e departe de Mine și nu-Mi dă nimic pentru binefacerile Mele peste el. Dar de voi Mi-e milă, fiilor, că voi trăiți în voile Mele și Mă dați oamenilor așa cum sunt Eu, drept și adevărat. Vouă Mă dau cu dăruire, și prin voi iau și oamenii, că scris este: «*Oameni și dobitoace vei mântui, Doamne*». Eu voi porunci norilor să se adune și să adape pământul de la voi. Eu sunt Cel ce dau pământului ploaie, că îi este sete pământului, și e lucrul Meu pământul.

Proorocul Ilie se bucură între cei din cer, căci cerul îi pregătește serbare în mijlocul vostru, fiilor. Pregătiți-i serbarea, că Eu vin cu proorocul Meu, însoțit de ucenicii lui. Pregătiți serbarea cea pentru Maica Mea apoi, că Mă voi desăvârși în cuvânt peste mulțimi, fiilor. Eu, Domnul, vă voi ajuta să aduceți serbare mărită înaintea Mea, și se vor aduna mulți la serbarea Mea cu voi, că suntem în zilele venirii slavei Mele, fiilor unși. Dar acum, ridicăți mânuțe curate spre Mine ca să trimit ploaie peste pământul de la voi, prin rugăciunea inimilor și a gurițelor voastre, prin puterea credinței voastre în Mine, căci Eu sunt cu cei credincioși și aduc împlinirile Mele peste ei.

Fiilor, fiilor, nu uitați că Eu v-am rugat pe voi să lucrați cu Mine peste cei ascultători. Fiilor, fiilor, nu uitați cuvintele Mele cu care vin la voi ca să le împliniți. Amin. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, am grăit vouă să cereți, pentru ca să pregătim ploaie peste pământ. Amin. Cerul lucrează cu pământul, și pământul cu cerul, și tot cuvântul Meu Mă desăvârșește pe Mine peste voi prin împlinirea Mea în voi. Amin, amin, amin.

18/31 iulie 1998

Sărbătoarea sfântului prooroc Ilie

Duhul este duh și sufletul este suflet și fiecare om își are sufletul lui. Nu poate intra sufletul unui om în alt trup de om. Elisei a primit duhul și puterea lui Ilie.

Eu sunt Dumnezeuul văzutelor și al nevăzutelor. Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Eu sunt Cel ce l-am făcut pe omul cel întâi zidit, și am cărare între cer și pământ, iar cărarea Mea este cuvântul. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul. Amin, amin, amin.

Cei ce stați de veghe înaintea Domnului, deschideți cuvântului Meu ca să vină pe pământ. Duhul Meu este înaintemergătorul Meu. Așa și sfinții Mei cei din veac și până în veac. Și iată, Eu vă trimit pe Ilie proorocul, până să vină ziua Mea cea mare și înfricoșată. El va apleca inima părinților către fii, și inima fiilor către părinți, ca să nu vin și să lovesc pământul cu urgie.

Mă aștern cuvânt în calea oamenilor, și cuvântul Meu e duh și putere. Cine are urechi de auzit, să audă, căci Duhul Meu grăiește cu putere peste pământ. Amin.

O, fiilor unși în grădina cuvântului Meu! Ilie, proorocul Meu, este plin de râvnă ca și atunci când mergea pe pământ înaintea Mea, însoțit de ucenicii lui. El este omul cel care s-a născut și n-a murit. El s-a ridicat mai presus de trupul său cu Duhul Meu din el, și apoi și-a luat și trupul, căci râvna

lui a fost a doua viață în el. Sufletul și duhul lui au râvnit pe Dumnezeu ca nici un altul pe pământ, căci el a fost puterea Mea, puterea Domnului. Amin. Duhul lui se mistuia de râvnă pentru Dumnezeu. Mă râvnea fără de moarte, măi fiilor. Auziți voi ce vă spun? Râvnă fără de moarte a avut în el acest preot al Meu; iubire fără de moarte a purtat în el pentru Dumnezeu. Iubirea de Dumnezeu este fără de moarte, fiilor. Aceasta a fost puterea cea din acest prooroc al Meu. Iubirea de Dumnezeu este boldul care înțeapă moartea. Ea este biruința morții, este viață fără de moarte, viață fără de păcat, fiilor. Iubirea de Dumnezeu a fost taina cea care l-a făcut nemuritor pe Ilie, cel ce a fost mai tare ca moartea, biruind-o în trupul său.

O, fiilor, iarăși vă spun vouă: mare lucrare este să am cu cine vorbi pe pământ, căci tainele cerurilor Mele nu mai stau în ceruri, și se coboară pe pământ ca să înduplece inima părinților către fii, și a fiilor către părinți; inima sfinților cerului către oameni, și a oamenilor către sfinții cerului. Amin. Le spun fiilor oamenilor că râvna pentru Dumnezeu este viață fără de moarte și omul nu mai voiește s-o atingă cu inima din el, care face din orice râvnă faptă împlinită. Dar oamenii au altfel de râvnă și altfel de fapte împlinite. O, cât de mult doresc să se suie iubire spre Mine, iubire ca a lui Ilie, proorocul Meu. Iubirea lui cea fără de moarte a fost puterea lui întru Mine, și nimeni n-a putut să i-o strivească. Așa a lucrat și Ioan, botezătorul Meu, căci îngerul Meu a zis lui Zaharia: «*El va merge înaintea Domnului, cu duhul și cu puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților către copii, și pe cei neascultători, la înțelepciunea dreptilor, ca să pună înaintea Domnului un popor desăvârșit*». De aceea am spus Eu mulțimilor care mergeau după Mine: «*Dacă voiți să pricepeți, el este Ilie, care va să vină*». Aici trebuie pricepere cerească, fiindcă oamenii răstălmăcesc Scripturile spre a lor pierzare, dar Eu vin să le spun oamenilor că duhul este duh, și sufletul este suflet, și fiecare om își are sufletul său. Amin. Ioan a pregătit calea Mea, căci el este acela despre care stă scris: «*Iată, Eu trimit pe îngerul Meu și va găti calea înaintea feței Mele*».

Fiilor, fiilor, grăiesc vouă ca să audă tot omul. Duhul și puterea lui Ilie au fost iubirea și credința lui în Dumnezeu, și lucrarea lui cea pentru Dumnezeu, și așa a fost și Ioan, despre care îngerul a zis lui Zaharia că el va merge înaintea Domnului, cu duhul și cu puterea lui Ilie. Dar Ioan este Ioan, și Ilie este Ilie, și amândoi au lucrat aceeași lucrare, și amândoi au întors pe mulți din Israel la căile dreptății, făcându-I Domnului cale peste pământ.

Duhul sfinților e Duhul lui Dumnezeu, Care Se odihnește în sfinți. Duhul și puterea lui Ilie au fost iubire fără de moarte și faptă cu putere. Eu vin cuvânt pe pământ și Mă scriu cu serbare de sfinți în cartea Mea de azi. Iată, Eu trimit pe Ilie proorocul, până să vină ziua Mea cea mare și înfricoșată. El va îndupleca inima părinților către fii, și a fiilor către părinți, ca să nu vin cu prăpăd peste pământ. Amin.

— **E**u sunt duhul și puterea Domnului, Care a locuit în mine prin iubirea mea de Dumnezeu. Eu sunt servul Tău, Doamne, și lucrez înaintea Ta, că Tu așa ai plănuit pentru ziua Ta cea de azi, și ai spus: «*Eu trimit pe Ilie proorocul, până să vină ziua Mea cea mare*». Eu sunt cel ce lucrez pentru Tine iubire în mulți, ca să-i așez înaintea Ta popor desăvârșit, așa cum am fost eu și ucenicii mei. Amin.

Eu, Doamne iubit, voiesc să le spun oamenilor așa cum le-ai spus și Tu: duhul este duh, și sufletul este suflet, căci oamenii și-au pierdut înțelepciunea minții și s-au rătăcit în

credințe mincinoase, și inimile lor aiurează, Doamne. Tu ești Cel întrupat de la Duhul Sfânt în Fecioară, că ești Dumnezeu, și ești sufletul fiecărui om, că Te-ai născut din Tatăl mai înainte de toți vecii, iar Tatăl prin Tine le-a făcut pe toate. Tu ești Cel ce ai dat suflet și duh trupului omului cel întâi zidit din pământ, și omul este din trup, din suflet și din duh, precum Pavel, apostolul Tău, îi îndeamnă pe oameni și le spune: *«Trupul și sufletul și duhul vostru păzească-se în întregime întru venirea Domnului vostru»*. Amin. Oamenii sunt rătăciți de la adevăr, Doamne. Oamenii au schimbat rostul Evangheliei Tale, și inima din ei aiurează. Iată, eu vin să întorc inima lor spre Tine, ca să audă glasul Tău și să învieze din moarte și din rătăcire.

O, fii ai oamenilor, nu e bună mintea omenească. E bună mintea lui Dumnezeu în voi. Nu faceți din mădularul minții voastre mădular rătăcitor de suflet. Nu se poate să intre sufletul unui om în alt trup de om. O, cine v-a deprins pe voi cu așa gândire, o, fii ai oamenilor? Ioan Botezătorul a lucrat pregătirea cărării Domnului, așa cum fac eu azi, și a lucrat cu duhul și cu puterea lui Dumnezeu, cu credința și cu fapta, care lucrau în mine în vremea trupului meu, dar sufletul meu e al trupului meu, iar sufletul lui Ioan e al trupului lui Ioan, amin, și amândoi am avut lucrare de pregătire a cărării Domnului, lucrare de întoarcere a oamenilor către Dumnezeu. Eu sunt cel ce mă vărs cu duhul iubirii mele de Dumnezeu și cu puterea faptelor credinței mele în cei plăcuți lui Dumnezeu, ca să lucrez din ei popor desăvârșit înaintea Domnului. Așa trebuie înțeleasă Scriptura aceasta. Eu sunt viu prin iubirea mea de Dumnezeu. Iubire fără de moarte am eu pentru Domnul, și ea mă ține viu cu trupul, iar trupul meu este în cele ce nu se văd. Unde sunt cele ce nu se văd? Ele sunt lângă oameni și nu se văd, și lucrează, nevăzute, pentru oameni.

Elisei, ucenicul meu, a cerut de la mine să-i dau duhul și puterea mea, dar acestea sunt și cu mine, și nu s-au știrbit întru nimic. Așa este lucrul sfinților care ridică sfinți dintre oameni, ucenici de sfinți dintre fiii oamenilor, prin lucrarea duhului și a puterii lui Dumnezeu în sfinți.

Eu n-am avut în minte decât pe Dumnezeu și durerea Lui. M-a durut durerea Lui în mine ca și pe El, și n-aveam pace în suflet până ce nu-L alinam pe Domnul îndureratul. Pedepseam pe omul care-L prigonea pe Dumnezeu, că mă durea durerea Domnului. Eu de mila Domnului pedepseam pe om, căci am fost bun cu Dumnezeu. Am lăsat duhul și puterea din mine peste Elisei, ca să lucreze văzut cu acestea, iar când a despărțit apele Iordanului cu mantia mea, el a strigat la Dumnezeul lui Ilie, și Dumnezeu a lucrat și în el cu ale Sale, și lângă ale Sale este și numele celui credincios în cele ale lui Dumnezeu.

O, fii ai oamenilor, luați și voi de la mine așa cum a luat Elisei, ucenicul meu. Luați duhul și puterea care au locuit de la Dumnezeu în mine prin iubirea mea de Dumnezeu. Iubirea omului pentru Dumnezeu Îi face casă lui Dumnezeu în om. Iubirea de Dumnezeu este boldul morții, este viață fără de moarte. Eu le-am lucrat pe cele de trebuință trupului cu cuvântul, căci așa a fost puterea credinței mele. Eu aveam împărăția cerurilor în mine, și cu cuvântul ei îmi lucram pâinea mea. Când eram copilaș, Domnul mă hrănea cu temerea de El, iar când am crescut, Îl hrăneam eu pe Domnul cu iubirea mea pentru El. Iar acum tot așa lucrez, că mi-e milă de Dumnezeu îndureratul.

Ucenicii lui Elisei mă căutau după ce m-am despărțit de Elisei, după ce carul de foc mi-a făcut trecerea în cele ce

nu se văd. Dar eu sunt viu și lucrez înduplecarea inimilor oamenilor spre Dumnezeu. Duhul și puterea mea lucrează din grădina Domnului. Eu îi întăresc cu cele purtate de mine pe cei din grădinița cuvântului din România. Duhul și puterea mea este Dumnezeu și fapta Sa, care lucrau la credința mea. Eu sunt duhul și puterea Domnului, Care a locuit în mine prin iubirea mea de Dumnezeu. Amin.

Doamne, Tu ești Cel ce Te întrupezi în cei credincioși cu trupul Tău prin biserică, pentru ca să fii purtat de sfinți, cuvânt și trup, duh și trup mai presus de fire, că Tu ești Dumnezeu. Amin, amin, amin.

— **O**, proorocul Meu, M-am lăsat cu iubirea ta de Dumnezeu, cu duhul și cu puterea ta. M-am lăsat în cei credincioși, ca să pot striga la oameni. Cei credincioși Mă primesc cuvânt cuvântat din cer. Eu vin cu norii slavei Mele până deasupra grădiniței cuvântului Meu și cuvintez întoarcerea oamenilor la Mine, întoarcerea părinților către fii, și a fiilor către părinți, căci sfinții Mei stau față în față cuvânt peste oameni, fiindcă Eu vin cu sfinții, că așa este scris: *«Iată, Eu trimit pe Ilie proorocul, până să vină ziua Mea cea mare și înfricoșată»*. El va îndupleca inima sfinților către oameni, și a oamenilor către sfinții cei care M-au iubit pe pământ, că Eu vin, și nu cumva, când vin, să lovesc pământul cu urgia Mea.

Ilie proorocul este mare întru venirea Mea. El are trupul viu, și are ucenicii cei vii cu el, în cele ce nu se văd, și lucrează lucrarea venirii Mele, venirea Mea cea mare, venirea Mea care este scrisă în Scripturi. Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 1998

Cuvântul Domnului peste soborul de la ieslea cuvântului

Cartea Apocalipsei, cartea lui Ioan, dictată de Domnul. Oamenii fărădelegii răstălmăcesc porunca iubirii spre a lor pierzare. Sfințele se dau sfinților și se primesc, nu se cer. Carnea și băuturile sunt plăgi peste oameni.

Eu sunt Cel ce a făcut cerul și pământul și toate câte sunt între cer și pământ, deasupra cerurilor și în adânc, văzute și nevăzute de ochi trupești sau duhovnicești. Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, și vin mereu din Tatăl pe pământ la oameni, ca să le spun oamenilor că vin a doua oară de lângă Tatăl și că-Mi pregătesc venirea Mea cu veacul cel nou, cel fără de sfârșit pentru cei fără de sfârșit. Amin.

O, porților, deschideți-vă pentru Domnul! Amin. O, fiilor din grădină, deschideți cuvântului Meu, ca să intre în cartea Mea de azi. Pe porți intru în carte, și voi sunteți porțile, că aveți urechi de auzit cuvântul Meu prin care-Mi vestesc nașterea omului cel nou în fiecare om, nașterea Mea în om, nașterea cea de sus a omului, ca să am om pregătit și să-l așez întru întâmpinarea Mea, că vin după două mii de ani și dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Am spus pe vremea trupului Meu că dacă omul nu se va naște de sus, nu va intra în împărăția cerurilor. Și iată, așa este, căci cei ce nu sunt născuți de sus, din nou născuți din Mine, Cel ce sunt de sus, aceia nu iau în ei cuvântul Meu cu care vin azi pe pământ, împărăția Mea cea prin cuvânt peste om. Pe vremea trupului Meu am descoperit multe taine cerești, iar pe altele le-am acoperit, le-am pecetluit până în vremea de azi. Am spus atunci despre venirea Mea cea de a doua, că nimeni n-o va ști decât Tatăl Meu, iar oamenii de pe pământ și-au făcut din acest cuvânt scăpare, ca să-și amâne veghea și pregătirea lor pentru Domnul. Fiilor, fiilor, de ce

am spus Eu acest cuvânt? Căci așa am spus: «*Despre ziua aceea nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl*». Am spus așa ca să întăresc veghea în omul cel credincios, care știe că ziua Domnului va veni ca un fur, ca o cursă, ca să prindă sub ea pe cei necredincioși. Cuvântul acesta, spus de Mine atunci, ar fi trebuit să-l facă sfânt pe omul care așteaptă pe Domnul, și nicidecum să se ascundă sub acest cuvânt și să-Mi ascundă venirea Mea cea de la Tatăl.

O, fii ai oamenilor, Mi-e milă de voi, că nimeni nu vă învață venirea Mea. Preoții voștri M-au ascuns ca să nu mai vin și să nu vă pregătesc pentru venirea Mea. Ei se ascund sub cuvântul Meu cel din vremea trupului Meu când am spus: «*Nu știu nici îngerii din ceruri, nu știe nici Fiul, ci numai Tatăl știe venirea Mea și ziua aceea*». Atunci eram cu trup pe pământ, atunci lucram văzut, dar acum sunt de-a dreapta Tatălui în ceruri, și Tatăl este una cu Mine în cer și pe pământ. Amin. Dar voi veni cuvânt peste pământ, și voi veni cu Tatăl în cuvântul Meu, căci cuvântul Meu este Tatăl. Amin, amin, amin.

Vine Tatăl Meu în cuvânt, și va grăi peste pământ despre cuvântul acesta sub care se ascunde omul ca să nu aștepte venirea Mea, și ca să zăbovească omul cel vechi pe pământ. Omul cel vechi e burduf vechi și nu încap cele noi în burdufuri vechi. Pentru cuvânt nou trebuie om nou, care este pentru cele noi și nu mai este pentru cele vechi, căci Eu așa am spus: «*Nu poți pune vin nou în burdufuri vechi, că vinul nou crește și sparge burduful cel vechi*». Învațătura Mea cea nouă este pentru oameni noi, care se pregătesc pentru venirea Mea în toată vremea, căci Eu vin ca un fur, când nimeni nu se așteaptă să vin.

O, fiilor din grădina cuvântului Meu, iată, adevărat a fost cuvântul Meu cel de atunci: «*Nimeni nu se așteaptă să vin*». De aceea vin Eu la voi, că n-am unde să mai vin, și e vremea venirii Mele, dar nimeni nu Mă așteaptă să vin. Și am să vin cu Tatăl cuvânt peste pământ, că voiește Tatăl să despecetluiască tainele cuvântului Meu cel din vremea trupului Meu. Și am să vin cu Ioan, apostolul dragostei, că și pe el l-au ascuns oamenii, căci oamenii învață de la oameni, nu de la Dumnezeu. Numai un singur Ioan a fost între apostolii Mei, iar cartea Apocalipsei e carte dictată de Mine lui Ioan, apostolul Meu cel iubit, Ioan cuvântătorul de Dumnezeu, care înseamnă Ioan teologul, așa cum au scris oamenii cei sfinți în dreptul numelui lui Ioan, apostolul Meu cel iubit de Mine și de Tatăl. Acest apostol n-a murit, căci cine iubește pe Dumnezeu nu moare, și are viață veșnică. Acest ucenic al Meu spunea mereu tuturor: «*Iubiți-vă unii pe alții, căci așa a poruncit Tatăl*».

Fiilor, fiilor, porunca lui Dumnezeu este curată, dar oamenii au făcut din ea păcat. Așa au făcut oamenii cu Dumnezeu, căci oamenii răstălmăcesc Scripturile lui Dumnezeu spre a lor pierzare, căci de ce altceva ar răstălmăci oamenii tainele cele curate ale Domnului? Dar voi, fiilor învățatori peste oameni, voi, cei ce dați din partea Mea oamenilor, deprindeți pe cei ascultători, pe cei veghetori întru venirea Mea, deprindeți-i cu cuvântul Meu și cu înțelesul cel ceresc al cuvântului Meu. Deprindeți-i pe cei ascultători să Mă iubească pe Mine când se iubesc unii pe alții, căci taina celor ce se iubesc unii pe alții este să Mă iubească pe Mine și să fie ucenicii Mei prin iubire frățească, prin iubire cerească. Eu vin curând prin cei ce Mă iubesc. Amin, amin zic vouă și tuturor celor ce Mă iubesc ca și voi: Eu vin curând prin cei ce Mă iubesc, și voi fi Dumnezeul lor, precum și sunt, și voi umbla cu ei, precum și

umblu, și le voi da iubirea Mea, plata Mea pentru cei ce Mă iubesc. Amin. Învațați pe cei ce Mă iubesc, deprindeți-i cu iubire sfântă, cu priviri sfinte, cu gândiri sfinte, cu inimi sfinte și cu statură duhovnicească, așa încât cei ce șchiopătează să nu mai șchiopăteze, prin ajutor primit unii de la alții. Cei sfinți să ajute pe cei slabi, până vor fi numai sfinți, întru biserică sfântă, biserică aducătoare de Dumnezeu.

Fiilor din grădină, vin curând cu mama Mea cuvânt peste pământ, căci mama Mea Fecioara a intrat întru cuvântul Fiului ei și lucrează ca Fiul ei. Ea se ridică de la poalele muntelui spre vârf, iar vârful sunt Eu, Domnul. Ea a zăbovit după oameni ca să-i cheme la sfințenie și la venirea Mea, dar oamenii sunt cuprinși de amețeală și s-au învățat cu pământul. Ei ar voi să se ducă cu pământul lor în cer, iar Eu voiesc să cobor cerul pe pământ cu oamenii, și nu vor oamenii cu cele din cer pe pământ.

Fiilor unși în grădina Mea din România, Îmi fac loc cu voi peste pământ. Pregătim serbarea mamei Mele Fecioara, și voi îndemna pe mulți să vină la cuvântul Meu și al Tatălui Meu, și al mamei Mele, și al sfinților Mei, și al proorocilor Mei, care au grăit din Dumnezeu taina venirii Fiului lui Dumnezeu după două mii de ani de la întruparea Sa cea din Tatăl în Fecioară, Om între oameni, Dumnezeu întrupat în trup omenesc ca să-i tragă pe oameni la Tatăl. Iată, M-am făcut cuvânt peste pământ. Cuvintez din nori, grăiesc de deasupra voastră, că am făcut din voi urechi de auzit cuvântul Meu pe care-l dau prin voi oamenilor care Mă așteaptă și care nu Mă așteaptă să vin. Cuvântul Meu este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

Binecuvântată să fie împărăția lui Dumnezeu peste pământ, împărăția cuvântului lui Dumnezeu cu oamenii cei credincioși. Amin. Binecuvântați să fiți voi, cei care pregătiți serbarea coborârii cuvântului lui Dumnezeu peste mulțimi. Eu, Domnul, sunt cu tot ajutorul ceresc pentru ca să aveți toate câte vor trebui pentru venirea Mea cu Tatăl și cu mama Mea Fecioara și cu sfinții Mei în sărbătoare cerească și românească peste pământ, *Sărbătoarea Creștinătății Românești*.

Fiilor, fiți sărbătoare pentru Domnul. Fiți vii, fiți sfinți, fiilor. Nu stați singuri. Stați cu sfinții cerului, că război mare e pe pământ între întuneric și lumină. Dar voi fiți lumină, căci cele dintâi iarăși sunt, și vor fi. La început a făcut Dumnezeu lumina, iar la sfârșit, Dumnezeu este lumină în voi, și voi veți birui în lumină, și lumina va lumina pe mulți, și întunericul va fi biruit în mulți.

Fiilor unși cu taina Mea, cu preoția Mea; fiilor din grădina Mea, care Mă lucrați pe Mine, Cel sfânt! Fiți atenți mereu, mereu, peste cei sfinți, căci Sfintele se dau sfinților. Pocăința n-o pricepe nimeni decât sfinții, iar cei ce n-o cunosc pe ea, nu sunt sfinți. Sfintele se dau, nu se cer; se primesc, nu se iau. Iată ce taină mare, taină pe care n-o știu decât sfinții. Amin, amin, amin.

Fiilor, fiți vii mereu, fiți sfinți mereu și priviți mereu peste statura voastră și peste statura celor ce li se dau cele sfinte. Cei sfinți Mă au pe Mine viu și lucrător în ei. Aveți grijă să nu cadă cineva prin cele sfinte, căci cei nepregătiți cad prin cele sfinte ale Mele. Nu știu preoții bisericii să învețe pe oameni sfințenia, că nici ei n-o au, și sunt furii de cele sfinte, și furii nu sunt vii, și sunt fățarnici și lucrează fățarnicia în numele Meu.

Fiilor, fiilor, Dumnezeu este cuvânt din cei sfinți, cuvânt și faptă după cuvânt. Amin. Cel ce iubește pe Dumnezeu, acela nu cade din Dumnezeu, și Dumnezeu nu cade prin acela

înaintea oamenilor. Învățați să pricepeți cuvântul Meu, căci cei sfinți Îl cunosc pe Dumnezeu. Amin, amin, amin. Cine nu mănâncă Trupul și Sângele Meu nu are viață în el, și are moarte și are păcat, precum a fost cuvântul Meu, și adevărat este cuvântul Meu. Fiilor, fiți vii și vegheați întru venirea Mea. Fiți fără de moarte. Fiți vii, fiilor, fiți vii. Amin, amin, amin.

Voiesc să las prin voi o taină înțeleasă peste pământ: cine mănâncă carne bea și vin, iar cine nu mănâncă carne nu bea nici vin. Aceasta este deosebirea între cei sfinți și cei păcătoși.

Fiilor, luați în voi sfințenia întreagă, căci cine nu mănâncă carne nu bea nici vin. Vinul este sângele Meu numai în potir, fiilor, amin, iar ce este în afară de aceasta este de la diavolul. Toată băutura amețitoare este de Mine blestemată, că Mi-a nimicit neamul oamenilor. Sunt plin de durere, că vinul a rămas neblestemat, și omul se îmbată de vin, și se îmbată și cei ce cred în cuvântul Meu, și se îmbată de vin slujitorii bisericii, nu numai de alte băuturi. Fiilor, e plagă mare peste oameni carnea și vinul, dar Eu, Domnul, voi lua acestea de la oameni, căci acestea trag pe om la despărțirea de Dumnezeu. Omul care mănâncă carne și bea vin, acela nu are înțelepciune din cer și nu are sfințenie în cuget și în trup și în inimă.

Fiilor, fiilor, iată ce am spus Eu peste voi: fiți vii! Ni-meni din cel ce este viu să nu calce peste viața din el, căci Trupul și Sângele Meu pe care l-am dat celor sfinți în vremea trupului Meu i-a sfințit pe cei sfinți, iar pe Iuda l-a omorât.

Fiilor, fiți vii, fiți sfinți. Învățătura Mea are în ea viață veșnică. Învățătura Mea este împărăția Mea cu oamenii pe pământ. Învățătura Mea este venirea Mea. Amin, amin, amin.

3/16 august 1998

Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Ioan proorocește încă o dată Apocalipsa și cuvântul lui Dumnezeu peste popoare și peste limbi și peste împărați, precum este scris.

Vin cu bucurie în grădina Mea din România și Mă sărbătoresc pe Mine Însuși între voi, fiilor unși în grădinița Mea, că mare taină este pe pământ această mână de pământ, fiindcă din ea l-am luat pe omul cel întâi zidit, și tot din ea fac om nou, după chipul și asemănarea Mea, și Mă voi slăvi în el așa cum M-am slăvit pe Mine Însuși în fața ucenicilor Mei când chipul feței Mele s-a făcut altul, iar cămașa Mea cea albă a strălucit pe trupul Meu.

Fiilor veghetori în calea glasului Meu cel din cer lucrător peste voi, deschideți cartea Mea de azi și așezați în ea pe Dumnezeu Cuvântul. Amin.

În ziua când Eu, Domnul, Mi-am schimbat chipul feței în slavă văzută, am avut martori și de pe pământ și din cer. Eram cu cei mai apropiați apostoli ai Mei dintre cei doisprezece; eram cu Petru, cu Iacob și cu Ioan cel iubit de inima Mea, iar dintre cei din cer aveam martori pe Moise și pe Ilie, că nici ei nu și-au lăsat trupul pe pământ când au intrat în cer.

O, fiilor credincioși, oamenii de pe pământ citesc în viața Mea cea din vremea trupului Meu în mijlocul oamenilor, citesc, dar nu se lasă pătrunși de lucrările lui Dumnezeu, cele peste fire, de puterea Mea cerească, pe care când și când o slobozeam să se arate cu oamenii și să creadă oamenii în Dumnezeu, Cel venit pe pământ. Moise și cu Ilie, proorocii Mei cei de demult, s-au arătat și ei cu Mine în slavă, și vor-

beau despre cele ce Eu voi pătimi în Ierusalim, căci erau din cer și știau din cer. Apostolii Mei cei trei voiau să Mă ferească de pătimire, și Petru Îmi spusese că dacă voiesc, ne vor face ei trei câte o colibă, ca să rămân acolo pe munte cu Moise și cu Ilie, căci erau înspăimântați de cele pentru pătimirea Mea. Și pe când el vorbea, s-a făcut un nor și Ne-a umbrit pe toți, și s-au înspăimântat apostolii Mei, iar apoi s-a făcut glas din nor, glasul Tatălui Meu, Care a zis: «*Acesta este Fiul Meu Cel ales. De El să ascultați*». Slava cerului s-a tras apoi în camerele ei, și Eu am rămas cu ei ca și până atunci, poruncindu-le să nu spună ce au văzut până la învierea Mea dintre morți. Iar dacă Eu M-am înălțat la Tatăl Meu, le-am spus lor: «*Mergeți în toată lumea și spuneți despre Mine, și veți fi martorii Mei până la toate marginile, pentru cei credincioși, care vor crede în Mine prin mărturisirea voastră*». Fiilor, în ziua aceea s-a arătat cerul cu pământul împreună în lucrare: Tatăl și cu Fiul, Moise și cu Ilie, care sunt vii, și cei trei apostoli peste care deosebit lăsam tainele cerurilor, și cu care Mă purtam din loc în loc între cer și pământ.

Iată, vin cuvânt de bucurie peste voi. Vin cu amintirea lucrărilor Mele peste ucenicii Mei cei de atunci, și vin cu ei la voi, cei de azi cu care-Mi lucrez venirea Mea cea de azi pe pământ, lucrarea Mea cea de azi cu voi, așa cum am lucrat cu cei de atunci lucrarea Mea cea de atunci.

O, fiilor, lucrările Mele cele mai presus de fire au rămas ca niște povești peste oameni, dar ele sunt puterea Mea cea mai presus de fire. Cine mai tresare cu inima lui față de puterea Mea cea lucrătoare din cer pe pământ? căci Eu am fost pe pământ cu cei din cer și cu cei de pe pământ. Amin. O, fiilor, tot așa sunt și azi. Sunt cu voi și cu cei din cer pe pământ cu voi, iar voi sunteți martorii lucrului Meu cu voi. Sunt cu sărbătoare cerească între voi, iar apostolii Mei vă binecuvintează din Mine cu binecuvântare apostolească și părintească, fiindcă cine-i ascultă pe ei, pe Mine Mă ascultă, pe Mine Mă primește, căci așa am grăit Eu lor.

O, ucenicilor, o, apostolii Mei cei de atunci! Sunteți cu Mine, Învățătorul vostru; suntem cu cei mai mici ai timpului Domnului. Ei lucrează cu cerul ca și voi, și Mă aduc din cer pe pământ, căci prin credința lor am venit iar, și cuvintez ca și acum două mii de ani, și învăț noroadele să stea întru venirea Mea, și mulți se vor așeza să stea întru venirea Mea. Amin, amin, amin. Cuvântați cuvânt de bucurie și de nădejde peste cei mai mici. Ei sunt credincioși venirii Mele între zeci de mii de sfinți, că așa vin Eu când vin, căci am suită cerească, și cu ea vin când vin. Amin.

— **O**, Învățătorule, norul cel alb ne învăluie pe toți, și stăm pe nor alb și grăim cu Tine, Doamne, ca și atunci când chipul Tău s-a schimbat în slavă pe munte, și îmbrăcămintea Ta s-a înălbit ca lumina. O, Doamne, oamenii vor să ne scoată afară din Scripturi, ca să nu mai fim cuvântul Scripturilor Tale cele adevărate. Dar noi suntem între cei doisprezece și am lăsat cărți în Scripturi pentru cei credincioși Ție, Doamne, că Tu ai lăsat peste noi pe Duhul Sfânt, și cărțile noastre sunt pecetluite cu Duhul Tău Cel Sfânt, dar oamenii vor să ne scoată din Scripturi. Scripturile sunt cartea Ta cea de atunci, în care ne-am scris și noi spre credința oamenilor, că Ți-am fost martori lucrării Tale cea mai presus de fire, Doamne Învățătorule. Moise și Ilie, și noi, cei trei apostoli ai Tăi, Petru, Iacob și Ioan, am auzit glasul Tatălui în muntele slavei, cum că Tu ești Fiul Său Cel iubit, și toți mărturisim despre ziua aceea, și din cer mărturisim, iar dintre noi apostolul dragostei grăiește peste biserici. Amin.

Căci așa i-a spus Duhul Tău: «*Tu trebuie să proorocești încă o dată la popoare și la neamuri și la mulți împărați*». Amin, amin, amin.

Eu, Ioan apostolul, am fost în ostrovul Patmos pentru mărturia lui Iisus Hristos și pentru cuvântul lui Dumnezeu. Am fost răpit în duhul în zi de duminică și am auzit în urma mea glas mare, ca de trâmbiță, care zicea: «*Ceea ce vezi, scrie în carte și trimite celor șapte biserici!*». Am văzut slava Lui, și El mi-a zis: «*Nu te teme, Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă și Cel ce sunt viu. Am fost mort, și iată, sunt viu în veci și am cheile morții și ale iadului. Scrie acum cele ce ai văzut și cele ce au să fie după acestea*». Iisus Hristos mi-a grăit, și eu am scris cuvântul lui Dumnezeu despre cele ce trebuiau să fie, și apoi El a mărturisit zicând: «*De va mai pune cineva la cuvintele acestei proorocii, Dumnezeu va pune asupra aceleia pedepsele care sunt scrise în cartea aceasta, iar de va scoate cineva din cuvintele acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieții și din cetatea cea sfântă despre care scrie în cartea aceasta*».

O, oamenilor credincioși și necredincioși, îndoielnici și neîndoielnici, numai eu am avut numele de Ioan între cei doisprezece apostoli ai lui Iisus Hristos, dar cartea aceasta care stă la capătul cel din urmă al Scripturilor este descoperirea lui Iisus Hristos, pe care i-a dat-o Dumnezeu ca să arate robilor Săi credincioși cele ce trebuiau să se petreacă în curând. El a trimis pe îngerul Său să mi-o destăinuiască, iar eu am mărturisit bisericilor cuvântul lui Dumnezeu și mărturisirea lui Iisus Hristos.

O, fii ai oamenilor, dacă Iisus Hristos nu vorbea despre cartea aceasta și de cel ce ar scoate sau ar pune la cartea aceasta, era de mult acoperită această proorocie, dar cuvintele ei au tărie neclătinată, căci Duhul lui Hristos a spus: «*Mergi și ia cartea cea deschisă din mâna îngerului care stă pe mare și pe pământ; ia-o și mănânc-o, că tu trebuie să proorocești încă o dată peste pământ și să-i însemnezi pe cei ce se închină Mie, iar pe ceilalți să-i scoți din măsurătoarea Mea, căci sunt păgâni, și Eu voi scoate partea lor din pomul vieții și din cetatea cea sfântă despre care scrie în cartea aceasta*».

O, fii ai oamenilor, Cuvântul lui Dumnezeu a venit pe pământ și Și-a făcut cetate sfântă, zidită din cei credincioși venirii Lui, și Domnul este slava ei și lumina ei, și în ea nu intră cel pângărit, după cum scrie în cartea aceasta a vieții Mielului. Cuvântul lui Dumnezeu face nou Ierusalim, cetate sfântă, zidită din inimi vii, născute din cer, de sus, împărăție a lui Dumnezeu în om născut de sus.

O, voi, cei tari la cerbice, iată, încă o dată grăiesc popoarelor, după cum a fost proorocia Domnului, Care n-a voit ca eu să mor, și a voit să rămân până azi și să lucrez între cei credincioși cuvântului lui Dumnezeu în mijlocul României, cetatea Nouului Ierusalim, care are în ea grădina cuvântului. Amin. Eu, Ioan, apostolul lui Iisus Hristos între cei doisprezece apostoli ai Săi, am fost în ostrovul Patmos pentru cuvântul lui Dumnezeu, Care mi-a spus: «*Scrie!*». Curând, curând vor tremura toți necredincioșii, toți mai-marii pământului, și se vor ascunde în peșteri și în stânci, căci eu mă voi lăsa văzut, la porunca Domnului, Care vine cu norii, și orice ochi Îl va vedea. Amin. Iată, vă ascundeți de proorocia aceasta. Iată, dați s-o ascundeți și s-o luați din dreptul meu, dar iarăși spun: eu, Ioan apostolul, am scris cuvântul lui Dumnezeu din cartea aceasta. Amin. Scuturați-vă de necredință și nu fugiți de Dumnezeu, căci El a zis: «*Cumpărați de la Mine alifie de ochi ca să vă ungeți ochii și să vedeți*». Amin.

Iar vouă, iubiți ai Domnului, răscumpărați de El din tot norodul și neamul prin sângele Lui, cântați cântarea nouă, cântați Mielului cu laude cerești, cântați cântări de nuntă, căci curând, curând neamurile toate vor veni și se vor închina Cuvântului lui Dumnezeu, Care este cu voi.

O, Învățătorule, norul cel alb se ridică cu noi, iar Tu ești cu cei credincioși, și Te faci lumină peste pământ și Te împlinești în cuvântul cel proorocit în cartea aceasta. Amin.

— **A**min, amin grăiesc ție, iubitul Meu apostol Ioan: toate cuvintele acestei proorocii ies din nou în calea oamenilor și se vestesc, după cum Eu ți-am grăit atunci: «*Încă o dată vei prooroci peste neamurile pământului*». Amin.

Iată sărbătoarea cerească, și voi veni cu Tatăl Meu și cu suită cerească în sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, și vom avea zile de mărturie cerească, zile de nuntă între zilele de nuntă, Eu, Domnul, și cu poporul Meu și cu cei ce îl iubesc pe poporul Meu pentru numele Meu care este peste el. Amin, amin, amin.

6/19 august 1998

Praznicul Adormirii Maicii Domnului. Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua întâi

Vorbirea Tatălui cu Fiul. Mila Maicii Domnului se trage de peste oameni.

Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și Mă fac cuvânt peste pământ, căci sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Fiilor din grădina Mea, am coborât. Amin. Luați din gura Mea cuvântul Meu și așezați-l în cartea Mea cea de azi, căci sunt cu cerul peste voi în sărbătoare pentru mama Mea Fecioară. Sunt cu Tatăl, fiilor; așa v-am spus că vin. Tot cerul Meu e pe nor deasupra voastră, că fără cerul Meu Eu nu cobor pe pământ, Eu nu cobor singur. Tatăl este în Mine în toată vremea, iar sfinții sunt în venirea Mea la voi. La voi vin, că omul de pe pământ nu știe nimic despre venirea Mea la el, nu știe nici despre venirea lui la Mine, nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu. Toate încap cu omul, numai Eu nu-Mi mai aflu sălaş în om și pe lângă om. Sunt singur pe pământ, singur fără omul de pe el, dar sunt cu sfinții Mei. Amin, amin, amin. Și sunt cu voi, cei ce Mi-ați dat locaș cuvântului Meu peste voi, ca să Mă las de la voi spre oameni, că Mi-e dor de om, fiilor. Am făcut din voi cărare a cuvântului Meu spre oameni, și vin din cer și stau pe nori de slavă și Mă desăvârșesc în cuvânt peste pământ, și vă dau tărie să stați înaintea cuvântului Meu și să-i deschideți.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Și din pacea Mea cu voi dau tuturor celor care vin la izvor. Eu sunt izvorul de la voi. Cuvântul Meu izvorăște din cer peste voi, și dă pe deasupra izvorul de la voi, căci am mulți care nu și-au plecat inima spre dumnezei care nu sunt dumnezei, și îi voi aduna la pieptul Meu, și îi voi iubi, și îi voi învăța viața cea veșnică în om, așa cum și pe voi v-am învățat. Iar cine va lua iubirea cuvântului Meu ca să se nască din ea, de sus, acelora le voi da putere să se facă fii ai lui Dumnezeu, născuți în vremea aceasta din cuvântul Meu care vine din Mine peste voi. Amin.

Mama Mea Îmi mângâie durerea. Durerea Mea e lungă de șapte mii de ani, ca și iubirea Mea. Când Tatăl a grăit în Mine și Eu în Tatăl: «*Să facem om după chipul și asemănarea Noastră*», numai din iubire am lucrat și l-am făcut pe om. Am

făcut din lut iubire pentru Mine, și am iubit ce am făcut. Om din lut am făcut, și am pus în el viața Mea, fiindcă Eu sunt viața. Eu eram cuvântul Tatălui, precum și acum sunt, și tot ce voia Tatăl, întru Mine voia, și Eu cuvântam voia Tatălui Meu, și ea se făcea faptă.

Eu sunt Cel ce am fost, și sunt Cel ce sunt, iar Tatăl este cuvântul Meu în tot ceea ce împlinesc. Când eram cu trupul văzut pe pământ, am dat cuvânt la cei ce M-au întrebat: «Doamne, când va fi venirea Ta și ziua aceea?». Eu le-am spus că «Despre ziua aceea nu știu nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl; de aceea, privegheați!». Dacă nu le-aș fi răspuns așa, nu le-aș fi putut spune: «Privegheați, că nu știți ziua când vine Fiul Omului». Am spus că numai Tatăl știe. O, dacă numai Tatăl știe, Eu nu mai vin? Ce vrea să zică omul care se ascunde de venirea Mea zicând că numai Tatăl știe? O, Tată al Meu, ce vrea, oare, omul să zică?

O, Tată Savaot, am spus celor unși în grădina Noastră că voi veni cu Tine cuvânt peste pământ, cuvântul Tău, Tată. Oamenii care se ascund de venirea Mea știu numai că Eu le-am spus atunci că numai Tatăl știe ziua aceea a venirii Mele, și din aceasta nu vor să iasă, și stau fără să Mă aștepte veghind întru venirea Mea. Oamenii dau să uite că Eu le-am spus că «Tatăl este în Mine, și Eu în Tatăl, căci cel ce Mă vede pe Mine, vede și pe Tatăl». O, Tatăl Meu Savaot, Eu sunt cuvântul Tău, și Tu ești cuvântul Meu, dar oamenii Mă despart în inima lor de Tine și zic că numai Tu știi, și Eu nu.

O, fii ai oamenilor, iată-L pe Tatăl Meu în cuvânt peste voi, grăind despre cuvântul acesta sub care se ascunde omul necredincios ca să nu Mă aștepte să vin, și ca să zăbovească omul cel vechi pe pământ. Omul cel vechi e burduf vechi, și nu încapă vinul nou în burduf vechi. Învățătura Mea cea nouă este pentru oameni noi, care stau pregătiți întru venirea Mea în toată vremea, că Eu sunt în toată vremea și vin în toată vremea, și vin ca un fur, când nimeni nu se așteaptă să vin. Amin, amin, amin.

Tată Savaot, Mă fac punte pentru Tine. Tată, scoală-Te în cuvânt pentru Fiul Tău. Eu n-am grăit de la Mine însumi când am spus: «Nu știu nici îngerii, nu știu nici Fiul, ci numai Tatăl știe despre venirea acelei zile». Tu ești Dumnezeu Tatăl, iar Eu sunt Dumnezeu Cuvântul, Fiul Tău, Cuvântul Tău, Tată. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule Emanuel, Tu ești Fiul Meu Cel Unul, născut din Mine înainte de veci, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, prin Care toate s-au făcut. O, Fiule scump, nimic n-am făcut decât prin Tine. Și cele ce sunt și cele ce nu sunt le-am făcut prin Tine, căci Tu ești cuvântul Meu, și prin Tine se împlinesc toate. Amin, amin, amin. Nu prin Mine, ci prin Tine, Fiule, căci Tu ești Fiul Meu, și Eu le-am spus oamenilor să asculte de Tine, tată. Așa le-am spus: «Acesta este Fiul Meu Cel iubit; de El să ascultați!».

În toate nu Te ascultă oamenii, dar iată în ce s-au găsit să Te asculte, Fiule durut. Cei ce nu iubesc și nu voiesc venirea Ta au găsit acest cuvânt al Tău și s-au făcut credincioși împotriva venirii Tale. Dar Eu sunt Tatăl, și știu mereu venirea Ta pe pământ. Cuvântul acesta: «Nu știu Fiul, ci numai Tatăl», acest cuvânt l-ai spus Tu, Fiule. De ce-l spune și omul? Pentru ce-l spune omul? Ca să-Mi dea Mie mai multă mărire decât Ție? O, câte cuvinte vii ai spus Tu, Fiule, Cuvântule al Meu! De ce, oare, pe acelea nu le spune omul? Dar cui ai spus Tu cuvântul acela? Tu vorbeai cu ucenicii Tăi, ca să rămână vorbirea Ta peste oameni, așa cum vorbești Tu azi

pentru oameni, vorbind cu fiii cuvântului Meu, iar cuvântul Meu Tu ești, Fiule. Amin.

O, fii ai oamenilor, Eu sunt Tatăl Savaot. Nu așa trebuie citite Scripturile Fiului Meu. Cine citește, să înțeleagă! Amin, amin, amin. Cine citește, să nu răstălmăcească, ci să înțeleagă cuvântul Fiului Meu. Ucenicii Fiului Meu L-au întrebat plini de dorul venirii zilei Fiului Meu, dar voi nu aveți dor de această venire. O, fii ai oamenilor, și voi, slujitori ai bisericii oamenilor, a spus Fiul Meu că nu știe nimeni venirea Lui în afară de Tatăl. Iată, iau în mâini Scriptura aceasta și o citesc vouă și găsesc în ea că Fiul Meu v-a spus toată taina acelei zilei ca s-o cunoașteți, și a zis: «Iată, v-am spus de mai înainte. Învățați pildă de la smochin, care vestește vara». Fiul Meu a spus că nu știe nimeni decât Tatăl, și va fi ca în vremea lui Noe când cei necredincioși au băut și au mâncat, s-au însurat și s-au măritat până în ziua când Noe a intrat în corabie, și n-au știut că e adevărat cuvântul Meu spus peste Noe până ce a venit potopul, și, luându-i pe toți, au știut atunci că e adevărat. Dar Dumnezeu a venit din vreme, și nimeni nu L-a primit în afară de Noe. O, fii ai oamenilor, la fel va fi și venirea Fiului Meu. Venirea Lui este în vremea când oamenii nu priveghează. Dumnezeu era venit la Noe și lucra cu el salvare, dar pentru ceilalți oameni nu era venit Dumnezeu. Slujitorul cel înțelept și credincios este pus de Dumnezeu peste slugile Sale ca să le dea hrana din cer la timp, și pe acela îl găsește Fiul Meu făcând așa, și nu este luat pe neștire, ci este gata pentru venirea Stăpânului său. Dar dacă acel slujitor, rău fiind, va zice în inima sa: «Stăpânul întârzie», el nu numai că nu va mai da hrană bună, dar va și începe să bată pe cei ce slujesc împreună cu el, forțându-i să mănânce și să bea cu bețivii și cu desfrânații. Și atunci, în ziua pe care n-o cunoaște și pe care n-o așteaptă, va veni Stăpânul și îl va tăia pentru fătărmicie.

Furul când vine sparge casa că e fur, și stăpânul casei nu știe vremea furului, dar furul o știe. Diavolul a furat acest cuvânt al Fiului Meu, și dacă l-a furat, l-a făcut pe om să spună așa: «Nu știu Fiul, ci numai Tatăl». Dar slujitorul cel înțelept dă hrană la timp peste slugi, și el nu spune: «Stăpânul întârzie», căci el este cu Stăpânul său în toată vremea.

O, Fiule Emanuel, o, tată, o, Fiule alungat! Eu, Tatăl Savaot, așa grăiesc: Eu n-am ascuns în Mine ziua aceea despre care Te-au întrebat îndeosebi ucenicii Tăi de atunci. Nu Eu, ci Tu ai ascuns-o în Mine, ca să întărești veghea și credința și răbdarea ucenicilor Tăi, și aceasta ai făcut-o înainte de moartea și de învierea Ta, Fiule scump. Atunci vorbeai de pe pământ și pentru cei de pe pământ, iar acum vorbești din cer peste cei cerești pe pământ, care au apucat în trup ziua Ta, venirea Ta, cuvânt de viață veșnică pentru cei credincioși care stau de veghe înaintea Ta, Fiule, ziua Mea de odihnă. În Tine Mă odihnesc, în Tine binevoiesc, în Tine lucrez și din Tine spun peste tot neamul omenesc: Tatăl și Fiul una sunt. Amin. Nimeni nu știe ziua aceea decât Tatăl. Nimeni nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl, și cel care voiește Fiul să-i descopere. Amin, amin, amin.

— **O**, Tată, Tată Savaot, Eu sunt Fiul Tău, ziua Ta de odihnă, și întru Mine Tu Te odihnești și voiești. Cum să înțeleagă omul ce înseamnă ziua aceea când el se ascunde în întunericul din el? Omul fuge de ziua aceea, Tată. Fuge omul, și ziua aceea fuge cu el odată, și omul nu poate fugi de ea. Eu am ascuns în Tine taina Mea, că nici ucenicii Mei nu știau taina Mea, dar au știut ei despre ziua aceea în ziua când Eu am înviat dintre morți. De atunci ziua

aceea este pentru toți, dar nu sunt toți oamenii pentru ea. Ziua învierii omului este ziua învierii Mele, dar puțini oameni iubesc ziua aceea, învierea omului prin Mine, Cel înviat dintre oamenii cei morți. Dar cei credincioși Ție și Mie nu zic niciodată: «*Stăpânul întârzie*», ci se hrănesc în toată vremea cu învierea Mea în ei, cu ziua când Eu, Domnul, l-am răscumpărat pe omul cel credincios. Amin. O, Tată Savaot, Eu sunt născut din Tine, dar Tu M-ai născut și din Fecioară, Om născut mai presus de fire, ca să-i dau nădejde omului căzut, că e căzut omul de șapte mii de ani. Dar Eu am venit după el pe pământ, și Fecioara mama Mea Mi-a fost cărare între cer și pământ.

O, mamă Fecioară, am venit după plecarea Mea la Tatăl și te-am luat la cer. Tu M-ai adus pe Mine din cer pe pământ, iar Eu am venit și te-am luat de pe pământ la cer, ca să fii cu Mine unde sunt și Eu, și unde voiesc să fie toți ai Mei. Dar azi sunt zilele venirii Mele, și iar venim pe pământ, căci cerul s-a unit cu pământul, și unul pe altul se răscumpără prin lucrarea Mea cu fiii cei unși în grădina Mea cea de pe pământ, cea din mijlocul României. Pace ție cu ai Mei, mamă a Mea! Amin.

— **O**, Fiule al meu, mulți prooroci și mulți ucenici au voit să vadă zilele venirii Tale, dar Tu ai avut ceva de preț pentru vremea aceasta, căci toată făptura a așteptat descoperirea fiilor Tăi, a ucenicilor Tăi din vremea aceasta, căci ei Te-au primit când ai venit. Pe vremea nașterii trupului Tău ai avut prooroci și fii credincioși care Te-au așteptat și Te-au primit să vii prin mine. Iar acum, în vremea nașterii cuvântului Tău, iarăși ai fii credincioși, puțini ca și atunci, dar credincioși întru venirea Ta între oameni. Venirea Ta de azi e tainică tot ca și atunci.

O, Fiule înlăcrimat, nu mai sunt oameni credincioși pe pământ, căci cei credincioși sunt cei ce fac voia Ta, nu voia lor; lucrarea Ta, nu pe a lor. Îți mângâi durerea, că e lungă de șapte mii de ani, ca și iubirea Ta. M-am purtat peste pământ și am îndemnat pe oameni să Te iubească, să Te crească în ei, să Te aducă între ei, dar oamenii nu știu ce înseamnă Dumnezeu cu ei. Mă doare ca și durerea Ta. Pe vremea lui Avraam erau numai păgâni pe pământ, dar Avraam a crezut când l-ai strigat să vină după Dumnezeu, și a venit și s-a dat casă lui Dumnezeu. Dar azi sunt altfel de păgâni pe pământ; Îl cunosc pe Dumnezeu, și fac voia diavolului. Mi-e milă de durerea Ta, Fiule părăsit de iubirea Ta, căci omul a fost iubirea Ta.

O, ridicăți-vă dintre oameni, voi, cei cu inimă mare, și dați-o Fiului meu, că El este Dumnezeu din Dumnezeu, și S-a așezat pe cruce pentru voi. Dați jos de pe cruce pe Fiul meu, că El este Cel fără de păcat, și așezați-vă voi în locul Lui, ca să nu mai păcătuiți, căci cel ce stă pe cruce nu păcătuiește, ci se înalță deasupra trupului său. Dați-vă pe voi înșivă fii ai Fiului meu, căci azi oamenii știu despre Dumnezeu, dar trăiesc păgânește între pământ și cer. Lacrima mea de mamă dumnezeiască a curs în fața Fiului meu pentru voi, fii ai oamenilor, dar acum Îl plâng pe Fiul meu, că e îndurerat de toți oamenii. Mila mea s-a tras în matca ei. Mi-e milă de Dumnezeu, Cel părăsit de oameni, că El milă voiește de la oameni, nu jertfe. Cel ce ține în mâini cerul și pământul nu are nevoie de jertfe de la om, ci are nevoie de inima omului, locul împărăției lui Dumnezeu.

O, Fiule al meu, desăvârșește-Ți venirea, că eu întăresc vremea venirii Tale și zic tuturor: Fiul meu este Dumnezeul românilor, așa cum a fost Dumnezeul lui Avraam, al lui Isaac și al lui Iacov. Fiul meu Și-a făcut venirea, și oamenii au fost

luați pe neștiire, și nu vor ști aceștia până ce credincioșii nu vor intra în corabie ca să se arate adevărul cuvântului din vremea aceasta, vremea venirii Fiului meu a doua oară de lângă Tatăl. Amin, amin, amin.

— **I**ată vremea! Eu, Domnul, am unit cerul și pământul când M-am născut Om din Fecioară. Eu, Domnul, iarăși am unit cerul cu pământul când M-am coborât în anul 1955 în România cuvânt întru a doua Mea venire. Eu sunt Cel ce sunt, și am venit ca să fiu, ca să vadă oamenii cei necredincioși că sunt. Dar ce cred oamenii că înseamnă venirea Domnului? Ea nu se așteaptă, ea se trăiește; ea nu se pregătește, ci este, căci Eu sunt Cel ce sunt, pentru cei ce sunt întru Mine, iar pentru cei necredincioși, Eu nu sunt, Eu nu vin, că ei nu Mă așteaptă să vin.

Vin la voi mereu, fiilor unși în grădină. Dați venirea Mea la cei ce Mă au, căci nimeni nu cunoaște pe Fiul decât Tatăl, și cel care voiește Tatăl să-i descopere. Amin.

Se binecuvintează sărbătoarea voastră cu cerul pe pământ, că mare este vremea venirii Mele, și Mă așez cu zile de nuntă cerească între Mire și mireasa Mea cea din români. Veniți la nunta cerului cu pământul! Veniți voi, cei ce iubiți pe Mire și pe mireasa Sa! Veniți și nuntiți și vă veseliți cu veselie cerească! Veniți, căci cei chemați nu vin. Veniți voi, cei însetați, cei flămânzi, cei goi, cei pribegi, veniți la Mine, ca să vă învăț ziua Mea de odihnă! Veniți și fiți odihna Mea! Amin.

Iar voi, fiilor din grădina cuvântului Meu, stați deschiși înaintea Mea, că voiesc să stau cuvânt între voi și să bucur mulțimile care vin după Mine și după voi. Binecuvintez peste voi începutul Sărbătorii Creștinătății Românești, că voi sunteți români, și nu oricum sunt românii români.

Mama Mea Fecioara scutură harul Meu peste cei cu inimă mare care vin să afle viața iubirii veșnice și să ia veșmântul nunții, veșmântul iubirii de Dumnezeu, pacea între Mire și mireasă. Amin, amin, amin.

15/28 august 1998

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a doua

Răstignirea numelui Domnului între doi tâlhari – lucrarea ecumenismului de la Vulcana Băi. Biserica românilor s-a unit cu păgânii.

Pace ție, grădinița Mea cu ucenici! Pacea Mea o dau ție, ca să înțelegi cu ea că toate câte sunt Îmi slujesc Mie și ție la întâlnirile Mele cu tine și cu cei ce Mă caută pe Mine cuvânt în mijlocul tău.

Eu sunt Domnul Dumnezeul tău, poporul Meu mireasă, poporul Meu cel din români. Iată ce am făcut. Am poruncit ploii să iasă din cămărilor ei, ca să încurc bucuria celor ce se strâng azi la locul unde numele Meu este răstignit între tâlhari, între păgâni (*Centrul Ecumenic Internațional de la Vulcana Băi, n.r.*). Iar pe tine, poporul Meu, te-am strâns ca într-un foisor, ca atunci când Eu și cu apostolii Mei Ne strângeam, și îi hrăneam cu cuvântul Tatălui pe ucenicii Mei, ca să se învețe cu gustul cel plăcut al împărăției cerurilor cu ei pe pământ. Cuvântul Tatălui, Eu sunt. Eu sunt Alfa și Omega. Amin.

Astăzi Mă uit peste locul în care numele Meu a fost vândut pe arginți. Duhul cel potrivit Mie a luat o cărămidă cunoscută și a zidit-o pe pământ, iar în stânga și în dreapta și-au făcut zidire dumnezei care nu sunt dumnezei.

Fiilor, locul de la voi strălucește înaintea cerului, căci Eu sunt lumina lui. Duhul rău s-a mâniat când Eu am zidit grădina de la voi, și s-a dus la mai-marii bisericii din Româ-

nia și le-a arătat punga cu arginți, și au cumpărat cu ea numele Meu și i-au zidit casă, zic ei, casă de rugăciune a creștinilor Mei. Duhul rău s-a ridicat apoi, și a zidit în dreapta și în stânga, și va mai tot zidi, zice el, ca să scrie apoi pace între Mine și dumnezeii care nu sunt Dumnezeu, căci cei ce nu Mă au pe Mine de Dumnezeu adevărat, aceia au dumnezei mincinoși, și lor li se închină, și nu este închinare această închinare, și este păgânie și slujire la idoli. Dar Eu cobor la voi și rostesc pentru cei ce au băgat între păgâni numele Meu ca să facă pace între Mine și dumnezeii lor, rostesc din dreapta Tatălui, căci cu Tatăl sunt, și zic: n-am venit să aduc pacea. Am venit să aduc sabia, ca să despart pe cei credincioși de cei necredincioși; pe creștini, de păgâni; pe cei ce slujesc Mie, de cei ce slujesc idolului veacului acesta; pe cei mincinoși care-și zic creștini, de cei ce sunt plăcuți Mie. Am venit să aduc sabia, și am adus-o. Grădinița de la voi este a Mea, și voi sunteți ai Mei, și v-am pus din partea Mea hotar între lumină și întuneric, între român și păgân, căci biserica Mea nu este minciună. Amin, amin zic vouă: românul care face în numele Meu pace cu păgânul și cu cei de alt neam care slujesc la idoli, acela să fie anatema. Amin, amin, amin. Am în voi biserică vie. Dacă Eu, Domnul, nu coboram să Mă scriu pe pământ și în cer cu biserica Mea, care sunteți voi, cei luați de Mine din români, Eu nu mai aveam unde să-Mi plec capul și să las peste pământ împărăția Mea și cuvântul ei. De aceea v-am spus, și nu o dată v-am spus că voi sunteți începătură nouă, vie nouă, vin nou, început de veac nou, căci cele vechi au trecut. Amin.

Biserica din România, care-și zicea cea adevărată, cea ortodoxă, nu mai este, căci s-a unit cu păgânii, așa cum a făcut poporul Meu Israel, care s-a unit cu neam străin și n-a mai fost cu Mine, și a căzut de la Dumnezeu și s-a făcut popor păgân. Așa s-a întâmplat și cu biserica cea de azi. O, după ce că era doar cu numele a Mea, după ce că n-avea iubire de Dumnezeu, s-a mai și lepădat de Mine, făcând legământ străin de părinți, călcând testamentul părinților.

O, grădinița Mea de fii unși, cine lovește în tine în numele Meu, zice el, acela dă în numele Meu, nu în tine, căci Eu sunt lucrătura acestei grădini. Cine zice că Eu, Domnul, sunt duhul rău în această grădină, acela este duh rău, care lovește în Dumnezeu, care nu vede pe Dumnezeu. Iată, fiilor, s-a zidit pe pământ, lângă voi, turnul Babel, încurcătura limbilor pe care Eu, Domnul, am trimis-o peste cei ce au hulit numele Meu, care este al vostru, și au hulit cuvântul Meu, care stă peste voi și cuvintează din nori venirea Mea cea de a doua peste pământ. Scris este că se va zice: *«Iată, Hristos este în pustiu. Iată-L în cămări»*. Am spus aceasta în vremea trupului Meu, dar cine mai este atent la ce am spus Eu atunci? Eu, fiilor, locuiesc la voi, și cu voi sunt. Nu sunt în cămări, căci ce am de ascuns ca să Mă bag în cămări? Cel ce are ce ascunde, acela se ascunde și nu luminează, dar Eu ies și luminez cu voi. Eu când am grăit lui Moise am stat pe munte și am cuvântat pentru oameni, așa cum fac și azi. La toți oamenii dau cuvântul Meu, și fericit este cel ce Mă recunoaște în cuvântul acesta. Amin.

Binecuvântată să fie bucuria voastră cu Mine și cu cei din cer și cu cei de pe pământ pe care Duhul Meu Cel Sfânt i-a strâns acum lângă izvorul cuvântului Meu, ca să ia și să vadă bunul Meu, țarina Mea cu comoară în ea, grădinița cuvântului Meu și pe Mine în ea cuvânt, izvor de cuvânt. Amin. Atât cât Eu stau cu voi aici, binecuvântat să fie acest foisor care s-a deschis să primească pe Domnul și pe ucenicii Lui în lucrare cerească pentru cei ce Mă doresc.

Mama Mea Fecioara vă cuprinde în acoperământul ei cel ceresc, precum Mă cuprindea pe Mine prunc. Ea se face cuvânt peste cei ce Mă iubesc ca să le aducă vestea împărăției cerurilor în inimi, pe Mine Împărat peste făptura cea vie. Amin, amin, amin.

Fiilor din grădină, vegheați în calea Mea, că vin cuvânt peste pământ, și vin cu Fecioara mama Mea ca să spunem la toți cei de pe pământ că acesta este muntele cel sfânt al venirii Fiului lui Dumnezeu, și multe popoare vor veni să învețe de la Mine taina împărăției cerurilor cu oamenii pe pământ. Amin, amin, amin.

16/29 august 1998

Sărbătoarea Creștinătății Românești, ziua a treia

Domnul și cu Maica Sa cheamă pe toți la izvorul cel curat. Vinul cel nou are nevoie de vase noi.

Poporul Meu, Ierusalime drag lui Dumnezeu, iubirea dintre Mire și mireasă se va vesti până la toate marginile, poporul mireasă, căci Eu sunt Mirele tău, și la nunta ta cu Mine se strâng cei ce Mă iubesc pe Mine și pe tine, și dintre ei se vor face fii adevărați, fii ai bisericii Mele cea vie.

Ierusalime iubit, popor luat din români, am început cu tine biserică vie între cer și pământ, că nu mai aveam biserică cu fii vii. Fiii bisericii n-au păstori cu grijă de ei, dar Eu, Domnul, voi trimite pe îngerii Mei și voi aduna pe toți aleșii Mei în turma Mea cea vie, cu care voi rămâne între cer și pământ, și o voi bucura cu zile de nuntă cerească, nunta Mea cu mireasa Mea cea din români, în sărbătoare de nou Ierusalim. Nou Ierusalim înseamnă laolaltă fii curați și vii, oameni noi, oameni sfinți laolaltă, iubirea dintre Mire și mireasă. Amin, amin, amin.

Fiilor din grădina cuvântului Meu, vă iubesc ca pe cei ce Mă aduc din cer pe pământ, ca pe cei ce-Mi împlinesc Scripturile venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Sunt cu zile de nuntă venit la voi, Eu Mire, și voi mireasă, nuntă cu nuntași, că la nunta Mea cu voi vin nuntași.

Poporul Meu Ierusalim, să fii mireasă dulce și să-Mi bucuri nuntașii, ca să Se bucure Tatăl Meu de iubirea Mea cu mireasa Mea. Dați daruri la nuntași, că nunta cerească nu e ca nunta omenească. Dați cuvântul Meu cel plin de darurile Mele, dați daruri nuntașilor, ca să Mă vadă cu voi, căci sunt Mirele nunții.

La nunta din Cana Mi-a spus mama Mea să Mă duc cu ea, și M-am dus. Mama Mea îi știa pe cei doi miri și îi voia miri să fie, căci mirii care iau apoi păcatul de la unul la altul după nuntă, aceia nu se cheamă miri. Mi-a furat duhul rău cuvântul sfânt și s-a îmbrăcat cu el pe deasupra și a dus lumea în minciună, și minciuna se cheamă nuntă.

O, poporul Meu, mama Mea Fecioară M-a dus la nunta din Cana Galileii ca să-i adun pe cei aleși ai Mei, și am ascultat-o ca fiul pe mama lui. Așa le-a spus ea la slugile nunții: *«Faceți tot ce vă va zice El»*. Eu și ucenicii Mei cu care Mă dusesem la nunta unde am fost chemați, priveam cu iubire peste cei doi miri din Cana, că îi iubea pe ei mama Mea și voia să-Mi arăt slava ca să-i iau de ucenici pe cei doi miri curați. Nuntașii nu știau că Eu sunt Fiul Fecioarei mamă. De aceea am spus: *«Ce este Mie și ție, femeie? Ceasul Meu încă nu este»*. Eu, ca un Dumnezeu, știam dorul mamei Mele, și am făcut semn ceresc între nuntași, ca să vadă cei doi miri

slava Mea și să vină după Mine, ucenici. Ce semn ceresc am făcut, fiilor? Am secat vasele în care era vin, și aceasta a fost cu adânc înțeles. Poporul iudeu era poporul Domnului, și toate popoarele știau aceasta și veneau la Ierusalim să se închine Domnului lui Israel. Dar odată cu venirea Mea între oameni prin poporul Israel, s-a petrecut lepădarea lui Dumnezeu de Israel, și a lui Israel de Dumnezeu, că nu M-a primit Israel când Tatăl M-a trimis la el, pentru că Israel nu iubea viața lui Dumnezeu în mijlocul lui, și iubea idolii, și iubea minciuna vieții. De aceea am făcut să sece vinul nunții, că Israel era vechi, și n-a voit înnoirea prin Mine, Cel trimis de Tatăl. Pentru vin nou trebuie vas nou. Pentru învățatură proaspătă trebuie om nou, om înnoit, dar Eu îi culeg pe cei ce se lasă născuți din Mine, și am făcut semn pentru cei doi miri. Când mama Mea a venit și Mi-a spus: «*Nu mai au vin*», am știut iubirea ei pentru miri, dar Mă uitam în toate părțile să nu dau nimănui de bănuț ceva, că Eu numai pentru cei doi miri M-am slăvit atunci, pentru cei curați, fiilor care știți să pricepeți tainele cuvântului Meu și ale faptelor lui. Atunci am zis slugilor nunții să umple cu apă cele șase vase de piatră care erau acolo pentru curățirea iudeilor. Slugile au făcut ce am spus, și iar le-am spus lor: «*Scoateți acum și duceți nunului mesei*». Nunul a gustat, și neștiind de unde este acest vin nou, a chemat pe mire și i-a spus: «*Orice om pune întâi vinul cel bun, și apoi pe cel slab, dar tu ai ținut vinul cel bun până acum*».

O, poporul Meu mireasă, Eu cu nunta am început când am început să Mă slăvesc pentru ucenicii Mei, care aveau să creadă în Mine și să-Mi urmeze, căci ceilalți nu vedeau și nu știau cine sunt Eu. Cei doi miri au știut atunci cine sunt Eu, căci M-au văzut când M-am slăvit prin slugile nunții, care iubeau pe Dumnezeu, și care Mi-au păstrat taina între cei de la nuntă, că numai ei știau de unde este vinul cel bun, fiindcă Eu le-am poruncit, și ei au împlinit și au făcut minunea vinului cel nou, prin credință, fiilor. Iată taină: vinul cel nou are nevoie de vas nou. Credința în Dumnezeu o are numai omul curat. Amin, amin, amin.

Și l-am luat în ziua aceea ucenic pe mirele din Cana, și l-am numit între cei doisprezece apostoli ai Mei și l-am binecuvântat, iar pe mireasă am făcut-o ucenică curată, și slujea ea lui Dumnezeu, împreună cu celelalte iubitoare de Dumnezeu. Așa preot am fost Eu, așa am cununat Eu pe mirii nunții, că i-am voit miri, fiindcă mama Mea i-a iubit. Dar preoții de pe pământ nu știu ce înseamnă preoție, nu știu ce înseamnă nuntă, nu știu ce înseamnă vin nou și om nou. Ei sunt ca Israel cel vechi, ei binecuvintează însuratul și măritatul și traiul păcătos al omului, și nu am ucenici vii prin preoții de pe pământ.

Fiilor, nimeni pe pământ nu are de cine să asculte așa cum M-au ascultat pe Mine slugile nunții din Cana, care au făcut împlinirea slavei Mele și minunea vinului cel nou. Ei au luat vinul cel nou, învățatura Mea, căci M-au ascultat când le-am zis să umple cu apă vasele, și apoi să scoată vin din vase, nu apă. Credința lor a făcut aceasta, căci au ascultat, fiindcă au crezut ce le-a spus mama Mea. Așa Îmi aleg Eu dintre oameni pe cei aleși ai Mei. Dar acum mama Mea Îmi spune din nou: „*Fiule, nu mai au vin nuntașii; Fiule, nu mai este vin*“, iar Eu o ascult, și le poruncesc slugilor nunții să umple vasele cu vin nou și să dea nuntașilor, să dea de la Mine, că Eu sunt izvor de vin nou și am viță nouă, sădire nouă, preoție nouă. Butucul cel vechi de vie s-a uscat, și am sădit vie nouă din care fac vin și dau nuntașilor să bea și să ia Duh Sfânt, și să se facă sfânt cel ce bea.

La nunta din Cana am făcut semn și M-am slăvit prin el ca să-Mi întăresc ucenicii în credință și în stăruința credinței. Așa și azi lucrez, și fac nuntă curată și despart omul de păcat și îl fac mireasă curată, om fără de păcat fac, prin slava Mea, prin slava cuvântului Meu, prin învățatura Mea, vinul cel nou. Amin, amin, amin.

O, mamă a Mea, și azi te ascult când Îmi spui la zilele de nuntă să pun vin nou pe masă ca să bea nuntașii nunții Mele cu mireasa Mea, cu poporul Meu mireasă. Te ascult, mamă, căci este ceasul Meu. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule Mire, Fiule cu mireasă, Fiule al meu! Îți iubesc mireasa și voiesc să aibă vin nuntașii zilelor de nuntă, că m-am purtat din loc în loc să chem la nunta Ta pe mulți, și mulți știu că Tu ești Mire în români și ai mireasă din români. Îi trag pe mulți spre Tine, Fiule Mire, ca să-Ți vadă slava Ta cu mireasa Ta, și să le dau plata credinței, că pe mulți i-am condus spre poporul nunții Tale. Eu m-am tras acum în sălile de nuntă, în zilele nunții Tale m-am tras, și stau lângă Mire și mireasă, lângă Tine și poporul Tău cel nou, și îi chem pe cei vestiți de mine din vreme. Prin multe locuri am umblat ca o vornicuță care vestește nuntașii să vină la nuntă. Am fost și la păgâni, am fost și la creștini, am fost și la cei chemați, dar cei chemați au de trăit traiul lor, căci vinul cel vechi a secat, și nimeni nu mai caută vin. Cei chemați beau și mănâncă mâncări și băuturi păgânești și diavolești, ca preoții lui Eli, ca fiii lui Eli, care se desfrâneau între Domnul și popor.

O, Fiule Mire, nimeni pe pământ nu mai are de cine să asculte. Dar eu sunt mama Ta, și Tu m-ai ascultat mereu, ca să Te faci pildă pentru mulți. Suntem la nuntă, și eu am adus călăuzind pe mulți spre nunta Ta, și le spun la toți așa:

Amin, amin zic vouă, celor chemați de mine la nunta Fiului meu! Faceți tot ce vă va zice Fiul meu, că El poruncește slugilor nunții să pună vin nou în vasele spălării. Veniți și vă spălați în vasele spălării, că în ele se face vin nou, prin Fiul meu. Spălați-vă, curățiți-vă, albiți-vă în botezul cel nou, prin spălare în vinul cel nou, care spală pe cei ce vor fi oameni noi, oameni sfinți, oameni fără de păcat. Cel ce vine după mine, să-și ia crucea și să urmeze Fiului meu. Amin, amin, amin. Toți cei care m-ați ascultat când am strigat vestea nunții, ascultați de Fiul meu și fiți români ai Fiului meu și stați în România, precum și eu stau, că ea e țara Fiului meu, țara strălucirii, cea proorocită de Daniel, proorocul Scripturilor. Țara strălucirii va străluci de sfinți. Fiți sfinți, că Fiul meu e Sfântul Tatălui. El îi face fii ai Tatălui pe toți cei ce cred în El și în poporul Lui mireasă, mireasa Fiului meu. Voi, cei care ați urmat glasului meu cu care v-am chemat către Fiul meu, veniți și învățați iubirea dintre Mire și mireasă. Vegheați în calea Mirelui. Iată, Mirele vine, vine, vine! Ieșiți întru întâmpinarea Lui, căci nunta Lui este iubirea dintre Mire și mireasă. Amin, amin, amin.

— **O**, mamă dulce, mamă care ascultă de Fiul tău, de până să-L fi născut și până azi! Eu sunt pildă de ascultare și fac vin nou și dau la cei însetați.

Fiilor din grădina Mea, fiilor unși, umpleți vasele cu vin și dați daruri nuntașilor. Amin, amin, amin zic vouă și tuturor celor ce vin la nunta Cuvântului lui Dumnezeu: iată Mirele, ieșiți întru întâmpinarea Lui! Fericit este cel ce are untdelemn în candela sa, că acela se va bucura la venirea Mea și va intra la nuntă. Amin, amin, amin.

17/30 august 1998

Sărbătoarea Tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Cartea cuvântului Domnului nu încapă pe pământ din pricina cărților oamenilor. Cuvântul Domnului desparte pe creștin de păgân și adevărul de minciună.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, stau deasupra grădinii cuvântului Meu și Mă fac carte cerească peste voi, fiilor unși peste vremea aceasta de venire a Mea. E sărbătoare cerească peste voi. Amin. Ioan, botezătorul Meu, a intrat în ziua aceasta într-o vreme cerească pe vremea trupului Meu când el Mă mărturisea pe Mine, și Eu pe el, ca să facem lucrarea Tatălui pentru Fiul Tatălui, ca să creadă cei credincioși în venirea Mea cu trupul între oameni, așa cum s-a grăit și cum se aștepta prin prooroci.

Mă fac cuvânt cu mărire în el, Mă fac peste voi înțelepciune a Scripturilor, că pe pământ fiecare om care scrie despre Scripturi scrie cum vrea el sau cum vrea omul de pe pământ, și s-a stălcit pe pământ înțelepciunea și adevărul Scripturilor. Dacă într-o vreme scriu zece oameni mai cunosători sau mai puțin cunosători despre vremea lor numai ca să scrie, așa cum s-a scris și despre voi în vremea aceasta de către oamenii fără de înțelepciune cerească, și dacă Duhul Meu Cel Sfânt nu încapă în oameni ca să priceapă care este adevărul din cele ce se scriu, atunci pierde adevărul de pe pământ, pierde cunoștința despre Dumnezeu și despre cele lăsate de Dumnezeu între oameni. De aceea am spus Eu vouă: *«Vai de cei ce scriu cărți peste cărți, căci nu sunt cărțile acelea»*. Cartea Adevărului nu încapă pe pământ, nu este iubită și crezută, și vai de omul care-L face mincinos pe Dumnezeu! Dar Eu voi birui pe om prin Cartea Adevărului. Amin, amin, amin. Care este Cartea Adevărului? Ea este luată din cuvântul Meu pe care Eu, Domnul, îl grăiesc peste omul cel ales de Mine ca să scrie. Nu toți oamenii care scriu sunt aleși de Mine ca să scrie, și aceștia au fost și sunt prea puțini, că nici nu trebuie degetele unei mâini ca să-i numere pe aceștia în fiecare vreme, că Eu așa am spus: *«Sunt până la sfârșitul veacului»*. Amin. Proorocii și apostolii au fost aleși de Mine ca să Mă așeze pe Mine pe pământ cu toate câte Eu am grăit, dar oamenii se tem de adevărul Meu și dau să-l numească neadevăr, așa cum a făcut și Irod, care a ascuns adevărul, și pe Ioan, care-i descoperise lui pe cele acoperite și adevărate. L-a ascuns Irod în temniță pe Ioan numai pentru că-l dăduse de gol că Irodiada, soția lui, a fost femeie și a fratelui său, Filip. Atunci a văzut că Ioan este prooroc și că descoperă adevărul cel ascuns pentru fărădelegea lui.

Fărădelegea este un adevăr atunci când ea este, dar este adevărul fărădelegii, iar Eu Mă descopăr că sunt Dumnezeu descoperind fărădelegile cele ascunse ale oamenilor care nu se leapădă de cele rele din ei. Ioan a trebuit să-și pună capul său pentru ca să se adeverească adevărul dumnezeiesc, care descoperă adevărul fărădelegii omului. Ioan a trebuit să moară ca să i se vadă mărirea lui de la Dumnezeu, dar azi oamenii nu mai stau de partea adevărului, și slujesc numai minciunii, măi fiilor. O, numai minciună este pe pământ! Nicăieri nu mai este Dumnezeu. Nicăieri, fiilor! Numai minciună, numai minciună, numai minciună! Atâta știu oamenii să lucreze, și de aceea omul nu are nimic. Tot omul face și iar face, ca să fie, ca să aibă, dar nimic, nimic nu are omul, căci minciuna este nimic, și cu ea se alege omul, căci adevărul minciunii este veșnic, și stă împotriva omului, fiindcă Eu, spre judecată am venit în lume, și omul e deștept, și știe ce fac Eu, și de

aceea se face antichrist și se zbate împotriva Mea. De aceea a zis Ioan: *«Pui de vipere, cine v-a spus să fugiți de mânia care vine peste voi?»*.

Fiilor, ce înseamnă această Scriptură: *«Pui de vipere, pui de năpârce!»*? Vipera are scris pe cap numele ei. Ea nu se poate ascunde ca să înșele cu lucrarea ei. Ea are semn pe frunte și lucrează prin veninul ei care îl omoară pe om. Dar omul este mincinos, omul își ascunde lucrarea, și prin aceasta lucrează minciună și fuge prin ea, fuge de mânia Mea, de plata fărădelegilor lui fuge. De ce fuge? Pentru că el știe că este Dumnezeu și că este mânia pentru fărădelege, știe de la Mine, că Eu am spus de mânia care vine pentru fărădelege. Ioan le-a spus oamenilor: *«Nu fugiți, ci mai degrabă pocăiți-vă, că vine după mine Cel mai mare decât mine ca să-și adune rodul cel bun de pe pământ și să dea în foc fărădelegea»*.

Oamenii sunt stăpâniți de femeie, nu de Dumnezeu, fiindcă omul aceasta și-a ales. Omul și-a ales femeia. S-a lăsat omul de Creatorul său și s-a unit cu femeia și n-a mai fost un trup cu Dumnezeu așa cum a fost el creat la început. Iată ce este pe pământ: bogați și săraci, împărați și ostași, drepti și păcătoși, robi sau liberi, sunt sub robia trupului, sub robia femeii care este luată din trupul omului cel zidit de Dumnezeu. Femeia s-a făcut păcat și cadere pentru om, și de atunci e numai minciună pe pământ, iar Eu, Domnul, suspin fără odihnă, fără locaș, căci capul omului este femeia, și nu mai am om în care să-Mi plec capul și să fiu capul omului.

Biserica n-a voit să fie biserică a Mea, și a rămas a oamenilor care s-au așezat dumnezei în ea. Fiilor, am spus pe vremea trupului Meu că Eu nu voi veni mai înainte de a se arăta văzut păcatul lepădării de credință, păcatul iubirii fătar-nice lângă numele lui Dumnezeu. Fiilor, nicăieri nu mai este Dumnezeu, că scris este: *«Eu nu locuiesc cu cei ce fac fărădelegea»*. Eu pe oameni i-am părăsit mai mult decât în vremea lui Noe, și oamenii se mint unii pe alții cu numele Meu, ca orbii care nu se pot călăuzi unul de altul.

O, tu, biserică! Tu, care nu mai ai Tată! Tu, care ți-ai lepădat Dumnezeul unindu-te în numele Meu, zici tu, cu tot neamul străin de calea adevărului! De ce ai făcut aceasta? Iată, ai scris cu mâna ta judecata Mea peste fapta ta. Oare, Eu, Domnul, ți-am spus să faci aceasta? O, Eu am venit spre tine și ți-am spus să nu faci așa ceva, ca să nu vin să te lovesc pe neștire. Iată, te-am părăsit ca odinioară pe Israel, care se lepădase de Mine prin necredințioșia lui. În zilele ce vin vei vedea că te-am părăsit, și vei crede atunci că Eu sunt Cel ce am ieșit în calea ta ca să te strig și să te întorc de la păcatul lepădării de credință de dinaintea arătării Mele, precum este scris în Scripturi despre venirea Mea. Este scris că îți vei vinde pe bani întâietatea, și așa ai făcut. Eu pe bani am fost vândut, și iată, de atunci nimeni nu Mă mai poate vinde sau cumpăra decât cel ce are semnul tău pe el, semnul bisericii care și azi Mă vinde pe bani. Cel ce Mă ia prin preot, Mă plătește preotului și se face fiu al bisericii cumpărându-și cu bani înfierea aceasta.

O, oare, care este hristosul tău, biserică? Cel răstignit n-a venit să I se slujească, ci a venit să slujească tuturor. Cel răstignit pentru tine grăiește peste tine și te întrebă: de ce ai făcut aceasta? Cum de ai făcut pace cu păgânii în numele Meu când între Mine și tine nu este pace, nu este sfințenie de la tine spre Mine? O, n-ai voit să fii a Mea, și ai voit să fii a lumii, a babilonului. Ai voit să fii a ta și ești a ta, și nu ești a Mea. Dar din tine Eu aleg pentru slava Mea pe mulți care plâng acum cu Mine pentru cele ce ai făcut tu. Te-ai despărțit

de Mine acum șaptezeci de ani, și acum nu te-ai întors la strigătul Meu, și tot departe ai rămas. Ba te-ai unit cu cei ce nu au Dumnezeu, căci Eu sunt Dumnezeul celor sfinți.

O, voi, cei curați cu înțelepciunea și cu mâini curate în mijlocul bisericii care s-a lepădat de Mine! Așezați-vă de-a dreapta Mea, căci cuvântul Meu este sabia care desparte pe creștin de păgân, că n-am venit să aduc pacea, ci sabia, și iată, am adus-o, și cu ea judec pentru adevăr. Amin, amin, amin.

Ce înseamnă om păgân? Tot omul care face păcat după păcat după ce Eu am arătat calea și viața întru adevărul Meu cel ceresc, acela are viață păgână, chiar dacă are semnul bisericii pe creștetul lui. Acela este ca vipera care mușcă, și apoi fuge de pedeapsa faptei sale. Dar Eu voi birui pe om prin Cartea Adevărului, care este lucrată din cuvântul Meu pe care Eu îl grăiesc peste omul cel ales de Mine ca să audă și ca să scrie, așa cum Eu i-am poruncit lui Ioan apostolul să scrie cartea cea pentru sfârșitul fărădelegii. Iată zilele judecării, aidoma ca în zilele din vremea lui Noe când Eu strigam ca și azi, și oamenii beau și mâncau, se însurau și se măritau și se fățărniceau, ca și azi.

O, fii ai oamenilor, până când? Oare, nu voiți să vă treziți ca să vedeți păcatul lepădării de credință pe care mai-marii cei care stau peste sufletele voastre l-au scris cu mâna lor? Vine mânia Mea din pricina acestora. Treziți-vă! Strigă glasul lui Dumnezeu peste voi. Treziți inimile voastre și stați în fața slavei Mele, căci cuvântul Meu de azi este înger trimis de Mine ca să adune în barca salvării pe cei care gem și plâng sub întunericul depărtării de Dumnezeu.

Voi, slujitori ai bisericii care mai sunteți vii cu inima, sculați și sunați și apărați izvorul credinței și pe fiii voștri care se aleg de partea vieții veșnice! Vă voi da un nume nou și o inimă nouă, căci vinul Meu este vin nou, și nu-l pun în vase vechi. Sculați, și înnoiți-vă pentru vinul cel nou, pentru veacul cel nou, zidit din sfinți pe pământ. Fugiți de bani, fugiți de lăcomie, fugiți de bogăție, fugiți de slava care vine de la om, fugiți de-a dreapta Mea și stați sub harul credinței sfinte până ce voi pune pe antichrist așternut sub puterea Mea. Amin, amin, amin.

Antichrist este împărat mare în numele Meu, zice el. Toți împărații pământului îi slujesc lui, și nu-i cunosc fața. Dar iată zilele când Eu, Domnul, vin, și îl voi nimici cu suflarea gurii Mele și îl voi numi fiul fărădelegii, împăratul babilonului, cu care s-au desfrânat toți împărații și toți supușii împăraților. Scris este în Scripturi că sfârșitul tuturor nu va veni înainte de lepădarea de credință când se va arăta omul fărădelegii. Iată, cuvântul Meu este suflarea gurii Mele, care grăiește adevărul despre păcatul pustiirii, așezat la loc sfânt și îmbrăcat în veșmânt sfânt. Eu sunt Dumnezeu Cuvântul. Iată zilele Mele, și va fi răsplată după faptă peste tot pe unde nu pătrunde harul pocăinței, pe care Eu îl suflu peste pământ ca să-l ia cei ce se vor umili spre iertarea păcatelor lor.

Eu stau la ușă și bat. De va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el, și el cu Mine. Amin. Cuvântul acesta este cina pe care Eu, Domnul, o așez între Mine și cel ce va deschide glasului Meu. Amin.

Iată, Mirele vine! Cuvântul Meu este înger trimis de Mine, după cum este scris: «În zilele când va grăi al șaptelea înger, atunci săvârșită este taina lui Dumnezeu, precum Domnul bine a vestit robilor Săi, proorocilor». Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 1998

Sărbătoarea Brăul Maicii Domnului

Cel ce crede în Domnul, are viață veșnică. Preoții lumii stau la răspântii să-i oprească dinspre izvor pe cei însetați de Domnul.

Cobor din cer pe pământ cu hrană îngerească. Amin. Fiilor unși de Mine în grădina Mea cea de la sfârșit! Iată, Mirele vine! Ieșiți întru întâmpinarea Lui. Deschideți Domnului! Amin, amin, amin.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, cobor din cer pe pământ cu iubire proaspătă și cu flori de nuntă, ca să pun la nuntașii care vin la nunta Cuvântului. Cuvântul este Fiul lui Dumnezeu, prin Care toate s-au făcut. Amin. Eu sunt Mirele nunții. Eu sunt hrana și bucuria nuntașilor. Fericit este cel ce știe să aibă haină de nuntă, că acela se ridică la strigarea Mirelui și se gătește în veșmântul nunții și intră bucurându-se. Amin.

O, copilași ai grădinii venirii Mele, vin oițe la izvor. Vedeți să învețe să bea și să fie vii pentru venirea Mea. Vedeți să nu se înece când beau. Vedeți să nu li se aplece când mănâncă. Învățați-le venirea la izvor, și mâncatul, și băutul, și crescutul lor. Vedeți să învețe de la Mine și de la voi ce înseamnă Dumnezeu prin izvorul acesta al vieții veșnice. Sunt multe oi care nu s-au plecat întunericului veacului acesta, și pe acestea le voi călăuzi la nunta cuvântului Meu cel viu, și vouă vă voi da puterea Mea, ca să biruiți toate neputințele cele pământești și să stați în poarta cuvântului Meu și să suflați peste oi și să le puneți în guri și în trăistuță pășunea Mea, mana care se coboară din cer în vremea aceasta, hrană îngerească pentru cei curați la inimă și la duh și la trup. Eu sunt Cel viu, și am în Mine viață veșnică pentru toți cei care Mă caută după adevăr. Slujitorii bisericii din lume nu fac voia Mea, și de aceea nu pot avea grijă de cei ce nu Mă au, dar care sunt deprinși să știe că biserica este aceea unde se strânge lumea și preotul pentru slujbă.

Fiilor unși în grădinița Mea, fiți biserică cuvântătoare. Învățați pe cei ce Mă caută ce înseamnă cuvântul biserică. Duhul necunoștinței de Dumnezeu este împărat peste cei fără de înțelepciune. Mulțimi peste mulțimi sunt prinse sub duhul necunoștinței, și pierd omul din lipsă de înțelepciune. Temearea de Dumnezeu s-a depărtat de la oameni, iar moartea și faptele ei sunt hrană pentru sufletul omului, și omul nu știe ce mănâncă. S-a scufundat lumea toată în necunoștință, și nu știe omul ce este temerea de Dumnezeu și ce este înțelepciunea. Vin Eu, Domnul, și așez pe pământ masă bogată, hrană îngerească, odihnă pentru toți cei blânzi și smeriți cu inima și cu trăirea lor. Vin Eu, și iar învăț pe om, căci sunt Învățătorul. Amin. Și sunt în voi și peste voi și vă fac împărțitori de viața cea veșnică, și care este în Mine, fiindcă Eu voiesc să-i trag pe toți la Tatăl.

Când poporul Israel a ajuns la Iordan, Moise l-a învățat legile cele sfinte ca să trăiască prin ele și să aibă viață veșnică, dar nepăsarea de viața cea veșnică l-a părăsit pe poporul Domnului, iar cine nu are viață veșnică, acela moare. Viața cea veșnică este Iisus Hristos în om. «Toți cei ce cred în Mine au viață veșnică», Eu așa am spus. Dar iată, nu este înțelepciune pe pământ, fiindcă cei ce s-au așezat păstori de suflete, aceia îngrijesc de ei înșiși, și nici de ei înșiși nu știu să îngrijească.

Ce voiește să spună Scriptura aceasta: «Cel ce crede în Mine are viață veșnică»? Cel credincios nu se îndoiește, nu se smintește întru Mine, și Mă are așa cum sunt Eu și Mă lasă

peste el cu toate ale Mele și este curat și umilit și înțelept și veghetor și iubitor de viață veșnică. Vine vremea să se împlinească această Scriptură a vieții veșnice peste toți cei credincioși cu adevărat și în toată vremea, că Ilie, proorocul Meu, în toată vremea a crezut în Mine și a trăit viață veșnică, viață care nu moare în om. Amin, amin, amin.

Iată ce lucrare minunată: Eu, Domnul Iisus Hristos, vin din cer pe pământ cu hrană îngerească pentru oile care știu să audă și să creadă și să înțeleagă glasul Păstorului bisericii. Eu sunt Păstorul păstorilor, Păstorul bisericii Mele, Păstorul celor vii cu viața, cu viața Mea vie în ei.

Ce este viața vie, și ce este viața moartă? Viața cea vie este viața Mea în om în toată vremea, iar viața moartă este viața omului în om, voia omului în om. Cel viu cu viața crede și nu ispitește, crede și se umilește crezând, că este viu și știe prin viața lui cea vie.

Fiilor, cei vii cu viața au înțelepciune. Amin. Cel mort cu viața nu știe cum să creadă, și ispitește și stă în el, căci este mort cu viața și știe prin viața lui cea moartă. Dar Eu vin din cer pe pământ Învățător de viață veșnică peste cei credincioși, că nu mai este învățătură adevărată pe pământ. Cei ce Mă vestesc pe Mine oamenilor, aceia au viața lor și nu pe a Mea, și este fărmică învățătura lor, că ei nu sunt vii cu viața. Vin Eu și împlinesc Scripturile vieții veșnice peste cei binecredincioși, căci cerul și pământul vor trece, dar cuvântul cel rostit de Mine se va împlini iotă cu iotă. Amin.

O, fiilor unși de Mine peste vremea aceasta, Mă fac cuvânt de iubire proaspătă și Mă dau prin voi celor ce vin spre muntele Meu cel sfânt, din care curg legile Mele cele de viață veșnică. Amin. Grăiesc peste ei și zic:

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Am dat pacea Mea ucenicilor Mei. Pace și vouă, și veți fi ucenicii Mei, căci orice păstor dă Tatălui lucrul său cel bun, ca să Se bucure Tatăl de rodul talanților celor cu talanți. Păstorul care dă cu toiagul lui în oi pentru că Mă iubesc pe Mine oile lui mai mult decât Mă iubește el, acela este păstor mincinos, care zice și nu face după cuvântul său.

Iată, biserica cea din România știe de izvorul cuvântului Meu din această grădină, și s-au pus păstorii la pândă să împiedice pe toți cei însetați și să nu bea de la Mine, și să bea de la ei. Dar Eu stau pe munte curat, căci munte înalt este biserica Mea cea curată, care Mă are în mijlocul ei, fiindcă biserica e din fii curați, nu din ziduri de piatră. Acolo unde sunt cei curați și credincioși, și Eu sunt. Iar acolo unde se adună cei fărmici ca să cinstească numele Meu și pe ei lângă numele Meu, zic ei, acolo este biserică lumească, nu biserică a lui Iisus Hristos. Iar păstorul care sună să-și adune oile și suflă peste ele ca să le încălzească la sân, acela le ia pe brațe pe oi și le aduce la izvorul cel veșnic și le are ca plată a lucrului de ucenic credincios, și acela va auzi de la Mine: «*Vino, slugă credincioasă, că peste puține ai fost pus, și ai fost Mie credincios. Vino acum să-ți încredințez pe cele multe ale Mele, căci plata celor credincioși sunt Eu cu toate ale Mele, amin; Eu și cuvântul vieții veșnice*». Amin, amin, amin.

Pace vouă, celor călăuziți de păstor credincios Mie! Pace vouă, celor ce cunoașteți glasul Păstorului Cel bun, Cel ceresc, Păstorul Care coboară din cer pe pământ ca să-i tragă pe toți ai Săi la Tatăl, Păstorul Care-Și pune sufletul Său pentru oi. Luați Duh Sfânt! Luați Duh Sfânt! Luați Duh Sfânt! Amin, amin, amin. Și dacă luați, fiți vii apoi. Luați cuvântul Duhului Sfânt și învățați să lucrați peste voi taina vieții veșnice, taina dintre Mine și voi să știți s-o trăiți, să știți s-o

înțelegeți, căci până acum voi ați strigat la cer și ați cerut de la cer, dar acum cerul răspunde pământului, iar cei ce primesc, să știe taina celor cerești în ei, să știe prin duhul cel înnoit în ei. Taina Mea nu este între fărmicii lumii, ci este pentru cei curați cu inima. Păstrați taina Mea, căci cei ce n-au viață în ei umblă să-i dezbrace de taina Mea pe cei ce vin după Mine. Fiți cumiți! Fiți cumiți! Fiți cumiți, voi, cei care doriți pe Dumnezeu! Fiți cumiți, căci cei ce n-au în ei viață vie nu trebuie să fie trași sau împinși sau aduși la izvor, căci acest izvor are în el viață veșnică numai pentru cei cu Mine în ei. Amin, amin, amin. Luați duh de înțelepciune și fiți cumiți, că plata bună se dă celor cumiți. Lăsați zbuciumul și luați pacea Mea în voi și răbdați spre înțeleptire. Fiți mulțumiți, căci cei nemulțumiți sunt tulburați, sunt neliniștiți. Femeia lui Lot este pildă de trezire pentru cei ce-și iau crucea ca să vină după Mine. Ea s-a îndoit, ea s-a uitat în urmă, și ușa Mea s-a închis în fața ei, dar voi fiți credincioși și sfinți și luați înțelepciune și luați puterea vieții veșnice în voi, căci totul este cu puțință pentru cel ce crede în Mine. Ce trebuie să poată cel ce crede în Mine? Acela poate să se uite numai la Mine. Acela lucrează peste el viața Mea. Acela voiește cerul și pe Dumnezeu și poate cu Mine și nu poate fără Mine.

Amin, amin zic vouă, celor ce veniți spre muntele Meu cel sfânt: fiți mulțumiți și fiți sfinți, căci cei sfinți înțeleg taina lui Dumnezeu cu oamenii cei credincioși. Eu vin curând, și plata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin.

Iată, sunt cu cei credincioși ai vremii venirii Mele cuvânt peste pământ, și sunt venit cu sfinții și cu serafimii, și se va vedea în curând coborârea Mea cu sfinții cu care vin mereu peste grădina cuvântului Meu, grădinița izvorului râului vieții, care curge din Dumnezeu. Amin. Luați și mâncați, luați și beți! Acesta este cuvântul vieții veșnice, masa cea de nuntă a Fiului lui Dumnezeu, Care cheamă pe cei săraci, pe cei flămânzi, pe cei însetați, pe cei goi, pe cei curați cu inima și pe cei ce plâng. Fericiți cei ce vin așa, că aceia se vor bucura, căci acest veșmânt este veșmântul nunții. Amin, amin, amin.

O, mamă, tu ești plină de iubire dumnezeiască și văd dorul tău. Tu ești pomenită azi de biserica Mea și voiești să pomenești și tu numele bisericii Mele celei vii pentru sârbătoarea ta, pentru pomenirea ta între fiii bisericii.

Pace ție, mamă a Mea, căci pacea Mea e pacea ta, și suntem cu cei credincioși întru pace. Amin.

— **O**, Fiule, Fiule, lungă mi-a fost iubirea, lungă și așteptarea, Fiule al meu. M-am așternut cărare între Tine și cei ce veneau să caute pe Dumnezeu, iar eu celor credincioși le ieșeam în cale și îi îmbucătoream cu îndemnul la veghe și la rugăciune spre cer. Acum voiesc să Te dau pe Tine la mulți din cei ce urmau pe cărarea mea spre Tine. Stau cu acoperământul meu peste ei și îl desfăc, și dându-i Ție, zic: deschide-le, Fiule. Amin. Primește rodul meu. Amin. Dă-le înțelepciunea Ta cea tainică, cea care învață pe om rodul vieții veșnice. Amin. Eu am lucrat peste ei după cum au fost ei, ca să-i fac să străbată drumul înainte până la izvorul Tău, Fiule. I-am îndemnat la duhul rugăciunii, la duhul cererii, la duhul veghii, dar acum, dă-le duhul înțelegerii, Fiule, dă-le putere să înțeleagă minunea grădiniței Tale, minunea cuvântului Tău, care a rodit grădină de fii unși și vii prin ungere cerească peste pământ în mijlocul României.

O, fiilor din grădinița Fiului meu, dăruți pe Fiul meu la cei aduși de mine la izvor. Dați-le darul înțelegerii tainei lui

Dumnezeu în om. Lucrați lucrarea care vă este vouă dată pentru învierea făpturii. Amin.

Iar voi, cei veniți la izvor, faceți tot ce vă va zice Fiul meu, Fiul lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu. Vă mulțumesc pentru că ați înțeles cărarea mea care duce la Fiul meu. Amin, amin, amin.

— **B**inecuvântată ești, mamă, și îi voi învăța pe ucenicii tăi să fie ucenici vii.

Binecuvântați să fiți voi, cei care ați urmat mamei Mele. Binecuvântată să fie ziua aceasta, că Eu, Domnul, lucrez nașterea din nou a lumii, nașterea omului nou, nașterea cea de sus, nașterea omului din Dumnezeu, lucrarea Mea în mijlocul României, țara Mea de nuntă, țara iubirii dintre Mire și mireasă. Amin, amin, amin.

31 august/13 septembrie 1998

Praznicul Nașterii Maicii Domnului

Omul știe că Domnul este milos; El însă este în haina judecății. Cei ce vin la izvor, să nu se înecă bând, ci să se facă sfinți.

Vin iar la voi, fiilor unși în grădină, că voi sunteți venirea Mea, cale a venirii Mele după două mii de ani. Amin. M-am așezat în voi, și apoi v-am măsurat făptura și v-am învățat să Mă primiți și să credeți în venirea Mea și să Mă vestiți că am venit la voi și că lucrez peste voi cartea împărăției cerurilor, că scris este în Scriptura care spune: «*Se va propovădui această Evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate noroadele, și atunci va veni sfârșitul. Amin*».

O, fiilor, ce este sfârșitul pe care Eu l-am voit a fi înțeles în această Scriptură? Sfârșitul acesta este venirea Mea. Amin, amin, amin. Dar iată, din pricina înmulțirii fărădelegii iubirea multora s-a răcit, că era scris să fie așa. Și dacă iubire nu mai este, de aceea nu se mai pricepe taina sfârșitului, taina venirii Mele după două mii de ani. Este scris în Scripturi despre taina celor două mii de ani. Cine citește, să înțeleagă. Amin. O, cum să înțeleagă omul această taină a plinirii tuturor vremilor dacă omul nu voiește să înțeleagă, dacă omul nu voiește să vin și să pun sfârșit fărădelegii? Cel ce voiește să se numească creștin nu vrea cu greul, ci vrea să-i meargă bine și vrea să fie ajutat de Dumnezeu. Nici să Mă iubească nu vrea să fie în stare, dar vrea să-l ajut și vrea să creadă că Dumnezeu îl iubește. Omul are obiceiul să zică și să știe că Dumnezeu este iubitor și milos și bun, și altfel nu-i place să știe. Dar zic Eu altfel, și iată cum zic: sunt îmbrăcat în haina judecății, și voi da fiecăruia după cum este fapta sa. Amin. Eu nu pot să fac de la Mine nimic, și cum aud, așa și judec, pentru că nu fac voia Mea, ci a Tatălui, Care M-a trimis. Amin. Eu de șapte mii de ani aștept milă de la om. Acum două mii de ani am zis oamenilor: «*Învățați ce înseamnă: milă voiesc, nu jertfă*».

Oamenii n-au milă cu adevărat unii de alții. Umblă omul cu taina milei și face din ea cădere peste om, că omul nu știe taina milei. O, fiilor din grădina Mea, unde-i greu, nu se prind mulți, că omul are milă de el însuși, și își zice că Dumnezeu e bun și iubitor, și nu vrea omul la greu, nu vrea să se jertfească pentru Dumnezeu prin iubire de Dumnezeu. Om pe om se înșeală cu iubirea pentru aproapele, dar nu știe omul taina milei, că pe pământ e prea multă mândrie, și unde-i greu, nu se prind mulți. Cei mândri nu se bagă la greu, nu se pun pentru Dumnezeu și pentru planul lui Dumnezeu, dar își zic că ajută pe aproapele lor.

Iată, fiilor, nu sunt înțelese tainele Scripturilor. Omul le-a răstălmăcit după a lui plăcere, și mulți îl pierd pe Dumnezeu din pricina plăcerilor lor. Uitați-vă la slujitorii de azi care-și zic ai Mei. Deschideți ochii și priviți-i ca să înțeleagă și cei ce nu vor să vadă ca voi. Uitați-vă la ei cum calcă peste Dumnezeu. Mai bine le vine să calce peste Dumnezeu și peste dreptatea lui Dumnezeu decât peste omul care vine spre ei fără dragoste de Dumnezeu, căci dragostea de Dumnezeu îl face sfânt pe om. Dar ei lucrează pentru câștig nedrept, nu pentru Mine. Ei învață cele ce nu se cuvin pe cei ce le îngăduie nedreptăți față de Dumnezeu. Iată, toți oamenii îl pierd pe Dumnezeu din pricina iubirii de sine, căci sunt pretențioși, și așa stau față în față cu slujitorii de azi care-și zic că sunt slujitorii Mei.

O, nu e ușor să priceapă omul taina milei, taina lui Dumnezeu în om. De aceea v-am spus Eu vouă, fiilor unși în grădină, să vă uitați bine la cei ce vin la izvorul care curge la voi, să vă uitați la cei ce se înecă bând, la cei ce li se apleacă mâncând, și să vă faceți datoria să-i învățați de la Mine ce înseamnă Dumnezeu, să-i învățați mâncatul și băutul și crescutul prin izvorul de la voi, că Eu așa am spus: «*Se va vesti și se va propovădui această Evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate noroadele, și atunci va veni sfârșitul*», iar sfârșitul este venirea Mea. Amin.

Creștinul trebuie să fie de folos planului lui Dumnezeu, dar din pricina mării de sine nu poate omul să fie creștin, nu poate folosi lui Dumnezeu, căci cine-și caută folosul său, acela nu știe ce înseamnă această taină: creștin. Cine nu trage folos din învățătura care vine din Scripturi, acela nu poate fi creștin, căci creștin înseamnă Hristos în om, fața lui Hristos, viața lui Hristos în omul creștin. Iubirea s-a răcit din pricina înmulțirii fărădelegii care a devenit lege pe pământ, fărădelege îngăduită de lege, iar Eu, Domnul, sunt îmbrăcat în haina judecății, în haina dreptății, amin, căci sfinții Mei mereu suspină și Îmi spun: „*Doamne, până când?*”.

O, îndurerații Mei, o, sfinților care așteptați dreptatea pentru fapte, iată, vremea este cu Mine și cu plata Mea. Am spus tuturor: «*Privegheați!*», dar omul se iubește pe sine și își zice că Dumnezeu e bun și milos și iubitor, iar Eu sunt Cel Drept și stau pe scaunul judecății și trimit pe îngerii Mei să-i aleagă pe cei buni dintre cei răi, și să vin apoi cu judecata pentru cei ce nu priveghează întru venirea Mea. Și voi veni pe neștire, ca pe vremea când am venit prin Fecioară între oameni și oamenii n-au știut, căci taină nepricepută este venirea Mea, dar de cei sfinți taina Mea este știută, căci sfinții o împlinesc prin lucrarea Mea cu ei. Amin, amin, amin.

— **O**, Fiule tainic, mare este taina creștinătății! Iubirea mea de mamă se face pâine caldă pentru cei ce iubesc taina creștinătății. Această taină nu mai este trăită pe pământ, Fiule tainic. Nimeni nu mai poate fi creștin pe pământ, căci focul fărădelegii a părjolit toată iarba verde, Fiule trist. Coborârea Ta pe pământ nu-și mai găsește loc, că Tu ești ceresc și ești Dumnezeu sfânt, și nu mai ai unde să Te așezi. Mărirea și semeția omului Te-au pedepsit să nu-Ți mai găsești loc de coborâre pe pământ. Peste tot stă ascuns antichrist. În orice om el se simte Dumnezeu, și pe orice om îl face să se creadă iubit de Tine, Fiule drept. Dar Tu lucrezi tainic, ca și atunci când prin nașterea mea între oameni Tu ai făcut din mine venire a Ta, cale a venirii Tale acum două mii de ani.

O, șterge-Ți fața tristă și alină-Te în mila mea de mamă. Nu plânge, Fiule dulce, că Tu ești Dumnezeu. Lacrima

Ta și iubirea Ta, care s-au făcut chin peste Tine, mi-au ars inima, și sufletul mi l-au pătruns ca o sabie. Atunci am înțeles că nimeni nu Te-a iubit, și am descoperit atunci gândul inimii omului, așa cum a profetizat bătrânul Simeon în zilele cele pentru nașterea Ta între oameni. Azi, din nou sunt străpunsă de sabia aceleiași dureri, căci Tu, Doamne Cuvinte, ești taină nepătrunsă de inima omului, și s-a descoperit din nou că numai Tu nu ești primit în inima omului, ca și atunci când Ți-ai făcut atât de tainică venirea către oameni, și când oamenii prin necredința și prin nepăsarea lor și-au scris singuri judecata, ca și azi, Fiule nepătruns de inima omului.

Alină-Te în mila mea de mamă, că iată, am găsit casă a milei pe pământ, casă pentru Tine, Fiule ceresc, cale a venirii Tale după două mii de ani, grădiniță de fii, lucrată de Tine pentru cer. Împărăția Ta din om a căzut, Fiule ceresc, dar Tu ești Judecător drept, iar omul a uitat că Tu ești îmbrăcat Judecător.

O, fii ai oamenilor, cine poate osândi pe Judecător? Cine poate amâna procesul neamurilor? Cine se poate ascunde de ziua venirii Fiului meu, Dreptul Judecător? Fugiți din căile fărădelegii, că vine împărăția cerurilor pe pământ și va prinde sub ea pe cei depărtați de Dumnezeu. Lucrați pocăință și vegheați apoi, că ziua Domnului vine ca furul pentru cei ce dorm. E Domnul cu strigătul după voi. Auziți-I strigarea! E Domnul! Amin, amin, amin.

— **O**, mamă, cine mai crede în venirea Mea? Cel ce crede în Mine, crede și în venirea Mea. Dar cine mai crede în Mine? Cine mai știe ce este această taină: credința și lucrarea ei? Cine mai cunoaște numele Meu?

O, mamă, credința s-a sfârșit și iubirea s-a răcit, și Eu am venit, și vin, și nu este cel ce Mă cunoaște, căci somnul omului e somn greu. Unde nu este iubire, este somn greu. Mă uit la omul de pe pământ care iubește pofta lui. Oricât i-ar fi de somn, iubirea de pofta lui cea păcătoasă îl ține treaz și viu cu pofta, și îl umblă pe drum și noaptea, și el biruie somnul prin pofta cea rea care-l ține treaz, căci cine iubește nu mai are somn. Dar pentru Mine omul nu dă somnul, că nu Mă iubește omul, iar Eu vin ca un fur pentru cei ce dorm, pentru cei ce nu trăiesc. Omul cel fățarnic dă să îmblânzească lupul cu pielea oii, dar pe Mine nu Mă îmblânzește, iar Eu sunt îmbrăcat Judecător, și omul nu crede până nu vede. Omul este oaie mincinoasă, ca și lupul, dar lupul este adevărat și știe să se lase atras de pielea oii, că el știe că vine plată pentru lup, pentru lucrare de lup, dar omul nu știe și nu vrea să audă că e oaie mincinoasă, și mulți Îl pierd pe Dumnezeu din pricina mării de sine. Cei ce-și zic creștini pe pământ sunt plini de pretenții și calcă peste Dumnezeu prin mărirea de sine. Omul nu trăiește creștinește, dar își zice creștin, și are piele de oaie și are minte deșartă, iar păstorii omului calcă peste Dumnezeu și zic ca omul cel fățarnic prin mărirea de sine.

Fiilor din grădină, fiți precauți, că Eu sunt Cel ce aleg pe cei aleși între oameni, iar cei ce vin nu se mai uită în urmă, și scapă. Cei ce nu scapă sunt cei ce se uită în urmă. Cei ce nu scapă sunt cei ce se dau jos de pe acoperiș ca să-și ia haina lor din casă.

Fiilor din grădină, Eu sunt cu voi și lucrez peste voi cartea împărăției, după cum este scris: «Și se va propovădui această Evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile, și atunci va veni sfârșitul», iar sfârșitul este venirea Mea, căci vin să fac dreptate sfinților în cer și pe pământ. Amin, amin, amin.

Praznicul Înălțării sfintei cruci

Domnul binecuvintează lucrul pentru căsuța din deal, primul dintre mărgăritarele proorocite să fie în jurul grădinii Sfintei Sfintelor. Cei îndoielnici sunt opriți dinspre izvor prin duhovnicii lor cei necredincioși. Fericți cei săraci cu duhul.

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vă închin pe voi, fiilor unși în grădina Mea, vă închin așa cum închină o mamă bună pe copilul ei după ce-l spală și îl îmbracă, și apoi după ce-l hrănește, și ori de câte ori începe sau isprăvește peste el îngrijirea. În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, închinați-vă și voi viața cea de fiecare zi până la venirea Mea, ca să vă am apoi în fericirea cea veșnică între cer și pământ.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, binecuvintez începutul lucrului din deal, prima căsuță din jurul acestui așezământ sfințit de numele Meu, prima căsuță binecuvântată de cuvântul Meu prin voi, fiilor unși cu ungera Mea cea nouă. Toate căsuțele binecuvântate de cuvântul Meu care este cu voi, să aibă în ele fii pe potriva Mea, fii după chipul și asemănarea Mea, fii numiți de cuvântul Meu. Această căsuță să fie un mărgăritar din șirul de mărgăritare care va înconjura așezământul începutului Meu cel nou, prin care am început nașterea din nou a lumii, înnoirea lumii, fiilor unși. Începem din nou lumea, și încep cu voi. Amin, amin, amin. Nimeni dintre cei ce vă întâlnesc pe voi în numele Meu, nu pricepe adâncimea tainei Mele în voi, ba unii se scoală și vă hulesc, și pentru aceia Eu nu pot spune că n-au știut ce fac ei prin hula lor. Acum s-a așezat pe pământ sfârșitul răului și începutul celor sfinte peste om, și nu mai e vreme de așteptat, că toate sfârșitu-s-au. Amin. Sfârșitu-s-au toate și nu mai e nimic bun pentru Dumnezeu pe pământ. Totul e deșertăciune și goană după vânt, după cum spune Scriptura, dar voi sunteți planul Meu în mâna Mea, schița Mea cea pentru nașterea din nou a lumii. Nimic nu pot să-i mai dau lumii decât suferință. Lumea e lacomă după vânt și după deșertăciune, e lacomă și nu se mai satură de păcatul lăcomiei. Tot omul și-a pierdut mintea și nu și-o mai adună ca să se uite la deșertăciunea minții lui. Omul care se iubește pe sine, omul care Îl duce pe Dumnezeu cu vorba, acela nu cunoaște nimic din taina numelui de creștin.

Fiți atenți, fiilor unși cu ungera Mea cea nouă; când vin spre voi oameni iubitori de Dumnezeu, zic ei, fiți atenți cum stați în fața lor. Stați în numele Meu, și altfel să nu stați, că oamenii sunt iubitori de sine, sunt iubitori de argint și se trufesc și se laudă și hulesc și vând pe Dumnezeu, chiar dacă au înfățișarea adevăratei credințe, dar în zadar o au dacă tăgăduiesc puterea ei și lucrarea ei între oameni. Fiți curați față de toți oamenii, și de ce este al lor să nu vă atingeți, că oamenii iubitori de sine nu iubesc pe Dumnezeu, chiar dacă au înfățișarea adevăratei credințe. Eu sunt Cel ce aduc spre voi pe cei ce Mă iubesc pe Mine și pe voi. Eu sunt Cel ce cunosc inima omului, iar voi să lucrați după cuvântul Meu, că iată ce fac oamenii: vin la voi și se dau iubitori de Dumnezeu, iar când văd jugul Meu cel sfânt, dus de voi, se rușinează și dau să se ascundă sub nădejdea că nu e Dumnezeu cu voi și că e diavolul. O, ce jug greu voi da Eu la aceștia care au aflat izvorul Meu cel sfânt de la voi, și s-au dus apoi și l-au vărsat pe drumurile lor deșarte, și apoi au învinuit cuvântul Meu și pe voi, cei unși de Mine cu ungera Mea cea nouă!

Am început din nou biserica Mea, că nimic nu mai înseamnă pe pământ biserică a lui Hristos. Iată ce fac preoții

din lume: se scoală să lovească în începutul Meu cel nou, care este cu voi în lucrarea de înnoire a lumii. Oamenii și-au pus peste ei duhovnici și i-au mărit și i-au slăvit și i-au pus paravan pentru ei și pentru slava lor cea deșartă. Vin oameni iubitori de sine până la izvorul Meu cel sfânt de la voi, și se duc apoi să întrebe pe duhovnicii lumii păcătoase care nu se scoală din deșertăciunea păcatelor ei. Duhovnicii oamenilor zic ca oamenii, și nu zic ca Duhul Sfânt. Dacă duhovnicii ar lucra cu Duhul Sfânt, ar fi sfinți și ar vedea deșertăciunea omului care se duce la duhovnic ca să ia de la Dumnezeu. Duhovnicii oamenilor vând vorbele lui Dumnezeu pe bani, și oamenii zic că Dumnezeu este acolo unde se dau bani pe El, și apoi zic că-L au pe Dumnezeu. Dar iată ce grăiesc: oamenii slavei deșarte și-au luat plata prin duhovnicii sufletelor lor, care s-au sculat alături de ei împotriva Mea. Dacă duhovnicii oamenilor ar fi duhovnicești, s-ar ascunde de oameni, că oamenii n-au pocăință, și nici n-o caută. Iată ce caută omul, caută duhovnic care lovește în Mine, în adevărul Meu, care a venit pe pământ ca să vadă faptele rele ale lumii.

O, fiilor unși în grădina Mea, vă spun vouă că dacă ați fi din lume, lumea v-ar iubi, că lumea iubește ce este al ei, dar voi nu sunteți din lume sau ca duhovnicii lumii, care fac pe gustul omului din lume. Voi sunteți cuvântul Meu, adevărul Meu, și de aceea lumea nu vă iubește. Lumea nu iubește adevărul, și de aceea nu poate lumea să vă iubească pe voi. Duhovnicii bisericii din lume, căroră lumea le zice mari și sfinți, aceia au primit duhul slavei deșarte peste ei, și sunt pătați în sângele lui antichrist, care-și are locul în biserică, și de aceea lovesc în numele Meu care este cu voi. Dar voi aveți răbdare, că-i voi aduce cu capul la picioare, fiindcă Mă vor vedea cu voi și vor fi judecați de însăși conștiința lor cea pătată, care i-a făcut să lovească în lumina ochilor Mei care cutreieră pământul. Ei s-au ridicat mai presus de Mine și au judecat după voia lor, că nu cunosc prin Duhul Sfânt, Care pe toate le judecă după dreptatea cea din cer.

Amin, amin zic vouă, fiilor unși cu ungera Mea cea nouă: duhovnicii românilor, care s-au pătat în sângele lui antichrist și apoi au fost puși mari peste sufletul românilor, aceia vor fi rușinați de Dumnezeu pentru păcatul slavei deșarte și pentru pata lor care-i face să spună ca omul și nu ca Dumnezeu, Care nu caută la fața omului. Iată, aceștia lovesc în voi și se au bine cu toată lumea mării de sine și se vădesc că nu sunt oameni ai dreptății dacă lovesc în lucrul Meu cel sfânt, care vine peste voi pentru împlinirea Scripturilor cele pentru înnoirea lumii. Ei se cred mai deștepti ca Mine și ca voi, care Mă aveți pe Mine din cer în toată vremea peste voi.

Oamenii nu iubesc calea adevărului, calea cea sfântă a Mea cu oamenii, și de aceea s-au sculat împotriva izvorului Meu cel sfânt, care curge din cer în mijlocul României. Iar Eu, Domnul, Mă ridic împotriva duhovnicilor lumii și le zic: n-am venit să aduc pacea, că n-am peste cine s-o așez, căci oamenii iubesc păcatul. Am venit să aduc sabia, și am adus-o. Iar voi, duhovnicii oamenilor care v-au făcut duhovnicii lor, dați să fugiți de sabia care taie dinaintea Mea fățarnicia care s-a făcut Dumnezeu pentru cei slabi care nu văd calea adevărului ca s-o cunoască. Am venit să aduc sabia. Cuvântul acesta este sabia Mea. Ea desparte adevărul de minciună, și omul cel fățarnic a început să țipe și să-și strângă supușii sub mantia sa, dar Eu vin cu plata fățarniciei, și voi vă ascundeți de fața cuvântului Meu cel adevărat, că sunteți fățarnici. Iată ce veste vă trimit: vai vouă, că alergați după sufletele oamenilor ca să-i faceți ucenici credincioși vouă și nu Mie, căci oamenii care vă caută pe voi rămân în păcatele lor și se fălesc cu

numele Meu așa cum sunt ei, dar ei sunt fii ai gheenei, și vai și lor dacă nu vor asculta de glasul Păstorului Care vine din cer și Se face cuvânt pentru ca să cheme omul la pocăință și la sfințenie de duh și de trup și de inimă, pentru împlinirea Scripturilor de veac nou peste pământ. Vai vouă, cărturari și farisei care stați în numele Meu înaintea oamenilor ca să le tăiați calea care duce în împărăția Mea cu care vin pe pământ! Vai vouă, celor ce lăsați lumea să rătăcească în păcate, ca nu cumva să fie cel ce se scoală împotriva voastră ca să vă descopere fățarnicia! Iată, v-ați luat plata pe pământ, căci oamenii vă slăvesc pe voi, iar pe Mine Mă răstignesc prin păcatele lor. Slava care vine de la om este plata omului fățarnic, și cu ea rămâne. Dacă ați fi plăcuții Mei, ați fugi ca și Mine de slava de la om, dar voi vă faceți ucenici din oamenii slavei deșarte și vă înveliți cu ei și vă semețiți împotriva plăcuților Mei, care fug de păcatul slavei deșarte. Eu nu grăiesc peste voi de la Mine Însumi, căci cel ce grăiește de la sine, acela își caută slava lui, și nu este de la Dumnezeu cel ce-și caută slava lui. Eu sunt trimisul Tatălui, și întru Mine nu este nedreptate, că nu caut la fața omului, ci toate câte aud la Tatăl, acelea le grăiesc, căci nu caut slava Mea. Voi căutați la fața omului, și așa grăiți, și așa lucrați. Duhovnicii timpurilor creștine se ridicau împotriva împăraților nedrepti și nu primeau pată pe fața lor și nu erau pătați ca apoi să trebuiască să se învoiască cu omul slavei deșarte, și își puneau sufletul pentru oile Mele și nu Mi le înjunghiau așa cum faceți astăzi voi, cei ce vă numiți și sunteți numiți de oameni duhovnici mari. Sunteți mari, dar pentru oameni, nu pentru Dumnezeu, că la fața omului căutați. Dacă ați căuta cu fața Mea în voi înaintea oamenilor, nu v-ar mai căuta mulțimi de oameni, și ar fugi lumea de lângă voi așa cum fugea de lângă Mine. După ce mulțimile de oameni vedeau ce voiesc Eu de la om, Mă părăseau și nu mai umblau după Mine. Numai câțiva aveam cu adevărat de partea Mea, iar aceia iubeau adevărul lui Dumnezeu, nu al omului. În toate timpurile am avut numai câțiva, căci oamenii iubesc păcatul și nu se învoiesc cu lepădarea de sine.

Amin, amin zic vouă: slujitorul care are după el mulțime de suflete, acela nu este cu Mine, ci este cu slava care vine de la om, și nu este bună turma lui. Dar slujitorul prigonit de slujitorii bisericii pentru că are oi sfinte și cuminti și ascultătoare de Dumnezeu, acela este slujitor ceresc înaintea Mea, căci credința nu este a tuturor. Amin, amin, amin.

O, fiilor unși în grădina Mea cea cu ungeră nouă în ea! Am strâns pe România în grădina Mea de la voi, și acum caut după neamul român care va fi să fie, căci Eu nu fac pe gustul omului lumesc, așa cum fac duhovnicii lumii, care calcă peste Dumnezeu pentru fața omului. Începem din nou lumea, și încep cu voi. Amin. Începem din nou pe România, și încep cu voi. Amin. Începem din nou cu începutul în toate, și încep cu voi. Amin. Și am început cu voi. Amin, amin, amin.

Nimeni din cei ce vă întâlnesc pe voi și vă privesc pe voi în numele Meu, nu pricepe adâncimea tainei Mele în voi, că Eu lucrez tainic din veac și până în veac. Dacă aș mai lungi veacul omului, omul de după această lucrare a Mea ar osândi pe tot omul de azi că n-a cunoscut pe Dumnezeu în voi. Dar oamenii de lângă voi și toți cei din vremea aceasta nu vor venirea Mea, căci sunt goi și nu știu ce înseamnă veșmântul venirii Mele, veșmântul de nuntă, fericirea pe care Eu, Domnul, am așezat-o pentru cei săraci cu duhul, pentru cei ce au numai Duhul Meu. Oamenii au multe duhuri și sunt bogăți în duhuri, dar cei săraci cu duhul sunt cei ce au numai Duhul lui Dumnezeu, numai un singur duh. Oamenii nu sunt cunosători ai celor sfinte, și sunt ușori la minte și se iau după toate câte vin

de la oameni. Dar cei săraci cu duhul au veșmântul venirii Mele și veghează întru venirea Mea, căci Eu am zis: «*Fericiți cei ce plâng, fericiți cei blânzi și drepti, fericiți cei flămânzi și goi, fericiți cei ce miluiesc, fericiți cei cu inima curată, care fac toate acestea în pacea inimii, că plata lor, multă este în ceruri, așa cum a fost și pentru proorocii cei de dinainte, care erau prigoniți pentru numele Meu*».

Voi, fiilor unși cu ungera Mea cea nouă, să nu vă plecați învățătorilor oamenilor, așa cum face lumea ca să fie văzută de lume, ca și învățătorii ei, căroră le plac locurile cele dintâi și le place să fie numiți învățători peste oameni. Voi știți că unul este Învățătorul și Părintele vostru: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, amin, iar voi sunteți frați. Nici învățători să nu vă numiți, că Învățătorul vostru este unul: Hristos. Și cel care este mai mare între voi, să fie slujitorul vostru, căci cel care se va înălța pe sine va fi umilit, și cine se va smeri pe sine va fi înălțat. Amin, amin, amin.

Înălțați spre Mine crucea credinței sfinte, Evanghelia împărăției, care se vestește pe sine la toate neamurile, ca să vină apoi sfârșitul cel proorocit de Mine, să vină venirea Mea și împărăția Mea pentru cei drepti. Astăzi sărbătorim crucea răstignirii Mele, pe care duhovnicii cei drepti au scos-o din pământ și au înălțat-o, ca tot cel ce se va uita la ea și o va cinsti, să aibă viață veșnică, și s-o trăiască apoi, căci viața veșnică se trăiește, nu se dobândește fără viața ei, fără viața Mea în om.

Nimeni nu mai sărbătorește în el crucea răstignirii Mele. Face omul semnul crucii pe trupul lui, și atât, iar Eu sunt fără viață în om, căci omul nu iubește răstignirea, așa cum am iubit-o Eu. Omul nu stă răstignit pe cruce ca să nu păcătuiască. Omul s-a dat jos de pe cruce și umblă în păcate și este liber față de cruce. Dar Eu vin cu norii, și înaintea Mea va merge slava Mea, crucea slavei Mele, căci răstignirea Mea a fost slava Mea prin care am biruit moartea omului care iubește viața Mea în el. Vin curând, și toată fățarnicia omului va fi așternută sub venirea Mea, iar Eu Mă voi slăvi în cei ce veghează întru venirea Mea cea cu slavă.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, vă închin pe voi și tot lucrul vostru cel sfânt, care va sta înaintea Mea și va rodi veac dumnezeiesc între cer și pământ. Amin, amin, amin.

14/27 septembrie 1998

Cuvântul Domnului către poporul creștin

Ziua pomenirii surioarei sfintei Virginia, Maria lelica, la șase luni de la mutarea la cer. Cuvântul Domnului îl pregătește pe om pentru viață veșnică fericită și neîndurerată. Mulți din cei ce au auzit glasul Domnului nu și-au lucrat lepădarea de sine și L-au părăsit pe Domnul.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, coborâm în grădina cuvântului Meu, Verginico. Ia pe surioara ta și hai să-i facem pomenirea cea de jumătate de an pentru ea, că pentru cei ce vin la cer se fac pomeniri apoi. Omul trăiește și după ce pleacă de pe pământ, trăiește cu adevărat, dar taina aceasta este atât de puțin pricepută de om, măi Verginico! Chiar dacă este pricepută, este rău pricepută, că dacă ar ști omul cum se trăiește după plecarea lui dintre oameni, n-ar mai mânca și n-ar mai bea și nu s-ar mai odihni, și ar împlini tot cuvântul Meu pe care l-am lăsat peste biserici, căci am lăsat Evanghelia Mea peste oameni, și oamenii trec peste ea și n-o cunosc și nu-i știu taina.

Toate ale Mele vorbesc omului despre viața lui cea veșnică. Tot ce i-am cerut Eu omului să facă pe pământ, i-am cerut pentru ca să-l pregătesc pentru o viață veșnică fericită și nu îndurerată. Mulțimi de suflete se tânguiesc în viața cea de după trup. Numai suspinuri, numai vaiete, numai vierme neadormit, numai jale! Nu vrea omul să caute pentru viața lui cea veșnică. Iată ce face omul: caută să-și facă rost de toate câte îi trebuie aici pe pământ, dar acestea sunt deșertăciune și sunt supuse pieirii.

Grăiesc cu tine întru cele din cer, Verginico, să audă omul de pe pământ că este viață veșnică. Viața veșnică este și bună, și rea. Cine n-a trăit cu Mine, Domnul, pe pământ, tot așa este și în viața cea veșnică. Cine nu M-a căutat și nu M-a iubit în viața de pe pământ, nu are mângâiere în viața cea veșnică, fiindcă iubirea și fericirea se dobândesc în viața cea din trup, și apoi le are omul care știe să le păstreze bine după ce le lucrează. Cum se dobândesc acestea în vremea trupului?

O, Verginico, tu ești cerească fiindcă ai dobândit cerul încă de pe pământ, că Eu te-am ales dintre oameni ca să lucrez cu tine mântuire peste mulți credincioși care iubesc viața cea veșnică. Și acum vorbesc cu tine în cer și cobor cu tine pe pământ, căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele. Amin, amin, amin.

— **B**inecuvântat să fie numele Tău în cer și pe pământ, Doamne, căci numele Tău este purtat pe pământ de toți binecuvântații Tăi. Dar cine sunt aceștia? Sunt cei ce fac voia Ta și viața Ta în trupul, în sufletul și în duhul lor. Dar câți sunt aceștia pe pământ, și cine poate face voia Ta, și ce este voia Ta în om? Ea se vede lucrând din omul cel îndumnezeit de Tine. Ea este văzută din om, Doamne. Cine face voia Ta, este lumină pentru cei din jurul lui. Dar cine poate face voia Ta? O, numai cel plin de iubire pentru Tine ziua și noaptea, numai cel atent prin iubire, numai cel ce știe ce este mântuirea, numai cel ce Te cunoaște pe Tine punându-Te în fața oamenilor, numai cel ce cugetă cu sete și cu dor la legile Tale grăindu-le și lucrându-le în el și în jurul lui, numai acela este cel ce face voia Ta. Acela care nu face voia lui, numai acela poate face voia Ta, Doamne.

Mi se umple duhul de jale când mă întorc cu privirea duhului înapoi, spre cei ce au trecut prin lucrarea cuvântului Tău cu mine, spre cei ce au auzit și au poposit pe lângă izvorul Tău cel viu, care a curs din mine prin Tine vreme de peste patruzeci de ani. Dar cei ce au făcut voia Ta sunt prea puțini, Doamne, că omul e încăpățânat, și nu caută să învețe ca să știe cum să Te îplinească în el. Duhul ușurătății e capcană deschisă pentru tot omul care Te caută pe Tine, și nu știe omul ce înseamnă să-L aibă pe Dumnezeu în el. Acest duh al ușurătății și al puținătății de minte a nimicit atâtea suflete care au avut prilejul să afle și să audă șoapta Ta, care s-a făcut izvor nesecat între cer și pământ. O, nu mai este minte sănătoasă în om, că unde nu este veghe bună, mintea se despică în multe bucăți, și intră în ea părăsirea voilor Tale, și apoi intră nepăsarea de suflet, Doamne. Așa au pățit atâtea suflete care plângeau după izvorul Tău din mine, că veneau la izvor și voiau să vină să fie cu Tine, dar nu lepădau voia lor, și Te lepădau pe Tine, Doamne, Te lepădau după ce Te cunoșteau. O, că mulți Te cunoșteau și mulți Te lepădau, ca și în vremea trupului Tău, Doamne. Nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu în trupul și în sufletul și în duhul lui, că omul nu se rupe de voia lui, care îl desparte de Tine. Te găsesc oameni mulți, și tot atât de mulți Te și pierd, că voia omului e mai tare în om decât voia Ta. Omul trebuie să vegheze zi și noapte ca să nu

Te piardă prin voile lui, căci „Dumnezeu“ e cuvânt mare, iar „om“ e cuvânt mic. Omul e mic și nu-L poate purta pe Dumnezeu. Ferice de omul mare pe pământ, căci om mare pe pământ este omul purtător de Dumnezeu. Amin.

Mi se umple duhul de jale când mă uit cu Tine, Doamne, peste cei care au cunoscut lumina acestui cuvânt, și apoi s-au lăsat spre duhul puținătății de minte părăsindu-Te. Aceia au avut mândrie păcătoasă și au căzut prin ea și s-au smintit prin ea. Cel care nu vede bine are ochiul bolnav, și zice că e sănătos și rămâne în duhul lui, dar iată, fiecare carte își are vremea ei și poartă în ea portretul vremii ei. Fiecare trup care a trecut prin cartea aceasta va fi știut de toți oamenii de pe pământ, așa cum acest izvor de cuvânt va fi să prindă în el mărturia fiecărui om. De aceea curge izvorul Tău, Doamne, că Tu ești lumina cea pusă în obroc de însăși voia Ta, ca să știe toată suflarea din cer și de pe pământ că Tu ești mare, și că omul este mic. Amin.

Astăzi sunt de mână cu surioara mea prin grădină, că i se face pomenirea în grădina Ta, Doamne. Ea e mirată de vremea de azi, căci s-a schimbat vremea. Ea vede cu duhul, ca și cei din cer, dar cei de pe pământ nu știu să vadă. Ea vede prăbușirea bisericii lumii și e mirată, că își amintește cuvântul Tău cel spus din vreme. Ea vede lumea moartă, și vede sabia Ta deasupra pământului. Ea vede lucrul Tău cel tainic cu care răspălești pe vrăjmașii Tăi. Ea vede pe antichrist întronat în locul cel ce se zice sfânt pentru Tine. Ea este cerească și vede cerește și vede. Fericit este omul care dobândește pe pământ viața cea din cer, că acela vede cerește din cer, și numai cei cerești văd ce vezi Tu, Doamne.

O, surioară, uită-te și vezi împlinirea Scripturilor Domnului, păcatul lepădării de credință și pe antichrist îmbrăcat slujitor al lui Dumnezeu, vrând să îplinească el Scripturile de nou Ierusalim între cer și pământ. Dar el e orb și e fără minte și nu știe că Scripturile sunt pentru cei sfinți, nu pentru el, iar pentru el sunt blestemurile Scripturilor. El își împlinește lucrul lui cel scris în Scripturi și se grăbește să-și întocmească umplerea cupei judecării. El și ai lui au luptat să-i dărâme pe cei sfinți, ca să fie a lui împărăția lui Dumnezeu, care se ia prin sfințenie, nu prin daruri, nu prin bani, nu prin fățarnicie, nu prin om, căci omul este mincinos.

O, surioară, trecerea mea la Domnul e trecere mare, pentru că eu am fost ușa cuvântului Lui care se împlinește. Tu ești surioara mea și te-am ajutat din cer să ai trecere la Domnul, ca să vii apoi cu lucru lucrat pe pământ și să iei plata pentru el. Tot ce ai mai greșit se șterge prin cei vii care mijlocesc în grădina Domnului pentru mulți, iar acum suntem la masă de pomenire pentru tine în grădină. Omul nu pricepe viața cea veșnică, și se miră de cei din cer care au trecere la Domnul.

Stăm și serbăm aici, în grădină, că în casa de unde am plecat la cer eu și tu, e doliu mare, surioară. O, nu te mai uita, că e doliu mare pentru noi. Acum nu ne mai uităm, dar când se vor înnoi toate locurile pe unde Domnul a însemnat prin cuvântul Său, atunci privirea noastră va umbla și va bucura pe mulți, și vor înțelege mulți ce a fost Dumnezeu prin această lucrare. Copiii tăi s-au făcut satane, căci slujesc păcatului mai mult ca lumea, fiindcă ei au fost copiii lui Dumnezeu, nu ai lumii, și de aceea spun că sunt mai rău ca lumea. Copiii tăi au căzut în plata păcatelor lor pe care le-au făcut voit împotriva lucrării cuvântului lui Dumnezeu. Dar iată, avem copilași cerești și căsuță cerească pentru noi. Avem copii unși cu ungere nouă, și mereu au pază de la Domnul peste ei, și mereu are Domnul cuvântul Său cu ei. Acum totul este nou pentru

cei noi, pentru cei vii, iar pentru cei vechi totul este stricat, de la minte și până la faptă. Dar Domnul este cu împărăția Sa gata s-o așeze peste pământ și să pună în ea pe cei mari, pe cei purtători de Dumnezeu, pe cei ce-L lucrează pe Domnul.

O, fiilor din grădină, fiilor unși, iau pomenirea pentru surioara mea și o unesc cu cei din cer și suntem una, cerul cu pământul, iar îngerașii cântă cu sărbătoare, că e zi de pomenire, cerul și pământul laolaltă. Domnul este cu răsplata pentru toate câte lucrați voi pentru cer. Amin, amin, amin.

Să le dai, Doamne, cele ce le trebuiesc lor pentru Tine și pentru ei. Aducă-le cele de trebuință, căci ei Te au pe Tine de sprijin. Ajută-i să aibă în ei mereu împărăția Ta, ca să le adaugi cele ce sunt spre trebuința lor. Amin, amin, amin.

— **O**, Verginico, greu e pe pământ. Greu Mi-e și Mie, dară lor! Greu se mai găsește om pe pământ din care să fac înger ajutor lucrului Meu cu cei din grădină. Dar iată, vine ziua să rămână toate câte sunt pe pământ, că mulți vor pieri, mulți bogați își vor lăsa averile și vor pieri prin ele, că n-au căutat la Dumnezeu. Nimeni nu bate la poarta Mea ca să Mă întrebe ce nu am, iar omul cel fără Dumnezeu piere.

O, copilași unși în grădină, aveți grijă să nu piară cei ce ascultă de poruncile Mele, dar învățați-i să priceapă ce este mântuirea. Amin, amin zic vouă, învățați-i ce este mântuirea pe cei ce M-au ales pe Mine și pe voi, căci voi sunteți copiii venirii Mele, prin care am înnoit venirea Mea și prin care voi înnoi fața lumii. Amin.

Binecuvântată să fie masa cea de pomenire a zilei de azi pentru surioara lui Verginica, cea care M-a ajutat în truda Mea pe pământ, și prin care am trecut spre voi cu lucrul Meu cel nou, căci Verginica a fost începătura lucrului Meu cel nou, iar voi sunteți împlinirea Mea. Amin.

Vin cuvânt la voi să vă dau spre lucru rostirea adevărului minciunii care s-a așezat în fața oamenilor drept adevăr, căci antichrist este minciună, nu este adevărul Meu. Și vom lucra lucrare nouă împotriva lui, căci armele Noastre sunt cerești și sfinte, și el va cădea. Amin, amin, amin.

28 septembrie/11 octombrie 1998

Praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Cel ce Îl urmează pe Domnul trebuie să înceapă cu lepădarea de sine, ca să-I fie Domnului de folos. Pe pământ nu se mai lucrează lucru dumnezeiesc, ci numai lucru pământesc. Minciuna slujitorilor de biserică este vădită.

Să se deschidă porțile grădinii cuvântului Meu, ca să intre pe ele Dumnezeu Cuvântul. Amin, amin, amin.

E sărbătoare în grădină la voi, fiilor unși. Eu, Domnul Dumnezeu vostru, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, am grăit în toate vremurile cu cei unși pentru Mine. N-am grăit cu oricine, ci cu cei unși am grăit. Amin. Deschideți porțile ca să grăiesc cu voi și să vă spun cuvintele Mele vouă. Cel ce aude cuvintele Mele prin voi, să se lepede de sine, și așa să audă, și apoi să asculte de Mine. Amin.

Creștinul nu trebuie să fie cu Mine ca să-i fie bine. Amin, amin zic vouă, fiilor unși: luați cuvântul Meu și puneți-l pe stâlp de aducere-aminte în toată vremea și peste tot pe unde mai am fii vii și ascultători și lucrători. Și iată acest cuvânt: creștinul nu trebuie să fie cu Mine ca să-i fie bine, ci ca să se lepede de sine. Amin, amin, amin. Acolo unde nu se vede lucrarea lepădării de sine, nu are loc acolo voia Mea, căci este iubire de sine.

Ce face iubirea de sine în om? Un așa om se gândește la Mine pentru el, nu pentru Mine. Acela cârtește, acela se plânge tuturor, acela e nemulțumit și posomorât, acela nu-l pune bine în el pe fratele său, ci pe el se pune bine în el și în fratele său. Iubirea de sine și grija de sine Mă scoate pe Mine din om, căci Eu sunt cu cei ce-Mi slujesc Mie, nu lor. Nu mai pot să fiu cu cei ce Mă vor să le slujesc în toate, că aceia, și Eu, și ei, vor să le slujesc și să-și slujească lor. Eu sunt cu cei ce-Mi slujesc Mie, că a venit vremea cea grea, de nu mai am slujitori cerești pe pământ care să-Mi slujească Mie; Mie, și nu lor. Nici un uns al Meu nu și-a slujit lui, ci Mie, dar aceștia n-au fost primiți și iubiți, căci oamenii se iubesc pe ei și pe cei ce le slujesc lor și iubirii de sine a lor, și așa își fac unii altora. Dar creștinul adevărat e cu Mine prin lepădare de sine, și pe acela îl pun la lucrul Meu după puterea lui, căci Eu nu trec peste puterea lui, și dacă trec, îi dau puterea Mea când trec, îi dau puterea Mea celui ce vrea cu Mine, celui ce crede în puterea Mea. Vai celui ce se bizuie pe puterea lui, că acela zice „Nu pot”, și de aceea nu poate.

O, fiilor unși, grăiesc vouă cuvintele Mele, căci poporul Meu este cel ce se leapădă de sine. Cel ce aude cuvintele Mele cu care vin la voi și le ia în el prin lepădare de sine, acela este fiul Meu, că-i dau putere să se facă fiul Meu, fiul Tatălui Meu. O, avem de împlinit lucrul mântuirii în cei ce vor să fie cu Mine slujindu-Mi. Nimeni nu poate fi cu Mine decât cel ce-Mi slujește, iar cel ce-Mi slujește se leapădă de sine mai întâi. Unde să Mă uit să văd așa ceva? O, fiilor, unde să Mă uit, unde? Tot omul are treabă numai pentru el. Unde să Mă uit să-Mi mângâi privirea ochiului Meu văzând pe cel ce-Mi slujește Mie, și nu lui? Ce face cel ce-Mi slujește Mie? Acela nu mai are grija lui, ci are grija Mea, și a celui ce-Mi slujește Mie pentru împlinirea Scripturilor și a făgăduințelor Mele peste cei purtători de Dumnezeu.

O, fiilor unși, Eu cu câți am grăit cuvintele Mele, tot atâția le-au și uitat, că omul nu iubește lepădarea de sine și nu începe cu ea când zice că vrea să iubească pe Dumnezeu. De ce crede omul în Mine? De ce vine omul la Mine? Crede și vine, dar pentru ca să-i fie lui bine, nu ca să se lepede de sine. Ce să fac Eu cu aceștia? La ce să-i pun în planul lucrului Meu cel nou? Aceștia încercă planul Meu, nu-l împlinesc. Mi-e dor să am creștin lucrător, că acela nu pleacă de lângă Mine, fiindcă se hrănește cu iubirea lucrului Meu în el și se face hrană pentru mulți și Îmi ridică ucenici lucrători. O mulțime de creștini au venit la Mine și la lucrarea Mea și Mi-au fost sarcină și Mi-au fost cruce, Mie și lucrătorilor Mei, căci veneau și se iubeau pe sine, nu pe Mine. Mulți dau să Mă iubească pentru binele lor pământesc și trupesc și sufletesc, după mintea lor. Ce să fac cu aceștia? Fiilor unși, nu știe omul ce este iubirea de Dumnezeu, nu știe nici creștinul care a venit la Mine ca să fie cu lucrarea Mea din vremea aceasta. Grăiesc vouă cuvintele Mele ca să le audă cei ce dau să-Mi fie sarcină pe drumul lucrării Mele cu voi. Lucrarea Mea cu voi vrea să ajungă la mântuirea neamului omenesc, dar mântuirea se ia de la Dumnezeu pentru lucrul omului credincios, pentru lucrul lui cu Dumnezeu, și nu se ia fără lucru. Vedeți voi de ce am spus Eu vouă că păstorul care are oi multe nu este cu Dumnezeu nici el, nici turma lui? O, e mare lucru să fie omul cu Dumnezeu și să facă lucrul lui Dumnezeu între cer și pământ. Mă uit pe pământ și văd numai lucru omenesc, dar lucru dumnezeiesc nu văd la om, și Eu strig mereu la om, și omul își face lucrul lui și nu vrea ca Mine. Omul vrea să fie cu Mine, dar așa cum este el, și omul zice că este cu Mine așa

cum este el. N-am cui să-i spun durerea Mea, venită de la minciuna omului care stă sarcină peste numele Meu, căci cei ce nu fac voia Mea și vor să poarte numele Meu, aceia stau sarcină peste slava numelui Meu. O, Eu sunt Dumnezeu Atotputernicul, dar nu mai pot, nu mai pot purta minciuna și trupul ei peste numele Meu.

Fiilor unși, grăiesc vouă ca să audă tot pământul și să ia învățătura mântuirii. Feriți-vă de minciună. Amin. Feriți-vă de omul mincinos care nu știe să fie cu Mine. Nu vă ascundeți unii de alții, nu ascundeți pe omul din voi, că omul din voi este Domnul în voi, iar cel ce se ascunde este mincinos, și de aceea se ascunde. Omul curat nu se ascunde, căci lumina este curată și luminează. Nu lucrați lucru ascuns, că Eu sunt cu voi din cele cerești și luminez din voi, și nu Mă ascund cu voi, ba Mă arăt cu voi, ca să vadă omul minciunii cum este cel ce iubește pe Dumnezeu slujindu-I în lumină, nu pe întuneric, nu fățarnicindu-se în numele Meu. Creștinul nu are ce ascunde, și acela este creștin adevărat, și pe acela nu-l pânzește cădere, căci căderea este plata faptelor văzute și nevăzute ale celui ce zice că iubește pe Dumnezeu.

Dar cine poate să nu se ascundă? Fiilor unși în grădina Mea, învățați lucrul mântuirii pe cei ce Mă iubesc lucrându-Mi Mie, și pe cei ce vor să Mă iubească și nu știu ce este iubirea de Dumnezeu. David când a luat din pâinile punerii înainte el nu s-a ascuns, și a luat și a mâncat, căci a flămânzit el și ai lui în slujba lui Dumnezeu, dar dacă a luat atunci, nu a luat apoi mereu, ci numai atunci când a trebuit să ia. Amin.

Am venit în duh de sărbătoare pentru mama Mea. Ea își desface mantia ei cerească și vă acoperă cu binecuvântarea ei de mamă a Mea. Ea vă îndeamnă să amintiți celor ce Mă iubesc să nu uite povețele ei de mamă, ca să se mântuiască cei ce Mă iubesc. Mulți au uitat cuvintele sfinte, dar Eu la voi Mă înnoiesc mereu în cuvânt, și fac din voi cuvânt împlinit, căci vă voiesc cu mare dor.

Așezați-vă înaintea Mea, că vreau să vă dau de lucru pentru nimicirea dușmanului antichrist. Vin la voi să vă dau. Fiți atenți la glasul Meu, căci voi sunteți poarta cuvântului Meu, poarta prin care Eu intru cu planul Meu peste pământ.

Cel ce aude cuvântul Meu cu care vin la voi, să se lepede de sine, și așa să audă, și așa să îplinească tot cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 1998

Cuvântul Domnului către Daniela Catană

Duhul mărturisirii este duhul creștinului iubitor de Dumnezeu.

Vădirea lucrării antichriste în biserica lumii.

In numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acesta este numele Meu, căci Acești trei, una sunt. Amin.

S-au sculat oameni mincinoși și s-au îmbrăcat în haină de slujitori ai Mei ca să răstălmăcească credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna. Dar Mă ridic prin voi peste ei și suflu cu suflarea gurii Mele prin voi și îi spulber dinaintea Mea, căci sunt mincinoși cu viața lor și cu cuvântul lor. În numele Meu cel rostit peste voi, așa le spun acestora: slujitori ai lui antichrist. Ei vor să răstoarne adevărul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl și să facă adevărată Scriptura lor. Uitați-vă la ei cât sunt de fricoși, cât sunt de fugari, cât se ascund din colț în colț de adevărul Scripturilor Mele. De mai bine de șaptezeci de ani au lovit ei în statura României și în credința ei cea de la sfinți, căci s-au sculat și au tot spus că

Ioan, ucenicul Meu cel iubit, nu este el cel care a scris cartea cea pentru venirea Mea, cea pentru judecata proorocului mincinos, antichrist. Toți slujitorii lui antichrist, îmbrăcați în slujitori ai Mei între oameni, au lovit în cuvântul Meu prin voi. De șapte ani tot lovesc aceștia și râd de numele de nou Ierusalim, care este numele Meu pentru voi, lucrarea Mea cea de la sfârșit, căci lucrarea Mea cea cu voi este Scriptura Nou-lui Ierusalim, care vine din cer, de la Dumnezeu, împlinită pentru voi, cei Mie credincioși, și pentru toți cei care vor crede în Mine prin voi, așa cum au crezut mulți în apostolii Mei la prima Mea venire și s-au făcut creștini, primii creștini. Iar voi sunteți ultimii creștini și v-ați unit cu primii, cu cei din cer, care se numesc Ierusalimul cel de sus. Amin.

Până acum, slujitorii lui antichrist erau puși împotriva Scripturii de nou Ierusalim arătat de Mine lui Ioan prin cartea lui, cartea Apocalipsei, și ziceau că nu este pentru ca să se îplinească pe pământ cartea aceasta, fiindcă erau mincinoși și se temeau de adevărul Meu din cartea aceasta. Acum se dă sfânt antichrist, dar nu este sfânt, că este mincinos și cu viața și cu haina și cu lucrarea lui, fiindcă el nu este cu Mine, și este omul cel mincinos care minte că este slujitorul Meu. Slujitorii Mei sunt sfinți și sunt cerești pe pământ, și nu se însoară, și nu se mărită, și nu se dau la mâncări și la băuturi și nu se fățarnicesc, căci sunt sfinți.

O, fiilor mici, fiilor din urmă, fiilor sfinți, v-am ales ca să fiți armata Mea pe pământ, căci cu voi e tot cerul de sfinți și de îngeri, iar în față sunt Eu, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Iar acum scol pe cineva din mijlocul celor ce-și zic că împlinesc ei Scripturile de nou Ierusalim. Ridic din mijlocul lor foc și ard minciuna lor, căci minciuna lor este fărădelege împotriva Mea, nu este lucrare de nou Ierusalim. Eu sunt lucrarea de nou Ierusalim, și sunt cu voi, nu cu ei, că ei sunt păcătoși, și scris este: *«Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși»*. Ridic efa între pământ și cer și scriu cuvânt împotriva ei și o așez la locul ei, iar în ea se află fărădelegea a tot pământul, fărădelegea care iese la iveală. Amin, amin, amin. Aceasta vă dau să lucrați voi, fiilor unși, și veți lucra, căci foc ridic din mijlocul lor și suflu în el, și el se aprinde, și cu el nimicesc fărădelegea și adevărul minciunii ei.

Iată câtă teamă pe antichrist, care până acum se ascundea de venirea Mea, fiindcă e fricos. Acum Mă vede pe Mine cu voi și cu împlinirea cea de nou Ierusalim pentru cei sfinți, și a prins curaj să creadă, și s-a pus, zice el, să îplinească el biserica cea vie, cea de nou Ierusalim pe pământ. Dar biserica cea vie este din sfinți, nu din oamenii veacului acesta, care se folosesc de numele de biserică mâncând și bând, însurându-se și măritându-se și desfrânându-se în fel și chip, căci limba lor și gândurile lor sunt împotriva Mea, și ei disprețuiesc privirea Mea și a slavei Mele, care este cu voi. Înfațișarea lor mărturisește împotriva lor, că ei își vădesc păcatele lor ca Sodoma, în loc să se ascundă, și vai lor, că-și fac rău lorși, după cum spun Scripturile proorocilor Mei: *«Eu, Domnul, vin în văpaie, și carele Mele sunt ca o vijelie ca să dezlănțui cu fierbințeală mânia Mea, și certarea Mea cu vâpăi de foc. Și voi judeca cu foc și cu sabie pe tot omul, ca să cadă cei mulți, cei fățarnici, de bătaia Mea. Iar faptele lor și gândurile lor vor fi zadarnice, căci Eu, și nu ei, Eu voi fi Cel ce strâng la un loc popoare și limbi, ca să vadă slava Mea, și la acestea le voi da un semn»*. Voi, fiilor, sunteți semn pe pământ, și voi aduce pe frații voștri, pe cei ce-Mi slujesc Mie, până la lucrarea Mea cu voi, și din ei voi lua și voi așeza pentru Mine lângă voi. Voi face cer nou și pământ nou, și vor rămâne acestea înaintea

Mea, și tot așa va rămâne și seminția voastră și numele vostru. Și din lună nouă în lună nouă, și din zi de odihnă în zi de odihnă, vor veni toți și se vor pleca înaintea Mea, iar la ieșirea lor vor vedea zăcând jos trupurile celor ce s-au răzvrătit, și viermele lor cel fără de moarte, și focul lor cel nestins, și toți se vor înfricoșa pentru ei, fiindcă împărăția Mea este cu voi, cei drepti, că Eu am fost și sunt cu voi, și vă dau din Mine, ca să semănați cu Mine. Amin.

Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă. Cine este ca Mine, să vină lângă Mine și să grăiască, să proorocească și să se măsoare cu Mine. Iar voi, fiilor unși, nu vă temeți, căci v-am pus pe voi martorii Mei. Nu vă temeți de ei. Este, oare, un alt dumnezeu afară de Mine? Este un alt adăpost ca Mine? Lucrarea celor mincinoși nu slujește la nimic. Martorii lor nu văd nimic, nu înțeleg nimic, iar rușinea este a lor, căci Eu, Domnul, rușinez pe cei înțelepți, și înțelepciunea lor o prefac în nebulie, iar cuvântul slugilor Mele îl întăresc, și împlinesc sfatul trimișilor Mei. Amin, amin, amin.

Cel ce aude cuvântul Meu care este cu voi, să se lepede de sine, și așa să audă, și așa să îplinească tot cuvântul Meu. Creștinul adevărat este cu Mine prin lepădare de sine, și pe acela îl pun la lucrul Meu, după puterea lui, căci Eu nu trec peste puterea lui, și dacă trec, îi dau puterea Mea când trec, îi dau puterea Mea celui ce vrea cu Mine, celui ce crede în Mine, căci cel ce se bizuie pe puterea lui, acela zice „Nu pot“, și de aceea nu poate, dar pot Eu în cel ce se bizuie pe Mine și nu pe el, și acela poate prin puterea Mea. Amin, amin, amin.

Mă las cuvânt nou la voi în grădină și prin el aprind focul Meu, jalea Mea pentru cei mincinoși care Mi-au furat numele de biserică a Mea. Mă scol din mijlocul lor și Mă măsoar cu ei și cu înțelepciunea lor. Amin.

Mă las cuvânt nou peste inimioara care scapără amnarul Meu pentru ca să iasă scânteia cea pentru focul Meu, pentru jalea Mea care vine de la omul minciunii; inimioară plăpândă în care Eu, Domnul, Mă voi slăvi și voi arde de durerea pe care Mi-a făcut-o omul mincinos. Mai întâi învâlu în pacea Mea și în puterea Mea inimioara cea nouă, căreia îi dau putere nouă pentru ca să îplinească la cuvântul Meu.

Pace ție! Pace ție! Pace ție, copilă nouă! Fac din tine cărare pentru Mine spre oameni, și cărare pentru oameni spre Mine. Întărește-te în umilința inimii, iar sinele tău să fiu Eu, ca să pot Eu vorbi pe limba lor cu cei ce râd zădărnindu-Mi planul Meu cel din Scripturile de nou Ierusalim. Așează-te cu dragoste cerească alături de copiii Mei cei unși, căci va să te trimit ca pe Iudita să te atingi de capul șarpelui, și apoi să-l rănești. El va țipa apoi de rușine și își va ascunde capul rănit și va fugi dinaintea Mea, și Eu Îmi voi împlini Scriptura aceasta. Amin. Spune-le la vrăjmașii Mei că ei nu Mă cunosc; spune-le că nu lucrează drept în judecata lor cea împotriva Mea, căci nu Mă cunosc. Spune-le pe numele lor, ca să le scriu în cer numele lor, spre mărturie împotriva Mea, căci cartea trimiterii tale între ei, este carte din cărțile Mele, este proorocie peste ei. Duhul Meu Cel Sfânt suflă peste tine, iar tu ești mâna care-Mi scrie dreptatea Mea. Voiesc să-ți dau mărire împotriva celor ce s-au sculat împotriva ta, fiindcă diavolul cel de peste tot Îmi pipăie toate planurile Mele și scoate limba lui la cei cu care Eu Mă sprijin între cer și pământ. Fac din tine așternutul picioarelor Mele pentru o clipă; pentru o clipă mică, fiindcă Eu sunt Dumnezeu mare și Mi-e milă de om, căci omul este mic. O clipă tu vei lucra prin Duhul Meu Cel Sfânt o lucrare așteptată de toți sfinții din cer și de pe pământ. Această lucrare va rușina pe cei înțelepți, pe

cei ce s-au așezat ca niște dumnezei pentru calea oamenilor, pe cei ce s-au pus mai mari ca Mine peste sufletele multora care caută pe Dumnezeu, și omul cel plin de dor nu mai dă de Mine, și dă de ei. Vom lucra cu umilință și cu durere în cuvânt, căci toți cei care grăiesc pe pământ au duhul mândriei lor în grăirea lor, și aceștia iau de la oameni, nu iau de la Mine, fiindcă ei lucrează în voia oamenilor. Voi arăta firul Meu cel de la apostolii Mei, cel de la începutul bisericii Mele, și îl vom lega cu capătul cel de azi, ca să stea în fața celor de la început, și să dea seamă cei de azi pentru cele de azi, și să se pocăiască dacă vor voi și dacă vor putea să voiască. Dar acest lucru este urâciune înaintea Mea, căci desfrânarea lor Mi-a făcut mare rușine în cer și pe pământ.

Te ridic din mijlocul lor, că de aceea te-am strecurat între ei, ca să te pot ridica azi, și să-Mi plâng durerea Mea cea de șapte mii de ani, că tu ești o inimioară blândă și bună și credincioasă lucrului Meu din zilele acestea, iar cel curat la inimă, acela Mă vede în mijlocul unșilor Mei lucrând și cuvântând cuvântul dreptății și al mântuirii. Ai lângă tine ajutorul Meu, ai pe copilul care Mă ajută pe Mine cu iubire. El te va ajuta, căci te voiește lucrând, și va lua și el din slava Mea care va ieși de la lucrarea ta pentru Mine.

Am venit nu demult și te-am pregătit prin unșii Mei și te-am întărit ca să poți prin puterea Mea. Tu te-ai plecat și ai zis să fii a Mea după voia Mea, și acum te cer, și voi fi cu tine ca să lucrezi o clipă pentru Mine. Fac din tine armă de apărare a bisericii Mele, viteaz destoinic în armata Mea, căci tu ai învățat arma. Acesta este examenul tău pentru arma pe care ai învățat-o din cărțile bisericii, iar premiul ți-l voi da Eu și nu omul, că te voi curăța de toate păcatele pe care le-ai făcut ca un om, și îți voi da mântuirea cea de la Mine. Ascultarea ta de cuvântul împlinirii Mele în om să n-o calci, că te fac datoare Mie, fiindcă îți dau arvuna Duhului Meu Cel Sfânt, și cu ea vei grăi împotriva omului care a îmbrăcat haina lui antichrist pe sub haina de slujitor al bisericii.

Mi-e milă de gloatele cele fără de cunoștință, și nu are cine se ridica pentru neamul omenesc ca să-l scol spre mântuire, că arhiereul Meu de la care am așteptat lucrare vie după ce i-am dat să aibă, a căzut din cer, că a fost fricos și că s-a rușinat cu Mine și cu unșii Mei cei mai mici. Mă zbat să-l scol și pe el, că e curat, dar e neputincios, că a vrut să poată prin el, nu prin Mine. El vede minciuna lui antichrist și plânge cu inima, dar e laș și are iubire de sine, și de aceea a dat să Mă părăsească și să nu Mă mai cunoască prin cuvântul Meu cel nou, și să se ascundă apoi. Dar vreau să-l scot curat, să-l scot de sub vina aceasta și să-l măresc, pentru numele Meu și numai pentru numele Meu, care stă mare peste grădina cuvântului Meu și care se face mare din grădina Mea din România. Atât mai am viu în România; cu atâta nădejde am mai rămas pentru învierea cea din morți a bisericii.

Ridică-te, căci Eu sunt Cel ce Mă ridic în tine ca să spun: «*Înviați, voi, oase uscate!*». Amin, amin, amin. Pregătește-te cu iubire, și cu puterea Mea te îmbracă și stai unită cu cei din grădină ca să te ajute ei să împlinești porunca Mea. Ei te vor binecuvânta din partea Mea și te vor ajuta să poți și să fii arma Mea pentru moartea minciunii lui antichrist. Se vor scula sfinții și îți vor da lucrarea lor cea din mijlocul bisericii, că pentru totdeauna au dat-o. Se va scula proorocul Daniel și te va ajuta din cer și mulți vor cerceta cu amănuntul cartea pe care o scriu cu tine și multă înțelepciune voi coborî prin ea pentru cei ce așteaptă scăparea din robia lui antichrist. Cuvântul Meu cel din cer te va însoți în toată vremea lucrului

Meu cu tine și vom lucra cu cerul alături. Mergi pe fir, căci firul este întreg de la capăt la capăt, și caută să vezi cine a rupt firul și unde este nodul pe care Eu l-am înnodat mereu la ruptură, l-am înnodat tainic, ca să-i am pe cei de azi și să lucrez lucrarea cea de la capătul firului, lucrarea cea de nou Ierusalim peste pământ, iar firele lăturalnice sunt alte fire și n-au putere să ajungă la început și la sfârșit.

Grăiește pentru toți cei care au lovit în gol cu cuvântul lor, căci cine nu știe ce este lucrare de nou Ierusalim se luptă în gol și nu câștigă decât apăsare peste conștiința lor bolnavă. Spune despre păcatul bisericii. Spune că unde este păcat nu este biserică; și fă-te asemenea lor, ca să-i trezești pentru adevărul Meu, pentru pocăință să-i îndemni, căci războiul acesta este biruință mare pentru cei sfinți care așteaptă slava Mea cea din urmă, slava Mea care va încununa biserica sfinților.

Căderea bisericii înseamnă moartea lui antichrist și învierea morților și a dreptilor, iar tu să scoți lumină din lumină, ca s-o pun Eu în sfeșnic și să se vadă bine calea Mea cea astupată de oameni și destupată de Mine, capul bisericii, Domnul bisericii, Arhiereul bisericii Mele, căci cei ce și-au zis că fac bine bisericii au dărâmat-o de la locul ei, fiindcă ea stă pe sfinți, pe temelie de sfinți care strigă de sub ea: «*Până când?*».

Biserică a Mea nu înseamnă păcătoși laolaltă mâncând și bând, ci înseamnă drepti și sfinți laolaltă trăind viața Mea cea sfântă, și așa mâncând din cina Mea cea tainică.

Cei ce s-au ridicat cu cuvânt de hulă sau de rătăcire împotriva bisericii Mele de nou Ierusalim n-au făcut bine nimănui, ci au pus capac dreptății Mele și luminii Mele, care n-a pătruns până la aceștia, căci ceața vremii e groasă, și cu anevie mai vede cineva pe Dumnezeu.

Voi fi cu tine și vom așeza pe pământ semnul atenției, și mulți se vor opri lângă el și vor vedea până la cer, și vor vedea durerea Mea și vor căuta adevărul cel acoperit de om.

Scoală-te și scrie! Amin, amin, amin. Aceasta este cartea ta de titlu de la Dumnezeu după ce ai învățat în școala bisericii de azi. Ferice ție pentru numele tău cel de după școala aceasta, căci toți cei ce și-au luat nume mare prin școala bisericii au prins învățatură să-Mi dărâme biserica Mea cea de la Mine și de la urmașii Mei cei sfinți lăsată.

Vino și ia ungera Mea pe care o cobor pentru tine prin unșii Mei ca să scrii. Scoală-te și scrie! Amin. Scrie repede, că vremea este aproape. Eu vin curând, și trebuie să fii curat întru venirea Mea, trebuie să Mă spăl de păcatul omului, și să știe omul că fac aceasta.

Scoală-te și scrie! Amin, amin, amin. Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Întreită binecuvântare pun peste tine, și vei lucra minunat lucrarea Mea cu tine, căci Eu îți dau de la Mine.

Ție îți poruncesc: scrie! Amin. Orice putere potrivnică să cadă și să se tragă în lături la porunca Mea cea pentru moartea lui antichrist și pentru învierea morților. Amin. Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, și sunt Cel ce sunt. Amin, amin, amin.

Fiilor unși în grădină, luați în mâini ungera Mea cea pentru inimioara care va lucra prin lucrarea Mea cu voi și va da semnalul minciunii lui antichrist, care a înșelat toată lumea. Luați apoi din mâna ei cartea și dați-Mi-o Mie s-o pecetluiesc prin mâna voastră și s-o trimit bisericilor și peste tot pământul. Și se va vedea biserica Mea cea cu voi, căci v-am răscumpărat dintre oameni ca să fiți Mie biserică sfântă întru venirea Mea. Iată, am adus la voi lucrul cel pentru nimicirea

proorocului mincinos, care s-a așezat în loc părut sfânt, ca slujitor al Meu, dar el este antichrist, iar Eu sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, și sunt Cel ce sunt, și sunt Cuvântul Care suflă și nimicește pe antichrist, omul fărădelegii, care s-a așezat în loc numit sfânt drept Dumnezeu.

Sculați-vă și fiți slava Mea, că vă voiesc cu mare dor, și voi spune la tot pământul că voi sunteți nădejdea Mea întru venirea Mea. Amin, amin, amin.

1/14 octombrie 1998

Sărbătoarea cuvioasei Parascheva

Biserica din cer, unită cu cea de pe pământ, se luptă pentru adevărul Domnului împotriva lui antichrist, care se încearcă în sabia Cuvântului lui Dumnezeu.

Am venit, fiilor din grădină. Amin, amin, amin. Sunt cu norii slavei Mele deasupra voastră, că scris este: «*El vine cu norii*».

Nimeni nu mai așteaptă venirea Mea, că Scripturile cerului nu mai sunt citite și crezute. Eu sunt mereu peste voi cu venirea Mea, dar oamenii sunt iubitori de sine de șapte mii de ani și nu mai cheamă venirea Mea, nu vor să fiu cu ei și să stau cu ei; și dacă vor, Eu nu pot să vin cum vor ei, și vin precum scrie în Scripturi, vin cu ziua slavei Mele, și ea este zi înfricoșătoare peste oameni, că oamenii au traiul lor, plăcut lor, iar cuvântul Meu cel cu voi este ziua Mea cea mare și înfricoșată. Iată, se tem de ea toți oamenii și fug de cuvântul Meu cel ce este cu Mine peste voi, căci Eu dacă vin, grăiesc cuvântul zilei venirii Mele.

Amin, amin zic vouă: cuvântul cel rostit de Mine peste voi este ziua Mea cea mare și înfricoșată, este râvna Mea și durerea Mea, care plânge din Mine de dorul omului care nu mai vrea să aibă Dumnezeu adevărat peste el. Omul nu vrea să domnesc Eu peste el ca un Dumnezeu mare și adevărat, și Eu plâng, căci cuvântul Meu așa a spus la îngeri: «*Pe cei care n-au voit să domnesc peste ei luați-i și tăiați-i și aruncați-i*». Oamenii se tem de venirea Mea, și iată, se tem de cuvântul Meu care vine cu Mine, care vine cu norii și pe care îl vede tot ochiul, și omul închide ochii înaintea Mea ca să nu Mă vadă.

Fiilor, vin la voi cu sărbătoarea cuvântului Meu și cu sfinții Mei la praznic de cuvânt peste voi, căci cerul este scaunul Meu de domnie, iar pământul este așternut picioarelor Mele. Vin la voi, căci v-am făcut credincioși cuvântului Meu. Vin și Mă desăvârșesc în voi, și vă împlinesc întru Mine și întru venirea Mea, căci cuvântul Meu cel de peste voi este ziua venirii Mele. Amin, amin, amin.

Fiilor, am cu Mine praznic de sfinți și de mucenici și de cuvioși, și pomenim în cer și pe pământ pe cuvioasa Parascheva. Ea a iubit sărăcia de duh și de trup, căci a iubit duhul și trupul Meu, pe care Eu l-am lăsat celor iubiți ai Mei ca să Mă aibă și să fie sfinți, precum Eu sunt. M-am dat ucenicilor Mei mai înainte de slava patimii Mele, M-am dat ca să rămân cu ei, iar apoi Mi-am dat trupul pe mâna omului păcătos ca să Mă jertfească pentru iertarea păcatelor celor ce se sfințesc. Le-am dat ucenicilor Mei viața Mea, ca s-o aibă în ei. M-am dat pe Mine Însumi lor, și n-au știut atunci taina dăruirii Mele lor. Eu le-am spus: «*Luați și mâncați din Mine, că acesta este Trupul și Sângele Meu, care se frânge pentru iertarea păcatelor voastre*». Atunci n-au știut ce le-am spus Eu lor, dar după trei zile au văzut adevărul frângerii Mele pentru ei prin mâna omului păcătos, care știe să-L omoare pe Dumnezeu ca

să nu mai aibă Dumnezeu, fiindcă Dumnezeu Unul este. Amin. Cine Mă are pe Mine, acela este sfânt; cine nu Mă are, este păcătos.

Trei ani și mai bine Mi-am pregătit ucenicii pe care i-am cules dintre oameni ca să-i fac sfinți lui Dumnezeu, și apoi le-am iertat păcatele mai înainte de a Mă da pentru viața lumii. Dar lumea n-a vrut viața nici după ce M-am dat pentru viața ei, căci viața este Dumnezeu în om cu viața Lui; viața este asemănarea omului cu Dumnezeu, Cel ce S-a dat pe Sine jertfă și pildă de viață pentru oamenii care se fac sfinți prin viața Mea. Le-am spus ucenicilor Mei să mănânce și să bea viața Mea, Trupul și Sângele Meu, ca să aibă viață, viața Mea, căci Eu sunt Cel veșnic, și cel ce Mă ia pe Mine în el are viață veșnică, are pe Domnul, Cel veșnic în el. Le-am spus apoi să facă aceasta spre pomenirea Mea, spre amintirea Mea în ei, și le-am spus: «*Ori de câte ori veți face aceasta, moartea Mea veți vesti, Trupul și Sângele Meu, care s-a frânt de mâna omului păcătos pentru viața celor credincioși care se sfințesc prin viața Mea în ei, prin iertarea păcatelor lor, ca să fie fără de păcat apoi*». Iată, fiilor, ce înseamnă biserică, ce înseamnă templul lui Dumnezeu în omul cel credincios. Apostolul Pavel așa le spunea sfinților de atunci: «*Oare, nu știți că voi sunteți templul lui Dumnezeu și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi și că voi nu sunteți ai voștri?*».

O, copilași ai venirii Mele, mare a fost puterea bisericii Mele în cei de la începutul trupului Meu în om. Apostolii Mei stăteau zi și noapte treji peste cei sfinți prin trupul Meu, care era în ei prin mâna apostolilor Mei. Fiilor scumpi, Mi-a fost dor să unesc începutul cu sfârșitul. Mi-a fost dor să am și la sfârșit biserică sfântă ca atunci când i-am sfințit pe ucenicii Mei, făcându-Mă una cu trupul lor mai înainte de patima Mea. Am făcut cu cuvântul Trupul și Sângele Meu din pâine și vin, că mare este puterea cuvântului Meu, care se face Dumnezeu prin rostire, și numai după aceea M-am arătat împlinitor în cele ce am grăit, căci așa am grăit: «*Trupul și Sângele Meu se va frânge pentru voi spre iertarea păcatelor*». Atunci ei au știut că Eu sunt Dumnezeul lor, Care S-a coborât din cer pentru viața lumii care va crede în Mine prin ei. Cel ce crede în Mine, acela se face sfânt și se leapădă de sine prin viața Mea în el. Cel ce arată viața Mea în el, acela este cel ce se leapădă de sine, și la acela îi dau putere să se facă fiu al Meu, fiu al Tatălui Meu.

O, copilași din grădină, mergem să împărțim puterea Mea spre lucrul cel pentru judecata lui antichrist, potrivit lui Dumnezeu, care și-a spălat veșmântul de sângele sfinților, dar pata a rămas. Voiesc să-i spun lui antichrist că este vrăjmașul Meu și că biserica lui este a lui, nu este a Mea. Voiesc să-i spun că el nu este slujitor al Meu precum se dă, înșelându-i pe cei fără de cunoștință, căci biserica Mea a tot căzut de la începutul ei și până azi prin mâna lui antichrist, cel ce a stat în numele Meu peste biserică chinându-i pe sfinți și punându-le mâna la gură ca să nu Mă mărturisească în trupul lor de sfinți ai Mei, căci antichrist e gelos pe sfinții Mei; e gelos, fiindcă el nu poate fi sfânt, de vreme ce Mi-a luat domnia Mea din biserică. Dar el este fără de minte, căci biserica Mea este sfinții, și nu orice este biserica Mea.

Iată câtă biserică am în cer! Câtă frunză, câtă iarbă, așa e și biserica Mea din cer, care a fost chinuită pe pământ prin mijlocirea lui antichrist, care s-a îmbrăcat în haină de biserică pentru ca să-i poată chinui pe sfinții Mei, care Mă aveau cu adevărat în ei spre pomenirea Mea pe pământ. Mi-a fost dor să unesc pe sfinții din cer cu sfinții de pe pământ, și de aceea

am făcut din voi sfinți ai Mei, fiilor din grădina Mea, că Mi-e dor să am sfinți pentru venirea Mea, pentru cuvântul Meu, care este ziua Mea cea mare și înfricoșată, venirea Mea cu sfinții cei de sus, pentru ca să Mă războiesc cu antichrist, călăul creștinilor Mei, și să răscumpăr sângele sfinților, sângele bisericii Mele, care s-a jertfit pentru numele Meu peste pământ.

Fiilor, închidem gura lui antichrist ca să nu mai vorbească în numele Meu, și să vorbească în numele lui dacă vorbește, căci numele Meu este sfânt, nu este ca al lui. El a stat mereu pe loc sfânt și Mi-a ucis biserica, așa cum face azi cu voi, căci se teme de voi, fiindcă voi sunteți de partea Mea și nu a lui. O, dacă v-ați fi dat de partea lui, Eu nu mai aveam azi mireasă, nu mai aveam biserică întru întâmpinarea zilei Mele. Dar v-am făcut dârzi și v-am luat frica, fiindcă frica este cu cei vinovați, și aceia se ascund în peșteri și în stânci de fața venirii Mele.

Fiilor, ce spune antichrist despre venirea Mea? Nimic nu spune. El spune despre venirea lui în vremea venirii Mele, și e război între Mine și el, iar voi sunteți armata Mea, și cu voi e tot cerul Meu de sfinți și de îngeri, și cu voi sunt Eu, Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar Acești trei, una sunt, amin, și sunt peste tot, căci peste tot pământul am sufletele plăcute Mie, cărora le hrănesc iubirea lor de Dumnezeu; și pe aceștia îi voi aduce la voi, căci îngerii Mei călătoresc de la o margine la alta a cerurilor ca să-i adune la praznicul zilei Mele celei mari pe toți plăcuții Mei. Amin.

Iată început și sfârșit, biserică lucrătoare prin iubire de Dumnezeu: cei de la început, cu cei de azi, și vom prinde la mijloc pe vrăjmașul bisericii Mele, că s-a vrut mai tare decât sfinții Mei, mai mare decât biserica Mea cea slujitoare prin iubire, cea care s-a jertfit pentru adevărul Meu peste pământ. Am spus că se va ridica omul rău ca să răstoarne biserica Mea, dar îl biruim.

Fiilor, arătăm pata de pe veșmântul lui antichrist. Amin. Fiilor, ridicăm armele. Amin, amin, amin. Voi sunteți armata Mea, iar Eu sunt arma voastră. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu, sabia cu două tășuri, care vine peste pământ să pedepsească minciuna și fărădelegea, pe antichrist și pe toată armata lui, care înseamnă fărădelegea a tot pământul. Nu vă temeți. Eu sunt Cel ce conduc războiul cel mare, război care n-a mai fost de când veacurile și nici nu va mai fi. Sculați-vă să mergem la luptă cu întunericul acestui veac, că lumina Mea s-a ridicat să răsară și să răsplătească pe sfinți. Fiți cu iubire mare, că încă o dată Mă scol să vestesc adevărul Meu pe care l-am vestit pe vremea ucenicilor Mei cei dintâi care M-au dat lumii spre iertarea păcatelor celor ce s-au botezat ca și ei în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.

Duhul Meu Cel Sfânt este Cel ce S-a coborât în Fecioară și a umbrat-o pe ea, de M-am făcut apoi trup din ea, ca să Mă jertfesc ca un om pentru omul cel păcătos de șapte mii de ani. Duhul Meu Cel Sfânt, pe Care L-am dat din cer apostolilor Mei, pe Acela vi L-am dat și vouă, și prin El vă înnoiesc clipă de clipă și nu-L iau de peste voi, căci vouă vi L-am dat, ca să Mă purtați pe Mine până la toate marginile cerurilor, spre adevărarea Scripturilor venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl Meu și al vostru, și spre judecata lui antichrist, omul fărădelegii a tot pământul. Duhul Meu Cel Sfânt este cu voi, căci sunteți puțini, dar păstrați adevărul Meu așa cum este el, așa cum sunt Eu.

În numele Meu, sculați-vă și împliniți lucrarea nimicității lui antichrist, căci cuvântul Meu cel de peste voi este ar-

ma care va tăia cuvântul lui cel mincinos, cu care s-a ridicat să strice dogma dumnezeirii. El țipă ca un leu rănit și se repede la Mine, ca să Mă despartă pe Mine de Duhul Meu Cel Sfânt, pe Care Eu L-am dat sfinților care biruiesc prin sfințenia Mea în ei.

Fiilor din grădină, luați ungera cea de la Mine și însemnați cu ea lucrarea cea împotriva lui antichrist. El va țipa de durere, și apoi se va prăbuși, că mare este numele Meu cel de peste voi. Luați apoi mâinile voastre pe care le țin în mâna Mea și puneți-le peste cei drepti cu inima ca să le dau prin voi putere să lucreze în numele Meu moartea minciunii care s-a așezat ca un dumnezeu peste cei fără de pricepere din cer. Cei care vor primi ungera Mea ca să împlinescă semnul atenției pe calea fărădelegii lui antichrist, să se îmbrace în platoșa credinței și în puterea cea lucrătoare prin Duhul Meu Cel Sfânt. Și le voi da lor din slava biruinței Mele, iar vouă vă voi da împărăția Mea ca s-o ridicați între cer și pământ înaintea Mea.

Luați Duh Sfânt! Amin. Luați și dați și învățați lucrarea umilinței de duh pe toți cei care lucrează Mie alături de voi.

Binecuvântată să fie biruința voastră cu Mine. Sfinții și îngerii sunt în toată vremea cu voi și cu cei ce-Mi lucrează Mie lângă voi și cu voi pentru numele Meu. Eu sunt mereu cu voi, și sunt arma voastră de biruință pentru libertatea împărăției cerurilor între cer și pământ. Amin, amin, amin.

14/27 octombrie 1998

Sărbătoarea sfântului mucenic Dimitrie, izvorătorul de mir

Suflarea gurii Domnului grăiește cu antichrist, omul fărădelegii, ascuns sub haină de biserică.

Eu vin cu norii și vin cu sfinții Mei până deasupra grădinii cuvântului Meu, și zic peste grădină: pace vouă, fiilor unși în grădina Mea din România, grădina Mea în care vin și cuvinte a doua oară cuvântul împărăției cerurilor peste pământ! Vin cu sărbătoare de sfinți mucenici și sărbătorim praznic de cuvânt, căci cuvântul Meu cel de peste voi este praznicul nunții Mele, iar nunta Mea este a doua venire a Mea de lângă Tatăl, și sunt Mire și Îmi hrănesc mesenii nunții și Îmi bucur mireasa și Mi-o apropii și Mi-o găsesc mereu, ca să fie frumoasă precum Eu sunt. Amin.

O, măi copilași, ce faceți voi? Dar ce fac oamenii de pe pământ și mai-marii lor? Îmi cercetez ca un Stăpân casa în care vin mereu cu oaspeți cerești. Ce faceți voi, copilași? Ce lucrați voi, fiilor? Cum lucrați și cum împliniți împărăția Mea în voi? Fiii împărăției Mele sunt cei ce împlinesc cuvântul Meu cel rostit de Mine atunci și acum. Ei lucrează tot cuvântul Meu între cer și pământ și îl dau oamenilor spre a fi lucrat de ei și împlinit după voia Mea.

Dar ce fac oamenii de pe pământ și mai-marii lor? Ei fac ce au făcut în toate veacurile toți cei asemenea lor, căci oamenii izgonesc dintre ei pe proorocii cuvântului Meu și își scoală dintre ei prooroci pe placul lor cel omenesc ca să pună în umbră cuvântul trimișilor Mei peste pământ. Când îi spuneam lui Israel păcatele ca să se pocăiască și să nu le mai facă spre pieirea lui, el mai rău se înrăia pe Mine, și s-a tot înrăit până ce M-a pus pe cruce ca pe omul blestemat de faptele lui cele rele.

Proorocul trebuie să spună tot ce se ridică împotriva Mea și tot planul Meu cel ceresc peste pământ și peste împo-

trivirea care se ridică împotriva lui Dumnezeu. Proorocul Domnului trebuie să fie curat și numai de partea Domnului, și acela este proorocul Domnului. El este oglinda poporului său, el este străjerul cel ce stă pe înălțimile cetății veghind pentru viața cetății și cuvântând cuvântul Domnului peste fărădelegile din cetate, care atrag fărădelege și plată pentru fărădelege. Așa am făcut Eu cu voi, copiii veghetori din partea Mea peste pământ. Cine se mai învoiește azi să-Mi fie prooroc peste cei fără de lege? Nu mai e nimeni să facă așa ceva, căci toți lucrează fărădelegea, toți, până la unul. V-am pus pe voi mari peste pământ din partea Mea, iar Eu sunt Stăpânul, și sunt Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, Stăpânul cerului și al pământului, al cerului cel văzut și cel nevăzut, și al pământului cel văzut și cel nevăzut. Amin, amin, amin. V-am pus pe voi mari din partea Mea peste pământ. Am făcut și Eu cum fac oamenii care-și pun mai-mari peste oamenii lor.

Dar ce fac oamenii de pe pământ și mai-marii lor? Îmi cercetez ca un Stăpân pământul, căci al Meu este pământul.

Ce faceți voi, oameni de pe pământ? Ce lucrați voi și care este plata lucrului vostru și cine este cel ce vă dă plata lucrului vostru? Să vină să se înfățișeze cu Dumnezeu, ca să-l întreb de viața voastră și de plata voastră, că vin să dau fiecăruia după faptă și îi chem pe toți mai-marii să dea seama pentru supușii lor, că sunt Stăpân peste cer și peste pământ și sunt viu, și moartea nu are putere asupra Mea, și cine este stăpân, așa este, iar altfel nu este stăpânul.

Israel s-a încumetat acum două mii de ani să omoare cu moarte pe Stăpânul cerului și al pământului, ca pe omul blestemat. Dar Eu, fiind Stăpânul, am călcat cu moartea Mea pe moarte și am biruit-o pentru tot omul, numai că omul n-a vrut să ia de la Mine biruința asupra morții lui. Eu pentru tot omul am făcut aceasta, dar oamenii n-au vrut și nu vor darul vieții pe care Eu l-am plătit și l-am dobândit prin moartea și prin învierea Mea cea veșnică, pe care am avut-o și o am din veci. Israel s-a încumetat să Mă omoare pe Mine, Stăpânul lui, că n-a vrut să Mă cunoască dacă am venit să-l cercetez ca un stăpân. Stătea cu cartea proorocilor cuvântului Meu pe masa lui, și în ea scria că vin să-l cercetez, și credea cele scrise în cartea Mea. Dar s-a crezut stăpân peste pământ și și-a întins mâna până la cer și a cerut viața Mea, și Tatăl Meu i-a dat-o, și n-a știut Israel ce să facă cu viața Mea ca s-o pună în slujba lui pentru viața lui.

Iată, aceasta este lucrarea omului între cer și pământ. Se luptă omul să fie mare, iar omul mare are supuși și sunt ai lui și îi stăpânește, și nimeni nu mai poate fi al lui Dumnezeu, căci omul este rob omului. Dar când Eu lucrez din cer peste om ca să-l fac plăcutul Meu, îl iau dintre oameni și îl ridic mare pentru Mine și îi dau viața Mea în el și îi dau puterea Mea și îl ridic dintre oameni, îl ridic deasupra lor. Atunci el vede peste oameni, căci cel ce se ridică deasupra, acela are ochiul Meu cu el și vede și plutește pe deasupra, pe marea Duhului Meu Cel Sfânt, și cârmuiește cu cuvântul Meu oamenii. Așa am făcut Eu cu voi, copiii veghetori din partea Mea peste pământ, și nu mai e nimeni să vrea ca voi, căci nu mai e nimeni să facă dreptatea Mea, nu mai e, până la unul. Dar vă am pe voi puși deoparte de Mine și vă port de grijă cu tot cerul, și vă rog cu tot cerul să aveți și voi grijă de Mine și de cerul Meu, și să puneți pe pământ împărăția cerurilor, care este proorocită prin toți proorocii Mei ca să fie peste pământ. Împărăția cerurilor nu este făcută pe pământ de mâini omenești, ci de mâini cerești și duhovnicești. Ea nu este mâncare și băutură și fărădelege, așa cum dă s-o arate omul fărădele-

gii, care s-a sculat din biserica lumii ca să creadă ca voi, zice el, și să facă și el nou Ierusalim pe pământ. Și iată ce spun Eu peste locul care se vrea și el nou Ierusalim aproape de locul Meu de la voi (*la Vulcana Băi, n.r.*): acolo este scaunul fărădelegii a tot pământul, și pe el, antichrist în loc părut sfânt, ca să înșele pe toți care locuiesc pe fața pământului, după cum este scris în Scriptura cea despre venirea lui antichrist, așezat în loc sfânt. Acolo este răstignirea numelui Meu între tâlharii Mei, care sunt mincinoși asupra Mea și asupra oamenilor. Acolo s-a împlinit Scriptura cea ascunsă de înțelegerea oamenilor fără de cunoștință din cer. Dar Eu, Domnul, voi nimici locul acela prin suflarea gurii Mele, și nu va mai fi. Amin, amin, amin. Și țara Mea română nu va fi să fie prinsă în capcană, cum s-au sfătuit și acum dușmanii ei, și va fi să prindă sub ea pe antichrist și să-l îngroape în pământul ei, că e țara Mea de nuntă, și pun pe antichrist așternut picioarelor ei, și voi fi biruitor din România, iar voi veți fi atunci mângâiații Mei, și vă voi numi vitejii Mei cu care Eu am biruit pentru venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl ca să dau fiecăruia după cum este fapta sa. Amin, amin, amin.

O, măi copilași, am venit în grădină la voi cu sărbătoare cerească de sfinți, căci biserica cea mincinoasă, cea desfrânată, sărbătorește pe sfinții Mei pământeste, nu cerește, dar la voi sărbătorim pe sfinții Mei ca în cer, căci sfinții la sfinți trag, și se bucură sfânt cu sfânt. Fiți sfinți și nu vă temeți de cuvântul acesta rostit de Mine pentru voi, că Eu pe vremea lui Verginica am spus că locul de la voi și lucrarea Mea cu voi va fi locul unde se vor vedea îngerii și sfinții cântând și grăind și viețuind cu oamenii, și între oameni lucrând, căci oamenii sfinți sunt cei de pe pământ care au pe sfinții din cer cu ei, cerul și pământul laolaltă lucrând lucrare cerească pe pământ.

E sărbătoare la voi în grădină. Sfinții și îngerii cântă pentru Dimitrie, sfântul și mucenicul numelui Meu. El s-a ridicat dintre oameni și s-a dat de partea Mea, iar oamenii s-au ridicat împotriva lui și împotriva Mea, căci adevărul Meu nu este iubit de oameni. Iată, taină vă spun vouă: adevărul dintre om și om este păcat, este iubire de sine, este goană după vânt, căci Adevărul este Dumnezeu, nu este omul. Războaiele și certurile dintre oameni vin de la setea de adevăr dintre om și om, dar sfinții și mucenicii numelui Meu au iubit adevărul dintre om și Dumnezeu, nu dintre om și om. Ei au iubit adevărul poruncilor Mele, care sunt ale vieții veșnice, și pentru ele ei au murit dobândind viața, viața și adevărul ei cel din cer.

Fiilor, învățați pe cei ce Mă iubesc să nu caute adevărul lor, ci să caute adevărul Meu între om și om, căci cei ce iubesc adevărul Meu între ei, aceia se numesc frați, iar altceva nu înseamnă frați în numele Meu. Nu cei ce se ajută între ei, nu cei ce se iubesc între ei se numesc frați în numele Meu, ci acei care iubesc și trăiesc adevărul Meu între ei, aceia sunt frați între ei prin Mine, și sunt. Fugiți de adevărul cel de pe pământ, că acela este pământesc. Căutați în cer, că acolo este adevărul, și trăiți într-un adevăr, fiilor. Să audă tot omul ce grăiesc Eu cu voi, că voi v-ați ridicat deasupra oamenilor și vedeți, și de aceea grăiesc vouă cuvântul adevărului, Duhul Adevărului, pe Care lumea nu-L cunoaște, dar voi Îl cunoașteți, că este cu voi și este în voi și este mai mare decât cel ce este în lume, care este pământesc și lumesc, și care grăiește de pe pământ.

Amin, amin zic vouă: adevărul dintre Dumnezeu și om, acela este adevăr, iar adevărul dintre om și om este pământesc și este iubire de sine, și este păcat iubirea de sine. Fie

omul cât de drept, dacă nu este în Domnul omul drept, nu este adevăr. Adevărul fără de viață nu este adevăr, căci ce nu este veșnic este minciună. Deschideți mintea voastră ca să înțelegeți cuvintele Duhului Sfânt, fiindcă pentru tot pământul grăiesc cu voi. Nu pot pune în cer adevărul și dreptatea dintre om și om, căci sfinții Mei nu au ajuns în cer pentru așa lucrare, ci au ajuns veșnici pentru că au fost împotriva adevărului omenească, care este vremelnic și care hrănește mărirea de sine a omului. De aceea am zis Eu oamenilor: «Nu știți să vă rugați, nu știți ce cereți», și de aceea am zis Eu: «Cine M-a trimis să fiu dregător între oameni?»; așa am spus Eu atunci când un om Mi-a zis: «Fă-mi dreptate între mine și fratele meu».

O, copilașii Mei, nu vă mirați că am venit și v-am întrebat ce faceți voi sau ce fac oamenii de pe pământ și mai-marii lor. Am întrebat așa ca să vă spun Eu ce faceți voi și ce fac oamenii de pe pământ. V-am întrebat ca să pot grăi ce Mă doare pe Mine de la om. Dar de la voi să nu se ridice așa durere, și de aceea v-am spus să învățați lucrul adevărului pe toți cei care vor să se numească frați între ei în numele Meu. Căutați așa cum vă învăț Eu, iar toate celelalte Eu vi le voi adăuga, ca să slujească lucrului Meu cu voi și lucrului vostru cu Mine, întru împărăție cerească cu voi.

Pe pământ e numai minciună. Nimeni nu iubește adevărul, nimeni nu iubește pe Dumnezeu. O mulțime de oameni se scoală și se așază mari peste oameni și grăiesc despre Mine oamenilor. Nimeni nu-i trimite, nimeni nu le spune ce să facă, nimeni din cer nu le grăiește ce să facă atunci când fac, atunci când vor ce vor, căci oamenii n-au vrut și nu vor prooroci ai cerului cu ei, și lumea a rămas de izbeliște și nu știu oamenii acest adevăr. Se scoală omul din pat dimineața, și seara se culcă iar în pat, și adoarme, și iar se scoală din pat, și nu-și pune nici o întrebare despre viața lui cea veșnică; despre adevăr nu se întreabă omul. Dar voi fiți cuminiți și nu vă temeți cu Mine, că vin cu mânie peste pământ, vin cu adevărul, ca să-l pun în locul minciunii, vin cu împărăția cerească și o pun peste cea pământească, și voi lucra cu cuvântul, și cuvântul se va face faptă, căci așa am lucrat din veac.

Fiți cuminiți întru Mine, fiilor unși, și vestiți împărăția cerurilor, împărăția adevărului ceresc peste pământ. Rostiți mereu cu cuvântul cel ceresc împotriva fățarniciei care stă ca o împărăteasă peste făptură. Nu cruțați fața minciunii când vine să stea față în față cu voi prin omul veacului acesta, căci omul veacului acesta este minciuna veacului acesta. V-am pus pe voi mari peste pământ, mari în cuvânt, mari din partea Mea, iar Eu sunt Stăpânul pământului. Fiți umiliți înaintea Mea și dârji în numele Meu înaintea oamenilor, că Duhul Meu Cel Sfânt locuiește în voi, și cu voi lucrează din cer pentru adevărul Meu peste pământ. Dați mereu de știre tuturor că Stăpânul Se întoarce și va da fiecăruia după faptă, și vai celor ce nu au veghe pentru sufletul lor! Amin, amin, amin.

Măi copilași, încă o clipă stau cuvânt peste voi ca să întăresc lucrarea ce v-am dat-o spre lucru împotriva lui antichrist, omul fărădelegii a tot pământul. Antichrist s-a făcut creștin, zice el, dar creștin nu este, că nu-i place cu cerul. El a pus mâna pe hamuri, și zice că are în mâinile lui carul Meu, dar carul Meu este din foc, căci Duhul Sfânt, foc este. El nu știe ce este lucrarea Duhului Sfânt, că nu a dat de ea pe nicăieri, dar acum când i-o arăt Eu, el se face asemenea Mie, zice el, de teamă să nu vin cu Duh Sfânt și să-i iau hamurile din mână. Dar ce să fac Eu cu hamurile lui? Ele să fie asupra capului lui spre pieirea lui, că a socotit că Duhul Sfânt Se ia cu fățarnicie și cu bani și cu putere omenească.

O, înapoia Mea, satană, om al fărădelegii, care ai nume scris pe frunte și pe mână și care zici că fără numele tău nu Mă poate nimeni cumpăra sau vinde. Te-ai băgat sub mantie de oaie ca să te faci păstor de al Meu, zici tu, și să-Mi mâi oile după cum și tu mergi. Înapoia Mea! Amin, amin, amin. Ți-am tot spus că biserica Mea nu este din ziduri, ci este din fii sfinți ca și Mine. Ți-am trimis mereu veste să te umilești și să nu mai minți că ești slujitor al Meu, iar tu îți lărgești mantia și îți aduni sub ea supuși și o faci pe prostul că nu auzi și că nu știi strigarea Mea. O faci pe popa prostu', dar haina Mea pe care o ții pe tine, te dă de gol că știi și că te lupți să pui mâna pe carul Meu cel de foc ca să fii tu mai mare ca Dumnezeu. Înapoia Mea! Amin, amin, amin. Bindecuvântată să fie lucrarea trimișilor Mei cea împotriva ta și a fățarniciei tale. Amin. Bindecuvântată să fie mintea și inima și trupul și mâna care se scoală din porunca Mea ca să scrie rușinea ta și plata minciunii tale, căci «Eu întăresc cuvântul trimișilor Mei și le împlinesc sfatul, iar înțelepciunea înțelepților o prefac în nebunie spre rușinea lor», după cum este scris în Scripturi.

Înapoia Mea, satană care te dai drept înger al luminii Mele ca să înșeli, de vei putea, zici tu, până și pe cei aleși ai Mei. Dar cei aleși ai Mei n-au nevoie de pecetea ta pe care o ai în mână ca să însemnezi cu ea pe supușii tăi ca să poată ei să Mă cumpere de la tine, din potirul pe care tu îl ții în mână ca să Mă pui pe Mine în el și să Mă dai la oameni pe bani, că scris este: «Nimeni nu poate vinde sau cumpăra până nu are pecetea lui antichrist pe frunte și pe mână», numărul cel sub care tu te ascunzi, dar acest număr este chiar numele tău, și scris este: «Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei, căci este un număr omenească: 666». Scris este: «I s-a dat să insuflă duh chipului fiarei», iar tu, om al fărădelegii, vrei să dai numele Meu chipului fiarei pe care tu vrei s-o faci ca să înșeli pe tot omul cu venirea Mea, zici tu. Dar tu ești fiară care te ridici din pământ, nu vii din cer ca Mine. Din pământ te ridici și grăiești ca un miel, dar tu ești șarpe care muști piciorul calului ca să cadă călărețul. Nu ești miel, ci ești șarpe, și din pământ ești, că scris este despre tine: «Am văzut o altă fiară suindu-se din pământ și având două coarne, asemenea mielului, dar grația ca un balaur, și are în mână și în față stăpânirea fiarei celei dintâi, și îi face pe cei de pe pământ să se închine fiarei celei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată». Așa s-a dat și Israel slujitor al Meu prin căpeteniile templului, fiara cea dintâi, care s-a ridicat să-L omoare pe Dumnezeu ca să nu i se ia stăpânirea din mâini. Dar rana cea de moarte a lui Israel fusese vindecată prin moartea și prin învierea Mea pentru el, și de unde?! că numai o rămășiță s-a ales pentru har. Restul este fiară până azi, și se dă fiară cu rană vindecată, dând în mâinile fiarei de azi stăpânirea ca să răstignească pe Dumnezeu Cuvântul ca și atunci, și ca să nu stăpânesc Eu peste oameni.

Înapoia Mea, satană, om al fărădelegii, căci Eu, Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, te vădesc cine ești și cu cine te unești ca să nu-ți pierzi puterea și cuvântul cu care te-ai așezat în numele Meu în loc părut sfânt. Iată numărul tău, care este numele tău: 666. Ți-ai făcut rost de bani și ți-ai făcut casă pentru bani, și pe ea scrie numele tău și numărul tău, și nu ești creștin, ci ești antichrist sub haină de miel, sub haină de slujitor al bisericii, și o faci pe popa prostu', dar tu ești fiară care te hrănești cu sânge. Bindecuvântată să fie lucrarea trimișilor Mei împotriva ta, că i-am trimis spre tine să-ți arate ce ai făcut de două mii de ani, și ce faci azi. Scoală-te și ieși în întâmpinarea trimișilor Mei, care te vor vădi ce ai lucrat și

câți mucenici Mi-ai trimis la cer prin lucrarea ta cea împotriva Mea, împotriva adevărului, căci pe oaia bună și grasă n-ai iubit-o, și Mi-ai dat-o Mie, fiindcă cel tare cu Mine este groază pentru tine și pentru țărșii împărăției tale. Dar azi, ție îți zic: înapoia Mea! Cuvântul Meu este suflarea gurii Mele, și scris este: «Dumnezeu îl va nimici cu suflarea gurii Sale». Amin, amin, amin.

26 octombrie/8 noiembrie 1998

Soborul sfinților arhangheli Mihail și Gavriil

Domnul grăiește fiilor oamenilor și proorocului mincinos care și-a luat nume de sfânt. Pregătirea pentru binecuvântarea căsuței din deal.

Eu sunt Cel ce a făcut cerul și pământul. Prin cuvânt le-am făcut. Amin. Cuvântul Meu s-a făcut cer și pământ. Cuvântul Meu se face toate câte voiesc Eu; Eu și omul cel credincios care cunoaște pe Dumnezeu și planul lui Dumnezeu, care este scris în Scripturi prin Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Amin.

Să se deschidă poarta cuvântului Meu ca să Mă scriu în cartea Mea de azi cu praznic ceresc de sfinți și de arhangheli. Cartea Mea de azi sunt Eu, precum Eu sunt cartea Mea de la prima Mea venire. Cartea Mea de azi în care scriu prin Duhul Meu Cel Sfânt, este venirea Mea a doua oară de lângă Tatăl.

La prima Mea venire am venit ca Învățător al mântuirii omului. L-am învățat pe om până ce am și plătit răscumpărarea omului prin jertfa Mea pe cruce, doar-doar o vrea omul să fie credincios prin împlinirea Mea în el, dar omul n-a voit să se nască din cer sau să calce cu moartea pe moarte precum am lucrat Eu. La fel și azi, nu voiește omul să fie din cer, ci voiește să fie din pământ. Nu voiește omul să se facă și el ca Mine, cu duh dătător de viață, și stă omul pământ, și nu se face cer, și nu se ridică spre viață veșnică cu Mine.

O, ce să-i mai fac omului? Ce să mai plătesc pentru el ca să învieze? Nu mai am ce. M-am dat pe Mine Însumi. Altceva ce să mai dau ca să-l fac viu pe om? I-am spus omului că Eu sunt calea și adevărul și viața lui cea veșnică. N-are omul timp să înțeleagă sămânța vieții veșnice ca s-o ia și s-o pună la însămânțat în inima lui, și din ea să crească în om rodul vieții veșnice. Omul e din pământ. Omul așa vrea să rămână. Omul nu aude pe Dumnezeu. E prea departe cerul de pământ ca să vină omul în cer și să stea viu apoi pe pământ și să dea viață din viața lui, precum am dat Eu. Viața Mea am dat-o omului de viață, dar auzind n-a auzit omul ce am făcut Eu și ce i-am dat să aibă. Omul e din pământ, așa și urechile lui, așa și ochii lui, așa și inima lui, așa și cugetul lui. Omul este durerea Mea și crucea Mea cea grea între cer și pământ.

Am dus crucea pe umeri acum două mii de ani, și am căzut sub ea când am dus-o. Oare, n-am avut putere s-o duc de am căzut sub ea? O, nu de asta am căzut sub ea. Am căzut de jale, căci ochiul Meu umbla peste timp, și am văzut omul de atunci și până azi, și inima Mea suferea de jalea aceasta, și tânguindu-se ea de durerea de la om, am căzut sub această durere. Omul cel de atunci și până azi a apăsă pe crucea Mea, pe răscumpărarea lui. A fugit omul de darul vieții veșnice a lui. Venisem să plătesc înaintea Tatălui darul pentru suirea omului în cer, ca să vadă diavolul că-l plătesc și că omul este lucru întocmit de Mine, lucrat cu mâna Mea din pământ, ca să fac din el cer și scaun de domnie pentru Dumnezeu, căci omul a fost să fie scaunul Meu de domnie.

Intru pe poarta cuvântului Meu cel de după două mii de ani de la jertfa Mea pentru răscumpărarea omului, poarta cuvântului Meu cel de după șapte mii de ani de la facerea omului. Intru pe poarta cuvântului Meu, care se face poartă a Mea între cer și pământ. Cuvântul este poarta Mea, iar Eu sunt Cuvântul Care intru. Eu sunt Cel ce intră. Bucurați-vă, îngeri! Bucurați-vă, arhangheli și cete cerești! Străbat cerurile și vin de Mă vestesc Judecător pentru nedreptatea pe care Mi-a făcut-o și Mi-o face omul cel de ieri și cel de azi, căci omul n-a ascultat de la început, și a mâncat din pomul morții, ca și azi. Eu când am văzut ce a făcut omul l-am luat și l-am pus afară din grădina vieții de Eden, ca să nu se atingă de pomul vieții și să trăiască veșnic după ce căzuse din veșnicie prin neascultare de Creatorul său. Omul mănâncă și azi din pomul morții, care era oprit de Mine, pus deoparte de Mine, pus prin cuvânt deoparte. Iată, omul a stricat cuvântul Meu.

Vai omului care strică cuvintele Mele, că acela are ca hrană pomul morții, pomul oprit, pomul care oprește pe om de pe cale cu Dumnezeu, și rodește omul om supus morții. Omul care rodește om din femeie, este om care mănâncă din pomul morții, așa cum a făcut omul cel dintâi, pierzând viața cea din Eden, viața cea fără de păcat. Eu i-am spus omului așa: «Din toți pomii raiului poți să mănânci, dar din acesta să nu mănânci, că vei muri când vei mânca». Dar omul a mâncat și n-a mai avut viață veșnică din clipa aceea, și de atunci, omul cel ieșit din om mănâncă mereu din pomul morții, și omul este pom al morții, rod al pomului oprit, pomul din care i-a zis Dumnezeu omului: «Să nu mănânci!». Dar Eu am zis apostolilor Mei: «Nu toți pricep taina aceasta, ci numai cei ce le este dat de la Dumnezeu să priceapă».

O, a fugit omul de darul vieții veșnice, iar Eu am venit acum două mii de ani să-l plătesc înaintea Tatălui ca să-i dau omului viață dacă voiește. Dar tot așa fuge și azi omul de acest dar, căci omul iubește fructul pomului morții, omul iubește femeia, și nu iubește pe Dumnezeu. Dar cine pricepe aceasta? Cine să le spună la oameni ce mănâncă și cu ce se hrănesc ei? Cine să le spună de pomul vieții, care s-a lăsat din cer pe pământ ca să vină omul spre înviere și apoi spre pomul vieții veșnice? Omul cel înviat este omul care nu mai păcătuiește, primind în el pe îngeri. Cuvântul Meu este înger trimis din cer peste oameni ca să le vestească venirea Mea după două mii de ani, după șapte mii de ani.

O, fii ai oamenilor, auziți! Cuvântul Meu de azi este numit în Scripturi al șaptelea înger, Eu și cuvântul Meu. O, fii ai oamenilor, toate sfârșitu-s-au! Toată taina Mea cea scrisă în Scripturi am împlinit-o. Toate sfârșitu-s-au! Nimic nu mai am pentru voi. Am trimis tot ce am avut de trimis pentru întoarcerea voastră. Am trimis peste voi și ultima strigare, glasul celui de al șaptelea înger, cuvântul Meu cel de azi, slujit de îngeri. Auziți ce a spus Cuvântul: toate sfârșitu-s-au! Amin, amin, amin. De la început și până la sfârșit am trimis tot ce a fost scris să fac pentru om. Sfârșitu-s-au toate câte am avut de făcut pentru salvarea omului. Acum este scris în Scripturi plată pentru orice faptă. Amin.

Proorocul mincinos, care se ridică de peste tot și vestește pace între Mine și omul care păcătuiește mereu, acest prooroc mincinos este plată pentru fapta omului depărtat de Dumnezeu, că scris este în Scripturi: «Când ei vor vesti pacea, atunci fără veste va veni mânia Mea și îi va prinde pe toți sub ea». S-a ridicat proorocul mincinos și s-a dat făcător de pace între Dumnezeu și omul care păcătuiește mereu slujind idolii veacului acesta, care sunt: mâncare și băutură, în-

surat și măritat, și toate câte ies din acestea ca rod al pomului morții. Proorocul mincinos se dă prieten al lui Dumnezeu înaintea oamenilor, dar Eu îl vădesc și îi spun că nu este prietenul Meu, ci este vrăjmașul Meu, ca și omul cel dintâi, care a răsturnat scaunul Meu din el ca să stea el și să mănânce din pomul oprit, pomul morții, care l-a omorât pe om.

Mă voi scula și voi rosti cuvântul adevărului Meu împotriva omului mincinos care s-a dat prietenul Meu slujind la idolii veacului acesta, vrând, zice el, să-i clatine și pe cei ce-Mi slujesc Mie cu viața lor. Voi lua apoi cuvântul Meu și îl voi trimite până la toate marginile și pe la toți cărmuitorii sufletelor și trupurilor oamenilor de pe pământ, ca să-i încunoștiințez Eu de lucrarea proorocului mincinos, cel cu haină creștină, și voi rosti adevărul cel despre lucrarea lui cea cu față ascunsă, lucrarea lui antichrist, cel ce vine înaintea Mea, și care este fur și tâlhar de oi, și al cărui glas nu este ca glasul Meu, și a cărui viață nu este ca viața Mea. Voi rosti cuvântul Meu peste tot pământul pentru cei curați care așteaptă venirea Mea priveghind, și le voi spune: «*Să stăm bine, să stăm cu frică și să luăm aminte!*», că izbăvirea este cu cei ce se tem de Dumnezeu. Amin, amin, amin. Încă o dată se va auzi acest cuvânt îngeresc: «*Să stăm bine și cu frică și cu luare-aminte la glasul Domnului, la venirea Domnului!*». Eu voi veni ca fulgerul care se arată de la răsărit până la apus. Eu voi veni când nimeni nu se așteaptă să vin. Nu voi veni când omul dă să Mă aștepte, și voi veni precum este scris despre venirea Mea, când nimeni nu se așteaptă să vin, și voi da fiecăruia după fapte, și altfel nu va fi. Atunci proorocul mincinos își va sfâșia de rușine veșmântul lui cel mincinos, că el Mi-a furat forma veșmântului Meu și s-a pitit sub ea, sub haină mincinoasă, că nu asta este haina lui. Haina lui e haină din multe culori și e dată cu parfum, ca să nu miroasă de sub ea, și nu este ungera Mea peste haina lui, căci mirul Meu cel preamiositor este pentru sfinți, nu pentru cei păcătoși care-și ascund păcatele ca să fure inimile oamenilor și să le dea rătăcirea de la calea adevărului care se apropie de pământ odată cu venirea cuvântului Meu cu sfinții și cu îngerii și cu zile de praznic sfânt peste pământ. Care este praznicul acesta? Cuvântul Meu este, și se numește praznic sfânt peste pământ. Amin.

Să fie veghe în calea cuvântului Meu care se pregătește pentru rostire peste lucrarea lui antichrist, cea cu față ascunsă. Amin. Iar voi, îngeri și arhangheli, mergeți și culegeți pe cei sfinți și dați-le din praznicul cuvântului Meu ca să se ospăteze din masa nunții Mele, că iată, vin, și hrana Mea este cu Mine ca să dau celui ce flămânzește după Mine. Amin, amin, amin.

Fiilor de la ieslea cuvântului Meu, prăznuiește cerul cu voi pentru însemnarea sărbătorii crucii care stă pe Sfânta Sfintelor în locul de nou Ierusalim, ales de Mine ca să fie el pe pământ înaintea Mea. Acum șapte ani, Eu, Domnul Iisus Hristos, am ridicat prin voi piatră de nou Ierusalim și v-am pus pe voi stâlpi în templul Meu cel sfânt, peste care Eu cuvintez cuvânt din cer, și din care grăiesc peste pământ cuvântul venirii Mele a doua oară de lângă Tatăl. Amin.

Intru în voi și Îmi amintesc prin voi ce mai război a fost acum șapte ani, începând din ziua aceasta când Eu am pus prin voi crucea Mea peste grădina Mea de la voi. Se speria-seră preoții și arhierii, oamenii și diavoli, de parcă-i frigea adevărul crucii Mele pe care o port cu voi între cer și pământ. Au început atunci război împotriva Mea și a voastră, și iată, nu se mai capătă războiul lor. Lasă să se războiască, fiindcă scris este: «*Piatra se întoarce la locul de unde vine*», căci

«*Cine scoate sabia, de sabia lui cade*». Războiul lor este fără de minte din cer, căci se luptă cu voi de pe pământ. Dacă au văzut că nu pot face mincinoasă lucrarea Mea de nou Ierusalim cu voi, s-au sculat să creadă și ei în taina Noului Ierusalim pe pământ, și să facă, zic ei, să facă și ei ca voi și ca Mine cu voi, să facă Ierusalim nou din ceea ce au ei: din lemne, din pietre, din oameni care păcătuiesc cu carul, din mâncare și din băutură și din bani peste tot și de peste tot. Dar banul este ochiul diavolului, măsura diavolului, frânghia cu care diavolul își măsoară împărăția sa peste oameni, precum măsura Mea este Duhul Sfânt, ochiul Meu cu care Eu măsoar pe omul sfânt ca să-l fac Ierusalim nou și piatră de biserică și pace între om și Dumnezeu.

Iată, voi rosti cuvânt și Mă voi vesti prin el biruitor cu voi, și Îmi voi anunța planul Meu și mersul Meu și casa Mea, și casa lui, a vrăjmașului Meu, care se luptă cu voi din pricina Mea.

Crucea Mea, care este semn înaintea Mea, este calea voastră între cer și pământ, iar cuvântul Meu cel cu voi tulbură pe cei ce s-au făcut nebuni prin înțelepciunea lor cea omenească.

Ridicați înaintea Mea jertfă de laudă pentru ziua aceasta de amintire a începutului războiului sfânt, între voi și oamenii bisericii din lume, dimpreună cu mai-marii pământului, care slujesc fără să știe lucrul lui antichrist, care stă în loc sfânt ca să pustiască el calea sfințeniei, lucrul bisericii, care a fost lăsat peste fiii bisericii: postul și rugăciunea, neamestecul cu duhul lumii, și umilința cea smerită înaintea Mea. Dar Eu îl biruiesc cu suflarea gurii Mele, și ridic cuvântul Meu deasupra tuturor, și zic: pace celor ce slujesc poruncilor Mele cu frică de Dumnezeu și cu iubire sfântă, iar celor ce păcătuiesc și stau în numele Meu, zic ei, peste oameni, război le zic, amin, căci Eu am deschis procesul neamurilor, iar cuvântul Meu este judecătorul. Amin, amin, amin.

*

Măi fiilor de la ieslea cuvântului Meu, trebuie să ne pregătim să rostim binecuvântare pentru căsuța din deal, ca să Mă pot folosi Eu de ea, Eu și cei pe potriva Mea, după cum a fost rostit cuvântul Meu cel pentru căsuța aceasta, care este întâia după cea de la voi. Trebuie să fiți vii în toate câte se cer să fie, că fără Mine nu puteți face nimic. Nimic se cheamă tot ceea ce faceți fără Mine în voi și cu voi. Mereu am spus: «*Să se vadă că sunt, iar dacă nu sunt, se vede că nu sunt, se vede prin toate*». Dar Eu sunt, că e lucrul Meu cu voi, dar să fiți și voi, să fiți lucrătura Mea și să se vadă că sunt. Amin. Să ia formă duhovnicească înaintea Mea cei ce vin lângă Mine. Să se îndumnezeiască, să se înțeleptească și să fie pe potriva Mea, nu pe potriva celor trupești, că Mie nu-Mi trebuie fii trupești.

E zi de serbare peste grădina de la voi, căci cuvântul Meu se face praznic peste pământ. Arhangheli Mihail și Gavriil vă aduc urare de bucurie cerească și vă zic:

— **B**ucurați-vă! Nu stați fără să vă bucurați, și stați cu frică și cu luare-aminte la cuvântul Domnului Iisus Hristos și bucurați-vă învățând ce înseamnă această taină a bucuriei. Cine nu lucrează bucurie, nu știe taina ei și nu se bucură. Bucurați-vă în Domnul și bucurați-L pe Domnul, fiilor de la ieslea Domnului. Bucuria unește inimi sfinite; ea lucrează lucrarea Domnului Iisus Hristos, dată apostolilor Săi; ea ridică din moarte pe oameni; ea se face Dumnezeu în cei sfinți. Faceți-L pe Domnul Iisus Hristos în voi cu bucurie și bucurați-vă în Domnul! Amin, amin, amin.

— **I**ată urarea arhanghelilor Mei, slujitori cerești ai cuvântului Meu, care se împlinesc pe pământ între oameni. Ei v-au îndemnat să pricepeți taina bucuriei, iar cei ce o pricep, o și lucrează, fiilor care aveți nume de apostoli ai Mei.

Vorbeam uneori cu apostolii Mei deosebi de vorbirea cea cu toți oamenii și le deslușeam tainele cele de nepriceput care stau ascunse în Mine, și între Mine și cei ce sunt ai Mei cu viața și cu lucrarea vieții. Lor le dădeam notă aparte, ca să-i deosebesc de ceilalți oameni și ca să-i recunoască oamenii în chip deslușit între ceilalți oameni, și îi ajutam să fie și să merite nota aceasta înaintea Mea. Așa și cu voi lucrez deosebi, iar dacă vă numesc fii, trebuie să și aveți lucrare de fii; și dacă vă numesc apostolii Mei, trebuie să și faceți lucrarea apostoliei, căci voi nu trebuie să slujiți meselor, precum este scris pentru apostolii cuvântului. Iar dacă și slujiți, că n-au cine alții să facă așa ceva, atunci faceți o dată totul și nu pierdeți timpul, ci răscumpărați-l, fiilor. Eu vă îndemn, dar înțelegeți îndemnul Meu când stau cu el între voi ca să vă țină trei printru grijile pe care le aveți pentru cei care mai sunt poporul Meu. Eu trebuie să am popor, fiilor, iar pentru poporul Meu trebuie să lucrați mult, dar nu numai cu mâinile și cu picioarele, ci cu Duhul Meu Cel Sfânt. Amin. Dacă Duhul Meu Cel Sfânt nu iese de la voi mult mai mult decât duhul mâinilor voastre și al trudei voastre pentru trupul poporului Meu, atunci Eu de oameni trupești nu vreau rod, nu vreau popor trupesc, ci vreau popor ceresc înaintea Mea, popor care să știe și să trăiască taina bucuriei cerești pe care Eu am lăsat-o peste apostolii Mei după învierea Mea dintre morți când le-am spus: «*Bucurați-vă!*». Pavel, apostolul Meu, a spus peste biserica Mea: «*Bucurați-vă pururea!*», iar pururea înseamnă mereu, înseamnă bucurie neîntreruptă, fiilor apostoli.

Și încă o taină vă spun vouă. Vă spun că nelucrarea cea pentru Mine este iubire de sine și nu de Dumnezeu, căci cel ce-L iubește pe Dumnezeu, Îi și lucrează spre bucurie, iar cel ce nu-L iubește pe Dumnezeu, nu-I lucrează pururea, căci are mărire de sine și iubire de sine și nu de Dumnezeu. Cel ce nu-L iubește pe Dumnezeu, se iubește pe sine, și își lucrează lui și omului cel asemenea lui, iar cel ce-L iubește pe Dumnezeu, Îi lucrează Domnului pentru Domnul și pentru cei asemenea Lui și lucrului Lui. Fiți precauți, fiilor apostoli, că voi noaptea și ziua trebuie să lucrați apostolia Mea peste sufletul bisericii Mele, care trebuie să fie viu și lucrător și să se bucură pururea, precum cere Scriptura Duhului Sfânt. Amin.

Fiilor, mergeți cu apă sfințită și curățitoare și însemnați cu prima însemnare căsuța din deal pe care Eu am ridicat-o prin voi ca să fie de folos Mie și celor pe potriva Mea, iar însemnarea cea întreagă o vom pune în ziua cea de șapte ani după pecetluirea cu sfințenie a grădinii cuvântului Meu de la voi. Amin. Pregătiți această zi, că Mă voi slăvi peste pământ cu slava cuvântului Meu și voi spune adevărul Meu peste capul proorocului mincinos, care își potrivește statul în numele Meu, zice el, peste sufletul oamenilor. Dar Eu sunt Cel ce sunt, și voi rosti adevărul Meu împotriva proorocului mincinos, care vestește pace când nu este pace între om și Dumnezeu, ci este păcat și rod al pomului morții este.

Fiilor, pregătiți calea cuvântului Meu, pregătiți pacea cuvântului Meu peste voi, pregătiți în voi locaș pentru Duhul Sfânt, ca să fie pururea cu voi. Amin, amin, amin.

8/21 noiembrie 1998

Praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Domnul Se vestește cuvânt peste proorocul mincinos. Lepădarea de credință, numită ecumenism, erezie care și-a înfipt țărșul în țara românilor. Numele Domnului vândut pe bani.

Ezi de sărbătoare în cer, sărbătoare de mântuire a neamului omenesc. E și pe pământ sărbătoare în multe locuri, e sărbătoarea mamei Mele Fecioara, dar nu e ca în cer sărbătoarea cea de pe pământ. Biserica cea de pe pământ nu sărbătorește cu sfințenie și cu bucurie cerească; ea sărbătorește cu plăceri trupești și pământești, și zice că e sărbătoare a Maicii Mele în ziua aceasta. Dar Eu sunt Fiul mamei cea pururea Fecioară și sunt Cel ce sunt, Iisus Hristos, Mântuitorul omului care voiește mântuirea cea de la Mine. Amin.

O, Eu sunt învățat să vin în grădina cuvântului Meu de pe pământ, grădina Mea cea nouă, întocmită prin cuvântul Meu în mijlocul României.

O, țară Românie, nu mai este în tine fiu de al tău care să te iubească pe tine, căci cine nu Mă iubește pe Mine, acela nu știe ce este iubirea. Nu mai este om cu mintea întreagă în tine, căci cine nu lucrează cu mintea lui în voile Mele cele sfinte, acela este fără de minte, știrbit la minte este. O, țară dulce pentru cei din cer, țara Mea de iubire! Nu te mai iubește nimeni în tine. Vin Eu să te iubesc. Vin Eu să te curăț de durere și de minciuna care te acoperă din tălpi și până în creștet. Vin Eu să te fac frumoasă și curată. Vin Eu. Amin, amin, amin. Vin în grădina cuvântului Meu și îți aduc alifie cerească pentru ranele tale, ca să-ți vindec trupul tău cel sănătos, iar ce este bolnav pe trupul tău, să dau de la tine și să fii sănătoasă și pe voia Mea. Amin.

Vin în grădina Mea cea din tine, țară a durerii, dar și țară a mângâierii de la Domnul. Vin și Mă vestesc mereu cu ziua Mea de biruință prin tine peste tot pământul. Vin, că mult ai plâns și mult plângi. Antichrist a fost viclean, și în toată vremea a prins de veste de planurile Mele cu tine, țară de români, și n-a mai avut pace niciodată, și a lucrat din fiu în fiu antichrist, ca să te aibă a lui, fiindcă tu ești plină de podoabele Mele cele puse peste tine de la nașterea Mea și a ta. Tatăl ne-a adus pe lume o dată. Pe tine te-a făcut popor nou, iar pe Mine M-a făcut Începător al tău și Mântuitor al tău în toată vremea. O, ești plină de fii fățarnici, care te vând dușmanilor Mei pe nimic, căci cu nimic nu vor rămâne aceștia, nici măcar cu tine, căci Eu îi voi lua din tine. Mă scol în cuvânt și Mă vestesc Judecător peste proorocul mincinos, care și-a băgat capul său în tine ca să fii a lui și să se folosească, zice el, de binecuvântarea și de podoabele pe care le ai de la Mine peste tine, țară plină de daruri. Un picuț, și rostesc în tine judecata lui antichrist, și apoi împlinesc. Amin, amin, amin.

Eu, Domnul Iisus Hristos, cobor în grădina Mea și Mă fac sărbătoare de cuvânt pentru mama cea pururea Fecioară, care Mi-a fost ușă Mie din cer spre pământ, ca să fac lucrarea Tatălui Meu Savaot.

O, mamă, mamă cu durere ca și Mine, Fiul tău Cel ceresc! Nimeni pe pământ n-a născut fiu din cer, nimeni decât tu, că Eu din cer M-am coborât în tine. Eu am fost cuvântul arhanghelului care a coborât din cer de M-a vestit ție, și cuvântul a luat trup de om în tine, ca să Mă nasc om din Fecioară, și cuvântul s-a făcut om. Cine s-a mai făcut om ca și Mine din cuvântul cel din cer și din trup feciorelnic? Eu n-am putut să fac de la Mine nimic, ci toate câte aud că-Mi spune Tatăl, aceea fac. Din cuvânt M-am făcut trup curat din trup curat.

Toate câte fac Eu, de la Tatăl le fac, și prin cuvânt le întocmesc, și apoi le aduc spre vedere. Așa am lucrat din veac și până în veac, până azi. Iar azi, ce cuvânt întocmesc ca să împlinesc la vedere? Azi Mă pregătesc peste grădină și Mă vestesc Judecător peste proorocul mincinos, care și-a băgat capetele sale în țara Mea cea plină de darurile credinței sfinte, care este în ea de la Mine și de la părinți. Așa e scris în Scripturile venirii Mele: *«Un înger stând în soare strigat-a cuvânt puternic către toate păsările care zboară spre înaltul cerului: „Veniți și adunați-vă la cina Dumnezeului Cel mare! Veniți și mâncați trupurile împăraților, trupurile căpeteniilor, trupurile vitejilor, trupurile cailor și ale călăreților, trupurile celor liberi și ale robilor, trupurile celor mici și ale celor mari, căci fiara și toți împărații pământului, cu oștirile lor, s-au adunat ca să se războiască cu Cel ce șade pe tron, pe cal alb, cu oștire. Dar fiara a fost răpusă, și cu ea, proorocul mincinos, care făcea semne înaintea fiarei cu care amăgise pe cei ce au purtat semnul fiarei închinându-se chipului ei. Aceștia au fost amândoi aruncați de vii în iezerul cu foc, unde arde pucioasă, iar ceilalți, uciși au fost cu sabia care iese din gura Celui ce șade pe cal alb. Și toate păsările s-au săturat din trupurile lor»*. Amin.

— **O**, Fiule Emanuel, durerea de mamă e cea mai dureroasă, dar oamenii de pe pământ nu știu ce înseamnă mamă, mamă cu adevărat. Oamenii spun mamă la femeia care rodește om din fructul morții, din pomul morții, din care Dumnezeu a spus omului: *«Să nu mănânci, omule, din pomul acesta, că vei muri când vei mânca!»*. O, Fiule, n-a știut omul ce este acest cuvânt al Tău pe care l-ai spus omului cel întâi zidit de mâna Ta, că Tu ești Cuvântul Tatălui și mâna Tatălui și Duhul Tatălui.

Biserica de pe pământ nu vrea să fie mamă. Iată ce păcat a făcut: s-a luat după cei străini de Tine biserica din țara Ta cea de la sfârșit. S-au sculat oameni cu inimă de fiară și s-au așezat mari peste biserici și au zis că Duhul Sfânt face ce vrea El și nu Te întreabă pe Tine ce face El, și că El suflă unde voiește El. S-au sculat oameni cu duh de fiară, Fiule scump, și au stricat dogma dumnezeirii și au spus că Duhul Sfânt al Treimii Dumnezeiești lucrează pe furș de Tine, deosebit de Tine. Iată, aceasta este erezia cea de dinaintea venirii Tale, erezie cu care au venit în țara cuvântului Tău oameni cu duh de fiară. Dar Tu Te-ai despărțit de biserica cea omenească de pe pământ, că Tu ai strigat mereu la ea să nu facă erezie prin omul care a venit și a spus lepădare de credința cea din părinți, și a spus „*ecumenism*“ acestei lepădări a bisericii creștine, căci fiara a venit cu forță pământescă, adică cu bani, ca să cumpere pe cea care era cu credința din părinți, și ca pe vremea răstignirii Tale, tot cu bani s-a ajuns la vânzarea Ta cea de azi, Fiule. Te-ai despărțit cu Duhul de biserica cea de pe pământ care este pământescă, și nu cerească. Te-ai despărțit, Fiule vândut pe bani, căci s-a făcut eretică biserica, și scris este în Scripturi: *«De cel eretic după întâia și a doua certare depărtează-te, știind că unul ca acesta s-a abătut și a căzut în păcat, fiind singur de sine osândit»*.

S-a despărțit biserica de sfinți și de părinți, și face pe gustul proorocului mincinos, care slujește fiarei cea cu capetele ascunse. În zadar își spune ea „*una singură sfântă și apostolească biserică*“, degeaba, Fiule al Tatălui și al meu, în zadar spune așa. Plâng apostolii Tăi în cer, în loc să fie fără durere și fără întristare și fără suspin în cer. Plâng, Fiule, apostolii Tăi cei de acum două mii de ani. Plânge ucenicul Tău cel iubit de Tine, Ioan apostolul, care a scris proorocia venirii Tale cu nou Ierusalim pe pământ. Plânge ucenicul Tău,

Fiule, și spune ceea ce a spus și atunci. Așa a spus el atunci bisericii: *«Oricine o ia înainte și nu rămâne în învățătura lui Hristos, nu are pe Dumnezeu; iar dacă cineva vine la voi în biserică și nu aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă și să nu-i ziceți: „Bun venit!“, căci cel care îi zice: „Bun venit!“, se face părtaș la faptele lui cele rele»*. Iată, așa a spus Ioan pentru cei ce sunt biserică a Ta, Doamne, Fiule al meu.

O, în cer e durere și întristare și suspin, că numele Tău e vândut pe bani de două mii de ani și până azi, de la iudei și până la venirea Ta. Dar eu sunt îndurerată și așa cum sunt intru în biserică cea de pe pământ care și-a stricat numele. Intru, Fiule, că azi biserica trebuie să știe ce înseamnă sărbătoarea cea de azi care se cheamă creștinește: intrarea în biserică a Maicii Domnului. Acum două mii de ani am intrat pruncă de trei ani, ca să mă pregătesc în Sfânta Sfintelor pentru ziua mântuirii neamului omenesc, pentru nașterea Ta pe pământ, Fiule ceresc. Iar acum intru mamă și ca mama grăiesc peste biserica Ta cea vie, ca să ia din ea biserica cea fără de viață și să audă ce înseamnă cuvântul „*mamă*“, căci durerea de mamă e cea mai dureroasă între dureri, dar oamenii de pe pământ nu știu ce înseamnă mamă, mamă cu adevărat. Oamenii spun „*mamă*“ la femeia care rodește om din fructul pomului morții, din care Dumnezeu a spus omului să nu mănânce. Dar cine înțelege taina aceasta în biserică, Fiule?

O, scris a fost de la început: *«Femeia va zdrobi capul șarpelui, iar el va împunge călcâiul ei»*. Mă scol ca mama pentru Fiul ei Cel ceresc, și mă așez alături cu Tine și cu cei de pe pământ care-ți sunt Ție biserică vie, mamă vie pentru neamul omenesc, ca să zdrobim capul lui antichrist, așa cum l-am zdrobit acum două mii de ani când Ți-am fost ușă de venire la oameni. Iar azi din nou lucrăm, că avem ușă între cer și pământ, biserică vie, din inimi vii, care s-au așezat început nou, temelie nouă, Ierusalim nou, biserică mamă, biserică cu milă și cu durere pentru neamul omenesc, căci neamul omenesc este dorul Tău cel de șapte mii de ani, Fiule venit din cer pe pământ o dată, și iarăși, încă o dată, cu zecile de mii de sfinți, așa cum este proorocia Scripturilor cele pentru vremea aceasta de sfârșit, căci toate sfârșitu-s-au.

Grăirea mea cu Tine va intra în biserica cea lumească, va intra prin fiii cei de azi care sunt aleșii Tăi dintre oameni ca să Te audă pe Tine cuvânt peste pământ, căci Tu vii, fiindcă toate sfârșitu-s-au. Amin, amin, amin.

— **S**ă fii fericită de toate neamurile cele credincioase și cele necredincioase, mamă Fecioară, mamă a Mea care ai intrat în biserică prin cuvântul Fiului tău ca să rostești erezie peste făpta bisericii care era să fie mamă pentru fiii Mei cei credincioși, ca să-i crească pentru Mine. Iată erezie căreia i se spune „*ecumenism*“, erezie care și-a înfipt țărșul în țara românilor, țara Mea cea de la început și cea de la sfârșit, că la început l-am făcut din ea pe om, iar la sfârșit iarăși fac om nou, Ierusalim nou, dar nu lucrez ca omul care vrea să facă Ierusalim din oameni păcătoși, și lucrez ca Dumnezeu, Care face nou Ierusalim din oameni vii și sfinți, care trăiesc trăirea Mea între cer și pământ.

Fiilor din grădina Mea, vin curând să las la voi carte peste proorocul mincinos care se închină fiarei, desfrânatei Babilonului, iar aceasta nu are nimic între Mine și ea. Fiilor, pregătiți pacea Mea în voi, pregătiți coborârea Mea și ziua când Eu Mă voi slăvi peste pământ cu acest cuvânt: judecata lui antichrist, proorocul cel mincinos, care vine înaintea Mea, căci scris este: *«Oricine o ia înainte și nu rămâne în învățătura lui Hristos, nu are pe Dumnezeu»*.

Fiilor din grădină, pregătiți calea Mea peste pământ, pregătiți ziua însemnării cu sfințenia Mea pentru căsuța din deal, zi în care Mă voi slăvi peste pământ cu slava cuvântului Meu, că am de trimis carte proorocului mincinos, care stă ascuns sub haină de biserică a Mea. Am rostit peste voi lucrarea aceasta, și Eu voi împlini, că Eu nu sunt Dumnezeu mincinos. Nimeni nu voiește să Mă ajute de pe pământ și n-am prin cine să întind mâna Mea peste biserica cea din lume ca să se mai agațe de poala hainei Mele careva care ar mai avea în el inimă curată și minte neștirbită. Lucrez cu voi, că nimeni nu voiește să Mă ajute, dar Eu, Domnul, Mi-am făcut datoria și am strigat și am rugat în lung și în lat ca să Mi se deschidă, ca să se găsească și pentru Mine vreun grai care să strige la oameni să se pocăiască. Iar acum, gata. Toate sfârșitu-s-au! Lucrăm din greu, că nu-i nimeni să se alăture greului nostru, căci toate sfârșitu-s-au. Sfârșitu-s-a omul și Dumnezeu în om, și nu mai am pe nimeni de partea Mea și cu durerea Mea.

Să ne sculăm, fiilor, și să primiți rostirea Mea, cartea Mea peste proorocul mincinos, antichrist, cel ce vine înaintea Mea ca să-Mi zădărnicească, zice el, venirea Mea cea de azi. Vă voi ajuta Eu. Vom merge pe fir și vom arăta lucrarea lui antichrist, fiara cea cu capetele ascunse, dar Eu îl voi birui cu suflarea gurii Mele, și el nu va mai fi. Amin, amin, amin.

21 noiembrie/4 decembrie 1998

Sărbătoarea de șapte ani de la târnosirea Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Cartea întâi împotriva proorocului mincinos. Omul bisericii s-a dat pe sine minciunii căreia i se spune ecumenism. Domnul vine pe nori și rostește trei zile de judecată prin cuvânt pentru antichrist.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu sunt Cel ce sunt. Pace vouă! Pace celor ce slujesc poruncilor Mele, iar celor ce le calcă pe ele, război le zic! Amin, amin, amin.

Vin din cer pe pământ și Mă aștern cuvânt peste grădina cuvântului Meu. Vin ca ploaia peste semănătură, ca să fac lucrarea Tatălui Meu peste pământ. Eu sunt Semănătorul și sunt Cel ce udă ca să crească totul, dar pământul e prea bătătorit. Pământul e cale a fărădelegii, și nu găsesc loc unde să mai deștelenesc ca să-Mi fac lucrarea pe care o am de la Tatăl. Nu mai găsesc pe nicăieri pământ bun, că e prea bătătorit pământul și e coajă uscată peste el, căci toate sfârșitu-s-au! M-am întors din cer pe pământ ca să pregătesc calea venirii Mele cu sfinții, dar pământul este cale a fărădelegii, și ce voi face, oare? Iată ce voi face: Mă întorc spre începutul cel dintâi și încep de unde am rămas. Amin.

Mă slăvesc prin cuvânt peste grădina Mea cea împrejmuită în mijlocul României, locul începutului pământului, de unde Eu am luat pământ cu mâna și l-am făcut om, ca să pun apoi pe om împărat peste pământ, dar nu și peste cer. Mă întorc și lucrez ca la început. La început cum am lucrat? Cuvânt am lucrat, și le-am făcut pe cele ce sunt, iar acum tot cuvânt lucrez, ca să le stric pe cele ce sunt, căci omul și pământul de sub el este cale a fărădelegii, pământ bătătorit și nedes-telenit.

Eu sunt Cuvântul Cel de după șapte ani de la pecetluirea cu legea sfințeniei Mele a grădinii Sfintei Sfintelor, locul în care Eu intru ca Arhiereu al Tatălui după două mii de ani de la prima Mea venire între oameni. Acum șapte ani, în ziua de doisprezece a lunii a douăsprezecea, M-am așezat cu sfin-

țenia Mea ca pe muntele Sinai, M-am așezat să fiu și să stau cuvânt de auzit și de lucrat peste pământ din mijlocul grădinii întocmită de cuvântul Meu ca să fie munte sfânt al Meu în mijlocul României, țara Mea de întoarcere după două mii de ani, căci pământul este peste tot cale a fărădelegii, și nu mai este pe nicăieri loc pentru Mine și pentru cel ce crede în Mine și în venirea Mea după două mii de ani. Acum șapte ani, în ziua aceasta, am făcut mare bucurie pentru Tatăl și pentru cei din cerul Meu, căci Mi-am sfințit loc ca să aibă cerul cale de venire pe pământ și să-și răscumpere așternutul cel pierdut prin omul cel căzut din pământul Edenului, din pământul cerului.

Nu mai e nimic de salvat pe pământ, dar ce este cu neputință la om, este la Mine cu putință, și Mi-am împrejmuit și Mi-am sfințit și Mi-am pecetluit cu numele Meu grădina Mea care a fost locul odihnei Mele la început, și iată, și la sfârșit. Am făcut din lutul acestei grădini om după chipul și asemănarea Mea și M-am odihnit în el, iar Tatăl era întru Mine când lucram omul. Și M-am uitat de la sfârșit spre început și am dat cu ochiul Meu peste locul acesta al începutului pământului și al omului de pe el, și am lucrat cuvânt peste acest pământ, și l-am numit apoi grădina cuvântului Meu, și este. Și dacă este, iată-Mă cuvânt peste pământ din mijlocul pământului, din vârful pământului, muntele cel înalt pe care stă Dumnezeu Cuvântul.

Rostesc cuvânt și Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul; omul care s-a așezat împotriva Mea de la început și până la venirea Mea de azi. Eu sunt Hristosul Tatălui, iar omul care stă împotriva Mea se numește antichristul. Nu se mai numește om, și se numește proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu de la început și până la venirea Mea cu judecata cea pentru fur.

Lucrez din greu, căci toate sfârșitu-s-au și nu mai găsesc pe pământ unelte de lucru pentru lucrul Meu cel cere-sc, căci pe pământ sunt numai lucruri omenești. Dar iată cartea Mea pentru proorocul cel mincinos, antichristul, cel ce vine înaintea Mea de șapte mii de ani ca să-Mi zădărnicească lucrarea Mea cea de la Tatăl peste pământ și peste omul cel ieșit din pământ! Antichrist este fiară cu șapte capete și este diavol, nu este slujitor al lui Dumnezeu.

Dar ce este fiara cea cu șapte capete? Ea este puterea pământului prin oamenii care au răsturnat statul lui Dumnezeu în om. Ea are zece coarne și zece steme, iar pe capetele ei are nume de hulă, și diavolul i-a dat stăpânirea peste pământ și strigă peste tot: „*Cine este asemenea fiarei și cine se poate lupta cu ea?*“. Iată, gura ei hulește asupra lui Dumnezeu și asupra cortului Lui și asupra celor din cer. Și i s-a dat putere ca să se războiască cu sfinții ca să-i biruiască, și ea are stăpânire peste toată seminția și norodul și neamul, și toți locuitorii de pe pământ care nu sunt scriși de la întemeierea lumii cu numele lor în Cartea Vieții Mielului, se închină fiarei.

Dar ce este proorocul cel mincinos? El este omul cel din pământ ieșit, și care se luptă împotriva lui Dumnezeu de lângă Dumnezeu, căci scris este: «*Am văzut o altă fiară suindu-se din pământ, și avea două coarne, asemenea Mielului, dar grăind ca un balaur; și are în mână toată stăpânirea fiarei celei dintâi și face pământul și pe locuitorii de pe el să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată, și amăgește pe toți prin semnele ce i s-a dat să le facă înaintea fiarei*».

Iată proorocul mincinos, cel dezvelit de Scripturi, căci Daniel proorocul așa a spus: «*Fiară înspăimântătoare, înfri-*

coșată și puternică tare și cu dinți mari de fier și cu gheare de aramă, mâncând și sfârtecând și călcând în picioare în urma ei. Ea se deosebește de toate celelalte fiare, căci are zece coarne. Și un alt corn mic creștea între ele, și acest corn are ochi de om și gură care grăiește lucruri mari. Dar fiara a fost omorâtă, și trupul ei a fost nimicit prin foc, căci pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului și Lui I s-a dat stăpânirea; stăpânirea cea veșnică; și toate popoarele și neamurile și limbile Îi slujeau Lui; și împărăția Lui nu va avea sfârșit, iar sfinții Lui vor fi moștenitori cu El».

Scris-a proorocul Daniel: «Proorocul mincinos va grăi cuvinte de defăimare împotriva lui Dumnezeu și va oropsi pe sfinți și va gândi să schimbe sărbătorile și legea o vreme și vremuri și jumătate de vreme, dar poporul sfinților îi va lua stăpânirea, căci i se va face judecată ca să-l nimicească și să-l prăbușească pentru totdeauna». Amin.

Iată firul cel ascuns de privirea omenească, iată proorocul cel mincinos de șapte mii de ani, care a stat lângă Dumnezeu ca să-I răstoarne în om statul. Iată cartea Mea cea din cer coborâtă pentru proorocul mincinos, antichrist, cel ce vine înaintea Mea de șapte mii de ani ca să-Mi zădărnicească statul Meu în om, și ca să nu împlinescă omul poruncile Mele cele sfinte, care dau viață veșnică celor ce le lucrează pe ele. Iată proorocul mincinos, cel cu față creștină, cel ce stă sub haina Mea, căci scris este în Scripturi: «*Are două coarne, asemenea Mielului, dar grăiește ca un balaur și are în mână toată puterea fiarei celei dintâi*». Eu îl dezvelesc și îi vestesc goliciunea, o vestesc la toți cărmuitorii de suflete și de trupuri, până la toate marginile, căci el și-a băgat capetele, spre sfârșit, în țara Mea cea plină de darurile Mele, darurile venirii Mele a doua oară pe pământ, în lucrare de nou Ierusalim peste făptură. Amin.

Voi sta cuvânt trei zile la rând peste grădina din care Mă vestesc cu graiul Meu peste pământ. Trei zile la rând voi scrie în cartea cea pentru judecata proorocului cel mincinos de șapte mii de ani, căci el a lucrat sub aceeași viță cu Dumnezeu: Cain asupra lui Abel, Esau asupra lui Iacov, frații lui Iosif împotriva lui Iosif, Saul asupra lui David, Caiafa asupra lui Hristos, iar slujitorii bisericii împotriva creștinilor, poporul Meu cel sfânt cu viața, căci omul bisericii s-a dat pe mâna proorocului mincinos, care s-a pus să facă semne în cer și pe pământ, zice el, ca să înșele biserica lui Hristos și s-o tragă de pe temelia ei și să ia el nume de Hristos în biserică. Dar el este hristos mincinos, este diavol, este antichrist din fiu în fiu până azi de șapte mii de ani.

O, proorocule mincinos, care răstorni statul lui Dumnezeu în om! Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Hristosul Tatălui. Amin. Ieși în întâmpinarea cuvântului Meu, că scriu cartea cea pentru judecata ta. Sunt cu zi de praznic sfânt peste pământ, zi de șapte ani de la ziua pecetluirii grădinii de nou Ierusalim, cuvânt după șapte ani de la zdrobirea puterii tale cea ascunsă de cei de pe pământ. Vin împotriva ta, căci scris este: «*Pe norii cerului vine cineva ca Fiul Omului și va face judecata proorocului mincinos, ca să-l nimicească pentru totdeauna*». Amin.

Am lăsat șapte ani de har peste pământ, dar tu lucrezi cu bani și cu slavă deșartă, și faci pământul și locuitorii de pe el să te creadă că ești omul lui Dumnezeu, dar tu ești diavol, tu ești șarpe la drum, care muști piciorul calului ca să cadă călărețul, căci vii de la început, și lucrezi din fii în fii, după cum este scris că vei fi șarpe, fiindcă Iacov când și-a binecuvântat fiii a spus așa: «*Dan va fi șarpe la drum, ca să muște*». Vin

împotriva ta și îți spun: ai luat înfățișare de păstor, dar tu ești diavol care amăgești și asuprești pe poporul sfinților de la început și până la sfârșit, căci firul tău, ca și firul Meu, este de la început și până la sfârșit, iar biserica Mea, omul cel creat de Mine, a tot căzut din om în om până azi, prin mâna ta, prin lucrarea ta cea împotriva Mea și a sfinților Mei în care Eu am stat și am lucrat din fiu în fiu, după cum a mers firul celor sfinți.

Voiesc să-ți spun că ești trup și te ridici din pământ, și voiesc să-ți amintesc cuvântul Meu: «*Trupul pofteste împotriva duhului, iar duhul dorește împotriva trupului*»; tu împotriva Mea, și Eu împotriva ta; Eu prin sfinții Mei cei din cer și din Duh născuți la propovăduirea Mea, iar tu ești trup și din pământ te ridici și ești diavol, nu păstor. Și pe cei ce nu sunt scriși în Cartea Vieții Mele, de la întemeierea lumii, îi biruiești cu plăceri și cu slavă deșartă, ca să ți se închine ție, dar Eu vin pe nori, vin împotriva ta și îți rostesc judecata. Trei zile la rând Mă voi lăsa cuvânt peste tine, iar a treia zi voi încheia cartea cea pentru judecata ta. Vin și te vestesc că nu poți să faci tu nimic pentru cer, că tu ești ca valea lui Iosafat, unde voi strânge pe cei asemenea ție ca să-i nimicesc cu focul în care arde pucioasă, după cum este scrisă judecata cea pentru proorocul cel mincinos. Amin.

Iar voi, cei din porți, așezați cuvântul Meu trei zile la rând, ca să întocmesc cartea împotriva lui antichrist, iar după trei zile o voi sfârși, că Eu așa am început în ziua aceasta, zicând: «*Pace celor ce slujesc poruncilor Mele, iar celor ce le calcă pe ele, război le zic!*». Amin, amin, amin.

29 noiembrie/12 decembrie 1998

Sărbătoarea sfântului apostol Andrei

Cartea a doua împotriva proorocului mincinos. Urâciunea pustiirii stă așezată în loc știut sfânt. Noul Ierusalim este crucea de biruință împotriva proorocului mincinos.

Glasul Meu strigă din nou la porți ca să se deschidă și să intru cuvânt în grădină. Amin.

Îmi cobor din nou cuvântul pentru judecata proorocului cel mincinos, care-Mi zădărnicește planurile Mele, care fură cuvântul unul de la altul și îl povestește norodului fără de trimiterea Mea, fără de porunca Mea. Mă fac carte de judecată și scriu în ea trei zile la rând, iar mâine o isprăvesc, ca să biruiesc cu furtună și cu iuțime și cu asprime capetele mincinoase ale proorocului cel mincinos. Amin.

Voi, cei din grădină, voi, cei așezați de Mine în calea cuvântului Meu care coboară din cer pe pământ! Deschideți cartea proorocului cel mincinos, cartea Mea către el, ca să scriu în ea. Amin. Este scris că vin cu sfinții, și așa vin. Vin în țara cuvântului Meu. Andrei, apostolul Meu cel de acum două mii de ani, vine cu Mine în grădină, că e sărbătoare peste biserica Mea, sărbătoare de sfântul Andrei, cel ce a venit întâiu după Mine ca să-Mi fie apostol și să Mă dea apoi oamenilor, așa cum sunt Eu și așa cum voiesc Eu să fiu cu omul, dar nu așa cum voiește proorocul cel mincinos.

O, proorocule mincinos, sunt în fața ta cu cartea Mea cea împotriva ta. O deschid și scriu încă în ea, căci trei zile la rând scriu în ea, și apoi o pecetluiesc cu pecetea cuvântului Meu și o duc la locul ei, iar locul ei ești tu. Apleacă-te să auzi, căci te aplec Eu să auzi și să iei de la Mine cuvântul Meu cel către tine.

Tu Mi-ai nimicit statul Meu în om și Mi-ai umplut omul de nepăsare, fiindcă omul te vedea pe tine că stai înain-

tea lui în numele Meu, și făcea omul ca tine, nu ca Mine, fiindcă omul vrea să-L vadă pe Dumnezeu ca să creadă. Omul nu poate să creadă fără să vadă; el crede numai ce vede. Iată, omul te vede pe tine că stai în numele Meu înaintea lui și crede ceea ce vede că faci tu. Dar, ce faci tu? Tu pierzi și împrăștii de pe calea Mea oile; nu le aduni, nu le paști, nu le crești, dar stai în numele Meu în fața lor. Scris este în Scripturi: *«Vai de părinții care pierd și împrăștie oile turmei Mele nepăzindu-le și lăsându-le să se risipească! Aceștia fac desfrânare și minciună, ajutând pe făcătorii de rele să nu se întoarcă nimeni de la necredință. Îi voi hrăni cu pelin și le voi da apă cu fiere, căci s-a întins pe tot pământul necredința lor. Au luat ei parte la sfatul Meu? Atunci să se scoale și să spună cuvântul Meu și să-i facă pe oameni să se întoarcă de la căile lor cele rele. Oare, poate omul să se ascundă unde să nu-l vadă Eu? Dar ei fură cuvântul Meu unul de la altul și zic: „Dumnezeu a spus“. Oare, este vreo legătură între pleavă și bobul de grâu curat? Iată, sunt împotriva amăgitorilor și a lingușitorilor, căci nu i-am trimis pe ei»*. Cel ce nu este trimis nu aduce folos pentru Mine. Cel trimis trebuie să fie om duhovnicesc, iar tu ești trupesc și Îmi întinezi numele Meu cu desfrânările tale, căci stai în numele Meu înaintea oamenilor. O, cum de te încumești să stai în numele Meu peste oameni când tu ești nepocăit și încă păcătuiești? Când tu ești plin de dorul slavei deșarte, când tu mănânci și bei și te însori și te desfrânezi și faci urâciuni în loc puțin sfânt, cum de mai zici că stai în numele Meu peste cei fără de pricepere? Iată, te vădesc cine ești. Nu ești prietenul Meu, ci ești vrăjmașul Meu. Nu ești slujitor al Meu, nu ești păstor de oi, că nu știi să păstorești, fiindcă Eu nu te-am trimis, iar cel netrimis este proorocul cel mincinos pe care Scripturile îl vestesc mincinos și răpitor.

O, ce cauți tu în slujba Mea? Căci slujitorii Mei stau în foc și nu ard, fiindcă scris este: *«Dumnezeu este foc mistuitor»*. Ce cauți tu unde nu ești chemat de Mine, unde nu ești trimis, ce cauți? Tu, cel care ceri să ai Duh Sfânt de la cei ce nici ei nu au, de la cei ce nici ei nu știu ce este Duhul Sfânt în om, ce cauți, oare? Iată, cauți pedeapsa cea pentru proorocul cel mincinos, cauți apă cu fiere, că altceva nu cauți. Ai vrut să fii om deștept și ai căutat să ai carte multă ca să fii savant și să se strângă lume lângă înțelepciunea ta, dar iată, Scriptura stă împotriva ta și spune: *«S-a îngâmfat și a zis: „Sunt Dumnezeu și stau pe scaunul lui Dumnezeu, în mijlocul mărilor“. De aceea a fost aruncat la pământ din pricina păcatelor sale, căci cu viclenia sa pângăritu-și-a sfințenia. Foc va izbucni din el și îl va mistui, și îi va fi cenușa luată de vânt în fața tuturor trecătorilor. Și cei ce l-au cunoscut vor sta înmărmuriți de pieirea lui»*. Așa este scris de cel ce-și agonisește înțelepciune ca să facă negoț cu ea și să-și cumpere cu ea slavă deșartă, că omul sfânt nu este omul savant, ci este omul plin de Dumnezeu și de darurile Lui, omul plin de înțelepciune sfântă, nu de înțelepciune savantă. N-am ce face cu înțelepciunea ta, și ești ramură fără de preț. Am cuvânt scris din cer în vremea ta, dar tu ai fost îngâmfat din pricina înțelepciunii tale, și n-ai luat de la Mine prin cei smeriți cu inima. Ți-am tot dat de veste și ți-am spus că n-am ce face cu omul cu școală de la om, cu carte de pe pământ, căci cine nu învață carte din cer nu este om ceresc, ci este om din pământ ieșit, și este învățator mincinos, nu adevărat, prooroc mincinos este, om care pierde prin înțelepciunea lui. Cei dintâi ai bisericii Mele n-au fost savanți, ci au fost săraci cu duhul și am putut turna în ei de la Mine și le-am dat veșmântul înțelepciunii.

Dar tu ești savant, și nu pot să-ți dau și de la Mine, căci omul cu învățătură de la om este om îngâmfat, este prooroc care fură cuvântul unul de la altul, precum este scris în Scripturi despre proorocul cel mincinos, care învață de la cel asemenea lui.

O, n-ai voit să-ți vii în fire. Am lăsat pentru tine șapte ani de har ca să te apleci și să te îmbraci întru pocăință și să fii apoi ceresc, și să te iert apoi, iar azi te aplec Eu. Apleacă-te să auzi de la Mine, căci te aplec Eu! Amin, amin, amin.

Tu Mi-ai nimicit statul Meu în om, și omul Mă are precum Mă ai și tu, și omul s-a umplut de îngâmfare, fiindcă omul te vede pe tine că stai în numele Meu înaintea lui și crede ceea ce vede că faci tu, și nu vede omul pe Dumnezeu, precum nici tu nu-L vezi, și ești singur de tine osândit, și Eu stau departe de tine, că ești păcătos și ești eretic și te-ai abătut de la sfințenie și de la dreptate și stai cu păgânii la masă și calci în picioare numele Meu cel pus de tine peste tine, nu de Mine, că Eu sunt cu cei sfinți. Tu stai în sfat cu necredincioșii, tu stai în calea păcătoșilor și stai la masă cu hulitorii celor sfinți, iar legea Mea nu mai este voia ta, și rod nu ai pentru cer. Cine să mai fi întors pe omul păcătos de la fărâdelegile sale? Scris este: *«Cel ce întoarce pe păcătos de la căile lui cele rele, acela își scapă și sufletul său»*. Tu însă Mi-ai nimicit statul Meu în om și Mi-ai umplut omul de nepăsare, fiindcă omul te vede pe tine și face ca tine, nu ca Mine.

Sunt venit cu martori din cer pentru ca să întocmesc cartea judecății proorocului cel mincinos. Acum două mii de ani apostolii Mei și toți cei ce Mă urmau erau numiți sectă, secta Nazarineanului. Ce zici tu de aceasta, omule care proorocști de creștinii Mei că sunt sectă? Caiafa îi învăța pe iudei să-i numească sectă a Mea pe cei sfinți. Așa și tu faci, și bine faci că spui așa, dar faci rău că nu înveți pe oameni ce este acest cuvânt: „sectă“; faci rău că nu-i înveți ce este cuvântul „biserica“, fiindcă tu știi ce este, dar îi înveți altfel pe cei ce se închină ție și nu Mie, căci dacă i-ai învăța ca Mine, așa cum știi tu că este învățătura Mea, ei Mi-ar sluji Mie și nu ție, iar Eu aş locui cu oamenii.

Unde să se mai ducă omul la biserică? Unde mai este biserică? Unde mai sunt preoți de ai Mei? O, nu mai e nimic! Toate sfârșitu-s-au! O, ce ai făcut tu din cuvântul „biserica“ și din lucrul de biserică?! Ai făcut negoțul tău, nu pe al Meu, și i-ai pus numele tău de prooroc mincinos la cel ce nu are nimic legat cu biserică Mea și cu lucrul ei, căci proorocul mincinos despre care scrie Scriptura nu este cel din afara lucrului Meu, ci este cel ce lucrează în numele Meu, în biserică Mea, în staulul Meu, dar lucrează pentru el, nu pentru Mine; pentru slava lui, nu pentru a Mea, așa precum tu lucrezi, că scris este: *«Cel ce grăiește de la sine, acela își caută slava lui, dar cel ce caută slava lui Dumnezeu, întru acela nu este nedreptate și minciună, ci este Dumnezeu cu adevărul Lui»*. Mai puțin vor fi judecați cei numiți de tine prooroci mincinoși ca să te ascunzi tu mai bine sub numele Meu, mai puțin, că aceia nu știu ce înseamnă cuvântul „biserica“, și Eu, Domnul, în biserică. Scris este: *«De n-ar ști, n-ar avea păcat»*. Dar tu știi, și crezi că te poți ascunde în vreun loc tainic, unde să nu te vadă Eu. O, ochiul și cuvântul Meu despică omul și îl vedește afară, și așa fac Eu acum cu tine, căci toate sfârșitu-s-au! Sfârșitu-s-a și minciuna ta, căci tu ești minciuna aceasta, și nu ești slujitorul Meu precum te numești și te arăți, și ești răpitor de suflete, care se închină ție, nu Mie. Nu te-ai făcut păstor pentru Mine, ci te-ai făcut pentru tine ca să te îmbraci și să te

hrănești cu lână și cu laptele oilor Mele cele slabe, căci pe cele grase și sănătoase le pui nume de sectă ca să scapi, zici tu, de urmărirea Mea cea cu dreptate prin sfinții cei care fac voia Mea și nu a ta, dar te minți pe tine însuși, că scris este: *«Cei care n-au fost scriși de la întemeierea lumii în Cartea Vieții Mielului, aceia sunt cei ce se închină proorocului mincinos, cel cu capetele ascunse ca să nu vină la lumină, fiindcă lumina le vădește pe toate cele ascunse»*.

Acum șapte ani am ridicat steagul Meu cel ceresc, pe care este scris numele Meu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim care se coboară din cer, de la Dumnezeu, căci Eu lucrez tainic din veac și până în veac. Tu te-ai sculat și ai numit minciună lucrarea Mea și steagul Meu cel de biruință împotriva ta. Te-ai speriat și ai căutat ascunzătoare de la fața Mea, și cauți și azi tot așa; cauți numind minciună și erzie lucrarea Mea de biruință, lucrare din fii vii cu viața lor întru Mine. Tu te-ai speriat și te-ai ascuns de lucrarea Mea de biruință a întunericului veacului acesta. Te-ai ascuns de Mine, pentru că tu nu ai viață pe potrivă venirii Mele, și ești fricos și te temi de venirea Stăpânului, și ai voi să întârzi pe Stăpânul Care vine. Dar prin minciună nu ai putut nimic, și nu poți nici acum.

Acum șapte ani am înfipt crucea Mea de biruință în mijlocul tău. Crucea Mea de biruință este poporul cuvântului Meu, cu care Eu Mă aciuez de patruzeci de ani și mai bine ca să-l cresc și să-l desăvârșesc și să-l umplu de Duh Sfânt, așa precum am lucrat cu ucenicii Mei cei de acum două mii de ani, până ce i-am făcut împărtitori ai împărăției cerurilor peste pământ. Acum șapte ani M-am scris cu nume nou peste veacul omului și M-am numit cu numele Meu cel scris în Scripturi pentru vremea aceasta, căci scris este: *«Numele Lui este Cuvântul lui Dumnezeu»*. Amin. Să nu socotești că am venit spre tine ca să stric legea sau proorocii. N-am venit să stric, ci să împlinesc, și de aceea îți amintesc că acum două mii de ani le-am spus așa celor ce vor să semene cu Mine în slujire: *«Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, încât să vadă oamenii faptele voastre cele bune și să urmeze Tatălui Cel din ceruri slăvindu-L»*. Iar cei ce nu au fapte pe potrivă vieții Mele în om, aceia nu pot fi împărtitori de învățătură cerească, și, din contra, strică legea și proorocii ca să piardă omul cărarea, căci în fiecare vreme omul a fost cărare pentru om. Tu ești poarta cea largă, și oricine voiește intră la tine și stă cu tine la masa ta, care zici că este masa Mea. Dar poarta Mea este strâmtă și calea Mea este îngustă, căci ea duce la viață, și puțini sunt cei care o află. De aceea am spus Eu acum două mii de ani la mulțimile flămânde de viață: *«Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe sub haină sunt răpitori. Voi după roadele lor îi puteți cunoaște, căci nu se culeg struguri din spini și nici smochine din măracini, fiindcă orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele; iar orice pom care nu face roada bună, se taie și se aruncă în foc. De aceea, după roadele lor îi veți cunoaște»*. Și iată rodul tău: turmă risipită, turmă amestecată după cum și păstorul, căci păstorul este proorocul cel mincinos despre care Eu am spus: *«Niciodată nu v-am cunoscut»*.

Am strigat la om, peste tot am trimis cuvântul Meu de strigare, că dacă omul ar fi voit să vegheze, nu s-ar fi smintit întru Mine prin tine. Am strigat mereu la om, de șapte ani strig la om, dar acum strig la tine, strig din nou la tine după două mii de ani de la prima Mea propovăduire între oameni. N-am cum să-ți mai grăiesc altfel. Te-am strigat mereu să te

apleci și să auzi, și tu nu te-ai aplecat. Dar acum, apleacă-te, că te aplec Eu ca să auzi!

Au trecut șapte ani de la pecetluirea Sfintei Sfintelor în care Eu vin cu cele sfinte și cu sfinții pentru cele sfinte, căci Sfintele se dau sfinților. Amin. Șapte ani sunt de când M-am scris peste pământ cu numele Meu cel nou și al cetății lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, care se coboară din cer, de la Dumnezeu, căci scris este: *«Iată, cortul lui Dumnezeu este între oameni, și va sălășlui cu ei și vor fi ei poporul Lui, și Însuși Dumnezeu va fi cu ei»*. Șapte ani ai lovit de peste tot ca să faci hulă împotriva lucrului Meu, că tu ai capete multe, și pe ele, nume de hulă. Iar după șapte ani ți-ai schimbat planul și ai dat să crezi în taina de nou Ierusalim, după cum scrie despre ea în Scripturi. Până acum ai zis de peste tot că în cer este locul Noului Ierusalim, nu pe pământ, iar acum te-ai ridicat cu putere pământescă să-ți zidești turn cu turnuri, căci tu ești cornul cel ce crești dintre alte coarne; și peste jertfa de fiecare zi ai pus nelegiuirea, și adevărul Meu l-ai aruncat la pământ, și ai izbutit, zici tu, iar peste turnul tău cel cu turnuri vrei să scrii „*Ierusalim nou*“, căci te-ai schimbat la față, zici tu, și ai dat să crezi în taina Mea de nou Ierusalim pe pământ. Dar tu ai scris pe capetele tale nume de hulă, și să te uiți bine că aceste scrisuri sunt și mărturisesc împotriva ta, și nu poți tu să pui înaintea Mea turnul cel lucrat cu planuri omenești care n-au nimic întru ele din cele sfinte, fiindcă cele sfinte sunt cu sfinții, iar tu ești amestecat cu păgânii și cu păgâniile lor, și nu se poate slujire și lui Dumnezeu și lui mamonă. O, dacă ai iubi Scripturile Mele, le-ai și crede, le-ai și împlini, și le-ai adeveri peste mulți. Dar tu ai cărțile tale din care bei și din care te adăpi cu slava ta deșartă, de M-ai făcut pe Mine, Domnul, să-ți umblu sub haină și să spun supușilor tăi că haina ta e mincinoasă și că tu ești mincinosul cel de sub haină, hristosul cel mincinos, care o ia înaintea Mea ca să-l facă pe om să se culce și să spună că ziua Domnului a și sosit, a și trecut.

Eu am așteptat lepădarea ta de credință, așa cum scrie că va fi înaintea zilei Mele. Și iată, acum vin. Ieși întru întâmpinarea Mea și ascultă-ți judecata, că tu te-ai lepădat de lege și de prooroci și de credință. Și acum, Eu vin; vin cu ziua Mea cea mare și înfricoșată, căci ceea ce ai avut tu de făcut, ai făcut, și toate sfârșitu-s-au, și încep Eu. Încep din nou început și îl numesc nou Ierusalim, dar lucrez Eu, nu tu; fac Eu, nu tu, căci Eu sunt Cel ce sunt, și Mă scol biruitor peste tine. Amin.

Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul; omul care s-a așezat împotriva Mea de la început și până la venirea Mea, din fiu în fiu, și nu se mai numește om, și se numește proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu, ca un fur. Toate cetățile tale vor fi nimicite, căci sunt lucrate de tine, nu de Mine, iar lucrul tău nu este curat, și piere prin el.

Și acum, vin, vin în țara cuvântului Meu, țara strălucirii, așa cum a văzut-o demult proorocul Daniel ca s-o anunțe că va fi. Vin cu sfinții, vin cu cerul, vin cu ucenicii. Vin, și am venit. Amin, amin, amin. Și sunt cuvânt în grădina cuvântului Meu, în țara venirii Mele, țara strălucirilor, care strălucește prin venirea Mea. Iată sărbătoare de cuvânt, sărbătoare de sfinți în grădina Mea de pe pământ, sărbătoare de biruință a Mielului și a celor răscumpărați prin Sângele Mielului. Am venit să lucrez cartea cea de judecată peste proorocul cel mincinos, care înșeală cu blana oii oameni din toată seminția și limba și poporul și neamul. Bindecuvântată să fie cartea Mea de azi în care scriu trei zile la rând, și bindecuvântată să fie cartea care va ieși din mijlocul celor ce zic că-Mi slujesc Mie,

căci ca o sabie smulsă din mâna celui ucis va fi ea, ca să tai cu ea ocară de pe fiii cerului, care lucrează poruncile Mele pe pământ, și Eu smulgându-i sabia îl voi tăia pe el, căci el din sabia lui a trăit pe pământ, după cum este peste el cuvântul Meu întru început, că așa i-am spus: «*Cu sabia ta îți vei agonisi traiul*».

Eu l-am pus pe om împărat peste pământ, dar nu și peste cer. Cerul este scaunul Meu de domnie, nu al omului, iar biserica Mea de pe pământ, dacă e a Mea, trebuie să fie cer pe pământ, iar slujitorii ei să nu fie împărați, ci să fie slujitori dacă vor să fie. Și iată, Eu vin, ca stăpânul care se întoarce să-și cerceteze via, și vai celor ce s-au pus stăpâni peste via Mea! Cine este cel ce s-a pus stăpân peste via Mea? Să vină să dea socoteală pentru cele lucrate! Să vină să se socotească cu Stăpânul viei! Amin.

Sunt venit cu martori din cer, ca să întocmesc cartea judecării proorocului cel mincinos, și el va cădea în sabia lui, și voi ridica ocară de pe fiii vieții, căci ca și acum două mii de ani când apostolii Mei și toți cei ce Mă urmau erau numiți sectă, tot așa și azi, cei ce-Mi urmează Mie sunt numiți sectă de cei ce se vor împărați peste pământ și peste cer. Dar Eu smulgându-le sabia îi voi birui prin ea, și voi ridica ocară de pe fiii vieții, fiii Noului Ierusalim, fiii lui Dumnezeu, fiii cerului pe pământ între oameni. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 1998

Sărbătoarea sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

Cartea a treia împotriva proorocului mincinos. Domnul proorocește pustiirea Centrului Ecumenic de la Vulcana Băi. Biserica este plină de capete trușe. Poporul cuvântului este poporul cel ortodox.

Ridicați-vă, voi, porți, ca să între Împăratul slavei! Împărăția Lui este împărăție veșnică, și toate stăpânirile Îl vor asculta pe El și Îi vor sluji Lui. Amin.

Râu de foc iese din gura Mea, căci «*Judecătorul S-a așezat și cărțile au fost deschise, și altă carte a fost deschisă, care este Cartea Vieții; și morții au fost judecați, fiecare după faptele sale, și moartea și iadul au fost aruncate în râul de foc, iar cine n-a fost găsit scris în Cartea Vieții, a fost aruncat în iezorul cu foc*», după cum este scris.

Cartea cea cu șapte peceti stă în mâna Mielului, deschisă. Cerul s-a dat în lături ca o carte, iar împărații pământului și domnii și căpeteniile, bogații și puternicii, robii și slobozii s-au ascuns în peșteri și în stânci, se ascund de fața Celui ce șade pe tron. Cartea Vieții este de la întemeierea lumii și este deschisă în mâna Mielului. Amin, amin, amin.

Cuvântul lui Dumnezeu intră pe porțile Sale și lucrează cartea judecării proorocului mincinos, trei zile la rând lucrează, iar a treia zi o sfârșesc de scris și o dau Tatălui, ca s-o împlinescă. Amin.

Iată, vin cu sfinții. Așa vin, și altfel nu vin. Am avut trâmbiță pe pământ în vremea din urmă și am sunat prin ea și Mi-am făcut un popor și l-am numit poporul cuvântului Meu, iar această lucrătură a Mea a fost mereu sub cortul Meu de biruință adăpostită, căci proorocul mincinos este fricos și stă împotriva creștinilor lui Dumnezeu ca să fie el al Meu, și nu creștinii. Numai că el cu Mine nu poate face casă, nu poate face pace, fiindcă Eu, Domnul, sunt împotriva lui de șapte mii de ani și până la desfacerea cărților judecării, și apoi a cărții cu șapte peceti, și apoi trâmbițele îngerilor și cel de al șaptelea înger: Cuvântul lui Dumnezeu.

Am avut trâmbiță pe pământ în vremea din urmă și am sunat din ea și Mi-am făcut un popor, și este, iar trâmbița Mi-am ridicat-o la cer între sfinți, căci balaurul cel cu șapte capete și cu zece coarne stătea mereu înaintea ei, căci din ea ieșea, ca un fiu, cuvântul Meu, ca să păstoresc cu el. Balaurul Mi-a prigonit trâmbița, dar Eu, Domnul, i-am dat ei aripi de vultur, și ea a zburat de la fața lui. El însă nu stă, și se aprinde de mânie peste cei din seminția ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu ținând mărturia Mea. Dar Eu sunt cortul sfinților, și îi păzesc de prigoana cea care vine dinspre proorocul cel mincinos, așa cum Tatăl M-a păzit pe Mine și pe mama Mea Fecioara când Eu eram prunc mic în mâna ei, și când balaurul cel roșu, cu șapte capete și cu zece coarne, voia să vină să Mă înghită după ce M-am născut între oameni.

Iată, vin cu sfinții. Așa vin, și altfel nu vin. Vin cu trâmbița Mea Verginica. Acum douăzeci de ani i-am dat aripi de vultur, și ea a zburat la locul ei, a zburat la cer, și este cu Mine în lucru peste pământ, că este trâmbița Mea cea din care am sunat înaintea venirii Mele a doua oară pe pământ. Se face pasul celui de al douăzecilea an de când ea lucrează în cer pentru poporul ei de ieri și de azi și de mâine, că ea are plată în cer un popor, poporul cuvântului Meu cel din urmă, poporul prin care Eu, Domnul, împlinesc cea din urmă Scriptură, venirea Mea cea de a doua din cer pe pământ. Amin. Proorocul cel mincinos a prins de veste mereu de planul Meu, și îl are și vrea el să-l îplinească. Îl are pentru că el stătea mereu înaintea femeii care naștea din ea cuvântul Meu; stătea pentru ca să înghită ca pe un prunc cuvântul cel născut prin ea.

O, proorocule mincinos, astăzi sfârșesc cuvântul Meu cel pentru judecata faptelor tale cele împotriva Mea. Iată ce ai făcut! Ai fost fur. Ai luat mereu trâmbița Mea și ai chinuit-o prin întunecimile tale ca să ascuți prin ea cuvântul Meu. Scoală-te și stai înaintea Mea și spune ce ai făcut cu trâmbița Mea. Dar Eu sunt Judecătorul, și Eu spun ce ai făcut cu ea. Te-ai aprins de mânie împotriva ei. În anul 1955 Mi-am început prin ea trâmbițarea. Tu ai prins de veste și te-ai folosit de locuri ascunse și de oameni cu dinți de fiară și Îmi smulgeai trâmbița din coliba ei, căci Caiafa și cu supușii lui au fost firul de legătură ca să înăbușe viața cuvântului Meu, ca și pe vremea prunciei Mele când preoții și arhierii căutau viața Mea ca s-o ia de la Mine, fiindcă se temeau de Mine. Cel ce se teme de Mine, acela știe că sunt Împăratul a toate, și de aceea se teme.

Tu ai răpit cuvântul Meu și vrei să-l îplinești tu, dar iată ce este scris în Scripturi: «*Sunt împotriva proorocilor care fură cuvântul Meu unul de la altul; îi voi hrăni cu pelin și le voi da să bea apă cu fiere*». O, nu poți tu să îplinești cuvântul Meu, că e numele Meu pe el. De ce ai pus tu pe el numele tău? Cine ți l-a dat pe el? Cine ți l-a spus? Tu l-ai răpit de la trâmbița Mea și de la poporul Meu pe care-l urmăreai peste tot și îi luai hrana din trăistuță, îi luai pâinea cea de toate zilele, îi luai cuvântul Meu cu care-l hrăneam pe cel din urmă copil al Meu, pe cel din urmă popor al Domnului, poporul cel dintâi între neamurile pământului, căci «*cel din urmă este cel dintâi*», iar cel mic este mare întru Mine, precum este scris în Scripturi. Ai luat cuvântul Meu, că ești fur, și ți-ai adăugat pe-deapsă, că ai scos și ai adăugat la cuvântul Meu cel furat, și ai pus apoi pe el numele tău și al supușilor tăi, care și ei se ascund unul de altul, fiecare de frica celuiilalt, fiindcă este cu tine împărăția fricii, și de aceea tu ești neliniștit mereu, tu și toți supușii tăi. Mai mare frică decât tine nu are nimeni, și te

temi de pieire, de pieirea cea de la Mine, că tu știi puterea Mea și te lupți cu ea ca să nu pieri prin ea. Ai luat cuvântul Meu și vrei să-l împlinești ca un credincios. Dar nu, că Eu te vădesc că ești fur de cele sfinte, și îți dau de veste judecata cea pentru fur, că tu ai luat pacea de pe pământ, și Eu nu mai am biserică sfântă, nu mai am unde să rostesc cuvântul „Pace!”, că unde grăiești tu, Eu nu stau, fiindcă nu se poate Dumnezeu și mamona laolaltă.

Patruzeci și cinci de ani te-ai luptat cu îngerul Meu, cu cuvântul Meu ca să-l furi și ca să faci din el avutul tău. În zadar ești viclean, că râu de foc este cuvântul Meu, și în el vei arde, că te-ai jucat cu focul, cu cuvântul Meu cel slujit de îngerii luminii, nu de tine și de îngerii tăi, îngerii întunericului. Iată de ce ești tu vinovat, tu și nu altul în locul tău. Iată de ce ești tu proorocul cel mincinos, care a furat cuvântul Meu, tu și nu altul în locul tău. Ce am Eu să-l judec pe cel din afară? Tu și nu altul este vinovat, că tu Mi-ai luat statul Meu din biserică, și pe Mine M-ai numit minciună când am venit să te chem la pocăință, fiindcă în mijlocul poporului Meu pe care tu Mi-l dușmănești cu cuvânt de ocară, stă cuvântul Meu judecător peste tine, că ești fur și Mi-ai răpit via.

Te voi pustii cum am pustii acum două mii de ani Ierusalimul, căci Ierusalimul nu mai este, iar ce este acolo nu este Ierusalim, ci este mamona. Ce a făcut mamona? S-a apucat prin supușii lui și a zidit din nou ca să se strângă lume de pe lume acolo unde M-a răstignit pe Mine omul trufaș. O, dacă M-au răstignit, de ce se mai aude acolo slavă pentru numele Meu, acolo unde Eu am fost răstignit de omul cel potrivit Mie? Aceia Mă slăvesc pe Mine pentru bani, așa precum și tu ai făcut, proorocule mincinos, care ți-ai înfipt cortul tău în țara strălucirii, precum este scris despre tine: *«El va înfige corturile palatului său între mare și muntele cel sfânt și strălucit, și apoi va veni sfârșitul lui»*. Amin. Așa ai făcut. La trei mile de locul grădinii cuvântului Meu tu ai împlinit această Scriptură, ca să folosești numele Meu pentru banii tăi. Vai ție de cele ce ai făcut în zilele cele de apoi! Te voi pustii cum am pustii acum două mii de ani Ierusalimul; Ierusalimul, pe care omul lacom l-a zidit din nou, ca să aibă prilej de câștigat bani, că nu de dragul lui Dumnezeu l-a zidit iar. Acolo se duce omul din toate părțile și își vede judecata și nu știe cu ce se întoarce întru ale sale. Se întoarce cu judecata sa, căci omul a fost răstignitorul lui Dumnezeu. Nu s-a întors sfânt nimeni de acolo, nu s-a lăsat nimeni de păcat dacă a fost acolo, dar s-a fălit că a fost, și nu i-a folosit fostul lui acolo.

Este scris în Scripturi de taina Noului Ierusalim. Tu când ai văzut că Eu am venit din cer pe pământ ca s-o împlinesc, te-ai îngâmfat și te-ai trufit împotriva celor drepti, în care Eu Mă slăvesc peste pământ, și te-ai sculat să faci tu ceea ce fac Eu. Ai dat să uiți că Noul Ierusalim este nume sfânt, este taina Mea cea din zilele de apoi, și este pentru sfinți, nu pentru desfrânați. Noul Ierusalim nu este loc de întâlnire a păcătoșilor și a desfrânaților, nu este loc de mâncat și de băut și de jucat, așa cum ți-ai făcut tu turnuri din piatră și te-ai așezat mare pe ele și ai scris pe ele „Ierusalim nou” și ai scris, zici tu, „Centrul lumii credincioase”, „Centrul ecumenic” ai scris. Mi-ai vândut pe bani murdari locuri scumpe Mie, locuri din țara Mea de întoarcere, și ai pus pe ele rodul îngâmfării tale ca să te războiești cu Dumnezeu și să-L biruiești de partea ta, dar tu ești păcătos, și Eu nu te ascult și nu te primesc.

Te-am strigat din vreme și am așteptat să-ți vii în fire și să crezi că Eu vin cu prăpăd peste cei ce Mi-au stricat legea și sărbătorile și vremea întinându-Mi biserica. Tu însă nu

te-ai aplecat, fiindcă ai asupra ta cele furate de la Mine și ești fricos. Dar Eu sunt Dumnezeu drept, și tu ești fur și Mi-ai răpit via și stai stăpân pe ea. Te voi pustii cum am pustii Ierusalimul care M-a răstignit acum două mii de ani. Te-am așteptat să-ți înfigi corturile palatului tău în țara strălucirii, ca să te nimicesc apoi.

Pământul tot e plin de capetele tale și de puii tăi, dar tu ești om, și Eu sunt Dumnezeu. Nimeni nu poate scrie numele Noului Ierusalim; numai Eu îl scriu, și îl dau celor ce rabdă până la venirea Mea, că scris este: *«Biruatorului îi voi da din mana cea ascunsă și îi voi da lui o pietricică albă, și pe pietricică, un nume nou pe care nimeni nu-l știe, fără numai primitorul. Și voi scrie pe el numele Meu și numele cetății lui Dumnezeu, al Noului Ierusalim, care se coboară din cer, și numele Meu cel nou, Cuvântul lui Dumnezeu»*. Și am zis: *«Cine are urechi, să audă ceea ce Duhul grăiește bisericilor»*. Dar tu, proorocule mincinos, n-ai vrut să auzi, căci auzind ai zis că nu auzi. Dar azi, ție îți zic: numai Eu scriu numele Noului Ierusalim și nimeni nu-l știe fără numai primitorul. Amin, amin, amin. Iar tu ești fur, și ai furat cuvântul Meu, și Eu stau împotriva proorocilor care fură cuvântul Meu unul de la altul. Locul pe care zici tu că vrei să scrii „Ierusalim nou”, este locul lui mamona, nu al lui Dumnezeu; este babilon, nu este loc sfânt. Îl voi pustii ca pe Sodoma și Gomora, că e locul desfrânării a tot pământul, locul în care antichrist și puii lui și-a făcut, zice el, acoperiș de vreme rea, babilon și sodomă. Dar Eu, Domnul, M-am făcut carte de judecată și am scris în ea trei zile la rând ca să biruiesc cu furtună și cu asprime capetele mincinoase ale proorocului cel mincinos și să-i dărâm statul și acoperișul.

Cea care își zice biserica ortodoxă, aceea este cu care Eu grăiesc, căci ce am Eu să-l judec pe cel din afară? Ea este mincinoasă, nu este ortodoxă, iar în ea stă mare proorocul cel mincinos, care Mi-a nimicit statul Meu în om, că omul se uită la slujitorul bisericii și face ca el, nu ca Mine, iar el este mincinos, că nu-Mi slujește Mie, ci lui. Cel ce-Mi slujește Mie este blând și smerit cu inima și Îmi aduce rod și se face împărăție a Mea, nou Ierusalim se face prin har.

Mă voi feri să stric totul, căci este o rămășiță prin har, așa cum a fost acum două mii de ani dintre iudei. Mă voi grăbi să trezesc duhul în cei ce așteaptă izbăvirea, căci proorocul mincinos Mi-a oropsit pe sfinți vreme de șapte mii de ani. El mănâncă din pomul morții și este desfrânat de șapte mii de ani. Mulți vor da să se apropie pentru pocăință, dar toate sfârșitu-s-au, fiindcă Eu am grăit la timp, și toți Mi-au răstignit cuvântul; cuvântul celui de al șaptelea înger, cuvânt care a făcut tăcere în cer, că scris este: *«Când Mielul a deschis pecetea a șaptea, s-a făcut tăcere în cer; și s-au așezat șapte îngeri să trâmbițeze; și când a trâmbițat al șaptelea înger, s-au pornit în cer glasuri puternice: „Împărăția lumii este a Domnului Iisus Hristos, Împărat în veac!”*. Amin».

Iată ce este biserica ortodoxă, cea care poartă numele Meu cel adevărat, cea care Mă are adevărat prin sfinți și prin părinți. Ea s-a desfrânat și a călcat cu desfrânare peste predaniile de la părinții ei cei sfinți, și apoi s-a lepădat de Mine, că în ea și-a lucrat în toată vremea ei lucrarea sa proorocul cel mincinos, hristosul cel mincinos, care o ia înaintea Mea îmbrăcat în haina Mea și înarmat cu arma Mea.

O, tu, cea care îți zici biserică, biserică ortodoxă! Ești plină de capete trufașe, care mânuie armele Mele pentru bani. Ești făcută din oameni mincinoși, și nu mai ești, că omul mincinos a scris peste tine nume nou și te-a așezat la aceeași

masă cu păgânii și cu desfrânații și cu fărădelegea a tot pământul. Ești plină de tină și nu mai are cine te păstori, căci capetele tale sunt oamenii proorocului mincinos, nu sunt de partea Mea. Am scos din mijlocul tău pe cei curați Mie și i-am deosebit la dreapta Mea și i-am acoperit în mantia Mea, ca să am rămasășită prin har. Tu te-ai vândut pe bani proorocului mincinos și stai supusă lui, că el e viclean și mulți se închină lui. Am lucrat în mijlocul tău în toată vremea, ca să nu rămân fără de biserică curată. În tine a fost mereu război și sânge, că omul trufaș a stat peste tine în numele Meu și ți-a înjosit numele tău cel adevărat și a ucis pe cel drept din tine ca să ia el numele Meu, nume de Hristos în biserică. Dar el este hristos mincinos, este diavol, este antichrist din fiu în fiu de șapte mii de ani. Slujitorii tăi cei mincinoși, numindu-i păcătoși și răi pe cei drepti, i-au dat mereu la închisoare ca să-i piară prin mâna omului păcătos. Așa a făcut și cu trâmbița Mea în toată vremea lucrării Mele prin ea.

O, slujitorule mincinos, cum de n-ai putut tu să-i odihnești în tine pe cei drepti, pe cei ce-Mi slujeau Mie și nu ție? Minciuna se sfârșește, dar omul drept rămâne și câștigă de la Mine dreptate împotriva ta. Cum de n-ai iubit tu calea dreptății și ai luat calea minciunii sub care stau ascunși păcătoșii?! Acum te-a prins frica, și ca furul dai să împlinești tu Scripturile cele de veac nou peste pământ. Dar în veacul cel nou va fi cer nou și pământ nou în care va locui dreptatea. Pe unde vrei tu să intri în cele noi? Nu poți sări peste poartă. Eu sunt poarta, dar sunt în poarta dreptății, și ea este pentru cei drepti. O, nu poți tu să împlinești nimic bun, că tu Mi-ai tras de pe temelie biserica și Mi-ai culcat la pământ gardul viei Mele. Nu poți decât să strici, că tu slujești minciuna.

Am în față trâmbița Mea din care am sunat pe pământ în zilele cele de apoi. O, cât de oropsită a fost ea pentru numele Meu, de către proorocul mincinos! Câtă jale s-a suit la Mine pentru chinurile ei prin mâna omului mincinos care și azi hulește lucrarea Mea cea din zilele de apoi, căci omul mincinos are capete multe, și pe ele, nume de hulă.

O, durerea Mă frânge, dar Scripturile grăbesc prin cuvântul lor împlinirile lor. Toate sfârșitu-s-au! Cartea cea cu șapte peceti stă deschisă în mâna Mielului. Cerul s-a dat în lături ca o carte, ca un sul, iar împărații pământului și domnii și căpeteniile și bogații și puternicii și robii și slobozii s-au ascuns în peșteri și în stânci, ca să nu audă mânia lui Dumnezeu. Iată, vin ca un fur și vin la fur și îl iau pe neașteptate, căci cel ce nu așteaptă așa este luat.

O, proorocule mincinos cel cu multe capete și cu steme pe ele, iată ce ai făcut! Ai răpit până și cuvântul Meu cel sfânt ca să-l culci sub picioarele tale. Ai călcat în picioare pe cei drepti, pe cei sfinți, și ai pus peste tine numele Meu, zici tu. Îți dau de veste judecata cea pentru fur.

Tu ai luat pacea de pe pământ, că unde grăiești tu, Eu nu vin să dăruiesc pace, și Eu nu mai am biserica sfântă ca să pot veni în ea.

Tu Mi-ai dărâmat legea și sărbătorile și vremea.

Tu te-ai pus în locul Meu peste tot pe unde trebuia să fiu Eu și nu tu. Eu n-am luat niciodată locul unde trebuia să fii tu, dar tu l-ai luat mereu pe al Meu, ca să stai tu pe scaunul lui Dumnezeu și ca să biruiești omul, supunându-i sufletul și cugetul ca să-ți fie supus ție nu Mie. Dar omul era lucrătura Mea, nu a ta.

Tu te-ai crezut mai înțelept ca Dumnezeu și n-ai luat de la Mine înțelepciune, și înțelepciunea ta e din pământ.

Tu te-ai trufit până la scaunul Meu și ți-ai zis: «*Sunt un dumnezeu*», căci ai luat locul și statul Meu.

Tu Mi-ai ucis sfinții ca să fii tu al Meu. Nu i-ai ucis tu, dar i-ai dat călăilor prin minciuna ta, prin viclenia ta, că tu ai multe capete, și ele se întind până în cele mai întunecate, ca să nu știe nimeni că tu ești cel ce ucide.

Tu prin negoțul tău ai cumpărat suflete mici și le-ai făcut unelte ție, ca să nu pierzi din tainele Mele pe care Eu le împărtășeam celor ce umblau cu Mine. Patruzeci și cinci de ani te-ai luptat cu îngerul Meu, cu cuvântul Meu cel prin lucrarea Mea de nou Ierusalim în biserică, ca să-l furi și să faci din el avutul tău. Dar cuvântul Meu este râu de foc, și el te va arde, că te-ai jucat cu focul.

Tu ți-ai înfipt corturile tale între mare și muntele cel sfânt și strălucit, la trei mile de grădina cuvântului Meu. Te-ai îngâmfat și te-ai trufit împotriva celor drepti prin care Eu Îmi împlinesc Scripturile cele de apoi, și te-ai sculat să faci și tu ce fac Eu, dar Noul Ierusalim este nume sfânt. Iată de ce ești tu vinovat; tu și nu altul în locul tău. Iată de ce ești tu proorocul cel mincinos, care a furat cuvântul Meu; tu și nu altul în locul tău.

Mi-ai îndurerat sfinții pe pământ și în cer, sfinții Celui Preaînalt, că scris este: «*Va grăi cuvinte de hulă și de defăimare împotriva Celui Preaînalt și va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și își va pune în gând să schimbe sărbătorile și legea*». Iată de ce ești tu vinovat; tu și nu altul în locul tău. Nu mai au sfinții sărbători pe pământ. Nu mai au sărbătorile sfinți. Inima ta s-a trufit și a zis: „*Sunt dumnezeu și stau în inima mărilor*“. Și iată, scot sabia Mea împotriva înțelepciunii tale și nu vei mai zice: „*Sunt dumnezeu*“. Foc va izbucni din tine și te va mistui și te va vădi, și se va auzi glasul celor uciși de tine pentru mărturia Mea, căci ei vor învia, și va fi aceasta spre judecata ta, și ziua Mea va arde ca un cuprător.

Tu ai pângărit toate altarele de biserică. Peste tot ai făcut acest prăpăd, și îl faci și azi.

Tu ai voit să pângărești până și altarul Sfintei Sfințelor Mele, cu care Eu, Domnul, M-am așezat în România. Acesta este cel mai mare păcat al tău. Ai voit chiar să nimicești această grădină, ai voit prin mulți de ai tăi, și prin multe iscoade ai lucrat, că îți este teamă de glasul Meu cel din grădină. Iscoadele tale veneau blând, dar șarpe blând nu este, și Eu am stat mereu cuvânt peste cei din grădină și i-am vestit la vreme de lucrul tău cel ascuns.

O, Mi-ai nimicit iubirea și credința și puterea arhierelui Meu Irineu, cel prin care Eu, Domnul, am putut să Mă așez temelie sfântă de nou Ierusalim peste România, căci Eu o iubesc, iar tu, nu. Ai dat în el cu ce ai voit, cu ce ai putut. L-ai umplut de zbucium, dar și de răbdare, căci Eu sunt în preajma lui cu putere. Ai voit să-l faci asemeni ție, nepăsător de viața omului, dar el suspină ca și Mine pentru păcatele de pe pământ și așteaptă izbăvirea omului.

Tu ești nepăsător și stai în păcatul nepăsării, iar acest păcat este diavol. Tu ești fără de rușine prin păcatul nepăsării. Păcătuiești ascuns și pe față și nu te rușinezi și nu mai ții seamă că după roadele tale te cunoști că ești proorocul cel mincinos în lucrare de biserică. Păcatul nepăsării te-a orbit, și te-ai amestecat cu fărădelegea a tot pământul. Cu babilonul ai făcut frăție, dar cu cei drepti ai spus război. Și pentru că ai suflat de peste tot în făclia Mea cea de foc, și pentru că ai umilit pe arhierul Meu prin care M-am așezat piatră sfântă în mijlocul tău ca să te izbăvesc și pe tine de pierzare, și pentru că tu te-ai astupat să nu auzi, te voi pustii cum am pustii acum două mii de ani Ierusalimul, iar dreptii Mei din tine vor sta în foc și nu vor arde, ca tinerii cei sfinți în cuprătorul babilonienilor.

Ai zis în sinea ta că l-ai învins pe arhiereul Meu, dar nu l-ai învins, așa cum nu M-au învins pe Mine cei ce M-au răstignit în Ierusalim, că Eu am înviat, și el va învia. Amin, amin, amin. Vei plânge cu neastâmpăr de suflet pentru toate faptele tale, că vei vedea cumpăna lui Zorobabel în mâna lui, și Eu voi zidi nou Ierusalim în mulți din cei ce iubesc legile Mele, că scris-a proorocul Daniel pentru zilele de apoi: *«Mulți vor fi curățiți și albiți și lămuriiți, iar cei nelegiuiți se vor purta ca cei nelegiuiți, și nici unul din cei fără de lege nu va pricepe, ci numai cei înțelepți vor înțelege»*. Și iarăși scris este pentru zilele de apoi: *«Cine este sfânt, să se sfințească încă, iar cine este spurcat, să se spurce încă, fiindcă toate sfârșitu-s-au»*.

Dacă îți vei înmulți păcatul nepăsării și al îngâmfării și al necredinței și al hulei și al minciunii, să nu te miri, căci cine este întinat, se întinează încă. Dacă îți vei săpa încă groapa cu banii tăi, dacă îți vei ațâța focul mâniei Mele care este pentru cei mincinoși, dacă îți vei spori încă negoțul tău cel pentru pierzarea ta, să nu te miri, căci banul și blestemul lui stau asupra ta. Dacă-ți vei rosti încă numele de Dumnezeu și de biserică a lui Dumnezeu cu tine în fruntea ei, dacă vei făptui încă pe față lucrare de biserică a lui Hristos, să nu te miri, căci hristosul cel mincinos este peste cei mincinoși care nu merită decât hristoși mincinoși în slujba lor, căci și se închină ție și nu Mie, și toată stăpânirea o dau fiarei, precum este scris despre aceștia.

Dacă vei crede că ești încă, să nu te miri, pentru că Eu lucrez tainic, fiindcă sunt taina cea ascunsă în veacurile tale și lucrez lucrarea cerească pe care o am de la Tatăl, până când cele ce nu se văd vin odată cu Mine spre vedere, odată cu sosirea Mea trup pe pământ. Iar cele ce nu se văd nu sunt lucrare de mână omenească, dar sunt, și nu sunt încă pe pământ văzute. Scris este pentru cei drepti: *«Așteptăm cer nou și pământ nou»* și *«Din cer se va coborî Noul Ierusalim pe pământ sfânt»*.

Tu nu vei pieri în veci, dar te vei tângui în veci, că Eu îți voi arăta ce ai lucrat și ce ai stricat și ce ai lovit și ce ai mințit și ce ai iubit. Ai lucrat să strici pe om și pe creștin și ai lovit în lucrările Mele mințind împotriva lor, că tu ai iubit slava cea deșartă, care vine de la om. Iată de ce ești tu vinovat; tu și nu altul în locul tău. Dar cea mai mare vină a ta, proorocule mincinos de peste tot, este vina că ți-ai mutat, zici tu, puterea și toiagul în România, țara Mea cea plină de daruri pentru ca să vin în ea cuvânt de strigare și cuvânt de judecată, că tu ai fost fur și ai pus mâna pe cuvântul Meu din ea, și apoi ai pus mâna pe ea ca să-ți înfigi corturile palatului tău în ea, între mare și muntele Meu cel sfânt și strălucit. Ai pornit război cu cei din seminția Mea, cu poporul trâmbiței Mele, poporul care păzește poruncile lui Dumnezeu și ține mărturia Mea. În anul 1955 Mi-am început lucrarea de trâmbițare prin trâmbița Mea Verginica, trâmbița a șasea din cele șapte, iar Eu sunt trâmbița a șaptea. De atunci și până azi ai stat furișat în calea poporului Meu prin servii tăi, prin puii tăi, prin câinii tăi, prin cumpărații tăi, ca să-Mi nimicești trâmbița și să-Mi risipești poporul cel ce ținea mărturia Mea, căci Caiafa și supușii lui au fost firul de legătură între cei drepti și cei de o lucrare cu tine, lucrarea lui antichrist.

Ești încă în război cu cei ce țin mărturia Mea, dar Eu îți voi smulge sabia și îți voi tăia drumul și puterea, fiindcă poporul cuvântului Meu este ortodox, este din tine luat și este sabia Mea cu care lucrez și curăț și tai din calea venirii Mele uscăciunile și minciuna și pe toți slujitorii ei, ca să am drum curat pentru venire.

Călăul creștinilor Mei, pe care tu îl hrăneai cu cuvinte vândute, credea ce-ți spuneai tu. Venea omul să-și spovedească păcatele și faptele, și te duceai cu ele la călău și vindeai pe cei drepti, ca să nu se ridice nimeni mare întru Mine, ca să nu ți se dezvăluie urâciunile tale, fiindcă cel drept iubește dreptatea. Tu iubești desfrânarea și atragi suflete ușoare la păcat, că ești nepăsător de Dumnezeu. Așa ai pângărit altarele cele de la părinți, căci te-ai desfrânat ca fiii lui Eli, și așa faci și azi.

Te învelești cu înțelepciunea ta și cu rangul pe care l-ai luat ca să stai slujitor al bisericii, dar înțelepciunea ta nu seamănă cu a Mea, fiindcă tu îți ești ție Dumnezeu, și despre dreptatea Mea nu grăiești nimănui. Despre plata păcatelor nu pomenești nimănui, căci tu păcătuiești. Vina ta nu este cine s-o aducă la lumină ca să fii osândit prin ea, fiindcă tu grăiești îndelung de ochii lumii, și stai pe scaun de neclintit și te acoperi cu haina Mea, dar iată, vin Eu și îți dezvelesc trupul și fapta, că a venit vremea Mea și se sfârșește vremea ta. Nu poți tu să împlinești cuvântul Meu cel de nou Ierusalim, pentru că îl împlinesc Eu, iar ceea ce faci tu este al tău, nu este al Meu, și vei pieri prin lucrarea ta.

O, proorocule mincinos, astăzi sfârșesc cuvântul cel pentru judecata faptelor tale cele împotriva Mea. Iată ce ai făcut: ai fost fur. Scoală-te, și stai înaintea Mea, că Eu sunt Judecătorul pentru cele ce ai făcut. Râu de foc iese din gura Mea, cuvânt de judecată pentru orice faptă. M-am făcut carte de judecată pentru tine și am scris în ea trei zile la rând. Ai lucrat sub aceeași viță cu Mine ca să-Mi tragi de pe temelie biserica, biserica ortodoxă, căci scris este: *«Va da să înșele până și pe cei aleși, pe sfinții din biserică»*, fiindcă nu tot cel ce vine în biserică înseamnă biserică. Biserica este din creștini alcătuită, iar lângă ea a lucrat mereu diavolul ca s-o dărâme de pe temelie și să se fâlească împotriva lui Dumnezeu.

Au trecut șapte ani de har, șapte ani de când Eu, Domnul, M-am sculat biruitor și am ridicat steagul Meu de biruință, steagul Meu cel ceresc, pe care am scris Noul Ierusalim, numele cetății lui Dumnezeu și numele Meu cel nou: Cuvântul lui Dumnezeu, nume pe care nu-l știe decât primitorul, precum este scris, căci Mi-am făcut loc curat pe pământ, ca să aibă cerul cale de venire pe pământ și să-și răscumpere așternutul cel pierdut prin omul cel căzut din pământul Edenu-lui, din pământul cerului. La început am făcut din lutul acestei grădini om, și M-am odihnit în el. La sfârșit M-am uitat spre început și am dat cu ochiul Meu peste locul acesta al începutului pământului și al omului de pe el. Iată-Mă cuvânt peste pământ din mijlocul pământului, din vârful pământului, muntele cel înalt pe care stă Dumnezeu Cuvântul.

Mă vestesc biruitor peste potrivnicul Meu, omul. Omul s-a așezat împotriva Mea de la început și până la venirea Mea de azi. Omul care stă împotriva Mea se numește diavol, nu se mai numește om, și se numește proorocul cel mincinos, care stă împotriva lui Dumnezeu.

Eu sunt Cuvântul Cel de după șapte ani de la zidirea grădinii de nou Ierusalim, care se cheamă Sfânta Sfintelor Domnului în România, locul în care Eu intru ca Arhiereu al Tatălui după două mii de ani de la prima Mea venire.

Toate sfârșitu-s-au! Mă întorc spre începutul cel dintâi și încep de unde am rămas, din locul începutului pământului, de unde Eu am luat pământ cu mâna și l-am făcut pe om ca să-l pun împărat peste pământ, dar nu și peste cer. Mă întorc și lucrez ca la început. Cuvânt am lucrat la început, și le-am făcut pe cele ce sunt. Iar acum tot cuvânt lucrez, ca să le stric

pe cele ce sunt, căci omul se vrea stăpân peste pământ și peste cer, dar Eu am deschis procesul neamurilor, și cuvântul Meu este judecătorul. Râu de foc este cuvântul Meu. Toate sfârșitu-s-au! Amin, amin, amin.

Iar voi, străjerii Mei din grădină, luați această carte și ridicați-o deasupra capetelor voastre, căci voi sunteți unșii Mei pentru Scripturile cele de apoi. Coborâți-o apoi pe jertfelnicul cel de foc și pecetluiți-o cu Duhul Meu Cel Sfânt, pe Care vi-L trimit vouă din ceruri. Luați-o și trimiteți-o de aici și până la toate marginile la toți capii pământului și la cei îngâmfați. Toți păstorii de suflete și de trupuri să se aplece, că-i aplec Eu să audă cartea judecății prorocului cel mincinos. Toate sfârșitu-s-au! Sfârșitu-s-a și minciuna lui, căci i-am dezvelit-o și am pus-o înaintea lui. Amin, amin, amin.

La începutul și la sfârșitul cărții acestea, zic: Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Eu sunt Cel ce sunt, fiilor. Pace zic celor ce slujesc poruncilor Mele, iar celor ce le calcă pe ele, război le zic! Amin, amin, amin.

1/14 decembrie 1998

Sărbătoarea sfântului ierarh Nicolae

Ucenicii cuvântului întăresc lucrarea Duhului Sfânt pentru biruința sfinților. Învățătura Domnului este sarea pământului. Domnul naște din nou lumea prin biserica Lui de nou Ierusalim.

Ezi de sărbătoare în cer. E sărbătoare și pe pământ pentru cei ce sunt biserica Mea pe pământ. Amin. Eu vin din cer pe pământ în grădina cuvântului Meu și vin cu sărbătoare arhierescă. Rugăciunile sfinților sunt ca o tămâie binemirositoare pentru cer. Ierarhul Nicolae se roagă pentru biserica Mea de pe pământ ca s-o întăresc cu putere și ca să biruiască ea pentru sfinți.

O, e mică de tot biserica Mea de pe pământ, căci calea ei e strămtă și duce spre viață și puțini sunt cei ce o află. O, e lung drumul de la cer la pământ pentru omul cel necredincios, pentru cel ce gândește și trăiește pământește pe pământ. Dar iată cum vin Eu de ușor! Vin ca fulgerul, vin numaidecât când vin, fiindcă este cu puțință la Dumnezeu și este cu puțință la cei credincioși, la cei învățați cu tainele Mele cele cerești între ei, fiindcă Eu așa am spus: «*Sunt cu ai Mei până la capătul veacurilor*». Amin.

Dacă omul ar cerceta cuvintele Mele pe care le-am grăit pentru biserică acum două mii de ani, ar înțelege și omul necredincios, și apoi ar crede, dar nepăsarea față de cele din cer peste pământ a făcut coajă groasă peste mintea și peste inima omului, și omul nu-și mai caută scăparea, ci, din contra, își pregătește pierzarea și chinul cel pentru păcate, căci asta lucrează neamul omenesc: chinul.

Ierarhul Nicolae se roagă pentru sfinți, că el este arhieru mare prin putere, fiindcă și-a arătat pe pământ puterea prin semne, căci scris este: «*Nu numai prin cuvânt, ci și prin putere și prin Duhul Sfânt și prin credință*». Oamenii sfinți au lucrat semne doveditoare prin Duhul Sfânt și prin credință, iar cei curați la inimă se făceau din păgâni creștini, și intrau în lucrare de biserică a Mea. Astăzi nu se mai scoală pe pământ slujitori cu putere, că toți slujitorii care și-au făcut biserică din oameni, sunt păcătoși și nepăsători de viața bisericii lor. Dar sfinții care au slujit pe pământ cu puterea Mea în ei, au ridicat alți sfinți, și sfinți pe sfinți s-au ridicat și Mi-au fost Mie biserică, și altceva nu înseamnă biserică. Biserica trebuie învățată, trebuie crescută și îngrijită, și trebuie jertfă sfântă în ea, duhul umilit, jertfă plăcută Mie.

Fiilor unși în grădină, am nevoie de biserică cu putere în ea ca să lucrez prin ea semne doveditoare între cei necredincioși, între cei nepăsători care trăiesc păcătând mereu. Am nevoie de fii cu care să-Mi împlinesc cea din urmă Scriptură. Întăriți-Mi cu Duh Sfânt biserica. Amin, amin, amin. Voi știți ce înseamnă biserică și duh umilit în biserică. Ridicați-Mi biserică sfântă și vie în lucrul ei, că toate sfârșitu-s-au, și peste tot s-a așezat urâciunea pustiirii în biserici, prin omul cel mincinos Mie, antichrist cel cu multe capete. Nu este lucrare mai biruitoare ca lucrarea bisericii. Întăriți-Mi cu Duh Sfânt biserica. Învățați-i pe fiii bisericii Mele. Creșteți-i ca Mine, nu ca omul cel mincinos care zice că stă învățator peste om. Îngrijiți-vă ca și Mine de duhul bisericii, ca să am casă cu stâlpi tari, iar toate cele de trebuință bisericii vi se vor da vouă de la Tatăl, de la Fiul și de la Duhul Sfânt, că voi sunteți cei dintâi pe pământ și v-am pus mari, mari cu duhul, mari prin Duhul Meu. Fiți pe măsura Duhului Sfânt, că aveți alegere din cer, așa cum a avut arhierul Nicolae, care s-a rugat și pe pământ și în cer pentru biserica Mea cea vie. El n-a fost ales de om, ci de Mine prin semne doveditoare care purtau în ele putere. Puterea sfântului este postul și rugăciunea, de la care vine viața cea sfântă, mintea cea sfântă, limba cea sfântă și lucrarea cea sfântă peste biserică, și apoi biserică sfântă. Amin.

Nu vă mai uitați peste pământ ca să vedeți biserică și lucrare de biserică, căci nu mai este, fiilor. Nu mai sunt slujitori sfinți pe pământ și nu mai e biserică, fiindcă biserica e din sfinți întocmită, și aceea e biserica Mea și casa Mea și odihna Mea și lumina Mea peste întuneric, ca să vadă lumina cei ce se nasc dintre oameni pentru ea și prin ea, prin lumina Mea de pe pământ, prin fiii bisericii, cărora le-am spus: «*Voi sunteți lumina lumii*». Amin.

Fără sfinți în biserică nu este hrană în biserică. Fără apostoli lucrători cu putere nu crește biserica și nu are ce mânca pentru ca ea să crească, fiindcă Eu le-am spus slujitorilor bisericii: «*Voi sunteți sarea pământului, și nu este altă sare pe pământ în afară de voi*». Amin. Învățătura de pe pământ nu e sare, ci e otravă care-l face pe om să Mă uite pe Mine și să mănânce învățatură străină de biserică. Dar învățătura Mea cea sfântă este sarea pământului. Amin.

Iată, s-a stricat sarea, și voi face din sânge sare, căci sarea nu mai este. Voi da peste pământ prăpad, ca să sărez pământul cu sânge, precum este scris, cu sânge și cu foc, focul mâniei Mele, că sarea de pe pământ s-a stricat, și pământul este fără sare pe el. Vin Eu și Mă fac sare și Mă pun în hrana bisericii și o sărez, ca să am biserică și s-o numesc sarea pământului, căci prorocul cel mincinos, care s-a așezat Dumnezeu peste lume, a fost biruit prin cuvântul Meu, și urmează să-l biruiesc prin putere și prin Duhul Sfânt și prin credința bisericii Mele de nou Ierusalim, prin semne doveditoare. Amin.

Fiilor unși în grădina cuvântului Meu, întăriți-Mi cu Duh Sfânt biserica, biserica Noului Ierusalim, turma Mea cea micuță, luată dintre oameni ca s-o scap de pierzare și s-o am și s-o prăsesc, căci omul nu-și mai caută scăparea, ci își pregătește pierzare și chinul cel pentru păcate. Dar voi lucrați Duh Sfânt peste biserica Mea, a cărei începătură sunt Eu și voi și toți cei ce vor fi prăsiții bisericii Mele, căci biserica înseamnă Noul Ierusalim, și acesta este numele bisericii Mele, numele cetății lui Dumnezeu, fii născuți din cer, și de aceea este scris: «*Am văzut coborându-se din cer cetatea lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, gătită ca o mireasă pentru Mirele ei*», fii născuți de sus, fii sfinți pe pământ, mireasă a Mirelui, prin care Eu voi prăsi biserica sfântă și nouă, căci așa am grăit:

«*Noi le fac pe toate*». Amin. Nasc din nou lumea, și încep cu voi, și apoi nasc din Mine și din voi lumea care va fi să fie dintre cei vii și dintre cei adormiți. Înnoiesc lumea prin Mine și prin voi, și încep cu voi începătură nouă, biserică nouă, iar numele bisericii este Noul Ierusalim, cetatea lui Dumnezeu Cuvântul. Rugăciunile sfinților sunt ca arderea de tot înaintea Mea, pentru ca să se așeze pe pământ împărăția lui Dumnezeu, Noul Ierusalim, cetatea lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

O, e lung drumul de la cer la pământ pentru omul cel necredincios, care gândește și trăiește pământește pe pământ. Dar iată cum vin Eu de ușor! Vin ca fulgerul, vin numaidecât când Mă pornesc să vin ca să fiu mereu cu ai Mei până la capătul timpului omenesc. Să cerceteze omul cuvintele Mele și să înțeleagă venirea Mea și statul Meu între oameni în biserică sfinților Mei. Acolo unde Eu nu pot locui cu oamenii, acolo lipsește biserică Mea și nu este. Dar acolo unde sunt Eu prin biserică, sunt și prin proorocii Mei, cei ce sunt în trupul bisericii alături cu apostolii și cu toate mădulele care alcătuiesc trupul bisericii, și care se întocmesc și se întregesc prin Mine, Cel ce sunt capul bisericii. Amin. Capul bisericii de pe pământ este preotul. El taie, el spânzură, până și pe Dumnezeu, prin al Cărui nume își are nume biserică. Capul bisericii din lume este omul cel mincinos, omul care-și slujește lui însuși și nu lui Dumnezeu și nu turmei sale; omul care duce pe om la moarte, nu la înviere.

Dar voi, fiilor unși cu unger de slujitori peste biserică Mea de nou Ierusalim, întăriți cu Duh Sfânt biserică. Învățați-o, creșteți-o, îngrijiți-o și jertfiți-vă pentru ea jertfă plăcută Mie, duh umilit în lucrare de biserică, Duh Sfânt, prin putere și semne doveditoare, al căror lucrător sunt Eu, Domnul, Eu și nu voi, iar voi sunteți unșii Mei. Lucrați și iar lucrați. Lucrați trupul bisericii, căci Eu, Domnul, capul bisericii, vă dau; vă dau ca să lucrați și să aveți să dați, și veți lua cununa Mea, căci nu este lucrare biruitoare decât lucrarea bisericii, lucrarea sfinților Mei, jertfă plăcută Mie. Amin, amin, amin.

6/19 decembrie 1998

Cuvântul Domnului pentru expoziția de artă „Azimile“

Domnul o mângâie pe România și îi proorocește strălucire și frumusețe de pământ nou. Noul Ierusalim, steagul de biruință peste popoare, țara sfinților Domnului.

Eu sunt Cel ce sunt. Cerul și pământul Eu le-am făcut. Cuvântul lui Dumnezeu este numele Meu, Fiul Tatălui Savaot, și toate prin cuvânt le-am făcut. Amin.

Eu vin cuvânt pe pământ. O, e lung drumul de la cer la pământ pentru omul cel necredincios, care gândește și trăiește pământește pe pământ. Dar iată cum vin Eu de ușor! Vin ca fulgerul, vin numaidecât când Mă pornesc să vin, ca să fiu mereu cu ai Mei până la capătul timpului. Vin la cei învățați cu tainele Mele cerești între ei. Vin din cer pe pământ cuvânt.

Iar tu, țară Românie, ești ieslea cuvântului Meu. Mă nasc în tine cuvânt și îți vestesc nașterea ta din nou, înnoirea și-o vestesc, căci am pus în țarina ta sămânță la însămânțat, ca să cresc Eu în tine viță nouă, viță de soi, Fiul și Cuvântul Tatălui, Care S-a dat pentru viața lumii. Când a ieșit pământul din ape la cuvântul Meu, tu ai fost întâia ieșită din ape, țara Mea cea de la sfârșit. Țara începutului și a sfârșitului lucrului Meu ești tu. Eu sunt Alfa și Omega. Așa și tu ești, căci așa ești lucrată, și ești taina Mea prin care am lucrat veacurile, și iată,

prin care-Mi întocmesc la sfârșit veacul cel fără de sfârșit. Nu plânge. Eu sunt Făcătorul tău și pot tot ce voiesc. Nu mai plânge. Pământul tău are grai, și cere la Mine înviere, căci am luat din tine pământ cu mâna și l-am făcut om, și ești taina începutului omului pe pământ. Suspină începutul omului, suspină omul cel întâi zidit de mâna Mea din pământul tău. Peste tot, omul suspină, și iată, pământul tău suspină, omul cel întâi zidit suspină. O, nu mai plânge! Am pus în țarina ta sămânță de soi, sămânță din cer, ca să te înnoiesc și să fii sămânța Mea semănată pe pământ, și din tine să iasă înnoirea lumii. Cuvântul Meu te naște din nou, te înnoiește, te crește, te hrănește ca să fii și ca să nu mori. Nu plânge sub apăsare. Curând, curând vei fi curată și frumoasă, că tu ești cea care ești, căci am în tine fii, fii cerești, care te iubesc și te desțelenesc și te seamănă și te udă și te încălzesc cu slava cuvântului Meu, care vine cu Mine din cer peste tine, țara Mea de slavă. Voi lua din tine tot trupul stricat, tot bobul sec și voi crește Eu, și din Mine vor ieși fii născuți de sus și vor fi ai tăi, iar tu vei fi a Mea, căci ești a Mea. Cei ce se fățarnicesc în tine vor fi făcuți de ocară și vor păli în vremea strălucirii tale, și tu vei fi țară sfântă, țară cu fii vii vei fi, și vei dăinui înaintea Mea, și te voi numi pământ nou, și voi veni să fiu în tine pururea, și peste tot voi fi din tine și voi scrie peste tine cer nou și pământ nou, tronul lui Dumnezeu peste pământ și peste om. Nu plânge. Eu sunt Făcătorul tău și pot tot ce voiesc și tot ce grăiesc. Tu ești trupul cuvântului Meu la început și la sfârșit, iar sfinții din cer te așteaptă să te ridici cer nou și pământ nou, și pe ele, dreptatea Mea, dreptatea cea pentru sfinți. Cei păcătoși sunt străini de Mine și de tine, și apasă peste tine, și tu suspini, dar slava Mea este cu tine, și vei ieși peste toate înălțimile, așa cum ai ieșit la început din ape, și vei fi întâia, și vei fi țara sfinților Mei și ai tăi, Noul Ierusalim, steagul popoarelor. Toate popoarele și-au furat avutul și tainele și darurile, dar furul va da înapoi îndoit, și se va încovoia sub suflarea gurii Mele. Fac foc în tine, ca să arunc în el tot ce este necurat. Atunci cerurile vor pieri cu vuet mare; stihile arzând se vor desface, și pământul și toate lucrurile de pe el vor arde cu totul. Ridică-te și așteaptă și zorește venirea zilei Mele și fă-te cer nou și pământ nou în care locuiește dreptatea. Amin, amin, amin.

Pacea Mea o dau ție! Am în tine popor ales pentru tine, arvună a Duhului Sfânt peste tine, seminție aleasă, preoție împărătească și cerească, neam sfânt, popor agonisit de Dumnezeu, ca să vestească în lume bunătățile Celui ce cheamă din întuneric la lumina Sa cea minunată pe toți cei ce vor fi. Toți potrivitii tăi Mă vor preaslăvi pentru tine în ziua când îi voi cerceta, căci pământul și tot ce e pe el va arde cu totul, iar tu vei străluci sub slava Mea, și vei fi. Scoală-te ca să fii! Amin. Cântă cântarea facerii, căci tu ești întâia, întâia născută la sfârșit, precum la început. Amin.

Eu sunt Cel ce sunt. Cerul și pământul Eu le-am făcut. Eu sunt Cel ce am ales-o pe România să fie întâia, și este, căci Eu sunt Alfa și Omega, și în ea sunt, și o cunosc prin semnul Meu cel ce este peste ea: Alfa și Omega.

Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu și sunt semnul venirii Mele, căci toate prin cuvânt le-am lucrat. Iar tu, Românie, ești cea dintâi, și ești întâia la sfârșit, și vei fi țara sfinților Mei și ai tăi, Noul Ierusalim, steagul Meu de biruință peste popoare, arvuna Duhului Meu Cel Sfânt peste pământ, tronul pe care stă Dumnezeu Cuvântul. Amin, amin, amin.

9/22 decembrie 1998

Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon

Sfinții au îngrijit via Domnului pe pământ. Dreptatea și măsura ei. Înțelepciunea darurilor sfinte are ca temelie duhul omului umilit.

Bat la porțile grădinii cuvântului Meu, căci am străjeri de pază în calea venirii Mele cuvânt peste pământ. Deschideți ca să intru, fiilor din porți!

Porțile cerului sunt pe pământ, nu în cer. Nnicând n-a fost altfel. Cei credincioși de pe pământ care cred și înțeleg taina Mea cu oamenii, aceia sunt cei ce Mă primesc când vin între oameni, și nnicând n-a fost altfel venirea Mea, și așa este până voi veni cu trupul Meu văzut între oameni, ca să le dau plată celor ce Mă aduc pe pământ deschizându-Mi când vin. Amin.

E mare taină grăirea Mea peste pământ și de pe pământ, căci Eu am făcut omul cu ochi și cu urechi și cu inimă și cu înțelepciune, și le-am luat din Mine pe acestea și le-am pus peste om, ca să-Mi fac cale prin om, să-Mi fie omul cale Mie de la cer la pământ când vin. Omul a fost instrumentul Meu, și Eu am suflat în el așa cum am lucrat cu trâmbița Mea Verginica. Ea a fost instrumentul Meu prin care Eu am grăit cuvânt pe pământ pentru vremea venirii Mele a doua oară din ceruri cuvânt, și apoi trup, cuvânt și putere, căci nu puterea se face cuvânt, ci cuvântul este cel ce poate. Amin.

Azi vin în grădină cu arhierul Meu Spiridon, cel cu duh umilit. El a făcut din Mine putere în el, și am lucrat din el semne doveditoare și l-am arătat pe el trimisul Meu, instrumentul Meu, căci a fost credincios și M-a lăsat să stau în el ca să lucrez și ca să se vadă că sunt în el. Trâmbița nu dă nici un sunet decât atunci când Eu suflu în ea ca să-și arate glasul ei și puterea ei prin Mine, Cel Care suflu.

Voiesc să fac din voi, poporul Meu, organe ale venirii Mele, și voiesc să voiți și voi, ca să se facă apoi cuvântul Meu putere în voi, așa cum am lucrat prin arhierul Meu Spiridon, cel cu duh umilit. El n-a lucrat cu grabă lucrul Meu, ci a stat cu cumpăna Mea în mână în orice lucru și așa a lucrat, căci a avut duhul umilit. El nu s-a semețit că era slujitorul Meu, el nu s-a bucurat că este al Meu, ci s-a bucurat să lucreze dreptatea Mea și să fie drept peste el și peste cei cărora le dădea lucrarea lui.

Dreptatea Mea în cei credincioși trebuie să aibă mereu timp și cumpănă. Ea nu trebuie amânată pentru altele câte sunt pe pământ, căci ea este dreptatea. Amin. Ea își are fiii ei, ea nu este în orice om, și ea va rămâne viața și veșnicia cerului cel nou și a pământului cel nou, precum este scris. Fiii ei sunt scriși de la întemeierea lumii în Cartea Vieții, iar cine n-o lucrează pe ea, nu este scris în cartea aceasta. Greu e de omul care se dă după om și nu după Dumnezeu și nu după dreptatea lucrurilor, și e rar pământul de oameni.

Măi copilași, ce este dreptatea? Care este măsura ei? Omul semeț, omul iubitor de sine nu poate s-o priceapă pe ea, nu are ținare de minte pentru ea, căci măsura ei este duhul umilit. Dacă un judecător nu are din fire duh umilit, el nu poate lucra dreptate peste oameni, căci se iubește pe sine și are grijă de el, și rămâne de el lucrul celor dreți, și lucrează strâmb, căci nu are duhul cercetării faptelor. Un judecător drept are duhul prevederii. El se uită înapoi și înainte și cer-

cetează cu duhul prevederii și are duh umilit când lucrează cu dreptatea. Dar ce este dreptatea? Numai omul cu duh umilit o cunoaște, căci acela nu se iubește pe sine, ci poate cu dreptatea.

E rar pământul de oameni, căci cine nu stă cu dreptatea nu mai este om. Duhul umilit din om este cea mai mare avere a inimii omului. Omul cu duh umilit nu este numai când și când așa, căci cel care este, este mereu.

O, fiilor învățați de Dumnezeu, căutați să vă deprindeți bine cu știința darurilor sfinte în om, și apoi cu lucrarea darurilor sfinte în voi. Înțelepciunea darurilor stă pe temelia duhului umilit în om. Amin.

Oamenii se cred mari prin darurile firii, prin darurile auzite de la alți oameni, dar darurile sfinte, care-și au veșnicia în cer, nu se lipsesc de oameni, că mărirea de sine a intrat în toți oamenii și în toate vremile omului. Știința darurilor sfinte în om naște în om dreptatea cea din Dumnezeu, iar măsura ei este duhul umilit, care se mărește în oameni prin lucrarea dreptății. Știința darurilor sfinte trebuia să fie învățătura cea din biserica lui Dumnezeu dacă este biserică dreaptă. Dar iată, taina fărădelegii se lucrează în biserică încă de la începutul bisericii Mele. De două mii de ani se lucrează, dar potrivit noului Meu, omul, a știut prin fățarnicie s-o ascundă sub haină și să stea cu ea în biserică mereu, mereu. Omul cel drept a văzut lucrul moliei care a stat ascunsă în biserică, și a stat drept, și altfel n-a stat. Iar cei dreți au fost numiți în toată vremea biserica Mea, taina Mea între oameni, nădejdea Mea prin biserică, iar dreții au zămislit mereu fii dreți, căci lucrarea lor zămislea în ascuns, și ei trăiau, căci cel drept nu piere în veac, și Îmi este Mie biserică, și altceva nu înseamnă biserică.

Voiesc să stau mereu între voi cu știința darurilor sfinte și cu lucrarea lor, că pe pământ nu mai este nici cap, nici trup sănătos, ci este numai mărirea de sine, și omul își pierde vremea cu deșertăciunea lucrurilor. Nimic nu mai este adevărat prin om, căci omul este păcătos de șapte mii de ani și își pierde vremea trupului său și a sufletului său. N-am cui să-i plătesc pentru lucrul darurilor sfinte. Omul își ia plata pe pământ ca pe pământ. Preotul slujește ca la serviciu, iar când nu mai slujește, iese la pensie, ca pe pământ, și își ia plată până moare. Omul științei deșarte, tot așa; la fel și omul de rând, dar știința darurilor sfinte este fără de sfârșit. Fericit este omul care împarte tuturor știința cea veșnică a darurilor sfinte. Acela este om cu duh umilit și stă în mână cu cumpăna dreptății cea plăcută Mie.

Puțin, puțin, și pun capăt slavei deșarte, care a învelit în mantia ei pe tot omul. Puțin, puțin și pun pe pământ dreptatea împotriva fărădelegii cea cu fața slavei deșarte. Puțin, puțin și vin cu dreții Mei cei din cer pe pământ, căci ei așteaptă, potrivit făgăduințelor, cer nou și pământ nou în care va locui dreptatea.

Fiilor hrăniți din cer, pregătiți în voi această slavă, căci știința darurilor sfinte este fără de sfârșit. Împărtășiți-vă unii pe alții cu aceste daruri, și veți fi fii dreptății.

Ferice de cel ce ascultă cuvântul Meu și îl împlinește, împărțind din daruri sfinte unul altuia, că acela este treaz întru a Mea venire. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 1998